

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

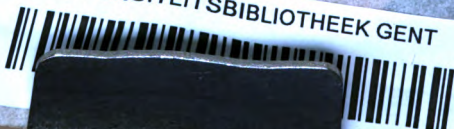
- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK GENT

Digitized by Google

JOANNIS JENSII
Lucubrationes
HESYCHIANAE

Observata in stylo
HOMERI

Vetera
EPIGRAMMATA
G R A E C A

pro anecdotis prodeuntia

ROTTERODAMI

typis

JANI DANIELIS BEMAN
MDCCLII

PRAEFATIO

Um jam ea coepissem esse aetate, ut ab ultima rerum mearum linea haud procul abessem, post redintegratas *Romani Juris Structuras* meas ac *Demonstrationem*, *Pandectas & Codicem*, hodie *Latine exstantes*, ex *Graeca versione traductos esse*, ultra firmatam; e vestigio caetera mea pulverulenta perscrutor scrinia, siquid inter prioris quondam aevi mei lucubrationes lateat, quod blattis tineisque mereatur eripi. Forte in *Lexici Graeci*, Hesychium auctorem praefferentis, exemplar, olim a me juvene conscribillatum, incido. Imperus me incensit omne istud *Lexicon* accuratius a capite ad calcem versandi, ac I. quidquid praeter ea, quae jam ante notaram, ex Poëtarum aliquo desuntum deprehenderem, suo quidque loco adsignandi: II. ab aliis intacta, & tamen corrupta, quae corrigere possem, corrigendi: III. nonnulla, quae pro corruptis Viri docti immerito rejecerunt, vindicandi: IV. felices Eruditorum hominum conjecturas certis auctoritatibus

* 2

P R A E F A T I O

toritatibus firmandi : Itaque intra hoc biennium feci, nec forte frustra feci.

§. II. Qui hic Hesychius fuerit & quando vixerit, non constat : Semet in epistola, huic *Lexico* praefixa, *Alexandrinum* vocat *Grammaticum*, seque hoc *Lexicon* ex Aristarcho, Appione & Heliodoro corrasisse. Esse hoc *Lexicon*, quale id nunc habemus, ab alio inchoatum, postmodum a pluribus auctum, multarumque vocum, eodem similive modo expositarum, aut alibi longe aliter quam alibi scriptarum, repetitionibus cumulatum, sedulus Lector facile viderit. Quibuscumque vero & quocumque numero factoribus universum hoc *Opus* debeatur, nunc quidem vulgo *Hesychii Lexicon* appellatur, idque ego post alios comperi esse perutile, potissimum juvenibus, lectione Graecorum Poëtarum, vel LXX Interpretum, nec non Sacrorum Novi Testamenti Scriptorum se exercitantibus; tum generatim omnibus Graecam linguam Graecosque ritus cognoscendi studiosis. Sed & post alios comperi, nullum existare aut forte unquam

P R A E F A T I O

unquam exstitisse literarium monumentum tot scripturae vitiis inquinatum distortumque, quot scripturae vitiis foedatum adhuc est hoc ipsum *Lexicon*, ita, ut post aliquot millena loca partim per primi ordinis Eruditos, Scaligerum, Salmasium, Cœcejum, I. Fr. Gronovium, multosque alios, partim nunc per me (qui aliquot centena supra mille correxi) expurgata, plura tamen restent, pleraque desperata, idque tanto majori cum damno, quanto plus luminis caeteroquin omni literaturae Graecae, si & residua sordium vis foret deterfa, posset affundi.

§. III. Inanibus his querelis missis, liquido possum affirmare, me nullas aliorum vidisse hujus *Lexici* emendationes, nisi quas vel *Schreveliana* exhibet editio, vel ipsemet hinc inde ex aliis nominatim protuli, aut designavi: Quare siqui alii symbolas ad hoc Augiae stabulum aliqua ex parte purgandum contulere, contulisse autem post *Schrevelianam editionem* (quae, quantum scio, hujus *Lexici* est novissima) sive in Anglia, sive in Germania, sive alibi

P R A E F A T I O

terrarum, aliquos, ac saepe idem, quod ego, observasse, dubium mihi non est; nemo vere dixerit, ipsorum me compilasse scrinia. Tum quod prope innumerabilia Vocabula quamquam non corrupta, suis quaeque locis, unde videantur sumta, adsignavi; in eo summorum hominum secutus sum exempla; nec vereor, ne sic minus praestiterim, qui forte longe plura talia demonstravi unus, quam ante me omnes: Credibile est, illos Eruditos, qui singuli pauca demonstrarunt, plura demonstraturos fuisse, si plura habuissent comperta. Multa quoque a multis aliunde, quam ex Homero, eruta, ego ex Homero, ut praecipuo *Lexici* hujus fonte, protuli, nec dubito, quin & ipsi illi Eruditi, si scissent, maluissent indidem quoque proferre ea, quae protulerunt aliunde, id est ex iis, qui & ipsi ex Homero hauserant, sed quos Hesychius caeterive hujus *Lexici* conditores eo animo forte non legerint, ut inde se locupletarent. Tum haud inanem mihi videor posuisse operam, qui magnae vocum locutionumve in hoc Lexico explicatarum multitudini veras suas

P R A E F A T I O

suas sedes auctoresve, unde singulae istae voces locutionesque sint excerptae, ac saepe male descriptae, adsignare studui, ubi Eruditis vel aqua haesit, vel nihil scabiei fuit perspectum: Pro exemplo sit id, quod scripti ad Στιχὸς εἶμι ac Τελειότατον.

§. IV. *Accentus*, quos vocant, & *Spiritus* in hoc Lexico saepe confunduntur, siue jam aetate Hesychii in usu fuerint, siue minus: Hinc Ελω exponitur κατέχω & ἐλάσω. Atqui cum ελω notat κατέχω, scribendum est ἔλω at notans ἐλάσω, scribendum ἐλῶ. Item Ελων exponitur & ἤλαυνον & λαβών. At ελων, significans ἤλαυνον, scribendum est ἔλων, contractum ex ἔλαον, Poëtice pro ἤλαον ubi vero significat λαβών, scribendum est ἐλών. Sic Ολιζων notat *minor*; sed Ολιζών est urbis nomen; idque in hoc Lexico confunditur: Item βιὸς *telum* & βίος *vita* hic confunduntur ad vocem βιῶ item ἐπι & ἐπὶ ad *Επι*. nec non ἤλατο & ἤλατο nam hoc notat *saliebat*, illud *errabat* ab ἀλάομαι uti & ἤσῃ *erant*, & ἤσῃ *considebant*, & οἶω non distinguuntur ab ἀναὶ ὅω. Adde, quae notavi

P R A E F A T I O

tavi ad Ιση. Qui autem talia sine ulla admonitione confudit, videtur necdum vixisse, cum vocabula *accentu* vel *spiritu* distinguerentur.

Contra in hoc Lexico saepius monetur, pro vario *accentu spirituve* varias esse vocum notiones, uti fit ad ΑΥΕ· Αωροι· Βροτος· Ηε· Ην· Ηρατο· Κεσητες· Κραταιις· Μελιηδες. Credibile ergo est, illas voces, de quarum significationis diversitate pro *spirituum accentuumve* diversitate, hic tacetur, ex antiquiori Lexico tralatas esse, quibus aliae aliunde postmodum fuerint ab aliis intertextae. Potuisse autem tunc, cum *spiritus* vel *accentus* necdum declararent notionum differentiam, quaedam Veterum Scriptorum loca perperam intelligi, documento sit id, quod ad Αινον in hoc Lexico notavi.

§. V. Per saepe duo *Articuli*, nonnumquam tres, confusi sunt in unum, velut in Αγκας, Αιματι φοινον, Αληϊος, Αετακης, Βιωμενων, Δεδεημαι, Διασαφω̃ν, Εγχεσιμαςγος, Εδα̃σεν, Εδεαι, Εχδε̃ρεται, Εκπινειν, Ελθετω̃ς, Ετι, πα̃λιν item in Ετρεμεν Εχ̃νη Ζ̃ηγλας Ζ̃οα-

P R A E F A T I O

Ζόασον, Ζύγασρον, Ἡδὺ post Ἡδεῖ, Ἡλφέν,
Θαλπωρή, Θέειν, Ιῶσιν, Κάιν, Κάιλως, Κάσελ-
λος, Καταδ' ἦνεον, Κατέδαπ'εν, Κατέπλατο,
Κληίδες, Κλισίαι, Λαμπίας, Λεπ'αλέον, Με-
σημβρια, Μεσσηγύς, Οὐκ ἀπορρήσεται,
Οὐ καταναρκήσω, Οὐχ ὑπελείπω, Οψεαι,
Πασχητιᾶ, Παῦνις, Περιμήκετος, Περίσημον,
Προσίει, Σηραγγιον, Σκαρφη, Σκηριπτόμενος,
Σύση, Τέλθεια, Τεράτεσι, Τώγε, Φθήσεται.

Contra ex uno *Articulo* facti sunt duo
pluresve, velut inter *Επιβριμεῖ* & *Επιβυ-
σάτωσαν* inter *Αψασθαι* & *Αψάσθην* in-
ter *Αψῖσι* & *Αψ' ἴτω* inter *Επιβρίσαι* &
Επιβυσάτωσαν in *Επιήρανα* inter *Η* δὴ
ἀληθῶς & *Ἡδὴ μοι* notabiliter inter *Ηλα-
κάτα* & *Ηλακλήνες* inter *Θέαν* & *Θεαγγε-
λεῖς* *ΙΦθίμη* & *ΙΦι* *Κατὰ συνδασμὸν* &
Κατὰ σφᾶς *Κνήκες* & *Κνηκόν* in *Κώκυτὸς*,
Θρήνος inter *Ο'*, *τλίκεν* & *Οτλοτόι* inter
Παῦνις & *Παῦρα* inter *Πυλάεταο*, *τῇ πύ-
λῃ* & *Πυλατίδες* *Σευάσας* & *Σεῦς* *Τέο* &
Τεοῖο *Τήθεα* & *Τήθη* denique inter
Υπερδεᾶ, *ὑπεραγόνως* & *Υπέρδεσμα*.

Est &, ubi *Articuli* ab aliena litera sunt
inchoati : Sic *Αρχύσωσι* in Schreveliana
edit.

P R A E F A T I O

edit. pag. 149. B pro Ταρχύσωσι Ηλη-
θμῶ pro Κληθμῶ &c.

§. 6. Errore admodum frequenti, eo-
que sane non levi, *αι* in hoc Lexico scrip-
tum est pro *ε* & contra: Sic ΑλΦαισις
pro ΑλΦεσις, uti recte correxit Salmasius,
unde ΑλΦεσίβοια in superioribus apud He-
fychium, & *Alphesiboeus* in Virgilio: Αμ-
Φαικλήρ pro Αμφεκλήρ Ανδρομαίς (ad vitio-
sum Απήμβροται pro Απήμβροτε, uti recte
correxit Cl. Alberti) pro Ανδρομέες Αρ-
γαλαίη pro Αργαλέη Δατάιεςθαι pro
Δατέεςθαι Tum Αιθνηται recte quidem
ibi scriptum est, sed ex literarum ordine
requirebatur istic Εθνηται, quamquam id
ibi foret nihili. Εγκαιράυλης pro Εγκε-
ράυλης ad vocem Εγκάιρεον, uti recte Eru-
diti correxere. Θυραιδός pro Θυρέας Καί-
ρατιδσι pro Κερατιδσι Λαϊάται pro Λεάται.
Λαιμαλαιόν pro Λαιμαλέον Μαιμαῶτι pro
Μεμαῶτι. Ναιάιρας pro Νεάιρας ad vo-
cem Νεαιρηίσιν.

Contra *ε* pro *αι* in Αγεόμενοι Αλθέα
Αλκμέονα Εκράενεν Αρεόθριζ ad Μαδαρός
in Εωρεῖν ad vocem Αμμάξαι in Πυλέαν
ad

P R A E F A T I O

ad Αμφικλύονες in Πέζει ad Αχάινει· in Ελέε ad Βαβρήν, & ad Μεθύεσσα· in Βλέστος & Δειλέην ad vitiosum Βελητόν· in Δυδμέσι Κενοτάφια Οξέσαι ad Οσμύλια· in Διαβεβεῖται Εζήων Εφόλκεον Ισοδέτης Πεπερεωμένος ad Πεπερημένος· in Σεπλός Εκατομβεῶνος ad Κρόνια· in Κροδετής Λαθρέως Λεμός Λεκατρίας ad Λεσβιάζειν· in Λεσήια· in Μελίτσα pro Μελιταία· in Οδεόν, nam recte in paginae istius initio scriptum fuerat Οδαῖον· in Πλησιέτερον pro Πλησιαιτέρον.

Hic error τδ, ε, pro αι, & contra, non tam posteriorum scribarum vitio, quam vel ipsius Hesychii aliorumve, per quos haec farrago congesta est, in hoc Lexicon irrepsisse mihi videtur, quia a vocibus ita vitiatīs (id est ε pro αι, vel contra, habentibus) multi *Articuli* sunt inchoati, idque alieno ordine, ut in Λεμός Λεσήια Μαιμαῶτι Παιπαλόεντος p. 748. & Παιφάσσεσσα p. 760. & in Συνάψεσθαι multisque aliis videre est. Adde, quod notavi ad Αισθητά.

Hoc ipso scripturae errore duobus in locis etiam Homeri lectionem hodie legi

P R A E F A T I O

corruptam, notavimus ad vocem Φίλαι in hoc Lexico.

§. VII. Ubi lingua Graeca postulat *casum genitivum*, si dicere velis, vocem aliquam deduci ab hoc illove, ex. gr. *στρατηγὸν* dici *παρὰ τῷ στρατὸν ἄγειν*, fere semper in hoc Lexico dicitur *παρὰ τὸ στρατὸν ἄγειν*. Vide in *Ακρασίας Ακροβολισμὸς Αμφίλογον Αναγὰ &c.*

§. VIII. In etymologia vocis *Απολλῶν* dixeris, *Hesychium*, vel quicumque id in hoc Lexicon intulit, ineptire, aut inepte alienas ineptias descripsisse. Adde, quod notavimus ad *Τηλεμάχῳ Φλιῇ Φῦ χειρὶ Φωριαμὸς*.

§. IX. Hoc ipso Lexico saepe scriptura HomERICA, hodie prae aliorum Homeri Codicum scripturis recepta, firmatur; atque inde apparet, aetate *Hesychii* ista loca sic vulgo lecta fuisse, uti prae aliorum Codicum lectione hodie vulgo leguntur. Loca autem ista hic occurrunt in
*Αγαζόμεθα Αγέρθεν Αδδην Αενάουλα Αή-
 θεσκον Αλάωσεν Αματροχέωνλα Απαίξας
 Ατέονλα Βελητὸν Δίσκηρα Δυσάιατο Δυσ-
 ηλε.*

P R A E F A T I O

ηλεγέος Εδεικανόντο Εερτο Εθήσαντο
Εκασέρω Ελλεδανόισι Επιβήσεσκον Επισε-
φέας Ευμελής Θαλπωρή Θρεπλά Θωρηκ-
τήσιν Ιλήιον Κακοσσόμενος Καρρόον Κεκύ-
θωσι Οβριμοεργός Οδομάρτησε Παριάων
Πείσια Πεπρημένος Ροδανόν Σμύχοιτο Τει-
χίον Τερψιμβρότε Υπερώησαν Φθήσονται
Φθισήνορα Φίληθεν Φίψεται Φρίξ.

Hesiodéa quoque lectio firmatur hoc
Lexico: Vide in Εκλολυπέυσας & Μεγήρη.

§. X. Sed & verior Homeri scriptura
est latetve in hoc Lexico, quam quae in
hodie vulgatis exstat Editionibus: Vide
quae notavi ad voces Αμαρτή Αισυμνη-
τήρι Αρισφαλές Εξ έρέβευς Επιθύω Ο',
τι τόσον Παντός είσην Παριάων πορσανέ-
σα πότην προήκε προΦερέεροι Συμπατάγη-
σαν Φίλοι Φυσίζως. Notabiliter ad Επιεί-
σορε, ad Ηρά, ήτοι, & ad Κρετ' άντησιν
denique ad Ως in exemplo Ως κέν τοι &c.

Verior item Homeri interpretatio non-
numquam est in hoc Lexico: Vide,
quod ad ήρεϊτο & ad έπίτασιν notavi.

Quisquis novae hujus Lexici Editio-
nis curam suscepit, exacte hunc cor-

P R A E F A T I O

rigere oportebit innumerabiles *Spirituum
lenium* pro *asperis*, & contra, item omissi
jota subscripti, quod vocant, in Editione
Schreveliana errores.

Hesychianis hisce *lucubrationibus* adje-
ci *observata* mihi in *stylo Homeri*, item
Vetera Epigrammata Graeca, quae qua-
draginta quatuor abhinc annis casu valde
fortuito (uti & eruditos Petri Petiti in
Aretaeum Cappadocem Commentarios
MStos, quos luci postmodum dedit Herm.
Boerhave, verus ille per quadraginta an-
nos Batavorum Academiae sol, at nunc
eheu! aeternum occasus) inter inutiles ac
pro derelictis habitas chartas nactus fui,
manu nescio cujus nitide pro *anecdotis*
exarata: Num tamen vere nunc demum
primum prodeant, exquirant, quibus va-
cat lubetque: Ego bona fide Ερμην hunc
facio *νοτιον*, in aede Academicae Lugduni
Batavorum Bibliothecae jam nunc deposi-
turus *autographum*.

LUCUBRATIONES HESYCHIANAE.

Αα

Α α σχετλιασικὸν ἐπιφώνημα . . Diffindebatur Scherpezelius in α α ex Aristophane & Phavorino: sed & ipse Hesychius supra dixerat Α α, ἐπὶ τῇ μεγάλῃ· ἐστὶ δὲ καὶ σχετλιασικὸν ἐπιφώνημα.

Λαίαντον, τὸ ἀβλαβὲς καὶ εὐχερὲς, ἢ ἀνευ αἴτης . . Scribo hic Λαίαντον ex Homero Il. Ξ 271. ubi scholiastes id interpretatur & ἀβλαβὲς & παυβλαβὲς. Nempe α nunc intendit significationem, nunc convertit in contrarium. Λαίαντον est & in Odyss. φ 91. & χ 5. Tanaquillo Fabro, legenti hic apud Hesychium δυσχερὲς pro εὐχερὲς, non consentio, non ob locum Platonis, quem ἀπροσδιόνυσως apponebat hic J. Verwey, sed quia repugnat ipse Hesychius dicens atque explicans εὐχερὲς ἢ ἀνευ αἴτης.

Λαίγες . . Odyss. Α 574.

Λαίαντον, ἐλύπησάν . . Scherpezelius reponit ἐλύπησάν.

Λαίαντος . . Il. T 136. ac saepius

Λαίαντος . . Vide Cl. Alberti ad Gloss. Novi T. p. 34

Λαίαντος . . Scaligeri correctio legentis Λαίαντος, firmatur Il. Α 567. ubi Scholiasta id eodem modo, quo Hesychius vitiatum suum Λαίαντος, exponit.

A

Az Ab Ay

- ponit. Adde Il. H 309. ac saepius. Adde & Hesiodi *Erga* 148.
- Αασάμην . . . Apollonius Rh. II. 212. Hom. Il. I 116, 119. T 137. Sed vide omnino Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 299.
- Αάσατο . . . Il. I 533. Δ 340.
- Αασχετον. . . E 892. Ω 708.
- Αατοι . . . Scherpeze. ααται.
- Αατον, απλήρωτον . . . Hoc sensu Αατος apud Hesiod. *Θεογ.* 714.
- Αβάκησαν . . . Odyss. Δ 249.
- Αβακλον . . . Hom. in Epigr. 47.
- Αβαιήας . . . Il. E 148.
- Αβαρβαρέη . . . Z 22
- Αβης, οίκημα ζωάς έχον, ταμείον, Λαίανες lego.
- Αβλαδέως . . . Lego Αβλαβέως, quod est in *hymno Merc.* 77.
- Αβλητα . . . Il. Δ 117. ubi confer expositionem Scholiastae cum Hesychiana.
- Αβληχεή . . . Lego Αβληχεή ex Il. E 337. & mox απαλήν, uti habet & Schol. ad dictum locum.
- Αβροτή, αβροτησία . . . Scherpezelius legebat Αβρότη, αμβροσία, quia nox dicitur & αβρότη, ut Il. E 78. & αμβροσίη Il. Σ 268.
- Αβρωμενίσσασχοι . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 298.
- Αβυδόθεν . . . Il. Δ 505.
- Αβισαίοι . . . Cl. Alberti in dicto Opere p. 309. con-
jicit Αιβυσίνοι. Ego in Sopinio hic acquiesco.
- Αβωβαίς &c. . . Vide Triglandii *Conjectanea* pag. 322. in tomo VII. *Thesauri Antiq. Gr.* parte posteriore; item Relandi *Dissert.* 8. de veteri lingua Pers. pag. 100.
- Αγαζέμεθα . . . Odyss. K 249. Ergo Hesychius hanc istius loci lectionem firmat.
- Αγαθίδες, σεσημίδες . . . Scherpezelius σεσημίδες.
- Αγάακλος . . . Callimachus in *Apoll.* 52.
- Αγαλλέμενος . . . Hesiod. in *Clypeo* 86.

Αγαλ-

Αγαλματοφόρος . . Subintelligendum hic esse **φέρων**
vel **φορῶν** censet Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesychb.* pag. 297. confer regulam ibi pag. 296.
positam.

Αγαμέμνων . . Odyss. T 16. Hesiod. *Erg.* 333

Αγακλεῖς . . Scribo **Αγαάκλεες**, **ἄγαν** ἐνδοξε ex Il. P
716. vel **Αγακλεῖς**, **ἄγαν** ἐνδοξον ex Il. Φ 379.

Αγαάκλυτα . . Hesiod. *Θεογ.* 1015.

Αγακλεῖος . . scribo **Αγακλήος** ex Il. Π 5. 371, 738.
Υ 529.

Ἄγαν . . Vide Cl. Alberti ad *Gloss. Novi Test.* p. 145.

Ἀγανέησιν . . scribo **Ἀγανῆσι** ex Il. I 495. Odyss. N
357.

Ἀγανοφροσύνη . . Odyss. A 202. Il. Ω 772.

Ἀγανόφρων Il. T 467.

Ἀγάρρουν, σφοδρὸν ρεύμα ἔχοντα, **ἄγαν** ρωῶδη . . sic dispe-
fco. Il. M 30. B 845.

Ἀγάσασθαι . . Odyss. Δ 181.

Ἀγάσωνος M 97.

Ἀγελάτκον, αἰτήλητον . . Recte Salmasius **Ἀγέραςον**, &c.
Exstat Il. A 119. ac recurrit infra apud He-
sychium.

Ἀγαυρός . . Hesiod. *Θεογ.* 832.

Ἀγ' ἑλλάνων ἀντὶ **Ἀγ' ἑλλέτωσαν** legebat Scherpezelius.

Ἀγινεον . . Il. Ω 784. ac saepius in *Odyssæa*.

Ἀγελείη . . Odyss. Γ 378. Π 207. & saepe in *Iliade*.

Ἀγεληδόν . . Il. Π 160.

Ἀγέληφι B 480. Π 487.

Ἀγέμεν . . Vide Cl. Alberti in *Periculo Critico* p. 56.

Ἀγεόμενοι . . Recte Guierus **Ἀγαίεμενοι**. exstat *Odyss*.

T 16. De hoc crebro per totum hoc Lexi-
con vitio τᾶ, ε, pro αἰ, & contra, vide in
Præfat. nostra *num.* 6.

Ἀγέραςος . . Il. A 119.

Ἀγέσθεν Υ 287. atque ita firmatur haec istius
loci lectio.

Ἀγέροπιος, ὁ σπαινὸς εὐχόμενος scribo.

Ἀγέρωχοι . . Il. K 430. ac saepius.

Αγέστρατον . . . Hesiodo Θεογ. 925. Minerva dicitur

Αγέστρατος, v. *Frank & Callim. pag. 155.*

Αγῆ pro θαμβος Il. Φ 221. } ac faepius.

Αγνηοσίη M 46. }

Αγνήως frequens Homero & Hesiodo; habet item
Apoll. Rhod. Il. 2.

Αγῆραον . . Il. B 447. ac faepius

Αγῆρω M 323. Mox lego ἀγῆρατον

Αγῆ, θαμβος, ως ἀγῆ μὴ ἔχει εἰσορῶντα scribo. Ter
habet Homerus simpliciter ἀγῆ μὴ ἔχει· ter
quaterve σέβας μὴ ἔχει εἰσορῶντα. Credo, me-
moriae vel festinationis vitio istud εἰσορῶντα
hic apud Hesychium adjectum fuisse τοῖς, ἀγῆ
μὴ ἔχει.

Αγῆτος . . Il. H 787. ac faepius.

Αγκάς . . Cum ἀγαζέτο novum fac *titulum*.

Αγκεα . . frequens Hom.

Αγκαλίδεσσιν . . Il. Σ 555. X 503

Αγκαζοντο P 722

Αγκαλον . . Scherpezelius legebat Αγκῶλον· habet
tamen Αγκαλον *Hymnus Merc.* 82.

Αγκλίνας, ἀνακλίνας, ἀνείξας . ως τὸ ἀγκλίνας, πρό-
σθεν δὲ σάκεα σχέθον· ultima haec sunt ex Il.

Δ 113. sed vel negligenter inde excerpta, vel
per scribas corrupta. Omnia sic ordino lego-
que Αγκλίνας, ἀνακλίνας, ἀνείξας, ως τὸ,
Αγκλίνας, — πρόσθεν δὲ σάκη σχέθον —

Iterum occurrit ἀγκλίνας Odyss. X 156.

Αγκοπήη . . Vide Cl. Alberti p. 56. *Periculi Critici*.

Αγκλαλιάζει . . scribo Αγκαλιάζει.

Αγῆρες . . Scribo Αγκτήρες, uti recte praecedit.

Αγκύλη . . Ante οἱ γὰρ pone, & post κυκλῆνες tolle
punctum.

Αγκυλομήτω scribo ex Il. B 205. ac saepe alibi.
Vocem hanc habet & Hesiodus Εγγ. 48.

Αγκυλόχειλαι . . Il. Π 426. Odyss. X 302. Hesiod.
in *Clypeo* 405.

Αγλαῖσθαι . . Scribo Αγλαῖσθαι ex Il. K 331.

Αγλαῖν

- Ἀγλαὸν ὕδαρ . . . Il. B 307.
 Ἀγλαίμασι . . . Cum Ἀγλαόπης novum fac tit.
 Ἀγναίπτον . . . Aeschylus pag. 15
 Ἀγνοήσας . . . Lego Ἀγνοήσας ex Odyss. T 15.
 Ἀγνώτες Θεοί . . . Odyss. E 79.
 Ἀγῶι frequens Hom.
 Ἀγονος . . . Il. Γ 40.
 Ἀγοράϊον . . . Est, qui legit Ἀγόραϊον. Vide Cl. Alberti ad Gloss. Novi Test. pag. 82.
 Ἀγορευόμεν . . . Il. B 10. & alibi.
 Ἀγορῇ δὲ τ' αἰμύνω . . . Il. Δ 400.
 Ἀγορῇθεν . . . Il. B 264. Odyss. M 439.
 Ἀγορῇνδε frequens Hom.
 Ἀγοσόν, ἀγκῶνα . . . sic recte correxerunt Eruditi; sed an non τὸ δὲ ἀγῶς in τὸ δὲ ἄγος mutari debet?
 Ἀγὸς ἀσπισαίων . . . Il. Π 490.
 Ἀγραυλοί . . . Hesiod. Θεογ. 26.
 Ἀγρεμῆας . . . Scribo Ἀγρεῖ μᾶιν ex Il. H 459. id quod & Scholiasta ibi dici ait pro ἀγε δή, uti hic vitiosum ἀγρεμῆας exponit Hesychius.
 Ἀγριέλαιος . . . Schol. Theocriti pag. 43. Tum ad hunc Hesychii locum vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 300.
 Ἀγρινοί . . . Pro παιδερεται mox scribo παιδεραται.
 Ἀγριον . . . Σὺν ἄγριον ἀργιόδοσι Il. I 535. & mox Ἀγριον ἀγχιμητὴν recte restitutum. Exstat Il. Z 97, 278.
 Ἀγριῶται . . . Il. Δ 548, 675. O 170.
 Ἀγρώση . . . scribo Ἀγρώσις ex Odyss. Z 90. & ita infra Hesychius repetit; adde Schol. Theocriti p. 113
 Ἀγρώσσαν . . . Odyss. E 53. Callim. in Apoll. 60
 Ἀγχιμαχοί . . . Il. N 5.
 Ἀγχιβαθῆς . . . Odyss. E 413
 Ἀγχιθεον . . . 35. & alibi
 Ἀγχιλαί . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 307.
 Ἀγχιμαχηταί . . . Il. B 604. ac saepius.

Αγχιμολον frequens Hom.

Αγχινοος . . Odyss. N 332.

Αγχισον . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 57.

Αγχιστίναι . . Il. E 141. ac saepius

Αγχιόνης . . Cl. Alberti dicto loco

Αγωνία . . Pro Θλάσις idem Vir Cl. ad *Gloss. Novæ Test.* pag. 181. scribit ἀθλησις.

Αγω, κυρίως μέν &c. . . Versus Οι δ' ἦγον μὲν μήλα &c. est 662. Odyss. Δ, & mox Αγων δ' αἰθωναι σίθησον Odyss. Α 184.

Αδα . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 397.

Αδαημονίη . . Odyss. Ω 243.

Αδαμαιοσιν . . Il. I 158.

Αδαΐξω, κηύσομαι . . Scherpezelius legebat κνήθομαι.

Αδδην . . Il. E 203. Hanc ergo istius loci lectio- nem firmat Hesychius.

Αδεις . . Il. H 117.

Α δειλὲ . . Odyss. Ξ 361. Φ 288.

Α δειλοί . . Il. Α 815. & saepius

Α δειλῶ . . P 443.

Αδευκέα . . Odyss. Ζ 273. Κ 245. & alibi ; item Scholl. Apollonii ad lib. I. 1037.

Αδέψητον . . Odyss. Τ 2.

Αδηκότες, αἰδην ἔχοντες . . Il. Κ 98, 312. legitur Αδδηκότες, atque ita legendum hic foret apud Hesychium αἰδην ἔχοντες sed saepius in hoc Lexico duplicatio literarum quarumdam vel negligitur, vel vitiose usurpatur ; & jam supra Αδδην suo loco & ordine scriptum fuit, quamquam ex ordine literarum, quo hic vocabula occurrunt ordinata, nihil argumenti peti potest, quum is passim hic minus exacte observetur.

Αδήρειτον . . Il. Ρ 42.

Αδινῶ . . . Odyss. Α 92. & alibi

Αδινὸν κῆρ, πυκνὴν ψυχὴν &c. . . sic distingue ex Il. Π 481.

Αδινῶν

- Ἀδινόν, ἀκλῆρόν &c. . . Pro λευκόν Schérpezelius λεπ-
 τόν, item Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 57.
 Ἀδμῆς . . . Odyss. Z 109, 228.
 Ἀδμήτην . . . Ψ 266. & bis alibi: itaque vulga-
 ta haec Homeri in istis locis lectio firmatur
 Hesychio: adde Hesiodi *Θεογ.* 349.
 Ἀδμολή . . . Salmasii Ἀδμολία exstat in Callim. *Fragm.*
 Bentleji *num.* 338.
 Ἀδρησίγη . . . Il. E 412.
 Ἀεθλεύων . . . Ω 734.
 Ἀειγενετᾶων . . . Hesiod. *Θεογ.* 568.
 Ἀεϊδε δ' ἄσας . . . Il. I 189.
 Ἀδινήτοις . . . Αειδινήτοις legit Cl. Alberti in *Peric.*
Crit. p. 57.
 Αεικέλιον . . . Odyss. ζ 32. } ac saepius
 Αεικλήισα . . . Δ 244. }
 Αεικίζεις . . . Il. Ω 54.
 Αεΐραι . . . Θ 424.
 Αεκαζόμενος . . . Σ 134. & alibi
 Αεκήλια . . . 77.
 Αεκητι frequens Homero, habetque Hesiodus *Θεογ.*
 529. tum scribo hic apud Hesych. *ἀβελία*.
 Αελλαδων . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in He-*
sych. p. 307.
 Αέλλοπος, ἴρις ἢ ταχύπες &c. Distinguo Αελλόπος ἴρις,
 ἢ ταχύπες - Explicatur Il. Θ 409. Ω 77, 159
 Αελλες . . . Il. Γ 13
 Αελπέοντες . . . Αελπόντες scribo ex Il. Η 310.
 Αελπες . . . Odyss. E 408.
 Αενναίονα . . . Αενναίονα scribo ex Odyss. N 109. atque
 ita firmatur haec istius loci lectio.
 Αεννάς . . . Αενάς scribo ex Hesiod. *Erg.* 595
 Αένη . . . Αένες scribo ex Il. E 526
 Αέξετο . . . Il. Θ 66.
 Αεῶθεν . . . Odyss. T 540.
 Αερός, ἀναιδής . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in*
Hesych. pag. 308.
 Αερώποδες . . . Il. Γ 237. & alibi.

Αἶσας

8 — Αε Αζ Αη Αθ

Αέσαι . . . Odyss. O 40.

Αέσσαμεν . . . Αέσσαμεν legitur Odyss. Γ 151.

Αεσίφρων . . . scribo Αεσίφρων ex Il. Γ 183. Ψ 603.

Odyss. Φ 302. & Hesiodi Eeg. 315.

Αέσκηλο . . . Mox scribo ἀνεπαύνηλο

Αζα . . . Schol. Theocriti p. 60.

Αζαλαιο . . . Il. Γ 491. Hesiod. in Clypeo 153.

Αζαχες . . . Αζήχες scribitur Il. Δ 435. ac bis alibi.

Αζειν frequens Hom..

Αζερο . . . Tria hoc in Titulo latent Homeri locat:
secundus locus in verbis καλαζήνας κεδάμων est
corruptus legendusque καταζήνασκε δὲ δαίμων ex
Odyss. Α 586. Primum ac tertium locum de-
monstravit jam & correxit Cl. Alberti in Pe-
ric. Crit. pag. 57. Quid tamen in secundo
loco Homerico hic apud Hesychium dicta
verba καταζήνασκε δὲ δαίμων ad varias τῶ, Αζε-
σθαι, pro varia scriptione, notiones demon-
strandas faciant, nullus video : sed hoc vi-
dere mihi videor, hunc ipsum Homeri locum
sive dicta verba καταζήνασκε δὲ δαίμων non sua
hic loco esse posita, sed fuisse pro documento
subiecta Articulo inferiori Αζήνασκε, ἐξήραθεν, .

Αζωσος . . . Hesiod. Eeg. 345

Αη Odyss. Μ 325. Ξ 458.

Αήθεσκον . . . Il. Κ 493. atque ita firmatur haec istius
loci lectio.

Αήμενοι . . . Il. Ψ 214.

Αήσυλα Ε 876.

Αήτας . . . Hesiod. Eeg. 645.

Αητο . . . Il. Φ 386.

Αθαπίος . . . Χ 386.

Αθεά . . . Odyss. Σ 352.

Αθερίζειν Θ 212. & alibi

Αθειρης . . . Mox lego θειρισμός, & tu vide infra in
Αθειρης.

Αθίοφατον . . . Frequens Homero. Adde Hesiod.
Θωγ. 830.

Αθήλως

Αθήλας . . . Recte videtur jam correctum: sed mox
tolle comma post γάλακτος.

Αθήνηθεν.

Αθηνηλαγόν . . . Odyss. Δ 127. Υ 275

Αθροφός . . . Il. I 124]

Αθρήσαι . . . Odyss. M 232 } ac saepius

Αθματα . . . Il. O 363]

Αθίων . . . 364

Αθώπτος . . . Non offendit me quidem haec vox:
possit tamen putari scribendum Αθόλωτος, uti
supra Αθόλωτον, καθάρων, quod habet Hesio-
dus Eey. 595

Αιάνη . . . Verba Αιάνη δολέεσσαι sunt Odyss. I 32

Αιαλλί αἶσας . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in*
Hesych. p. 297

Αιαται } Vide eundem pag. 309
Αιαφῶς }

Αιγανέσιν ιέηες . . . Il. B 774

Αιγείη . . . Odyss. Ω 230

Αιγαίον, πλατὸν Πελαγος . . . Vide Cl. Alberti in di-
cto Opere p. 309

Αιγίβοτος . . . Odyss. Δ 606

Αιγίδα θυσσανόεσσαν . . . Il. E 738. ac saepius

Αιγίλκα τρηχέαν . . . B 633

Αιγιόχοιο . . . Hesiod. Eey. 483

Αιγῶν τε, αἰγιδίων . . . Vide Cl. Alberti in ante-di-
cto opere p. 310

Αιγῶν τε τελείων . . . Il. A 66

Αιδειν, Αιαν, πᾶσι Τελαμῶνος, ἦν τι σκόλιον γεγραμμέ-
νον εἰς Αἰαντα. Hesychium hic sic intelligo, ut
ex Odyss. Δ 551. proponat quasi proverbiale
quid, Canere verba Ulyssis ad Ajacis umbram
Αιαν, πᾶσι Τελαμῶνος. Male ergo vulgo hic edi-
tur σκολιὸν pro σκόλιον, quod hic requiritur,
& cantilenam notat.

Αιδεσθῆν . . . Il. H 93

Αιδεσσαι . . . I 636

Αιδέσσεται scribo ex Il. X 419

B

Αιδῆ

Αἰδὴ . . . Hesiod. Θεογ. 860

Αἰδοῖη . . . Vide Cl. Alberti in supra dicto Opere
p. 311

Αἰδόςδε frequens Hom.

Αἰδός . . . Hesiod. in Clypeo 150

Αἰδοῖος, δίκαιος &c. In sequentibus pro δὲ χρεῖται
lego κέχρηται tum recte repositum est ἰκέτω
& Κακός δ' αἰδοῖος ἀλήτης existat Odyss. P 578

Αἰδρεῖ . . . Forte Αἰδεις ex Odyss. K 282: & respon-
det exemplum ex nescio quo poeta hic ab
Hesychio subjectum αἰδρες τῶν.

Αἰδροφοῶντι . . . Credibile mihi est, Hesychium vel
temere hic descripsisse ex Il. Γ 219. Αἰδροφοῶντι
pro Αἰδρεῖ φῶντι, vel usum esse exemplari hic
corrupto.

Αἶε . . . Il. K 532. & alibi.

Αἶε, αἶε &c. . . Verba Θεῶν αἰετγενετῶν sunt Il. B
400. & saepius alibi. Tum mox Αἶε τοι φί-
λον &c. ex Il. A 541. item — Μάλα κεν βα-
ρὺ λήϊον αἶεῖ ex Odyss. I 134. Denique Αἶε δ' ἡνίο-
χον &c. ex Il. Ψ 502

Αἶε νέον ἐρχομένησαν . . . Il. B 88

Αἰετὸς αἰετῶν . . . Il. O 690

Αἰζήιος frequens Homero. Adde Hesiodum in Cly-
peo 41

Αἰζ' ὄφελος . . . Il. A 415

Αἰητον . . . Σ 410

Αἰθαλέεν . . . B 415. Hesiod. Θεογ. 72

Αἰθε, εἶθε, μακάρι . . . Mutilatum hic opinor esse
Hesychium, scriptumque fuisse Αἰθε θεοῖσι φί-
λος, αἶθε (vel εἶθε) μακάριος, & explicari Ho-
merum Il. X 41

Αἰθικες . . . Il. B 744

Αἰθιοπῖς, φλογώδης πῶς scribo.

Αἰδοπαῖνον frequens Hom.

Αἰδοσία, καύσσια . . . Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag.
57. legit Αἰδυται, καύσαι.

Αἰδρηγενῆς . . . Il. O 171. & alibi.

Αἰδύμα

Αἰθρία . . . Odyss. E 337, 353

Αἰκάς . . . Il. O 709

Αἰκὲν πως . . . A 71

Αἰκὲν ἰδὲν . . . Recte reponitur Αἰκὲν ἰδὲν exstat Il. Δ 98. Possit & ἰδῆαι fuisse ex Il. P 652

Αἰκὲ πιδῆαι . . . Il. A 207

Αἰκὲ ποθι . . . 128

Αἰκὲς . . . Schol. Apollonii p. 205. edit. Steph. in 410.

Αἰκή . . . Vide supra ad Αἰκάς.

Αἶμα, γένος &c. . . mox scribo ταύτης τοι γενεῆς &c. ex Il. Z 211. Tum mox pro ῥέε δὲ αἶμα &c. scribo ex Il. P 86. Ἐρρεῖ δ' αἶμα κατ' ἑταμένην αἰτελὴν, & addo Il. π 518.

Αἶμα. πᾶν &c. . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit.* in *Hesych.* pag. 301

Αἶμασται . . . Od. Σ 358. Schol. Theocr. pag. 13

Αἶματος αἶσαι Ἀθνα . . . Il. E 289

Αἶματι Φαόν . . . Il. Π 159. Mox cum Αἶματίτης (sive, uti corrigit Salm. Αἶματίτης) novum facio tit.

Αἶμονα τε κρείοντα . . . Il. Δ 296

Αἶμοφορυσία . . . Odyss. γ 348

Αἶμυλίοισι . . . A 56. Hesiod. Ery. 78

Αἰνήθετος . . . Vide Cl. Alberti in proxime citato opere p. 311

Αἰνόθεν αἰνώς . . . Il. H 97

Αἰνόθεν, αἰπὸ τῷ Αἰνῷ scribo: respicitur Il. Δ 520

Αἰγόν, σημείον &c. . . Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 57. post tria Homeri loca priora suis quaeque locis assignata, oppido solerter ultimum locum, in corruptis verbis μέχρι τέμπερον αἰνῷ latentem, eruit ex vero suo fonte, legitque τί με χρεὶ μῆτερος αἰνῷ; ex Odyss. φ 110. Itaque cum in hoc loco αἰνῷ sit ab αἰνός laus, supina hic apparet sive Hesychii, sive alius, qui ante Hesych. haec in hoc Lexicon contulit, temeritas, qui id pro αἰνῷ ab αἰνός habuerit, nec viderit, sic vitiosam fieri Homeri Orationem, sive Homeri mentem spectes, sive Grammaticam.

ticam. Credibile ergo est, ea, quae hio ad vocem Αἰὼν notata sunt, notata fuisse tunc, cum necdum *spiritu* vel *accentu* vocabulorum notiones distinguerentur, de quo vide in *Praefatione* nostra *artic. 4*

Αἰομέδων . . Il. K 481

Αἰητο . . Hesiod. in *Clypeo* 41

Αἶας frequens Hom.

Αἶαλλαι . . Hesiod. in *Clypeo* 399

Αἰολοπώλης . . Γ 185

Αἰουλγός . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 312

Αἰπὺν ὄλεθρον scribo ex Il. Z 57

Αἰπύτιον, οὐρανὸν ἢ τὸν τῷ Αἰπύτι sic inserta vocula ἢ suppleo, & Hesychium puto velle, Αἰπύτιον τίμαθρον apud Hom. Il. B 604. notare monumentum *altum* vel *Aegypti*.

Αἰρεῖν τραπέζας } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 58

Αἰρεῖν νοεῖς }

Αἰρετιεῖ με . . sic dispesco.

Αἰρετῖς, ἀγαπᾶσαι . . Recte Salmas. Αἰρετῖς scribit: sed & ἀγαπᾶσαι scribendum.

Αἶσος . . Odys. Σ 72

Αἶσα, μοῖρα — Verba Λαχόντας τε ληίδος αἶσαν sunt Il. Z 327. & μοῖρα Αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι Odys. Θ 511. Denique scribo Ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνέκεσας ex Il. Γ 59

Αἰσθητὰ, &c. . . Quod hic additur, εἰσθῆτα notare *vestimentum*, frigidum quidem est, sed ex eo natum, quod αἰσθητὰ & εἰσθῆτα eodem prope modo pronunciabantur, uti in *Praefatione* notavi *num. 6*

Αἰσιμον ἥμαρ . . Il. Θ 72. ac saepius. adde Hesiod. in *Clypeo* 336

Αἰσιου . . Il. Ω 376

Αἰσύλας ῥέζεις . . Φ 214. Callim. in *Fragm. Benti.* *num. 316*

Αἶσος

Αἶσος scribo ex *Odyss.* A 242. ab ἴσμη, uti & praecedit in hoc Lexico **Αἶση**.

Αἰσώδης . . Aeschylus pag. 19. edit. H. Steph. in 4.

Αἰσυμαντήρ . . Hom. *Il.* Ω 347. cum Scholiaste & Etymologico Magno habet quidem **Αἰσυμητής**, sed quid? si vera istius loci Homericæ lectio **Αἰσυμαντήρ** ex hoc Hesychii loco & ex **Αἰσυμνα**, item ex **Αἰσυμνήται** (quæ Hesychius infra habet, & Homerus *Odyss.* Θ 258.) sic constituenda. Homericus Scholiastes & Etymologici Magni auctor utrumque, **αἰσυμητής** & **αἰσυμαντήρ**, eodem fere modo explicantes, potuerunt incidisse in exemplar Homeri jam tunc istoc loco corruptum sive ita scriptum, uti per celeriore prononciationem prononciabatur **αἰσυμητής** pro **αἰσυμαντήρ**, quale quid haud dubie pluribus vocibus accidit.

Αἰσχέας . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 312

Αἰσχρος . . Cl. Alberti dicto loco scribit **Αἰσχος** & mox **μῦθος** pro **μῦσος**.

Αἰτίζειν frequens Hom.

Αἰσχροκερδής . . Vide Cl. Alberti dicto opere p. 300

Αἰφρεος . . Vide *ibid.* eundem p. 312

Αἰχθῆναι . . *Il.* E 854

Αἰχθῆτην . . . Ω 97

Αἰχμαύσσοι . . . Δ 324

Αἶψα καὶ στρατεύας scribo ex *Il.* T 317.

Αἶψην . . Δύσεν δ' αἰγερὴν αἶψην scribo ex *Il.* T 276 & *Odyss.* B 257. tum **Βάσκι** ἴθι ἰεὶ ταχέϊα *Il.* Θ 399. denique **Τότε μοι χάνοι** &c. *Il.* Δ 182

Αἰολυγῆ . . Vide Cl. Alberti in supra citato opere p. 313

Αἰών . . Mox scribo **Ανερ αἰπ' αἰῶνος νέος ὦλεο** ex *Il.* Ω 725

Ακαδηῖσαι . . *Il.* Ω 554. *Odyss.* T 130

Ακαῖνος . . Schol. Apollonii pag. 170

Ακακίητος . . H. Π 185. Odyss. Ω 10. pro Ακακίης
uti Νεφεληγερέτα pro Νεφεληγερέτης & plura
talía.

Ακαλαφρέτα . . H. H 422. Odyss. Τ 434

Ακαίματος πύρ . . . E 4. ac saepius.

Ακατάλητον . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 58

Ακαχέατο . . Scribo Ακαχίατο vel potius Ακαχέατο.
nam utrumque in vetustioribus libris legitur
H. M 179

Ακαχίζεο . . Scribo Ακαχίζεο ex H. Z 486

Ακαχήμενος . . H. Ω 550. ac saepius: adde Hesiod.
Θεογ. 99

Ακαχμένον ἔγχος . . H. Ξ 12. ac saepius: adde He-
siod. in *Clypeo* 135

Ακαίχαιτο . . H. Θ 207. & alibi. Hesiod. Θεογ. 368

Ακείσασθαι frequens Hom.

Ακείνα . . Scherpezelius ex Schol. Apollonii ad
III. 1322. legebat Ακαίνα

Ακείοντο . . H. E 448. & alibi.

Ακείοντος . . Scribo Ακείωντος.

Ακέραιον, ἀνεπίπληκτον . . Malim quidem hic ἀνεπί-
ληπτον, nisi sit utrumque perinde bonum.

Ακέρσεκάμης . . H. Γ 30. Mox pro ἀκαρπος potius
ἀκαρος.

Ακесаί, φρένες ἐσθλῶν . . Scribo Ακесаί ται φρένες ἐσθλῶν
ex H. N 115

Ακιδεῖς . . Scherpezelius Ακιδέες, idque Homerus
habet plus semel.

Ακιδεσεν . . Scribo Ακιδησεν. Vide Hesychium su-
pra ad Ακαδῆσαι.

Ακιδέσως . . . H. X 465. & alibi.

Ακίλητος . . Odyss. K 329

Ακίματα . . H. O 394

Ακην ἐγένοντο σιωπῇ . . H. Γ 95

Ακηρατιον . . Odyss. I 205

Ακέραιον, ἀκαθαρόν . . Scherpez. Ακήρατον (frequens
item Hom.) pro Ακέραιον.

Αλή-

Ακίρτοι . . . Il. H 100. ac saepius : adde Hesiod.
Erg. 823

Ακ . . . Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 313

Ακινώτερον . . . Vide eundem in *Peric. Crit.* p. 58

Ακιδονάζω . . . An non Ακιδονάζω legendum?

Ακικυς . . . Cl. Alberti dicto loco p. 58. pro ισχυ-
σα, legit ισχυς, ego ισχύσα.

Ακίχηται . . . Il. P 175

Ακιστάτοι . . . Hesiod. Erg. 336. Inutilis ergo est
tentata emendatio.

Ακλήρω } Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.
Ακλας }

Ακλινος . . . Odyss. Ψ 191

Ακλῶτες . . . Il. A 801. & alibi.

Ακλιδέτω . . . Odyss. Θ 274

Ακλῆς . . . K 161

Ακρόητος . . . Hesiod. Clypeo 346

Ακάλως . . . Odyss. P 222

Ακας . . . Il. I 250. & alibi.

Ακασήσας . . . Z 506. O 264. Ulteriora in hoc
Artic. Homerica πῖον τ' ἀκείοντό τε δῖφον ex Il.
X2. recte constituerunt Eraditi. Caetera Ho-
meri Δεσμὸν ἀπαρήξας &c. sunt Il. Z 507. O
265

Ακκαίξεν . . . Scribo Ακκαίξεν ex Il. Δ 343

Ακκρον . . . Odyss. H 64. Homeri verba hic apud
Hesych. scribo, ut oportet, τὸν μὲν ἀκκρον
εὐνίας βαλὲν ἀστυνότου Απόλλων.

Ακκροῖον . . . Il. B 138. & alibi.

Ακκρῆ . . . Odyss. B 421. & alibi.

Ακρηται, ἀκρώεσσι, ἀδιακρηται . . . Post hanc τῇ, Ακρη-
ται, explicationem sequitur Homericī Ακρητος
explicatio, quam sic corrigo Αι δὲ ἀκράτες οἶνε
γινόμεναι scilicet σπονδαί Il. B 341. ubi Scholia-
sta ad τὰ, Σπονδαί ἀκρηται, ait αἱ δὲ ἀκράτες οἶνε
γενόμεναι θυρίαι. Callim. quoque *Epigr.* 44. ha-
bet Ακρητες.

Ακκας

- Ακρίας . . . Odyss. K 281. ac saepius.
 Ακριτὰ νείκεα . . . Il. E 205
 Ακριτόμυθε . . . B 246. & alibi.
 Ακριτόφυλλον . . . 868
 Ακρόκνεφος . . . Hinc Ακροκνέφανος Hesiodo Ery. 567
 Ακροκελαυνίων . . . Il. Φ 249
 Ακρόκομοι . . . Δ 533
 Ακροπόρεα . . . Odyss. Γ 463
 Ακρερον . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 314
 Ακρίεις, ἄφατοι . . . Scherpezelius Ακρίειςδὲν, ἄταφοι.
 sed & H. Stephanus in *Tbesauro* ita dictabat;
 idque recte : itaque & mox apud Hesychium
 pro
 Ακρεροι, ἄφατοι . . . scribo Ακρίεις, ἄταφοι & περι
 τὸν Αθω χῶρα pro περι τῶν Αθω χῶρα.
 Ακλῆ ἐπὶ περχύση . . . Odyss. Ω 82
 Ακλῆμαν . . . Il. I 126, 268
 Ακλῆς . . . Δ 784 Π 14 ac saepius.
 Ακυλον, ἄδοξον . . . Odyss. K 242. Schol. Theocr.
 pag. 58
 Ακυτος . . . Scribo Ακυθος ex Callimachi *hymno in*
Apoll. 53. ubi Scholiastes Ακυθοι interpretatur
 ἄγονοι κύθος γὰρ τὸ κύημα.
 Ακυκὴ frequens Hom. Adde Callim. in *Delum* 136
 Αλα, εἰς τὴν θάλασσαν . . . Scribo Αλαδ (vel Αλαδε.
 utrumque frequens Homero : habet & Hesiod.
 Ery. 631.) εἰς τὴν θάλασσαν.
 Αλάλαγξ, ἡ πλάμη . . . Pro πλάμη Scherpezelius
 κλαγξή.
 Αλαλυσήμαι . . . Il. K 94
 Αλαλυσμένος . . . Hoc verbi frequens est Homero.
 Αλαλυσίαι . . . Hesiod. Ery. 102
 Αλαλκεῖν . . . frequens Hom.
 Αλαός . . . Aeschylus pag. 36
 Αλαόσκοπιή . . . Il. N 10. Hesiod. *Θωγ.* 466
 Αλαπαδνός frequens Hom. Adde Hesiod. Ery. 437
 Αλαπαζω freq. Hom.

Αλας

Ἀλαστος frequens Hom. Adde Hesiod. *Egy.* 467

Ἀλασσειν . . Il. M. 163. Callim. in *Delum* 239

Ἀλαστων . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 59

Ἀλάσσειν . . Odyss. I 516. Atque ita haec istius
loci lectio, quam sensus omnino postulat, fir-
matur Hesychio.

Ἀλγίστη . . Il. Ψ 655

Ἀλδίσκοιλος . . 599. legitur Ἀλδήσκοιλος.

Ἀλέα . . Locus Hesiodi *Egy.* 493. non videtur hic
quadrare, quippe quo legatur ἐπαλέα ab ἐπα-
λῆς fieri tamen potest, ut hoc ab ἀλέα sit de-
ducendum.

Ἀλέασθαι

Ἀλέγω

Ἀλεγεινός

Ἀλεγύνω

Ἀλεγίζω

Ἀλέεινω

} frequentia Hom.

. . . habet & Hesiod. *Egy.* 828

Ἀλεῖς . . Il. Π 403. ac saepius.

Ἀλεισον frequens Hom.

Ἀλείτην . . Il. Γ 28

Ἀλείφαρ frequens Hom.

Ἀλεξάνεμον . . Odyss. Ξ 529

Ἀλεξήσανθα . . Verbum frequens Hom.

Ἀλεξίκακος . . Il. K 20

Ἀλετρεῖς . . Odyss. Τ 105

Ἀλευόμενος frequens Hom. . Adde Hesiod. *Egy.* 505

Ἀλευεῖν . . Il. M 57. & alibi : item Hesiod. *ibid.*
404

Ἀλη . . Odyss. Φ 284

Ἀληός, ἑλληπής &c. . . Hunc Articulum dispesco
& ordino hunc in modum

Ἀληός, ἑλληπής βοσκημάτων . . Il. I 125, 167

Ἀληκλον, ἀνωτάπαινον . . Il. B 452. & alibi. item
Callim. in *Dian.* 149

Ἀλητεύω

Ἀλήτης

} frequentia Hom.

ΑΛΘῆαι . . . scribo ΑΛΘῆαι ex Il. I 551

ΑΛΘετο . . . Il. E 417

Αλαῖες, ἀνεμοί &c. . . Recte hic reposuit Guetus
πνεύρες pro πεσόντες vide Scholia ad Odyss. Δ
360

Αλιαῖον . . . scribo Αλιαῖον ex Il. Σ 532

Αλιάσος frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 611

Αλίγαμον . . . Il. Ζ 401. & alibi, item Aeschylus
pag. 30

Αλιβύσσαι . . . Callim. in Fragm. Spanh. num. 62

Αλίγκιον, καλὸν &c. . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit.*
in *Hesych.* p. 314

Αλιμυρηνέιον . . . Il. Φ 190

Ἄλιον, βέλος μάταιον, ἀπρακτικόν . . . Scribo Ἄλιον βέ-
λος, μάταιον &c. ex Il. E 18

Αλίπλοα . . . Il. M. 26. Callim. in *Delum* 15, 52

Αλιπόφυρα . . . Odyss. Ζ 53. & alibi.

Αλεσθέντες . . . Scribo Ἀλυσθέντες.

Αλιτημένον . . . Odyss. Δ 807. Hesiod. in *Clypeo* 91

Αλιτέσθαι . . . 378

Αλιτρὸς . . . Il. Θ 361. & alibi.

Αλιώσαι . . . Odyss. E 104 & alibi.

Αλικαρ . . . Il. E 644. & alibi. Callim. in *Fragm.*
Annae num. 29. & Bentr. num. 124

Αλικῶ . . . Il. E 299

Αλεῖν &c. . . Hesiod. in *Clypeo* 29

Ἄλλα καὶ ὥς, ἀλλὰ καὶ ὁμοῦς . . . Hoc sensu Ἄλλα καὶ
ὥς habes Il. A 116. & saepius.

Ἄλλα τὰ μὲν . . . Odyss. Δ 181

Ἀλλέξαι . . . Il. Φ 321

Ἄλλ' ἐκ τοι ἴστω . . . A 204

Ἀλλήκα . . . Recte exponitur Ἀλλήκα ab Ἀλλε, quod
mox sequitur, & exstat in Callim. *Fragm.*
Vulcanii & Bentr. num. 149

Ἀλλήλοισι κέχυνται . . . Il. E 141

Ἀλλοθρέας . . . Odyss. A 183. & alibi.

Ἀληκτον . . . Vide supra ad Ἀληδς.

- Αἰὲς πάντας ἄλλος . . . Il. E 831, 889
 ἄλλοι μὲν βῆ . . . B 1
 ἄλλοι . . . Δ 258
 ἄλλυδις ἄλλος . . . Δ 486
 ἄλλοφρονέοντες . . . Ψ 698
 ἀλλήλας . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 59
 ἀλλήλων ἰδιονόμων . . . Il. Z 3
 ἀλλογνώσεις . . . Hinc Ἀλλογνώτης Odyss. B 366
 ἄλλος ὁδότης . . . Odyss. Δ 126
 Ἀλλυδις, ἄλλη &c. . . Scribo Ἀλλυδις ἄλλη, μετα-
 λαγή ἄλλη ἐπ' ἄλλο, ἀλλαγή. Aliquoties istud
 Ἀλλυδις ἄλλη habet Homerus.
 ἄλλως . . . Verba Homeri Il. T 401. sic scribo Ἀ-
 λως δὴ φράζεσθε σαφέστερον.
 ἄλμη . . . Odyss. E 53. & alibi.
 ἄλαξ, πῆχυς Ἀθαμάνων scribo.
 ἄλξιας . . . Pro πράξεις hic scribo φράξεις.
 Ἀλογεῖσθαι . . . Il. O 162, 178
 ἄλος, τῆς θαλάττης &c. . . Verba Καρπελίμης & ἀ-
 νένυ &c. sunt Il. A 359
 — ἀλγή . . . Odyss. E 403
 — δειοίω . . . Il. I 214
 — χέρον . . . Odyss. Z 226
 ἄλω . . . E 377
 ἄλσεα . . . K 509 & alibi.
 ἄλτῃ . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.*
 p. 316
 ἄλτο χαμάζε . . . Il. Γ 29
 ἄλυσαν . . . Verbum frequens Hom.
 Ἀλυδμάνειν . . . Callim. in *Delum* 211. habet Ἀλυ-
 σδμάνισσα. v. *frankham*
 Ἀλύσσα . . . Il. Ω 12. & alibi. De variis τῶ, Ἀλύειν,
 significationibus agit Plutarch. in *de aud. Poë-*
tis pag. 22. E
 Ἀλυτοπέδη . . . Hesiod. *Θεογ.* 520.
 Ἀλυσκάζειν frequens Hom.
 ἄλυτος . . . Il. N 360

Αλφειοβοίαι . . Il. Σ 593. hinc *Alphæstocus* in Virg. Virgilii ex Theocrito.

Αλφειήσι . . Odyss. A 349. ac saepius.

Αλφειά, ἡ λευκή, Περραιβοί.

Αλφίτε ἀκτὴ . . Odyss. E 429

Αλαί . . Odyss. H 422. ac saepius. Hesiod. Eργ. 806

Αλωνάκη, ἀναλκία, Καλυδεύς.

Αλαπτή . . ἐν σώματι πάθος γενόμενον . . Accuratus Scholiasta Callim. ad vs. 79. *Hymni in Dianā*.

Αλαπτή, πάθος περὶ τὴν κεφαλὴν γενόμενον &c.

Αλαΐως . . Hinc usque ad Αλαφὸς male sunt excusa cum spiritu tenui; uti & saepe supra in vocibus ab Αλαμ & Αλῶν derivatis.

Αμαθύνει . . Il. I 589. Schol. Theocriti p. 26

Αμαμαίκτητον . . Odyss. E 311. & Hesiod. in *Clypea* 207. legitur αἰμαμαίκτητον.

Αμάλαι . . Schol. Theocr. p. 99

Αμαλιδύται . . Il. M 8

Αμαλή . . X 310. & alibi.

Αμαλλοτήρες . . Recte restituerunt hic Eruditi Αμαλλοδετήρες. exstat Il. Σ 553 & 554

Αμαξίτον . . Il. X 146. Μοχ διαπορευτικὴν scribo, ἀε δημόσιον retineo pro femineo.

Αμαρή . . Il. Φ 259

Αμαρίς . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 316

Αμαρτή . . Il. E 656. vulgo legitur εἰμαρτή sed altera aliorum librorum lectio firmatur hic Hesychio.

Αμαρτοεπὺς . . Il. N 824

Αμαρτοσσι . . Hesiod. Θεογ. 917

Αματροχεῖν . . Scribo Αεματροχῆν ex Il. Ψ 422

Αματροχώνη . . Odyss. O 450. Ergo haec hujus loci lectio firmatur Hesychio.

Αμαυρόν . . Odyss. Δ 824

Αμβολαδὴν, ἐμβολαδὴν . . Scribo Αμβολαδὴν, Αμβληδὴν primum exstat Il. Φ 364. alterum Il. X 476.

Σ 476. Saepius talia ejusdem originis ac notio-
nis jungit communiterque explicat Hesychius.

ἀμβρόσιος . . . Il. Z 434. & alibi. Hesiod. Epy. 681

ἀμβροτά τεύχεα . . . Il. P 202

ἀμέγαρτον . . . Aeschylus pag. 29. & Hesiod. Θεογ. 666. Tum verba ἀμέγαρτε συβώτα sunt Odyss.

P 219

ἀμείλιχον . . . Hesiod. Θεογ. 659

ἀμείλιχος . . . Pro πίνης Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 317. scribit hic πικρός

ἀμύλλωμενος . . . Vide eundem *ibid.*

ἀμείλιχρον . . . Vide iterum eundem p. 300

ἀμέναι . . . Il. Φ 70. legitur ἀμμεναι.

ἀμνηστὸς . . . Odyss. K 521. ac saepius.

ἀμνησθεν . . . Il. N 340. ac saepius. Habet hoc verbi & Hesiodus in *Clypeo* 331

ἀμνὴ . . . Schol. Theocr. p. 43. B

ἀμνηστεινός . . . Il. B 212

ἀμνητός, ὁ καιρός &c. . . Nil muta. Vide Il. T 223, ibique Schol. & Hesychium infra ad eandem hanc vocem, ubi, sicuti & hic, accentus in voce ἀμνητός, ex regula Scholiastae ad dictum Homeri locum (quae regula & in hoc Lexico paulo infra occurrit) non est observatus; ex qua regula hic scribendum sit

ἀμνητός, ὁ καιρός τῷ θερισμῷ.

ἀμνητός, ὁ θερισμός. & infra

ἀμνητός, θερισμός.

ἀμνητός, ὁ καιρός.

Adde Hesiod. Epy. 361. Adi & Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 300

ἀμνηκῶα . . . Scribo ἀμνηκῶα.

ἀμνηκῶα . . . Il. Λ 67

ἀμνηκῶα . . . Callim. in *Fragm. Bentr. num.* 339

ἀμνηκῶα . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 59.

ἀμνηκῶα . . . Habet & Hom. Il. Π 419

ἀμνηκῶα . . . Il. Ω. 753

- Αμειβόμενος . . Il. N 793
 Αμμορον . . Verba καὶ ἡμ' ἀμμορον sunt Il. Z 408. Sequens Homericum est Odyss. E 275
 Αμμιών . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 318
 Αμνίον . . Odyss. Γ 443. ubi vide Schol.
 Αμολγητὶ . . . Il. Δ 636. Callim. in *Dian.* 25
 Αμώθεν, ἀπό τινος μέρους ὁπόθεν θέλεις, τῶν ἀμώθεν γε θεῶν θύγατερ Διὸς εἰπὲ . . Distinctius distingo.
 Αμώθεν, ἀπό τινος μέρους ὁπόθεν θέλεις, τῶν ἀμώθεν γε θεῶν θύγατερ Διὸς εἰπὲ καὶ ἡμῖν. . . Odyss.

Α ΙΙ

- Αμολγέας . . Scribo Αμολογέας.
 Αμολγῶ . . Odyss. O 324
 Αμολγη . . Hinc Latinis *Amurca* eodem sensu.
 Αμολγίτας . . Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 59. legit Αμολοβίτας.
 Αμολγίδα, ἐξεσβηκίαν τὸ γάλα . . Recte Palmerius legit Αμολγίδα· at parum vidit ἐξεσβηκίαν esse sanum a verbo Εσβεῖν *extinguo*.
 Αμωτον frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypeo* 361
 Αμπεδίον . . Il. E 87. ac saepius.
 Αμπελόεσσιν . . Γ 184. & alibi.
 Αμπεπαλῶν . . 355. ac saepius. Sed quid voluit Salmasius κινήσας hic in κινήτας mutando?
 Αμπλακίησιν . . Callim. in *Delum* 245
 Αμπνυτο . . Il. Δ 359
 Αμπνύνθη, ἀνεπινήθη . . Scribo ἀνεκινήθη· Verbum Αμπνύνθη occurrit Il. Ξ 441.
 Αμπούχοις . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* p. 59
 Αμπρεύομεν . . Callim. in *Fragm. Vulc. & Benti.* num. 234
 Αμπυξ . . Il. X 469
 Αμπωτίς . . Callim. in *Delum* 130
 Αμυδὶς } frequentia Hom.
 Αμύδων }
 Αμύξεις . . Il. A 243. Schol. Theocr. p. 115
 Αμφαγαπαῖνες . . Hesiod. *Egy.* 58

Αμφο-

Αμφισαυαζόμενος . . . Il. Π 192

Αμφισαυαζο . . . Σ 37

Αμφιδόν frequens Hom.

Αμφ' αἰώ . . . Il. X 409

Αμφισαυαζο . . . Pro ὅδ' hic lego ὅδ'ς

Αμφισαυαζοῖν . . . Credo, Scaligerum voluisse legi Αμ-
φατονεῖν.

Αμφισαυαζο . . . Il. P 695. & alibi.

Αμφισαυαζοῖν . . . Odyss. Θ 196

Αμφιδέτο . . . Φ 431

Αμφισαυαζο . . . Ω 240. ubi in Scholiis hodie
pro interpretamento legitur περιέσκεπτε. sed
scribo περιέσκεπτε.

Αμφισαυαζο frequens Hom.

Αμφισαυαζο . . . Et hic crediderim Homericum Αμ-
φισαυαζο potius fuisse propositum ab Hesychio
ex Il. B 315

Αμφισαυαζο . . . Il. B 461

Αμφισαυαζο . . . 41

Αμφισαυαζο . . . Ψ 79

Αμφισαυαζο δὲ ἐξ &c. . . Exterendum hic δὲ. Expli-
cari videtur locus aliquis non-Homeri, ubi
Αμφισαυαζο velut substantivum occurrit, uti solent
saepe Adjectiva neutralia: nam quater occur-
rit quidem apud Homerum, sed φάσγανον vel
εἶφος adjunctum habens.

Αμφισαυαζο . . . Odyss. Z 122

Αμφισαυαζο . . . Il. A 45

Αμφισαυαζο . . . Ψ 382, 527

Αμφισαυαζο . . . Odyss. A 386. ac saepius.

Αμφισαυαζο . . . X 103

Αμφισαυαζο, ὑπὲρ . . . Vide Cl. Alberti Miscell. Crit.
in Hesych. p. 318

Αμφισαυαζο . . . Il. A 37. & alibi.

Αμφισαυαζο . . . E 781

Αμφισαυαζο . . . Aeschylus pag. 10. Hesiod. in Cly-
peo 215

Αμφισαυαζο

- Αμφιβρότης . . Il. B 389. ac saepius.
 Αμφιγυήεις frequens Hom. Adde Hesiod. *Egy.* 70
 Αμφι γυναικί . . Il. Γ 157
 Αμφιδέδινηται . . Ψ 562. & alibi.
 Αμφιδέθε . . Z 329. Hesiod. in *Clypeo* 62
 Αμφιδοχμοί . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit.* in
Hesych. pag. 301. & confer cum regula isthuc pag.
 299 posita.
 Αμφιδρυφοί . . Il. Δ 393
 Αμφιδυμός . . Odys. Δ 487. Pro εἰς δυοῖν Bentlejus
 ad Callim. pag. 369. recte scribit hic εἰσδυοῖν.
 Αμφιελόσσας frequens Hom. Pro ἕτας hic scribo
 ὁμάως, quod in hoc Lexico solet addi vocibus,
 idem, quod proxime praecedens, significan-
 tibus.
 Αμφίεπον . . Il. Ω 804. ac saepius.
 Αμφι ἐπαπλήνας . . Scribo Αμφι ἐπαπλήνας ex Il.
 Δ 497
 Αμφίζανε . . Il. Σ 25
 Αμφιθαλής . . X 496
 Αμφίθετος . . Ψ 616
 Αμφικεάσσας . . Od. Ξ 12
 Αμφικύπελλον frequens Hom.
 Αμφιμάσασθαι . . Credo, hoc temere ex Odys.
 T 152. descriptum & explicatum esse pro Αμφι-
 μαάσασθε, uti saepe pro e, & contra, per-
 peram scriptum ac lectitatum fuit. Vide *Præ-*
fationem nostram *artic.* 6
 Αμφιμέμικε . . Verus Homeri locus, unde excer-
 ptum hoc est, est Odys. K 423
 Αμφιμέλαινα . . Il. Α 103. ac saepius.
 Αμφιπέληται . . Odys. Α 352
 Αμφιπολέναι . . T 78. ac saepius. Adde He-
 siod. *Egy.* 803
 Αμφιρεφέα . . Il. Α 45
 Αμφήριον . . Ψ 382
 Αμφιρύτη . . Odys. Α 50, & alibi.

Αμφίς ἀριζήλος scribo ex Il. Σ 519

— ἐέρχει . . Il. N 706

— ἐόντες . . I 460, sed quis quadret huc addita explicatio, viderint alii.

— ἔχουσιν . . Odyss. Θ 340

Αμφισίκωμοι . . Scribo Αμφίκαμοι.

Αμφερατόωντο . . Il. Λ 712

Αμφιφεές 40

Αμφίφαλος E 743. & alibi.

Αμφόνον K 298

Αμφ' ὀσεόφιν . . Odyss. M 45

— ἔροισι . . Il. M 421

Αμφω δ' ἰέσθην . . Σ 501

Αμφωτον . . Odyss. X 10

Αμῶν I 135

Αμώμητος . . Il. M 109

Ανα, ἀνάσσει Z 331. ac saepius.

Αναξ . . Scribo & hic Ανα in *Vocativo* ex Il. Γ 351. ac saepius alibi, item apud Theognin i

Αναβέβρυχεν . . Il. P 54

Αρμῶν . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 60

Αναβρόξειεν . . Odyss. M 240

Αναβροχθέν scribo ex Odyss. Δ 585

Ανα Γαργάφω ἀκρω . . Il. Ξ 352

Αναβήμεναι . . Odyss. A 210

Αναγκάοι πολέμους . . Ω 501

Αναγνώση . . Ψ 206. Atque ita hinc firmatur loci istius lectio, quae mala est, si sit referenda ad τῆς δὲ in versu priori: Sed ego puto hanc potius lectionem esse tenendam, & in priori versu pro τῆς scribendum τῇ

Αναὶ δὲ . . Scribo Ανα δὲ, tum pro ἀνάσσει hic legebat Scherpezelius ἀνάσσει, uti jam supra fuit scriptum.

Αναδέσμη . . Il. X 469

Αναὶ δ' ἐβόασ' ὁ λεώς . . Scribo Αν δ' ἐβόασ' ὁ λεώς: sunt verba nescio cuius poetæ; uti Αν δ' αἶε ἐβόασε, & Αν δ' αὐτὴν infra apud Hesychium.

Ἀνά δ' ἔφλυε . . Il. Φ 361

Ἀνά δ' ἴσχεο . . H 110

Ἀνα Διδωνάου . . Π 233

Ἀναέδνον . . . I 146, 288

Ἀναίειρε frequens Hom.

Ἀναθήματα δαυτός . . Odyss. A 152. & alibi.

Ἀνά θ' ἰσία, ἄρμενα . . Quorsum istud ἄρμενα, seu ad quid interpretandum hic pertineat, non video.

Ἀνά θ' ἰσία exstat Il. A 480. ac τὸ, ἀνά, pertinet ad verbum suum πέτασσαν. legitur autem

Οἱ δ' ἰσὸν ἤσαν, ἀνά θ' ἰσία λευκά πέτασσαν.

Ἀναθροίσκων . . Il. N 140

Ἀναιδείας φάρος &c. . . Verba Χλαῖνά τ' ἠδὲ χιτῶνας &c. exstant Il. B 262

Ἀναίδης . . Mox Λᾶας ἀνείδης scribo ex Il. Δ 521

Ἀναίμακτι, ἀνευ αἵματος, καὶ Ἀναίμονες, καὶ Ἀναίματος . . Nihil hic muto: puto, in loco, unde Ἀναίμακτι hic exsignatum est, de pluribus, qui quid sine sanguine patrarint, actum fuisse: illi vero, qui sine sanguine agunt, commode dici possint agere & ἀναίμακτι (ab α privativo, ut ajunt, & αἵμασσω, unde & mox apud Hesych. ἀναίμακτος) & ἀναίμονες (uti Il. E 342.) &c. ἀναίμακτι.

Ἀναίμων . . Scribo Ἀναίμωνων.

Ἀναίνομαι frequens Hom.

Ἀνακηκίει . . Il. N 705

Ἀνακλιᾷται, ἀπ' ἀρχῆς κλιᾷται scribo.

Ἀνακλιῶσι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 60

Ἀνακλιῶσαν . . Euripides *Iphig. in Tauris* 41

Ἀνακλιῶρον . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 301

Ἀναλδον . . Scribo Ἀναλδον ex Odyss. P 228. Σ 113, 363. & ex ipsomet Hesychio infra.

Ἀναλελάφθαι . . Scribo Ἀναλεληφθαι.

Ἀναμαίμαται . . Il. T 490. Tum in explicatione Hesychiana nil mutandum.

Ἀνα-

- Αναμάρξειο** . . . Odyss. T 92
Αναμεινέσσαιμι . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 60
Αναήα . . . Il. Ψ 116
Αναὶ ἐλαμὸν ἀνδρῶν . . . Il. Δ 256
Αναήαυσα . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Αναπεπλημένον . . . Il. M 122
Αναπαινος . . . A 99
Αναρίθμιον . . . Vide Bentl. in *Fragm. Callimachi*
 pag. 369
Αναρίκλον, ἀνυπότακτον, ἔσθεις ἤξεε scribo
Αναρίαιβδει . . . Odyss. M 104, 105
Αναρίνυ . . . Vide Eustath. ad Il. pag. 444 lin. 47
Αναρσιον . . . ἀναρσιον . . . Vide Schol. Apollonii
 pag. 84
Αναρρώγας μεγάροιο . . . Sic quidem in quibusdam li-
 bris legi dicitur Odyss. X 143. at vitiose; un-
 de & vitiosa minusve exacta hic est explica-
 tio Hesychii, qui jam suo tempore, vel in suo
 Homeri exemplari, vel in alius cujuscumque
 Lexico Homérico invenerit hic ἀναρρώγας ut
 unam vocem. Sed ἀναὶ ρώγας vera videtur le-
 ctio, quia sic unice ibi consistere potest ser-
 mo poetæ, per ἀναρρώγας hiulcus: sintque
 ρῶγες sive scalæ, sive cochleæ, per quas ef-
 cendatur.
Αναὶ σκήπτρω . . . Il. A 15
Ανασκολοπίσει scribo
Ανασασδὸν . . . Il. I 667. Ψ 469
Αναὶ σάμα . . . X 452
 — σρατόν . . . A 10
Ανασροφῶν . . . Scribo vel *Ανασροφέων*, vel *Ανασρωφῶν*
 ex varia lectione Odyss. Φ 394
Ανασπλάς . . . Odyss. Π 205
Αναυδος . . . E 456. K 378. Hesiod. *Θεογ.*
 797
Αναυρος pro fluvio, Hesiod. in *Clypeo* 477
Αναφωγδόν . . . Il. Π 178.

Αναφωταί, ἀναφωταί . . . in verso ordine scribendum
puto Αναφωταί, ἀναφωταί, explicari videtur
Odyss. Γ 221, 222. & alibi.

Αναφῆναι . . . Odyss. Δ 254

Αναχασσάμενος . . . H 280, ac saepius.

Αναχειῖ . . . An Αναχειροῖ scribendum?

Αναψυχειν . . . Odyss. Δ 568. & alibi. Hesiod. Ery.
608

Ανδάνει . . . Non frequens Hom. sed semel, idque
Odyss. B 114

Αν δ' ἄρ' ἐβαινεν . . . Il. Γ 310

Αν δ' αὐτήν, καὶ αὐτήν . . . An δ' αὐτήν existat Il. A 143.
verum. αὐ. δέ non notat ibi καὶ, sed pertinet
ad primam sequentis versiculi vocem — αὐ
δ' αὐτήν Κρονήϊδα καλλιπάρημον — Βῆσομεν — per
usitatissimam Homero imeso pro ἀναβῆσομεν
δὲ αὐτήν &c.

Ανδίκτης . . . Callim. in Fragm. Benth. num. 233

Ανδῖχα frequens Homero. Adde Hesiod. Ery. 13

Αν δοκάναις . . . Credo scribendum Ανδόνακας pro ἀνά
δόνακας inter arundines, ex Odyss. Ξ 474. istud-
que Αν δοκάναις ex Homericō exemplari hic cor-
rupto in hoc Lexicon devenisse.

Ανδράγεια . . . Il. Ξ 509

Ανδραπόδεσι . . . H 475

Ανδραχθέσι . . . Odyss. K 227

Ανδροκμήτω . . . Il. Δ 371

Ανδροκλασίαι frequens Hom. Adde Hesiod. Theog.
228

Ανδρομένοιο . . . Salmasianam hic correctionem fir-
mant aliquot Homeri loca, qualia Il. P 571.
T 100, &c.

Ανύεται . . . Il. N 225

Ανέβρεχεν . . . Adde Cl. Alberti Peric. Crit. pag. 62.
& Il. T 13

Ανέγκαιψαν &c. . . Scribo Ανέγναμψαν, ἀνέλυσαν,
ἀνέκαμψαν ex Odyss. Ξ 348

Ανε

- Ανεγγραμμένη** scribo ex Il. γ 348. & alibi.
Ανεγγω . . Vide Cl. Alberti dicto opere p. 61
Ανεδαρδάει - - δαρδάειν γὰρ μολύνειν scribo.
Ανεδῆγμεθα . . Odyss. P 563
Ανεδῆν, διὰ &c. . . Mox exactius scribo τᾷ ἔσση,
 ὁ ἐστὶν ἰδρῦσαι.
Ανέειργεν . . Il. γ 77. & alibi.
Ανέεικεν . . . E 882
Ανείη . . . X 346
Ανείλατο . . an non Ανείλετο ex Il. N 296
Ανείμονος . Odyss. γ 348
Ανείμειν . . Il. χ 80. Paulo post scribo **μαῖσιν**
Ανείσαι . . Scribo Ανείσαι. Vide mox in Ανείρε· sic
 enim, non Ανείρε, ibi scribo.
Ανέκχικεν . . Sic recte Salmasius: vide Il. H 262. &
 alibi.
Ανέκκαψαν . . Scribo Ανέγραμψαν· vide supra ad vi-
 tiosum Ανέγκασσαν.
Ανεκκίμβαλλαζον . . Il. Π 379
Ανεκκώσυσεν . . Scribo Ανεκκώκυσεν.
Ανεμώλια frequens Hom.
Ανεμοσκεπέων . . Il. Π 224
Ανεμοςρεφές . . Nihil muto; vetat enim addita ex-
 plicatio: sed in fine hujus *Art.* scribo
 Ανεμορεφές ἔγχος, σερφὸν δάρεν explicatur locus Ho-
 meri Il. Δ 256
Ανενέγκατο . . Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 62.
 recte reponit Ανενείκατο.
Ανέπαλτο . . Il. Θ 85. & alibi.
Ανέπτεον . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in He-*
 sych. p. 301. & confer cum regula ibi p. 299.
 in fine posita.
Ανεπτερωμένος, μεμετεωρισμένος scribo
Ανεπυξάτην . . Mox lego **δυϊκῶς**.
Ανερεψάμενοι . . Hesiod. *Θεογ.* 990. habet **Ανερεψάμενοι**.
Ανερόιβδησαν . . Odyss. M 236. & alibi.
Ανερόσθημεν . . Vide Cl. Alberti dicto loco p. 302.
Ανέσει . . Odyss. Σ 264

Ανέσιος : : Il. I 63

Ανεσχεῖς } Hom. frequentia.
Ανεσχεθεῖς }

Ανεταῖ . . . Il K 251

Ανέτειλεν . . . E 777

Ανευῶς, ἀνατεταμένως scribo

Ανεύθυνον . . . Novum inchoo *Artic. cum*

Ανευ πρυτανείων, δίκασι τινες, αἱ &c. Barbarobelgice-
saaken, welke de plano, vel sonder verdere-
forme van proces afgedaan worden.

Ανεχέσθους . . . Non habens quem pro se, det fide-
jussorem expromissoremve, itaque ἀπίστος, id
est cujus fidem nemo velit sequi.

Ανεχέσθαι . . . Requiritur Ανεχέαι aut simile in *praesenti*:
tum Ανεχέσθαι per se nihil est. Confer mox Ανε-
χέσθην, αἶνω εὐχάσθην &c. Sed & ibi

Ανευχόμενος scribo pro Ανευχάμενος.

Ανεψυχθεῖς . . . Il. K 575. Vide Cl. Alberti loco su-
pra dicto p. 301

Ανεω . . . Il. B 323

Ανέβραχεν . . . T 13. Odyss. Φ 48

Ανιῆξαν . . . O 86. ac saepius.

Ανήη . . . B 34

Ανηκέστησε . . . E 113

Ανηλεές . . . Callim. in *Delum* 106

Ανημμένος scribo.

Ανησάσθαι . . . Callim. in *Delum* 46

Ανήνηται . . . Il. I 506

Ανήνοθεν . . . A 266. & alibi.

Ανήνορα . . . Odyss. K 301, 341. Hesiod. Eoγ. 791

Ανήνυτω . . . Ανηνύσω scribo ex Odyss. II 111

Ανήξεις . . . Scherpezelius legebat Ανανήξεις.

Ανηγήσαντο . . . Recte hic repositum est ἀνιγείναι, id
quod exstat cum saepe alibi apud Hom. tum
Odyss. A 241, ubi Scholiastes hoc exponit ἀνιγ-
πασαν, uti hic facit Hesychius.

Ανίεσθαι . . . Odyss. I 109

Αν ιωχμάς . . . Il. Θ 89

Ανθεα

Ανθρόμοσσαι . . Hesiod. *Θηγ.* 878

Ανθροσι μῆλων . . Il. I 538

Ανεμένη . . Iterum hic scribo *μασόν*

Ανεμένος . . Nulla in ultimis hujus *Articuli* verbis opus est mutatione. Τρινα τῷ, *Ανεμένος*, explicatione Hesychius defungitur, prima est ἐκ τῶν κάτω ἀρξαμένος; secunda διὰ πυρός; tertia ἐρωμένος. Comma modo requiritur post ἀρξαμένος. Duabus posterioribus explicationibus *ανεμένος* hic intelligitur atque explicatur *passive*; in prima *active*, ut in forma *media*. Scilicet ἀνέται potest significare κάτωθεν ἔλκει, item dissolvitur igne; denique dissolvitur ac diffluit amore.

Αν ἴσον . . Non hoc, sed ἀν ἰδὺν exstat Il. Φ 393. & Odyss. Θ 377. Nil tamen hic apud Hesychium muto.

Αν ἰωχμὸν scribo, uti supra.

Ανέφελος . . Odyss. Ζ 45

Αν ὄρμας . . Il. Σ 546

Ανοηταῖναι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 62

Ανοιτο . . Il. Σ 473

Ανώλεθρον . . Scribo Ανώλεθρον, ex Il. N 761

Ανοπαῖα . . Odyss. Α 320

Ανόσεος . . Hesiod. *Erg.* 524

Ανέτατος . . Il. Δ 540

Αντάτες . . frequens Hom.

Ανστήτη . . Il. Α 305

Ανησει . . K 176

Αντα τιτυσκόμενος . . Odyss. Ω 180

Ανίσσθαι . . Il. Ο 698

Ανιφέροντο . . E 701

Ανιτόρησε . . 337

Αἰλιάει . . N 15

Αἰλιάειναι . . Γ 189. & alibi.

Αἰὶ κασιγνήτη . . Odyss. Θ 546

Αἰλιάζυσθαι . . Annon Αἰλιάζεσθαι scribendum?

Δαζομαι est frequens Hom.

Αἰλ-

- Ἀνικρὺ δ' αἰπόφῃμι . . Il. H 362
 Ἀνί νυ πολλῶν scribo ex Il. I 116
 Ἀνίζωσι . . An. Ἀνίζωνσι scribendum? *Contra accincti ad certamen.*
 Ἀνιδῶν . . Odyss. A 25. ac saepius.
 Ἀνίπεφᾶσθαι . . Il. N 447. Ξ 471. Ω 254. *Explicatio Hesychii est frigida. Poprie notat taedi ob quicujus caedem.*
 Ἀνίπεραια . . Il. B 635. Mox scribo πέρα adverbialiter, uti & πέραν; ita ut in ἡ πέρα subaudiatur γῆ, in δ πέραν, τόπος, χώρος &c.
 Ἀνίπεωρα . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 62
 Ἀνί τοι ἐμὶ ἰκέτας, ἴσος ἰκέτης σοι ἐμὶ . . Pro ἰκέτης lego ἰκέτη. Explicatur Il. Φ 75
 Ἀτιτορήσας . . Scribo Ἀτιτορήσας ex Il. K 267
 Ἀτίτομον . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 319
 Ἀνιφερίζειν . . Il. Φ 357. Hesiod. *Θεογ.* 609
 Ἀντλον . . Odyss. M 411 & alibi.
 Ἀνωμένη . . Recte corrigit Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 62
 Ἀν' ὕλην . . Odyss. Ξ 2
 Ἀνωίς . . Δ 92
 Ἀνωίτον . . Il. Φ 39
 Ἀνωχθί frequens Hom.
 Ἀνωχθῶ . . Il. A 189
 Ἀξείος . . Schol. Theocriti pag. 115
 Ἀξύμβλητον, ὁ μηδενὶ ἀπαλήτῳ ἢ δυνατῶν &c. . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 298.
 Tum vide an simpliciter mecum scribas Ἀξύμβλητον, ὁ μηδενὶ ἀπαλήτῳ ἢ δυνατῶν, vel ὦ pro ὁ
 Ἀοζοί . . Lectio τῶ Ἀοζοί, quam substituant Eruditi, firmatur & Callimacho in *Fragm. Benti.* num. 353
 Αοιδιαί . . Odyss. K 227
 Αορες . . Lego hic τριβάδες pro τριπόδες.
 Αορ τανύκης scribo (idque voluit & Salmasius, sed typi male expressere) ex Il. Ξ 385. ac saepius.
 Αοση-

Ἀσσητήε frequens Homero. Habet & Callim. in
Apoll. 104

Ἄντον . . Il. Σ 536

Ἀπαγε . . Pro πέπαυσαι scribo πέπαυσο.

Ἀπαειρόμενον . . Il. Θ 563

Ἀπαύζειν, παρίεσθαι scribo.

Ἀπαινήμενον . . Il. Δ 581. & alibi.

Ἀπαΐξας . . . Θ 234. ac sic firmatur ista ibi ἰδ-
ετιq.

Ἀπαις, ὀνομα πόλεως . . Scribo Ἀπαισός Il. B 828

Ἀπαλάμνος . . Il. E 597. Hesiod. Eργ. 20

Ἀπαλεξήσῃ . . Hoc verbi est Il. Ω 371. & Odyss.

P 364

Ἀπαλλήσεσθον . . Il. Θ 405; 419. Tum lego hic ἀπα-
θεραπεύονται & θεραπεύονται.

Ἀπαλλήες . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 62

Ἀπαλλῶν . . Scribo Ἀπ' ἁλλων ex Il. O 244

Ἀπαρηνόμενοι . . Hesiod. Eργ. 454

Ἀπαράζειν . . Scribo Ἀπαράξεν ex Il. Π 116

Ἀπαρῆσσασθαι scribo ex Il. T 183. item

Ἀπαρθέμευτος.

Ἀπαισος . . Il. T 436. ac saepius,

Ἀπαίτερθεν . . E 445

Ἀπ' αὐτόφιν frequens Hom.

Ἀπαισίας . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 63

Ἀπαφίγκειν . . Odyss. Δ 216

Ἀπέδοτο, ἀπεπαλήσατο . . Ego quidem nihil hic mu-
tem. Vide Cl. Alberti ad *Gloss.* Novi Test.
pag. 66

Ἀπέησι . . Vide eundem in *Peric. Crit.* p. 63

Ἀπίης γαίης scribo, id quod frequens est Homero,
& hic infra recurrit.

Ἀπέπεται . . Forte pro ἀπαράχεται legendum hic
ἀπαρηνῆται.

Ἀπειράνη . . Odyss. Η 8

Ἀπειρέσιαι . . Verba Εὐ δ' αἶγες &c. sunt Odyss. I
118

Ἀπέχτης . . Scribo Ἀπέχτης ex Odyss. K 195

Ἀπιτε, ἀπέλθετε scribo.

Ἀπεκάκισεν . . Munckerus ad Anton. Lib. pag. 48.
legit Ἀπεκάκησεν. Ego nihil muto.

Ἀπεκάνυτο . . Odyss. Θ 127. & alibi,

Ἀπέλεθρον ἴνα . . Il. E 245

Ἀπελύκησεν . . }

Ἀπεμάσσετο . . } Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* p. 63

Ἀπεμέσω, ματαίω . . Credo sub hisce verbis latere
Ἀπεμέσεν ἄμα ex Il. E 437. & excidisse ἀπε-
μέσσετο, vel ἀπέμασσε, quod pro explicatione
fuerit appositum.

Ἀπεμόξατο . . Il. B 269

Ἀπεμόργυ . . E 798

Ἀπεμυθεόμην . . I 190. Mox quoque scribo ἐπε-
μυθεόμην.

Ἀπενάσσετο, ἀπώκησεν . . Fallitur Cl. Alberti in *Pe-
ric. Crit.* pag. 63. rescribens hic ἀπώκησεν.
Explicatur hic τὸ, ἀπενάσσετο, quo sensu oc-
currit Il. B 629 & Odyss. O 254. Nempe
utroque in loco notat commigravit, non per-
egre habitatum transfulit alium quem.

Ἀπένεικας . . Il. E 255. & alibi.

Ἀπεόνλος . . Z 362

Ἀπειπέρμεν . . Odyss. A 91

Ἀπεριόριςος . . In fine hic λόγον pro ἔλεγον scribo.

Ἀπερίγασεν quid sit, nescio. Odyss. B 52. exstat
ἀπερίγασι, quod & infra occurrit apud Hesy-
chium, & exponitur *horrent*, non *audent*,
loci istius menti tam convenienter, quam
male huic ipsi loco (siquis forte velit & hic
scriptum fuisse scribendumque esse ἀπερίγασι)
respondeat istud ἀπερδάση, quod pro expli-
catione hic additum est.

Ἀπερίστατον . . Vide Cl. Alberti ad *Gloss. Nov. Test.*
p. 180

Ἀπερῶνς . . Il. Θ 361

Ἀπερῶνείας . . II 723

Ἀπε-

Απεσπάζαντο . . . Cnaevius ad Lucianum pag. 950.
legit Απεσπάζαντο.

Απεσφύλξεν . . . Il. Π 703. & alibi.

Απεσφακέλισεν . . . Pro ὄψεως Cl. Alberti *Miscell. Crit.*
in *Suidan* p. 271. Scribit hic σήψεως.

Απ' ἐσχαρόφιν . . . Odyss. H 169

Απετίννυτο . . . Il. Π 398

Αποτμήνυσαι χαράδρην, ἀποτμήνυσιν αἰ ὑδροπόσσ' sic scribo.
Explicatur Il. Π 398

Απειθής . . . Odyss. Γ 184. & alibi.

Απεικλος . . . Schol. Theocrici pag. 100

Απέφθιν . . . Odyss. E 110. & alibi.

Απεχε γὰρ scribo . . . Il. Ω 19

Απεψύχοντο . . . Il. Δ 620. & alibi.

Απηνήκετο . . . H 185

Απῆγεν ἐλεώς &c. . . Recte vidit Sopingius, legendum Απηνεγέως, idque est Homericum.

Απηγορεύμενος } scribo.

Απηγορέμα

Απηλλάξεις . . . Scribo Απηλλάξεις, ut sic secunda paulo
post futuri Attice pro Απηλλάξη.

Απηνεγέως . . . Vide supra ad Απῆγεν.

Απηλλάσασεν . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 63

Απήμαντος . . . Odyss. T 282. Hesiod. Ery. 670

Απήμβροται . . . Recte corrigit Cl. Alberti in dicto
opere p. 64

Απήμων } frequentia Hom.

Απῆνη

Απήωροι . . . Odyss. M 435

Απ' ἱκεῖσφιν . . . 414

Απινύσσων . . . Il. O 10. Mox pro πινύς forte legendum
πινυτή, quod & infra suo ordine hic recurrit. Vide & Eustathium ad Il. pag. 346,
lin. 40

Απισει . . . Aeschylus pag. 40

Απλωίδες . . . Il. Ω 230. & alibi.

Απνευσος . . . Odyss. E 456

Αποάνυμι . . . Il. N 262

Από Βηλῆ . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 315

Αποβλήτων . . Il. I 487. Mox forte melius τὸ αὖν
τὸ καὶ τῶ.

Αποβρίξαντες . . Odyss. I 151. & alibi.

Απογυνώσεις . . Il. Z 265

Αποδάσεται . . Credibile est, scriptum fuisse ἀπα-
δάσεται istic, unde hoc excerptum est. Poë-
tae vulgo geminant σ in hoc verbo; vide Il.
X 118. P 231. Ω 595. Tum mox legebat Scher-
pezelius ἀπομέρισει.

Αποδειροτομήσω . . Il. Ψ 20

Αποδέστα &c. . . Post ὑσερῶσαι videtur hoc similive
modo legendum Δεῖν γὰρ τὸ ὑσερεῖν, καὶ ἀπὸ ση-
μαίνει ὑσερημά τι τὸ δὲ ἐπίρρημα Δεῖ καὶ τὸ, χρη-,
σημαίνει.

Απὸ δὲ χλαῖναν βάλε . . Il. B 183

Αποδιοπομπεῖσθαι &c. . . Scherpezelius haec omnia
ita constituit ex Suida ἀποδιοπομπεῖσθαι, ἀπο-
σερφεσθαι πρὸς ἀποτρέπον Δία, ἐκπέμπεσθαι μα-
κράν, ἀποκαθάρεσθαι.

Απὸ ἔθεν . . Il. M 205

Απὸ ἐο . . E 343

Αποεργάθεν . . Φ 599 } & alibi.

Αποεργει . . Θ 225

Αποδῆσος . . Odyss. P 296

Αποδησαμένη . . Pro hoc infra Απονησαμένη: utrum
praestat? Forte respondes Αποθησαμένη.

Αποδρῶσκόησας saepius Homerus, & Hesiod. in Cly-
peo 375

Αποδύλα . . Il. Ξ 261

Απ' Ἰδαίων ὄρεων frequens Hom.

Απὸ καὶ κλισίων . . Il. B 91

Αποκετῶν . . Et ego correxerim in Αποχετῶν.

Αποκηδήσαντες . . Il. Ψ 413

Αποκρυσσάμενοι . . Scribo Αποκλυσσάμενοι, & ibid. ἀπο-
πλυσσάμενοι.

Απο

- Απολείβωτες . . . Odyss. H 107
 Απολιχμήσονται . . . Il. Φ 123
 Από λαιχόν αμύχαν . . . A 67.
 Απολυμαίνεσθαι 313
 Απολυμασίηρες . . . Odyss. P 220
 Απομορξάμενοι . . . Il. Ψ 739. } & alibi.
 Απομνήσας B 772. }
 Απόναι Ω 556
 Αποησαμένη . . . Vide supra ad Αποδησαμένη.
 Αποινα . . . Pro κρίματα Munkerus ad Ant. Lib. pag.
 303. legit κρίσματα.
 Αποιον, ατιμώτατον . . . Idem *ibid.* legit ατιμώρητον.
 Αποησίσασθαι . . . επί πρώτην ελθεῖν . . . Scherpeze-
 lius pro πρώτην legebat βρωτήν.
 Αποξίφισαι . . . Scribo Απεψήφισαι
 Αποπλάτνεσαι . . . Scribo Αποπλάνεσαι ex Il. Ξ 101.
 Από πατρί φίλω δόμενοι . . . Il. A 98
 Από πατρός αμαρτῶν X 505
 Αποπεφασμένον . . . Scribo Αποπεφασμένον, uti mox re-
 petitur.
 Αποπλαιοθεῖσα . . . Scribo Αποπλαυγχεῖσα ex Il. N 578.
 ubi Schol. id interpretatur, uti hic Hesychius,
 ἀπακρεσθεῖσα
 Αποπεμπαῖος . . . Recte correxit Palmerius; sed in
 ὁ κεκαταρμένος nil mutari suadet insequentis τῆς
 ἀποπέμπειν interpretatio.
 Αποπεῖν . . . Scribo Απαεῖν. Vide supra in Αποπέ-
 σθαι & Αποπέσθω· estque verbum hoc sensu, quo
 Hesychius & ibi & hic explicat, Homero fre-
 quens. Vide tamen Cl. Alberti *Miscell. Crit.*
in Hesych. p. 320.
 Απόπροδι νηῶν, ἀποθεν τῶν πλοίων . . . Credo falli hic
 Hesychium, vel eum, unde hoc sumserit: vi-
 detur autem istud ἀπόπροδι νηῶν negligenter de-
 scriptum ex Odyss. I 19. Nam ibi legitur
 ἀπόπροδι ναίων *procul habitans.*
 Αποπλάμενος . . . Il. B 71
 Από πλόιοις Δ 514

Ἀποπύσαι ? . Verbum hoc bis habet Hom.

Ἀποπύει . . Scribo Ἀποπύει ex Il. B 755. ac ter in *Odyssæa*, item ex Callimacho in *Laο. Ραη. 41.* & ex ipso Hesychio mox.

Ἀποπύμενοι . . Il. E 105. Hesiod. *Θεωγ. 9*

Ἀποπύσει frequens Homero : mox scribo ἀπύλαται vel ἀπύλαται.

Ἀποπύσει . . Hesiod. *Θεωγ. 393.* & *Odyss. A 404.* Π 428. Vocabulum ἀπορεῖ, quod hic apud Hesychium pro explicatione additur, deduco ab ὄρω, ἀπόρω, ut ita habeamus *Futurum*, quod hic requiritur ; nec ipsius verbi notio prorsus obstat.

Ἀπορήζας ter apud Homerum, sed idem idem simpliciter ac proprie ; nec tamen videtur hic quidquam mutandum, quum & ἀπρημαίνειν πε-
taphorice possit significari τῷ, ἀπορήγνυσθαι eo-
que sensu apud alium, non Homerum, inve-
nerit Hesychius aliusve, unde ille descripse-
rit. Adhaesit ad hunc *Artic. & Cl. Alberti in Peric. Crit. pag. 64.*

Ἀπορηζόμενος . . Scribo Ἀπορηζόμενος.

Ἀπορβαίνω . . Ἀπορβέτω.

Ἀποσημαίνω, ἀποδείξω . . Utrum Ἀποσημαίνω (ab ἀποσημαίνω, quod mox sequitur) pro Ἀποσημαίνω, an ἀποδείξω pro ἀποδείξω scribendum ? At, ubi vel ἀποσημαίνω vel ἀποσημαίνω exstet, ro-
gas. Nescio : verum exstitisse, nonnihil pro-
ditur ex hisce apud Hesych. vestigiis.

Ἀποσκληαίνω, ἀποξηράνω scribo.

Ἀποκνήψης . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit. pag. 64.*

Ἀπό σκοπῆς, ἐκ ἐλός. σκοπῆς . . Haec explicatio per se hic non valet, sed valeat, si referatur ad lo-
cum *Odyssææ A 343.* ubi praecedit εἰ, qui lo-
cus hic explicatur.

Ἀπό θαυμάσιο . . Il. P. 110

Ἀποσομίζειν . . Credo, Salmasium recte hic repo-
nunt Ἀποσοματίζειν. Sed haud minus necessarium
est mox ἄξιον pro ἄξιον scribi, Ἀπό

Από σφατόφι . . . Il. K 347
 Από σφείων . . . Δ 540
 Αποσφίλειν . . . Scribo ex Il. E, 567. Αποσφίλειν.
 Αποσφειάσας, συντόμως σχεψάμενος scribo.
 Αποσάδων . . . Scribo Αποσάδων.
 Από τηλόθεν &c. Scribo από τηλῆ, τηλόθεν &c. Nempe explicatur Odyss. I 117

Αποτίνη } frequentia Hom.
 Αποτμήζαιες }

Απότρεξ . . . Il. Ω 388

Αποτροπον . . . Odyss. Ξ 372

Απατρωπασθαι scribo. Vide Il. γ 119. & Odyss. II 405. & φ 112. & Callim. in Delum 69

Απ' εατος . . . Il. Σ 272

— εδεος . . . M 447

Απέρσας } Vide Cl. Alberti Peric. Crit. pag. 64
 Απερσία }

Απόφασθε . . . Il. I 422. & alibi.

Αποφίσσθω . . . Θ 429

Αποφύλλω . . . Odyss. E 182

Αποφύλλω . . . Θ 177. Scholiastes interpretatur απάδευτος sed scribendum απάδευτος de hoc vitii genere vide Praefat. nostram art. 6

Αποχασθῆ . . . Mox scribo αποψύχῃ

Απερτοι . . . Scribo Απερτοι.

Απεριώγη . . . Il. A 99. & alibi.

Απεριώγας . . . In fine scribo εδεχθῆς, μαχθῆρος ιδέιν.

Απέρρος . . . Odyss. P 57. ac saepius.

Απέρρομαι, πάντομαι scribo.

Απρήσι . . . Il. I 323

Απρροές . . . Quia apud Hom. Il. Θ 209. haec vox legitur in vocativo, ac posterior vocis hujus Hesychiana explicatio [μακολάγε ἢ ἀγόντε] pertinet ad istum Homeri locum; prima interpretatio pertinet ad neutrum απρροές. Nempe saepius Hesychius diversas dat explanationes, si ipsae voces huiusmodi literis ac syllabis diversa significant.

Απλωτον . . . Mox scribo ἐσός.

Απυρα σκευη scribo.

Απύρως . . . Il. I 122, 264

Απύρωτον . . . Ψ 270

Απυσος . . . Odyss. A 242. & alibi.

Απώκισσιν scribo ex Odyss. M 135

Απαιτος . . . Scribo Απωσος.

Αραβησε frequens Hom.

Αραβον . . . Potius Αραβος ex Il. X 375

Αραξεν . . . Verbum frequens Hom. sed cum ἀπὸ
vel συν compositum.

Αραιῆσι . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 65

Αραιή, γαστήρ . . . Conjungebat Scherpezelius scri-
bebatque Αραιή γαστήρ ex Nicandro.

Αραιθυρή . . . Scribo Αραιθυρή ex Apollon. Rh:
I 115.

Αραία . . . Locum Homeri Il. Z 411. & Υ 37. hic
corrupte positum, sic lego — ὑπὸ δὲ κνή-
μαι ῥωσὶν ἀραία. Alter locus, hic propositus,
est Odyss. K 90

Αρακοι . . . Scherpez. legebat Αρακος vel Αρακων.

Αρανήσιον, ἔρηνυσσι . . . Idem legebat ἐρηνύσι, & cum
voce Αρανις novum inchoabat *Artic.*

Αραεισκε . . . Odyss. Ξ 23

Αρβύλαι . . . Schol. Theocr. pag. 72

Αρμοζόνιος, ἀσφαρῆς &c. . . Deinceps scribo ὄθον
καὶ τὸ, Αραρῆς, παγίως δίδεται. Vide supra in
Αραρεν.

Αραρείας frequens Hom.

Αργαίνειν . . . Vide Bentlejum in *epist. ad Malelam*
pag. 18

Αργή πάντη, διόλκῃ λευκῇ scribo.

Αργινέειν . . . Il. B 647. & alibi.

Αργεῖον . . . Scribo Αργεμαίων, uti mox Αργέ-
ματῶν.

Αργενάων . . . Il. Γ 193

Αργῆτι frequens Hom.

Αργέσσο νότοιο . . . Il. Ν 356. Φ 334

Αργέ-

- Ἀγέτη, δῆμι λευκή, πιμελή . . Scribo *Αγέτι δῆμι*,
 λευκή πιμελή. Explicatur Il. Δ 817
 Ἀγῆται κεραυνόν scribo junctim ex Il. Θ 133
 Ἀγματοῖς . . Odyss. Ξ 446
 Ἀγυρεῖα λιμός . . Scribo *Αγυρεῖος λιμός*
 Ἀγυροήλος frequens Hom.
 Ἀγυροδίνην . . Il. Φ 8 & alibi. Hesiod. *Θεογ.* 340
 Ἀγυροπέζα frequens Hom.
 Ἀγυρή . . Il. Σ 50. & alibi. Habet & Hesiod.
Θεογ. 374.
 Ἀδαΐαι . . Pro ultima hic voce scribo *περιφρῆ*
νωίαι.
 Ἀδμός . . Il. Σ 521. & alibi;
 Ἀδύσση . . Odyss. Ν 408
 Ἀείφατον . . Mox scribo *εἰκός*.
 Ἀβρεκτον . . Recte Salmasius *Αβελτον* vide Il. Τ
 150
 Ἀεσαΐσθω . . Il. Τ 179. at *Αεσσαόσθω* Odyss. Θ
 396
 Ἀεσθαι frequens Hom.
 Ἀεσθορεν . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 65
 Ἀεσσάμεθα scribo ex Il. Δ 362. & alibi;
 Ἀετᾶ, ἐν αἰετῇ ἐστίν, Οὐκ αἰετᾶ παλαιὰ ἔργα scribo
 ex Odyss. Θ 329
 Ἀετῶσιν . . Odyss. Τ 114. Tum, quo Hesy-
 chiana interpretatio fonti Homérico respon-
 deat, mox scribo *αἰεταίνουσι, εὐδαιμονῶσι, &*
εὐδαιμονῶσιν, &
 comprobō H. Stephanum pro *ῶσιν* scribentem
ζῶσιν.
 Ἀή, εὐχή, Ἀράων αίαν . . Il. Ο 378
 Ἀηιδάων . . Il. Θ 298. ac saepius.
 Ἀήια frequens Hom.
 Ἀηίφατος . . Il. Τ 31. ac saepius.
 Ἀήνη . . Il. Δ 717
 Ἀήρει . . Γ 338. ac saepius.
 Ἀηρομένη, ἠρωμένη, ἠροτρωμένη scribo . . Explica-
 tur Il. Σ 548
 Ἀηρός . . Il. Δ 31. Hesiod. *Θεογ.* 812
 F

- Αερίσθου** . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 63
Αετῆρας . . Il. A 16
Αεθεν Π 211
Αεθλιασάντε 302
Αεθμός . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
Αεθρέμβολος . . Pro *eis ὁ ἐξαεθρέων* Scherpezelius
eis ἀεθαεθρέων.
Αεθνωσαι . . Apud Hom. haec vox semper sine σ
scribi monet Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 65
Αεθακούς . . Vide eundem in *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 298. & confer cum regula ibi p. 296.
proposita.
Αεθύνετον . . Il. A 248. & alibi. Hesiod. *Θεογ.* 385.
Tum quod idem Vir Cl. *ibid.* pag. 299. hic
apud Hesych. post *μεγάλως* putat ex regula sua
pag. 296. proposita subaudiendum esse *δεικνύ-*
μενόν, non consentio, quia dubito, an com-
mode dicatur quid *μεγάλως δεικνυσθαι*. Mihi
probabilius est, tres ultimas hujus Articuli
voces culpa scribarum, ut saepius in hoc Le-
xico, male esse ordinatas scriptumque ab ipso
Lexicographo fuisse ἢ *μεγάλως Φανερών*, uti in-
fra *μεγάλως σφαλλόμενον* ad Vocem *Αεσφαλές*.
Alteram Viri Clarissimi conjecturam, ex Scho-
liasta Homeri post *μεγάλως* adjiciendum esse
ὑπερπῆ, potiorē dūco, quia Scholiastarum
expositiones & hujus Lexici persaepe sunt
eadem.
Αεθῆλον . . Alii aliter mutant. Ego nihil: *Αεθῆ-*
λον idem est, quod *Αεζήλον*. Vide Moscho-
pulum ad Hesiodi *Εργα* 6
Αεζήλη . . Vox frequens Hom.
Αεζή, ἀπειλή . . Supra scribebatur *Αεζή, ἀπειλή*
Αεζήκος . . Recte Salmasius *Αεζήκος*. Sic simula-
crum Veneris in Delo dicitur *αεζήκοον* Calli-
macho in *Delum* 308. ubi vide Schol.
Αεθμήμενας . . Il. B 124
Αεπρεπία frequens Hom.

- Ἀρβυδάην . . Π. Β 838. Μ 96
 Ἀριστεροσάτης . . An Ἀριστεροχοροσάτης scribendum?
 Ἀριον . . Il. Ω 124. Odyss. Π 2
 Ἀρισφαλές . . Odyss. Ρ 196. Ex hoc Hesychii lo-
 co forte veram isti loco Homericō lectionem
 [ἀρισφαλές ἔμμεναι ὕδας] constituas.
 Ἀρκεφράδες frequens Hom.
 Ἀρμαλινὴν . . Hesiod. Ery. 767
 Ἀρμαίρειον, μέρος sic divido.
 Ἀρμαίρειον . . Il. Υ 505
 Ἀρμεναί . . Il. Σ 600. ac saepius. Hesiod. Ery. 407
 Ἀρμενον, φίλιον . . Scherpezelius legebat φίλιον
 Ἀρμη . . An μοx συνωδός scribendum?
 Ἀρμονιακόν . . Il. Χ 255
 Ἀρνεῖς frequens Hom.
 Ἀρροή . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 66
 Ἀρνευτήρες . . Il. Π 442. & alibi.
 Ἀρνούμενοι . . Α 159
 Ἀρνώδοι . . Tollo punctum post ῥαίβωδοι
 Ἀρσάτης . . An Ἀρσάτης ab Ἀρσάμ, unde μοx
 Ἀρσπῆσαι.
 Ἀρσῶν . . An Ἀρσῶν, pro quo infra Ἀρσῶν
 Ἀρσάκης . . An Ἀρσάκης
 Ἀρσῆς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 66
 Ἀρσαλῆος . . Odyss. Ζ 250. Tum μοx περδεῖν ἀρ-
 πάλων sunt verba Odyss. Θ 164.
 Ἀρτέζας . . Pro κλημακώδη Scherpezelius legebat
 κλημακώδη.
 Ἀρπη . . Vide Bourdelotium ad Lucianum pag.
 258
 Ἀρπίδες . . Callim. in *Fragm. Benti. num.* 66
 Ἀρράβανκα . . Retinebat Scherpezelius ex Eustathio
 ad Odyss. Τ
 Ἀρωγὴ frequens Hom.
 Ἀρσάκης . . Scherpezelius legebat Ἀρσάκει vel Ἀρ-
 σακίδα.
 Ἀρσαμέναι . . Hesiod. in *Chyreo* 320
 Ἀρσάντες . . Il. Α 136

Αγραίης . . Ab Αγραία, quod existat *Odyss.* K 102, novum inchoo *Articulum*.

Αγρεμίας . . Il. E 515. & alibi. Mox scribo ὕγμια, ὕγμη.

Αγρεμυς, ἀγρεμνή ἢ Εφετος, ἀγρεμνία καλεῖται &c. . . In utroque loco pro ἀγρεμνή & ἀγρεμνίας Scherpezelius legebat αἰμονία.

Αγρια . . Il. E 326. ac saepius.

Αγριεπής . . X 281

Αγρίπες . . Scribo Αγρίπος ex Il. I 502. & *Odyss.* Θ 310.

Αγρίπην, ὕγμη &c. l. . Scherpezelius legebat ὕγμια

Αγρίφρον . . *Odyss.* Ω 260

Αρχαίκακος . . Il. E 63.

Αρχέειν Τρώεσσι . . 200

Αρχώνης . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 302. & confer regulam p. 299. in fine positam.

Ασάμινθος . . An pro ἔμβασιν mox legendum τῇ αἰν. Vide Schol. Hom. ad *Odyss.* pag. 94. lin. 14. & pag. 117. lin. 26

Ασημαίσις . . Il. K 485

Ασθμαίνει . . Callim. in *Delum* 81

Ασιν τὴν &c. . Il. Φ 321. Mox pro ὕλην recte reponunt ἰλὺν, quod ex istius loci Schol. patet.

Ασίω . . Pro αἰσιν recte reponitur αἰσιν. Vide Il. B 461.

Ασκαλα . . Theocritus pag. 96

Ασκαλαίβας . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 67

Ασκαροφάρον . . Vide ejusdem *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 303. & confer regulam p. 299. in fine positam.

Ασκελές . . *Odyss.* A 68. Recte hic videtur Gultus legere ἀδιάλαπτον. Vide Schol. ad dictum locum.

Ασκηθής . . Il. K 212. ac saepius.

Ασκοπος . . Ω 157, 186

Ασμενός . . Υ 350. ac saepius.

Ασπύ

ἀσκήλατος . . Schol. Theocriti pag. 49

ἀσπασίος } frequentia Hom.

ἀσπασος

ἀσπερμος . . Il. T 303

ἀσπερχές frequens Hom.

ἀσπετος frequens Hom. Adde Hesiod. *Erg.* 379.

Callim. in *Fragmento* 9. & saepius.

ἀσπίδες . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 67. &

adde nos infra ad Σπίδες.

ἀσπιδιώτης . . Il. B 554. Π 167

ἀσπισίων frequens Hom.

ἀσπιδει . . Il. Θ 512. ac saepius.

ἀσσα frequens Hom.

ἀσσαν ἴτε . . Il. A 340

ἀσαχύνεσι . . B 148

ἀσημφεία . . 344. & alibi. Hesiod. *Θεογ.* 812.

Schol. Theocr. p. 113

ἀσέε σπωρινῶ, τῷ κυνί &c. sic distingo. Explicatur

Il. E 5.

ἀσερσέν

ἀσερσπηής } frequentia Hom.

ἀσάξεναι . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 304. & confer regulam pag. 299. in fine positam.

ἀσρα δὲ δὴ &c... Pro πλέω scribo hic πλάω ex Il. K

252

ἀσυφέλκλον . . Callim. in *Delum* 26

ἀσύφηλον . . Il. I 643

ἀσφαράγος . . X 328

ἀσχαλαία . . B 293 & alibi.

ἀσχαάλλει . . Odyss. B 193

ἀσχετος . . T 19. ac saepius.

ἀτασθμον . . Mox ἡλεῖσθον scribo.

ἀτάλλει . . Il. N 27. Hesiod. *Erg.* 131.

ἀτάσθητος . . Γ 63. . . in *Clypeo* 110

ἀτάσθμιν νῦν γε, νῦν δὲ αὐτόν . . Scribo ἀτάσθμιν νῦν γε, νῦν δὲ δὴ αὐτόν. Explicatur Il. A 506

Ατάκηντος . . Il. Σ 365

Ατακτηρός . . . A 223. Hesiod. *Θεογ.* 610

Ατας . . . I 115. T 270

Ατασθαλα frequens Hom. Adde Hesiod. *Θεογ.* 996

Ατασθαλας

Ατεινός

Ατμήθεσθαι

} frequentia Hom.

Ατεινός . . Pro *Ψωφίδος* & Bentlejus in epist. ad *Malcolm* p. 18. legit. *Ψωφίδος*. Tum post *συλάνεσσα* pono punctum.

Ατέατα . . Il. T 332. atque ita firmatur haec istius loci lectio.

Ατέραμνον . . Schol. Theocr. p. 95. *Odyss.* T 167. Hinc mox apud Hesych. lego *Ατεράμνιον*, & paullo post *Ατεράμνοσι* item *ατεράμνονας* ad Vocem *Ατεράμνα*.

Ατερήμων . . Il. A 498

Ατερήματο . . In duas voces divido, *Ατερ* *ήματο* ab *ή* colloco.

Ατερός . . If. Vossium putasse scribendum hic esse *Ατευτός*, notat Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Sudan* p. 292

Ατμαγέλας . . Hinc *Ατμαγελεύης* apud Theocr. pag. 91

Ατταάλας frequens Hom. Adde Hesiod. *Θεογ.* 480. Schol. Theocr. p. 127

Ατίζων . . Il. T 166

Ατίγλας . . Ω 60

Ατίτος . . N 414

Ατλητον . . T 367

Ατρακιδίς . . Schol. Theocr. p. 48

Ατραπιτός . . *Odyss.* N 195. Callim. in *Delum* 74

Ατρεκίς

Ατρεκίως

Ατρεμας

Ατρεμον

} frequentia Hom.

. . Il. E 126. & alibi.

Ατρεμ

Ατρυγέτας frequens Homero. Adde Hesiod. *Op.*

413

Ατρυτώνη frequens Hom.

Αττάραγος . . . Callim. in *Fragm. Vulcanii.*

Ατρυτον . . . Schol. Theocr. p. 121

Ατύει frequens Hom.

Αυαλέον recte scribit Salmasius : exstat apud Hesiod. *Erg.* 588. & Callim. in *Cererem* 6.

Αυανθής . . . Odyss. I 321

Αυγάχομαι . . . Il. Ψ 458. Hesiod. *Erg.* 478

Αυδά . . . Verbum frequens Hom.

Αυδηέστη . . . Odyss. Z 125. ac saepius.

Αυε frequens Hom.

Αυθις . . . Verba Ει μὲν κ' αὐθι μένων sunt Il. I 412.

Paulo post minus attente ex Homero descriptum est Αυθι λιπὲν &c. nam Il. M 111. legitur Αυθι λιπὲν ἵππες τε καὶ ἡνίοχον θρασυπάρτα.

Αυλαρος . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 305. & confer regulam ibi pag. 299. in fine positam.

Αυλιζομέναων . . . Odyss. M 265. & 412

Αυλισκοί . . . Relandus *Dissertat.* 8. de ling. Pers. pag. 143. legit αἰσκοί.

Αυλαπίδι . . . Il. E 182

Αυπνός . . . Vox frequens Hom.

Αυσαι . . . Odyss. I 65

Αυσαλέος . . . T 327. Hesiod. in *Clypeo* 265. Callim. in *Cererem* 17

Ατάγρετα . . . Recte reponitur Αὐτάγρετα, quod exstat Odyss. Π 148

Αυτάδης . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 299

Αυτὰρ ὑπὸ χθονί . . . Il. B 465

Αὔτεν . . . Il. M 160

Αὐτῇ . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 67. Paulo post versus iste Homeri Πῶς δὲ κ' ἀμύττες &c. est Il. A 701

Αὐτῆμαρ . . . Callim. in *Delum* 46

Αὐτῇ

Αὐτὴ κεν γαίῃ . . . Il. Θ 24

Αὐτῇσι βίζῃσι . . . I 538

Αὐτῇ frequens Hom.

Αὐτμένος . . . Iliad. Ψ 765. Odyss. Γ 289

Αὐτοδικεῖ . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 305. & confer regulam ibi p. 299. in fine positam.

Αὐτόδιον . . . Odyss. Θ 449

Αὐτοετὲς . . . Γ 322

Αὐτόθεν

Αὐτόματον } frequentia Hom.

Αὐτοχείρ & Poëtice Αὐτοχέρη . . . Callim. *Epigr.* 21

Αὐτοσχέδον frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypeo*
190

Αὐτότερον . . . An Αὐτόδερον scribendum?

Αὐτὲ ἐνευναῖον . . . Odyss. Ξ 51

Αὐτοχθώνον . . . Il. Ψ 824. Ergo nil muta.

Αὐχένιοι . . . Odyss. Γ 450

Αὐχμεῖν . . . Ω 249

Αφαγνίσας . . . Vide Cl. Alberti in *Peris. Crit.*
pag. 67

Αφάλλον . . . Il. K 258

Αφανδάνει . . . Odyss. Π 387

Αφαντον . . . Il. Z 60. & alibi.

Αφαίμακτε frequens Hom.

Αφαίμακτοεπής . . . Il. Γ 215

Αφαέτερος . . . Ψ 311

Αφαέρωτος . . . An Αφαέρωτος.

Αφαίρωισιν . . . Vox frequens Homero: Adde Hesiod. *Erg.* 586

Αφῆτην . . . Il. Δ 641

Αφήμενος . . . O 106

Αφήτορος . . . I 404

Αφλάσον . . . O 717. Hesychianam hujus vocis interpretationem culpat Schol. Apollonii Rh.

pag. 53

Αφλασμός . . . Il. O 607

Αποπλῆξασθαι . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* p. 305. & confer regulam ibi p. 299. in fine positam.

Αφώνια . . Recte reponunt Eruditi Αφώνια Exstat Il. Z 322

Αφράνεις . . . Il. H 109. & alibi.

Αφραδέες . . Odyss. Δ 475

Αφραδέηνι . . . Il. I 32

Αφρεον . . . Δ 282

Αφρήτωρ . . . I 63

Αφύει . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 67

Αφυσσε . . Verbum frequens Hom.

Αφυζην . . Vide Cl. Alberti in dicto opere p. 68

Αχαιίδα γαῖαν . . . Il. H 124

Αχαρίζετον . . Odyss. γ 392

Αχεί προτραπέσθαι . . Il. Z 336

Αχέος νεφέλη . . . P 592 Σ 22

Αχέρδος . . Verba καὶ ἐδρίγκωσεν ἀχέρδω sunt Odyss. Η 10

Αχέρως . . . Il. N 389. & alibi.

Αχέων . . frequens Homero. Adde Hesiod. Ery. 399

Αχθήσας, γεμίσας scribo

Αχνη . . Ως δ' άνεμος άχνας φασεί scribo ex Il. E 499

Αχολον . . Odyss. Δ 221

Αχρεϊον ιδών . . Il. B 269. Tum μοx Αχρεϊον δ' έγέ- λατσε scribo ex Odyss. Σ 162

Αχρης, άπηλλώησαν . . Sed scribo Αχρης άπηλλόησεν ex Il. Δ 522

Αψασθαι &c. . . Ex duobus Articulis hic facio unum, atque Hesychianam hic vulgatamque Homeri lectionem corrigens scribo.

Αψέσθαι, αναφθήσεσθαι Αψέσθαι χλωρός περ έών. Odyss. I 379

Αψεα . . Odyss. Δ 794. & alibi.

Αψίσι &c. . . Et hic ex duobus Articulis facio unum scriboque

Αψίσι, συναφάς Αψίσι άνε ex Il. E 487

- Αΐφρῶς . . Π. Σ 399. & alibi. Hesiod. *Opoy.* 776
 Αἰσίοι . . In verbis καὶ αἰσίοι καὶ κοχλίου respicitur
 Odysf. M 89
 Αἰσίοι . . Et hic scribo Αἰσίοι.
 Αἰσίοι . . II. Γ 272
 Αἰσίοι . . I 657. ac saepius. Schol. Theocr. pag.
 112
 Αἰσίοι . . K 159. Scholiasta exponit αἰσίοι
 ζῆ, uti hic apud Hesychium correxere Era-
 diti.

Βα

- Βαδὴν . . II. N 516
 Βαζεν frequens Hom.
 Βαδύγλασσοι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 68
 Βαδύδινος . . II. Φ 15, 603
 Βαδύζωνοι . . Odysf. Γ 154. & alibi.
 Βαδὺ κομῶσαν λήιον &c. . . Scribo Βαδυλήιον, κομῶ-
 σαν, ἐν Βαδὺι &c. ex II. Σ 550
 Βαδύκολπος . . II. Σ 339. & alibi.
 Βαδύλμιον . . Vide Cl. Alberti dictum opus pag. 69
 Βαδυρῶς . . II. Η 422
 Βαῖτη . . Schol. Theocr. pag. 38, 51
 Βαμβάινειν . . II. K 375
 Βαμβαλίζει . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 68
 Βανανσία . . Ultimam hic vocem scribo βανανσος.
 Βανανσος . . Mox scribo λοξος
 Βαῖριδοι . . II. Ψ 530
 Βαυδρέμις . . Scribo Βαυβρέμις
 Βαυδρῶ . . II. Π 519
 Βαυδολομῶς . . Vide Cl. Alberti dictum opus p. 69
 Βαυκὶ ἴδι . . II. B 8. & saepe
 Βαυραχηλίζει . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
 Βαυτὴν αὐχμην &c. . Quid sibi αὐχμην hic velit, vel
 quid sani sub hoc vitioso lateat, non perspi-
 cio, sed ἐπὶ αὐχμην & ἐβαυτίζον ad dualē βαυτὴν
 expli-

explicandum (uti saepe τὰ δυνάμει verbo plurali in hoc Lexico explicantur) scribendum esse, video.

Βδάλλει . . . Schol. Theocr. pag. 29. Dicitur & Βδέλλω apud eundem p. 103

Βεβαῖσι . . . Il. B 134

Βέβαται . . . Odyss. Θ 408

Βεβαῖεν . . . Il. P 359, 510

Βεβαῖος . . . ζ 447. Hesiod. in *Clypeo* 307

Βεβίηκε . . . K 145. & alibi.

Βεβολήνηρ . . . Scribo Βεβολήατο ex Il. I 3

Βεβράδασι . . . Odyss. O 333. ac saepius. Hesiod. in *Clypeo* 160

Βεβρωμένα . . . Odyss. A 41

Βέβρυχεν . . . Recte reponitur Βέβρυχεν exstat Il. B 264. & alibi.

Βεβρωδαις . . . Il. Δ 35

Βεζεκ . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 70

Βέη . . . Scribo Βέη ex Il. Π 852 Ω 131

Βέαιμαι . . . Il. X 431

Βέω scribo ex . . . Z 113

Βέωνται . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Βέλματα . . . Il. O 484. & alibi.

Βέμβιξ . . . Callim. *Epigr.* 1

Βέρεθρον . . . Il. Θ 14. & Odyss. M 94

Βερωνετών . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Βεδος . . . Salmastii Βεῦδος exstat in Callim. *Fragm.*

Bentl. *num.* 155

Βεβῆσαι a Βέω pro Βέω νίπο.

Βῆ δέ . . . Il. A 49. ac saepius.

Βῆ εἰ ἵμεναι . . . Odyss. Π 341

Βῆσαι frequens Hom.

Βῆσσατο . . . Scribo Βῆσατο ex Homero.

Βῆσσομεν . . . Potius Βῆσομεν.

Βητάμενες . . . Odyss. Θ 250

Βιβαίστων . . . Scribo Βιβαίστων ex Il. Π 534

Βιβῆη . . . Scribo Βιβάνται ex Il. N 371. & mox

cum Gueto διαβαίνοντα, uti fere & Schol. ex-

pónit. Istud vero Βιβαῖς est frequens Hom., ac paullo ante recte explicatum fuerat ab Hesychio.

Βῆν Ηρακλείην . . . Il. E 638

Βίβη . . . Scribo ex infinitis Homeri locis Βίβη, item δυνάμει & Βίβη

Βῖκος . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 70

Βίβλινος . . . Scribo βίβλινος & μοχ βιβλίνων. Vide Lucam Holst. ad Steph. Byz. ad vocem βιβλίνη. In Hesiodi *Erg.* 588. legitur vulgo Βύβλινος δίνος pro Βίβλινος οίνος.

Βίατος . . . Βιάτον κατακείρειν ex *Odyss.* Δ 686

Βιάωμαι . . . *Odyss.* Δ 502

Βιαμένων &c. . . Cum Βιῶ novum facio *Artic.*

Βιώτω . . . Il. Θ 429

Βιάωθεν . . . Ψ 545

Βλείεις . . . An Βλείαις. Tum Βλαῖο exstat Il. N 288

Βλεμεάνειν frequens Hom.

Βλησθαι . . . Il. Δ 115. *Odyss.* X 253. Tum pro βλασθῆναι scribo βληθῆναι.

Βλητο . . . Il. Δ 518. & alibi.

Βληχαῖ . . . Potius Βληχηῖ ὄϊων, quod exstat *Odyss.* M 266. & cui melius respondeat subjecta explicatio Φωνή προβάτων.

Βλοσυρόν . . . Il. H 212. & alibi.

Βλοσυρώπης . . . Δ 36

Βλωθρή . . . N 390. Π 483. Mox apud Hesych. scribo ευαυθής

Βλωμός . . . Schol. Apollonii pag. 17. Adde Callim. in *Fragm. Bentr. num.* 240

Βόας αἰας recte scribit Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 70

Βοήν ἀγαθὸς passim vocatur Diomedes.

Βοηθόον . . . Il. P 481 Callim. in *Delum* 27

Βολάων . . . *Odyss.* P 283

Βόρμαξ . . . Vide Cl. Alberti dicto opere p. 71

Βόσις . . . Il. T 268

Βοτῆρα . . . *Odyss.* O 503

Βοτρευδόν . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Βωτιάς

Βασιάνειρα . . Vide infra suo ordine.

Βαβαράς, μεγαλαύχης vel μεγαλονάυχης scribo.

Βαγάιον . . Il. N 824. & alibi.

Βεβρωσις . . Ω 532. Callim. in Cer. 103. Atque ita praeterquam ex Hesychio firmatur loci istius Homerici lectio, aliis libris ibi βεβρωσις habentibus.

Βεκέφαλος . . Mox scribo ἐγκεχαράγμενον

Βελητόν . . Recte correxit Salmasius Βελυτόν. exstat Il. Π 779. & alibi.

Βεπλήξ . . Il. Z 135

Βερα . . Callim. in Delum 102

Βραβέυει . . Ultimam hujus Art. vocem Cl. Alberti ad Gloss. N. Test. pag. 155. scribit διοικεῖ.

Βράγχος . . Pro πρέγχον scribo βρόχον, & post γιγνομένων pono comma, ut τὸν βρόχον sit altera vocis βράγχος explicatio, uti mox βράγχοις exponitur βρόχοις αἰλῶις.

Βράσσων . . Il. K 226. Mox pro ὁ scribo ἦ

Βράχεν . . M 396. ac saepius. Hesiod. in Clypeo 423

Βραχίονας frequens Hom.

Βρένθιον, μύρον τι . . Scribo Βρένθιον, μύρον τι paulo post τύφος pro τύμβος lego. Adde Cl. Alberti Peric. Crit. pag. 71

Βρέντιοι . . Scribo Βρέντιοι.

Βρεχμὸν . . Il. E 586

Βραιρήν . . Vox frequens Hom.

Βρίζω . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Βεινπαιός . . Recte Guietus Βειήπυος exstat Il. N 521

Βεῖθεται . . Il. Θ 307

Βειθασύνη . . E 839. & alibi.

Βειθὺ frequens Hom.

Βρομέωσιν . . Il. Π 642

Βροτέης . . Odyss. T 545

Βρυαλῆλαι . . Vide Cl. Alberti dicto opere p. 72

- Βερίμην : . . Odyss. K 460. & alibi.
 Βυκίανον ²⁰
 Βίμη . . Callim. in Fragm. Bentl. num. 172. Berkelius ad Ant. Lib. pag. 266. legit hic apud Hesych. Βάλασσα pro Βαλάμη. Ego nil muto.
 Βυζανίης . . Vide Meursium in Pisistrato cap. 17. in additis ad marginem.
 Βυσσοδομεύω frequens in Odyssæa. Adde Hesiod. in Clypeo 30
 Βωνίτας . . Callim. in Fragm. Bentl. num. 175
 Βώσωνι, Βοήσωνι . . Scribo Βάσωνι (ex Il. M 337.) Βοήσωνι.
 Βωσρεῖν . . Schol. Theocr. pag. 56
 Βοττιάνειρος . . Il. A 155. Adde ex Hesychio supra extra ordinem post Βοτρυμός.

Γα

- Γαῖα χάνει . . Il. Z 282
 Γάειν . . . A 405 & alibi.
 Γαῖήχος frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 19
 Γαῖήδες, πρῶτον . . Minus accurate in editione Schrevel. proposita est vera Eruditorum emendatio, volentium reponi Γαῖη Θεοπρωτῶν. ἢ Ἡπειρος &c. Nempe ad ista Homeri verba [Γαῖη Θεοπρωτῶν] Odyss. ε 315. hic commentatur Hesychius.
 Γαλακτοφάγον . . Scribo Γλακτοφάγον ex Il. N 6
 Γάλινδοι . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit. pag. 73
 Γαμφηλαί . . Il. N 200. & alibi.
 Γαμψώνυχας . . Il. 428. ac saepius. Adde Hesiod. in Clypeo 405
 Γανόωνες . . Il. N 265. ac saepius.
 Γανύσσεται scribo ex Il. ε 504
 Γαρίμαντας . . Pro Γαράμαντας.
 Γάστρες μάργη Scribo ex Odyss. Σ 2
 Γάστεις . . Vide Cl. Alberti dicto loco.]

Γαυ

- Γαυλός . . Odyss. I 223
 Γαῦρος . . Schol. Theocr. pag. 102
 Γδύπησεν . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
 Γεγάασι }
 Γεγάως } frequentia Homero.
 Γεγηθεν }
 Γεγωνώς }
 Γεγωνέμεν }
 Γεγωνίσκει . . Aeschylus pag. 40. Vide & Cl. Alberti
 dicto opere p. 74
 Γελοῖος . . Vide Cl. Alb. *ibid.*
 Γενάσχη . . Callim. in Fragm. Bentr. num. 312
 Γενεα . . Versus Homeri Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν &c. est
 250. Il. A
 Γενέσθη . . frequens Hom.
 Γένει ὕσερος . . Il. Γ 215
 Γενέσθαι . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
 Γενναῖον . . Il. E 253
 Γενόατο . . B 340 }
 Γέντο . . Θ 43 } ac saepius.
 Γέρα . . B 237 }
 Γεράειν frequens Hom.
 Γερασον . . Il. Γ 170
 Γεργερισμός . . Callim. in Fragm. Bentr. num. 50
 Γερήνιος . . frequens Hom.
 Γερέσιον . . Il. Δ 259. ac saepius.
 Γερων . . Verba Κίκλησεν δέ &c. sunt Il. B 404
 Γευσάμεθα . . Scribo Γευσάμεθ' ἀλλήλων ex Il. Γ
 258
 Γεφύρατε . . Il. O 357. & alibi.
 Γηθόσυναι . . H 122. ac saepius.
 Γηλεχέες . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
 Γηροκόμος . . Hesiod. Θεογ. 605
 Γηρύεσθαι . . . Ery. 262
 Τήρως . . Il. Δ 437
 Γηράγοι . . Callim. in Fragm. Bentr. num. 58
 Γλάγος . . Il. Π 643

Γλαυκίδων . . Il. T 172. Hesiod. in *Clypeo* 43d

Γλήγεα . . . Ω 192

Γλήνη . . . Θ 164

Γλατόν . . . E 66. ubi vide Schol.

Γλαυκιδυμος . . T 467

Γλαυρίδες . . Δ 122 & alibi.

Γλαυχίνας . . Ω 274. Tum *τειγλωχίν* οἷσ' est Il.

E 393. *Γλαυχίνας* habet & Callim. in *Delumti* 235

Γναθμοί } frequentia Hom.

Γναμπία }
Γνόφον . . Vel scribendum Γνοφέον a *masc.* γνοφέων ;
vel legend. Γνοφερόν pro Δνοφερόν Vide Zezen
ad Hesiodum pag. 18

Γνόφος, συνεφέια δινος . . Scribo *συνερέφεια*, δινος.

Γνώξ . . frequens Hom.

Γνωρίμω, γινωσκόμενοι scribo, uti in *Γεργοτάτω*, ac ferē
quoties in hoc Lexico explicantur *διωλία*.

Γνωτή frequens Hom.

Γογρύζειν &c. . . Scribo *Γογλγρύζειν*, *τονθορύζειν*, τὸ
ταῖς ὕς φωνεῖν.

Γογλγρύζειν, φθέργισθαι, *τονθορύζειν* scribo. Vide Cl.
Alberti *Peric. Crit.* p. 74

Γομφιάσμων . . Et hic vide Cl. Alberti *ibid.*

Γόμφοι . . Odyss. E 248

Γομφοπαγή . . } Vide Cl. Alberti dicto opere p. 75

Γονάι . . .

Γόωσαι frequens Hom.

Γεργέην κεφαλὴν scribo ex Odyss. Δ 633

Γοναζέσθην . . Uti conjecerat Fungerus, scribend.
Γεναζέσθην ex Il. Δ 130

Γενῶσθαι . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Γραπτός . . Odyss. Ω 227

Γράψαι, ξύσαι . . Schol. Theocr. p. 65. B

Γρηκαίμνοι . . Recte correxit Salmasius, nisi quod
Γρηκῶν exactius scribend. *Γρηκῶν* ex Odyss. Σ 27

Γρυπός . . Schol. Theocr. p. 103. Mox apud Hes-
ych. scribo *καμπύλοφης*.

Γύαλος

Γύαλα frequens Hom.

φυγάη . . . Il. B 865

Γυῖσσω . . . Θ 402

Γυνάμλαινες, γυνάμλαινες in vocativis Il. Γ 39. & alibi.

Γυνάων εἰνεκα δῶρων . . . Odyss. Δ 510

Γυναικὸς ἄρ' ἀνλετέυξο . . . Il. Θ 163

Γυρῆσι πέτρῃσι . . . Odyss. Δ 500

Γωρυτός . . . Φ 54

Δα

Δᾶρ ἑμείῳ κύνος . . . Il. Z 344

Δαήμενοι . . . 150. ac saepius.

Δαῖηται . . . Odyss. Δ 493

Δαίηται . . . Il. Γ 316

Δαῖαν . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 76

Δαιδάλλαν . . . Il. Z 479 } & alibi.

Δαίεσται . . . Odyss. Δ 48 }

Δαιζόμενος . . . Il. Η 20

Δαίνυ } frequentia Hom.

Δαῖ } frequentia Hom.

Δαίξας . . . Il. B 416

Δαίμονα δῶσω . . . Θ 166

Δαίηται μένων . . . Φ 146, 301

Δαντός ἐτοῆς . . . Δ 48

Δαιτρέειν . . . Δ 687

Δαιτρὸν . . . Δ 262

Δαιτρός . . . Odyss. Δ 141

Δαιτμήμονες } frequentia Hom.

Δαίφρων } frequentia Hom.

Δαικτόν . . . Callim. in *Fragm. Bentr.* num. 161

Δαίη . . . in *Dian.* 84

Δακρυπλάειν . . . Odyss. Τ 122

Δαλῆσασθαι . . . Schol. Theocr. p. 132

Δᾶρ . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 76

Δαῖσσαντο . . . Sed ex literar. ordine & ex Hesiodi

Georg. 112, 537, 425. scribo Δαῖσσαντο.

H

Δαῖσας

- Δασάσκετο . . . Il. I 333
 Δασπλήτις, μεγάλων κακῶν ἀναπμπλαμένη scribo.
 Odyss. O 234. Adde Schol. Theocr. p. 25. B
 Δαστεῖται . . . Scribo Δατεῖται, & mox, id quod
 jam alii viderunt, Δατέσθαι pro Δατάσθαι.
 Δατευθάλε . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
 Δαφονός frequens Hom.
 Δαίψαι . . . Il. N 831
 Δαῶμεν scribo ex Il. B 229
 Δέγμενος frequens Hom.
 Δέδαεν . . . Odyss. Z 233
 Δεδάηκας frequens Hom.
 Δεδαιμένον . . . Callim. Epigr. 53. Tum hic apud
 Hesych. pro περιπεφλεγμένον scribo περι πεφλεγ-
 μένον.
 Δεδεγμένος . . . Il. K 62. Vide ibi Schol.
 Δεδέμαι &c. . . A voce Δαδέμαι (quae existat Il.
 E 28) novum inchoo Articulum.
 Δεδην, ἐκλάμπει scribo . Il. P 253. ac saepius.
 Δεδήει . . . Et hoc frequens Hom. Adde Hesiod.
 in Clypeo 155
 Δεδίσκετο . . . Odyss. O 150
 Δεδμήατο . . . Il. Γ 183
 Δεδοκμήενος . . . O 730. Hesiod. in Clypeo 214
 Δέδορκε . . . X. 95
 Δεδεπτός . . . Ψ 679
 Δέελον . . . K 466
 Δεδέχατο . . . Scribo Δαδέχατο ex Il. Δ 4. ac sae-
 pius : item Callim. in Fragn. Bentl. num.
 372
 Δεδεγμένοι . . . Scribo Δειδεγμένοι ex Callim. ibid.
 num. 138
 Δειδέχεται . . . Odyss. H 72
 Δειδημονες . . . Il. Γ 56
 Δειδια frequens Hom.
 Δειδίξοθαι . . . Scribo Δειδίξοθαι ex Il. T 210, 432
 Δειλώςας . . . Odyss. P 604

Δάελος οὐδ' ἐδύνει &c. . . Il. Φ 232. Tum ἀπολειπόμενος lego pro ἀπολείπομενον. Vox Δάελος est & apud Callim. in Fragm. Benti. πμτ. 190

Δεκαπόνοιο . . . Il. O 86

Δέλη ὄψια . . . Schol. Theocr. p. 95

Δείλον, ποτήριον, ἐκ ἀνάλυγτον scribo.

Δειμαίνεσθαι . . . Callim. in Apoll. 62

Δείμασθαι . . . Il. H 337

Δεινὰ δέ οἱ . . . A 200

Δείπνον ἔλοντο . . . B 399

Δειροτομήσασθαι . . . Odyss. X 349

Δεδάφναι . . . Scribo Δεκαφύται ex Callim. Fragm. Benti. πμτ. 162

Δεκάχειλοι . . . Scribo Δεκάχιλοι ex Il. E 860. π 148

Δεκλή . . . Odyss. Δ 248

Δέμνια frequens Hom. Adde Hesiod. Eργ. 328. Callim. in Delum 248

Δενάξαν . . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit. pag. 77

Δενδύλλων . . . Il. I 180

Δεξιὰδην . . . H 15

Δεξιὰι . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Δεπάεσσι . . . frequens Hom.

Δερμής . . . Cl. Alberti dicto loco.

Δέρτρου . . . Odyss. Δ 578

Δεταί . . . Il. Δ 548

Δευόαστο . . . B 128

Δεύσαι . . . Hesiod. Eργ. 556

Δειήσας . . . Odyss. M 48

Δήεις pro εὐρήσεις frequens Hom. ac similiter Il. I 418, 681

Δηθύτοιο . . . Il. A 32

Δήϊος

Δηϊότης } frequentia Hom.

Δηϊώ

Δηϊότητας . . . Hesiod. Θεογ. 662

Δηλύματα . . . Odyss. M 286

Δηλύματα . . . Il. Ω 33

H 2

Δηλός

Δηλῆσας . . . Verbum frequens Hom.

Δήμια . . . Il. P 250

Δημοβόρος . . . A 231

Δημογέροντες . . . Γ 149

Δημητῆρος ἀκτὴ . . . N 322

Δημιὼν frequens Hom.

Δῆμον εὐνίας . . . Il. M 213

Δῆμον Ερεχθίδης . . . B 547

Δημοκλείδαι . . . Pro ἔληγον scribo ἔλεγον.

Δηναῖος . . . Il. E 407

Δην δ' ἀνέω recte Salmasius: exstat Il. I 30

Δήνεα . . . Il. Δ 361. & alibi. Hesiod. Θεογ. 236

Δηῖν frequens Hom.

Δηρῆσασθαι . . . Hoc verbi possit & pro Δηριάσθαι
vel Δηριάσασθαι ex Hom. Il. M 421. perperam
esse scriptum.

Διαβάλλει . . . Μοχ παραπατᾶ scribo

Διαβελία . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 77

Διαγλάφας . . . Odyss. Δ 438

Διαγνοῖσι . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Διαδρακοί . . . Il. Ξ 344

Διαείπεται . . . Θ 535

Διαειπέμεν . . . Odyss. Δ 215

Διαείδεται . . . Il. N 277

Διδήσει . . . Scribo Διδήσι ex Hesiod. Εργ. 514

Δῖα θεῶν . . . Il. E 381

Διόνεται . . . N 30

Διακέρσαι . . . Θ 8

Διακοιρανέοντα . . . Δ 230

Διακοσμηθεῖς . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Διακριδόν . . . Il. M 103. O 108

Διακρινθεῖτε . . . Γ 102. Odyss. Ω 521. Atque ita
Hesychius Homericam hanc lectionem fir-
mat, positumque est Διακρινθεῖτε pro Διακριν-
θεῖντε, uti διακοσμηθεῖμεν Il. B 126 pro διακοσμη-
θεῖνμεν.

Δια κῆσιν δατέοντο . . . Il. E 158. Recte Salmasius in
explicatione Hesychiana. pro θυσίαν reposuit
εὐσίαν.

ὑποταῖν id quod ad istum locum habet & Scholiaſta.

Διαίτορος frequens Hom

Διαμετρητῶ . . Il. Γ 344

Διαμήσε 359

Διαμπερές frequens Hom. Mox lego παρηγέως

Διάνδιχα frequens Hom.

Διαντεθῆναι } Vide Cl. Alberti dicto opere pag. 78

Διαπίνειν

Διαπράττειν . . Il. Η 32 } ac saepius.

Διαπρήσσειν Λ 483

Διὰ πρὸ δὲ ἴσατο καὶ τῆς . . Verba haec sunt Il. Δ 138. Ergo commate ab ſequentibus dividenda.

Διαπρέσιον . . Scribo Διαπρέσιον ex Il. N 149. P 247.

& Callim. in Delum 258, Tum pro δεξιὸν ſcribo δεξιόν, ac deinceps ἐξάκυσον, μέγα, διά-

τόνον

Διὰ ῥωπήϊα πυκνά . . Il. Ψ 122

Διαστήτη . . Il. Α 11

Διασαφῶν &c. . . A voce διασάφεις novum inchoo

Artic.

Διατάχως . . Munckerus ad Anton. Lib. pag. 49.

legit Διατάχης at Berkelius pag. 287. Διαταχέων. Hic vero ſequor Munckerum.

Διατμήκως . . Il. Φ 3. ac ſaepius.

Διατρυφῶν Γ 363

Διαφθέσσει N 625

Διαφύσσειν . . Odyſſ. Π 110

Διδεῖεν, ἔδησαν ſcribo.

Διδυμῶνες frequens Hom..

Διέρεο . . Il. Α 550

Διέπει K 425

Διέρπει . . Odyſſ. Λ 492. ac ſaepius.

Διελβᾶδην . . Munckerus ſupra dicto loco legit Διαβολῆν, ego Διέλβασιν.

Διέρται . . Il. Ψ 475. Et infra Hefychius habet

Διέρται, inferius Διήται, Διώνται. Adde Διάρμαι

H 3

Odyſſ.

Odyss. 370. & Δείλαι apud Apoll. Rhod. II.
330

Διέξεσθαι . . . Il. K 432.

Δίεπε B 207.

Διέπερασας . . . Scribo Διέπερας. Vide Odyss. I 265.
& Γ 130. Λ 432. N 916

Διέπεφραδεν . . . Odyss. Z 47. sed quid sibi hic vult
ἐνέληλατο pro explicatione additum? Possit vi-
deri scriptum fuisse ἐλαλήσατο: sed ego ma-
gnopere suspicor, in corrupta hac voce latere
quid, quod *muniuit*, *obsepfit*, *firmiter conclu-*
fit significet, & quo Hesiychius hic usus fue-
rit ad diversam vocis διαπέφραδε (sed sic ab
διαφράσσω deducendae, quum, si pro *verbis*
differuit, *explanavit*, *declavavit* sumatur, de-
ducenda sit ab διαφράζω) significationem
exponendam. Saepius enim in hoc Lexico
vocibus, quas Galli hodie vocant *equivoques*,
id est duarum plariumve notionum diversis-
simarum vocabula, diversae significationes
sive expositiones sunt accommodatae.

Διέπυσιν . . . Il. A 166

Διεπράδομεν . . . 367

Διέραι . . . Odyss. Z 201. I 43. Hesiod. Ery. 460

Διέρσαι . . . Il. M 276. Vide supra ad Δείλαι.

Διέρστο . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 78

Διέρσυντο . . . Il. B 450. ac saepius.

Διέρχε . . . E 100. & alibi.

Διέται . . . Vide supra ad Δείλαι.

Διέρρεσαν . . . Il. A 481

Διέρχευσαν . . . H 316: ac saepius.

Δίζω frequens Hom.

Διήρεσα χερσὶ . . . Odyss. M 444. 351

Διήται . . . Apoll. Rod. II. 330. Vide supra ad
Δείλαι.

Διήφυσεν . . . Odyss. T 450

Διιπετέος frequens Hom.

Δικαιο-

Δικημοτάτος Κεῖταιραν . . : Il. A 831

Δικαστόλος . . Il. A 238

Δικαυνοσίου . . O 86 } & alibi.

Δίκηλον . . Δικηλῆος hic dicitur Laconice pro δαμ
λίτης Vana mihi hic videntur aliorum com-
menta. Confer Scholia Apolloniū Rh. ad Lib.
I. 745

Δικλίδες . . Odyss. B 345. ac saepius.

Δικροί . . Callim. in Fragm. Benti. πμ. 246

Διλογχον . . Βένδιν hic pro Βένδην firmabat Ortwi-
nius, Scholae Delphenfis Rector, in suis ad
me literis, anno 1699

Δίνη . . Odyss. Z 116

Δίνεον . . I 348, 388.

Δινέουλο

Δινῆντος

Δινῆσας

} frequentia Hom.

Δινώτοισι λέχουσι ex Il. Γ 391

Δῖον . . Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.

Διοπτέρων . . Il. K 441

Διοπήρεα . . . 562

Διός αἴγιοι &c. . . A 334

α - αἴγιοι . . . N vi. ult.

α - μάστιγι . . . M 37

Διοτρεφέων . . . A 176

Δίοψ . . Quidni quasi a διόψω & hoc, & superius
Δίοπος, deduxerimus?

Δίπλακα

Δίπλυχα

} frequentia Hom.

Δίσκυροι . . Il. Ψ 523. Haec ergo istius loci lectio
firmatur Hesychio.

Διφῶτα . . Callim. in Fragm. Benti. πμ. 165

Διχθαδίας . . Il. I 411

Διολύγιον . . Callim. dicto loco πμ. 111

Διώνται . . Il. P 110. Adde supra ad Δένται.

Δῶσε . . Φ 244

Δμήτρεα . . Ξ 259

Δμήτρεα

Δμῶες frequens Hom.

Δνοπαλίζειν . . . |Scribo Δνοπαλίζειν

Δνοπαλίζειν . . . Odyss. E 567. Mox scribo ^{ράκη} ~~ράκη~~ pro

Δνοφερὸν . . . Il. I 15

Δοῶσάτο . . . N 458

Δοιαὶ γὰρ τε πύλαι . . . Odyss. T 562

Δακρυῶν frequens Hom.

Δακρυόστροφος, ὁ ὀνηματίας scribo.

Δολομήτης . . . Il. A 540

Δολιχέρετμοι
Δολιχόσχημον } frequentia Hom.

Δολοφρονέεσθαι . . . Mox scribo ^{ἀπατῶσα} ~~ἀπατῶσα~~

Δολβαί . . . Mox scribo ^{μικρὰ} ~~μικρὰ~~ pro ^{μικταί} ~~μικταί~~

Δόμος ἡμιτελής . . . Il. B 701.

Δονακῆς . . . Versum Il. E 576. huc ab Guieto re-
latum sic scribo Πᾶς ποταμὸν κελαδονίαι, περὶ ῥά-
δανόν δονακῆς.

Δοῖναι . . . Il. P 55

δορπία . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 78

δόρπον ἐλόμεσθαι scribo ex Il. A 729

δόρων . . . Vide Cl. Alberti in dicto opere p. 79

δόσκον . . . Il. I 331. ac saepius. Mox scribo
^{ἐδίδων.} ~~ἐδίδων.~~

δοτῆρας . . . T 44

δόλον ἡμαρ . . . Z 463

δοκῆσαι . . . Verbum frequens Hom.

δόπον ἀκρόγων . . . Il. A 364

δοῖναι frequens Hom.

δορατέον . . . Odyss. Θ 512. & alibi.

δορυκεῖς . . . Uti correxit Salm. exstat. Il. K 357. ^{δορυ-} ~~δορυ-~~
^{κεῖς} ~~κεῖς~~

δοῖναι } frequentia Hom.

δορυκλυτός

δορυδόκη . . . Odyss. A 128

δοῖρος ἐρωή . . . Il. O 358

Δε

Δς,

Δεσ, δεσμευθεῖς (Vel Δεσ, vel Δεσμευθεῖς hic vitiosum
 Δεσ, δεσμεύσει est; nam vel alterum perperam in
 Activo, vel alterum perperam in Passivo est
 positum. Hoc misso, ex his duobus Hesychii
 Articulis & infra ex Δων, δεσμεύων, verba Odyss.
 O 368. ποσὴν δ' ὑποδήματα δέσα ita videntur ca-
 pienda, ut illa femina, de qua ibi sermo fit,
 dicatur ligasse homini calceos ad pedes, nec δέσα
 ab δώμι cum vulgatis interpretibus, sed ab
 δέω ligō sit deducendum.

Δοχάριον . . . Il. M 148

Δρεῦματᾶ . . . Δ 69

Δραῖνεις . . . K 96

Δρέπην . . . Odyss. M 357. Schol. Theocr. p. 102

Δρύινος . . . Φ 43. Schol. Theocr. p. 92

Δρυμὸς . . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit. p. 79. Vox
 haec exstat & apud Theocritum p. 20

Δρυὸς ὑπὸ κόμοιο . . . Odyss. M 357

Δρύοχοι . . . T 574

Δρύον . . . Il. T 455

Δρυτόμος . . . Ψ 315

Δρύλγειν . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Δρωοίη . . . Odyss. O 316

Δυ δέ μιν Ἀρή . . . Il. P 210

Δύη . . . Odyss. Ξ 215

Δυθμέσι . . . Scribo Δυθμέσι ex Callim. in Cerer. 10.
 Vide Praefationem nostram art. 6

Δύσιν . . . An δύωσιν ex Odyss. T 195

Δυσάεος . . . Vox frequens Hom.

Δυσάλατο . . . Il. Σ 376. Ergo haec istius loci lectio
 firmatur hic Hesychio.

Δυσάμορος . . . Recte Salmasius Δυσάμορος Exstat
 Il. X 428. & alibi.

Δυσαισοτόκισσι . . . Il. Σ 54

Δύσειο δ' ἄλχη . . . T 36

Δυσηλέγεις . . . T 154, & haec per Hesychium
 sic firmatur Homérica lectio.

Δυσηχέος . . . frequens Hom.

Δυσθαλπίος . . Il. P 549

Δυσκέλαδος . . Π 357

Δυσκλεᾶ, ἄδοξον, κακῶδες scribo : vide Il. B 115, & I 22. ubi Δύκλεα quidem scribitur, sed quia probabilius est, hic loca ista Homeri, quam alius scriptoris locum respici, habenda haec vox est pro *accusativo masculino in singulari* Dorice pro Δυσκλεῇ, contracto ex Δυσκλεᾶ ab Δυσκλεῆς & rectius hic apud Hesych. scribitur Δυσκλεᾶ, quam in utroque Homeri loco Δύκλεα editum est. Vicissim ob eandem causam pro Hesychiano ἄδοξα, & κακῶδες reponi debet id, quod reposui.

Δυσμεναῖνον Ὀϊσμορος. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 79

Δύσπαρι . . Il. Γ 39. N 769

Δυσπέμφλος . . Π 748

Δύσηνον frequens Hom.

Δυσωρήσθην . . Il. K 183

Δωδεκαβούων . . Scribo Δωδεκάβουον ex Il. Ψ 703

Δωρητῶν . . Il. I 522

Δῶρον, παλαιστή. ἐνιοι &c. scribo. Mox Εκαδεκάδωροι est ex Il. Δ 109

Δῶρον, παλαιστή . . Lego παλαιστή, uti jam praecessit.

Δωρήσει scribo ex Il. I 155, 297

Δωῶν . . Hesiod. Θέογ. 222

Εα

Εἰδότεα . . Odysf. Σ 421. Il. I 173 Callim. in Cer. 19

Εακίως, κακίως ἔχων &c. sic divido.

Εάλη . . Il. N 408. & alibi.

Εανός frequens Homero. Εανῶ καταστρέφω exstat Il. Σ 612. Εανῶ ἔστι ibid. 352. & alibi.

Εἴατο

- Έασι . . Hesiod. *Θεωγ.* 95
 Έαται . . Il. Γ 134
 Εάφθη . . N 543. Ξ 419
 Εβαζε . . Verbum frequens Hom.
 Εβεβαζην scribo Εβεβαζην ex Odyss. M 242. &
 infra apud Hesych. Εβουθεν.
 Εβδαμον . . Pro ημῶσι hic scribo ημῶσα.
 Εβλω . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 80.
 Εβουθεν . . frequens Hom.
 Εβουσαν . . Il. M 346 } & alibi.
 Εγείνασιν . . D 493 }
 Εγείνασιν . . Verbum frequens Hom.
 Εγκασι . . Il. Δ 438
 Εγκασις . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
 Εγκέφαλος . . Verba εγκέφαλος δὲ παρ' αὐτὸν ἀνέδρα-
 μιν sunt Il. P 297
 Εγκανέοις . . Il. Ω 648; & alibi.
 Εγκρασίχαλοι . . Callim. in *Fragm. Bentl. num.* 38
 Εγκρίς . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
 Εγρεο . . Il. K 159; & alibi.
 Εγρετο frequens Hom.
 Εγρήγορε . . Il. H 371. } & alibi.
 Εγρησσοντες . . A 550. }
 Εγχείη . . Recte legit Salmasius Εγχείη, & mox Εγ-
 χήησι, ac frequens est haec vox Homero.
 Εγχεσιν ἀμφιγυίοισι . . Odyss. Π 474
 Εγχεσπαλος . . Il. π 449. & alibi.
 Εγχεσίμαχος . . A voce Εγχεσίμαχοι novum in-
 choo *Art.* ac scribo Εγχεσίμαχοι, uti mox re-
 ctius repetitur: exstat Il. B 840. Tum porro
 apud Hesych. scribo μεμωρημένοι vide Scholia
 ad dictum Homeri locum.
 Εγχείπων } potius Εγχεμπίων & Εγχεμπίεται, uti
 Εγχεπίεται } Homero frequens est.
 Εγώ δέ κε . . Il. A 189
 Εγώνη, ἐγὼ Λακωνεὺς Sic etiam Dores; vide Zeyon
 ad Hesiod. pag. 11. B-Quid sibi velit id, quod
 1 2 hic

hic Salmastii nomine in edit. Schrevel. appositum est, non video.

Εδάην . . Il. Γ 208

Εδαίσειν . . A voce Εδακλήυλιζον novum inchoo *Art.*

Εδαίμην

Εδαίμην } frequentia Hom.

Εδαναι . . Il. Ξ 172

Εδαπλιον . . Scribo Εδαπλον, & mox Εδαπλεν, a Δαπλω. Il. Φ 398

Εδαφος . . Odyss. E 249

Εδέγλην . . Recte reponitur Εδέγμην. Exstat Odyss. I 513. M 230

Εδεαι . . Il. Ω 129. Tum a voce Εδηίζετο novum inchoo *Artic.*

Εδειδιμεν . . Il. Z 99

Εδεικανόντο . . Scribo ε δεικανόντο ex Odyss. Z 110. ubi legitur vulgo, ac recte, καί ε δεικανόντο sed additur, ab alijs libris abesse ε. Ergo meliorem lectionem firmat Hesychius, ita, uti correximus, correctus. Δεικανόντο occurrit & Il. O 86. & Odyss. Ω 409

Εδειμαν frequens Hom.

Εδεισεν . . Scribo Εδδειςεν ex Il. K 240

Εδεισαν . . Mox scribo εξεδερμάτισαν

Εδέσιν . . Scribo Εδεῦσιν ab Εδεῦς, ιερεῦς ab Εδος. *templum.*

Εγδένετο . . Scribo Εδέυετο, quod frequens est Hom.

Εδηδώς . . Il. P 543

Εδηλώσαντο . . Scribo Εδηλήσαντο, quod Homero item frequens est.

Εδητύος frequens Hom.

Εδίηνε . . Il. X 495

Εδικανόντο . . Scribo Ε δεικανόντο. Vide supra ad corruptum item Εδεικανόντο.

Εδιμεν . . Recte reponitur Εδικεν. sed & mox εβαλεν pro ελαβεν scribo.

Εδινα,

- Εδω, φερν) ... Scribo φέρν, Turn videfis Schol.
Hom. pag. 160. lin. 34
Εδνοπάλλεν . . . Il. Δ 477
Εδωναι τα μέλη, φαγωναι τας σαρκας, scribo, distin-
ctius.
Εδραθη . . . Scribo Εδραθαι ex Odyss. γ 143
Εδρακον Odyss. K 127
Εδραίσθαι . . . Scribo Εδραίσθαι ex Il. Α 645. &
alibi.
Εδραίωνο . . . Il. K 198. & alibi. Hesiod. Θεογ. 388
Εδρακα πολλά' παρ' Ομήρω &c. sic distinguo.
Εε, αυτόν, έαυτόν αυτό . . . Scribo Εε, αυτόν, έαυτόν ται-
νρό' sensus est, haec tria έε, αυτόν, έαυτόν, re-
tare idem.
Εε δέ, έαυτόν δέ . . . Scribo Εε δ' αυτόν, έαυτόν δέ ex
Il. γ 171
Εεκοσάσιο . . . Odyss. M 38
Εεισάμενος . . . Verbum frequens Hom.
Εελθεσθαι . . . Et hoc frequens Hom. Adde Hesiod.
Εργ. 380
Εελαμένοι . . . Il. M 38
Εελαπετο frequens Hom.
Εεργαθεν . . . Il. E 147. Mox scribo έχίμασεν (uti
Εεργων paulo post exponitur χωρίζαν) & ομοιω-
θηναι.
Εεργεν . . . Hesiod. Θεογ. 335
Εεργήεις . . . Il. Ω 419. & mox iterum Hesychius.
Εερχμαι . . . E 89
Εερχης . . . Ψ 598. & alibi. Adde Hesiod. in
Clypeo 395
Εεργο . . . Odyss. O 459. Ergo haec istius loci
lectio firmatur Hesychio.
Εεσθω, ημαρτέσθω, και Εεσα ενεδεδυτα . . . Il. M 464
Εεκεν & Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 81.
Εεως
Εθαίμιζεν . . . Verbum frequens Hom.
Εθεισηξή . . . Scribo Εθεισησιν. Il. N 24. & alibi.

Εθελόμενον . . Odyss. Δ 369. Il. Φ 347

Εθέλημαι . . Callim. in Dian. 31

Εθελοντήρας . . Odyss. B 292

Εθελόντης . . Scribo Εθελόντως

Εθνήσαντο . . Odyss. Θ 17. Ergo haec istius loci lectio firmatur Hesychio.

Εθνήμων, ἐθῶν ἐμπειρας, ἡ πρόθυμος &c. sic dispono.

Εθλασεν . . Odyss. Σ 96. Hesiod. in Clypeo 140

Εθρίγκασεν . . Ξ 10

Εθων notans φθείρων exstat Il. I 536

Ειάμεναι . . Il. Δ 483. O 631. Callim. in Dian. 193

Ειαυῆ . . Il. H 9

Εισαρωήσων . . Vox frequens Hom.

Ειβει . . Il. T 323

Ειδαλίμας . . Odyss. Ω 277. Caetera sic lego ac distinguo καλαῖς, εὐαΐς, ἐπὶ τῷ εἶδός ἐμμόσφει, εὐπρεπῆς.

Είδαο frequens Hom.

Ειδεῖ } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 81

Ειδος } Adde Hesiod. *Θεογ.* 688

Ειδυφαλλον . . Vulgo Ἰδυφαλλον sic ἱκελος & ἱκελος, εἶλος & ἱλος, εἶνες & ἱνες &c.

Εικαῖεν . . Post σκαίπειν novum inchoo *Art.* ac icribo

Εικαῖεις, τὸ λέγειν ὁμοίως εἰ τῶδε. Forte malit quis voces τὸ λέγειν mutare in τῶ λέγειν. Ego τὸ λέγειν hic cessabo Ελληνικώτερον.

Εικελον frequens Hom. pro ἱκελον.

Εἴλην . . Il. A 104. Hesiod. in Clypeo 206

Εἰλαπινάων } frequentia Hom.

Εἰλαπίναι

Εἰλαπινον

Εἰληθύϊας . . Vulgo Εἰλειθύϊα scribitur in Hom. ac Latine *Litbyia*,

Εἰλέωσι . . Il. B 294

Εἰλήλεδα . . 204. ac saepius.

Εἰλή-

Εἰλυπιδέσσει scribo ex Il. Z 424. & aliunde. Vox
haec exstat & apud Hesiod. *Erg.* 795. *Θωγ.*

290

Εἰλύεται . . Scribo Εἰλύεται ex Il. M 286. vel *Odyss.*

Υ 352

Εἰλυφάζει . . Il. Υ 492. Hesiod. in *Clypeo* 275

Εἰλυφρῶν . . Δ 156

Εἰν ἀγορῇ &c. . . Mox scribo ἔχομεν

Εἰνάνυχες . . Il. I 466

Εἰναρέμους . . Scribo Εἰν Ἀρέμους ex Il. B 783

Εἰναίτιες . . Il. X 473: ac saepius. Callim. *Ἔπ.*

Dian. 235

Εἰναίτος . . Il. B 295 } & alibi:

Εἰν ἐλεῶσι . . I 215 }

Εἰνὶ θρόνῳ . . Θ 199

Εἰνοδίοις . . Π 260

Εἰνοσφύλλον . . B 632. ac saepius.

Εἰξε δὲ . . Ω 100

Εἶπερ γὰρ . . Α 81

Εἶρερον . . *Odyss.* Θ 529

Εἶρεσίας . . Vox frequens Hom.

Εἶρεῦσαι . . Hesiod. *Θεογ.* 38. Vide Cl. Alberti

Peric. Crit. p. 82

Εἰρηή &c. . . Ex ultima hic voce καλῶς corrupta,
opinor, omnia in *dativis* fuisse concepta,

Εἰρηῇ, φυλακῇ, ἀσφαλείᾳ, ἢ καλῶσι.

Εἰρήμος . . Vide Cl. Alberti dicto loco.

Εἰροκάμω . . Il. Γ 387

Εἰροπόκως . . E 137. *Odyss.* I 443

Εἶρος pro lana, *Odyss.* Δ 135. I 426

Εἰρύσται . . Verbum frequens Hom.

Εἰρύσθαι. Totum hunc *Artic.* sic scribo ac distin-
guo Εἰρύσθαι, εἶδέναι, --- Χαλεπόν σε θεῶν
ἀειγενετῶν δήνεα εἰρύσθαι: -- καὶ φυλάσσει, Ex-
plicatur *Odyss.* Υ 82

Εἰσάιτο . . Il. B 215

Εἴης,

Εἴσης, εἰς ἴσον ἐκάστῳ μεμερισμένης, Δαιτὸς εἴσης. Sic distinguo: Duæ ultimæ voces, Homero frequentissimæ, sunt pro exemplo appositæ.

Εἰσηγῆμαι . . . Mox scribo διδάσκω.

Εἰσιθῆμι . . . Odyss. Z 264

Εἴσκομεν frequens Hom.

Εἰσοιχνεύσιν . . . Odyss. I 120. Z 157

Εἰσόκεν . . . frequens Hom. Adde Hesiod. Ery. 562

Εἰσωποῖ . . . Verba Εἰσωποῖ δ' ἐγένοντο νεῶν sunt Il. O

653

Εἰτόγε . . . Scribo Εἰ τό γ' ex Il. A 116

Εκαεργος frequens Hom.

Εκαίνυτο . . . Odyss. Γ 181

Εκαπύσσειν scribo ex Il. X 467

Εκαρτύνω . . . Potius Εκαρτύνω ex Il. A 215. & alibi.

Hesiod. Θεογ. 676

Εκασάτω . . . Il. K 113

Εκασέρω . . . Odyss. H 321. Ergo firmatur hæc istius loci lectio.

Εκατέρθεν frequens Hom.

Εκατηβέλεται . . . Il. A 75

Εκατηβόλος & Εκηβόλος utrumque frequens Hom.

Εκατοιο . . . Il. A 385. ac sæpius.

Εκατόμβοιον . . . Φ 79. & alibi.

Εκατόνζυγος . . . Γ 247

Εκατόμπολιν . . . Β 649

Εκατόν πόλεων &c. . . Ε 744

Εβιβάζει . . . Scribo Εκβιβάζει.

Εκγεγάμεν . . . Il. Ε 248. & alibi.

Εκ δ' ἀγαγε . . . Α 345

Εκ δ' ἀγαγε πρὸ Φώσδε . . . Scribo Εξάγαγε πρὸ Φώσδε ex Il. Π 188. quamquam sic non omnino quadrat apposita interpretatio: sed temere istud alterum ita est Homero descriptum; nam sensus istius loci respuit ἐκ δ' ἀγαγε, requirens simpliciter ἐξάγαγε.

Εκ

- Εκ δ' αἰνυτο . . . Il. Δ 536
 Εκ δ' ἐβαν . . . Γ 113
 Εκδέρχεται . . . Ab Εκ δ' ἐλόν (quod exstat Il. A 369.)
 novum inchoo Art.
 Εκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ scribo. Vocola βῆ exciderat.
 Il. A 439
 Εκέασεν . . . Scribo Εκέασεν ex Odyss. E 132. H
 250
 Εκέασθ . . . Il. E 54. ac saepius.
 Εκέκλυθεν . . . Scribo Εκέκλυθει ex Odyss. I 348
 Ελέλαθον . . . Scribo Εκλέλαθον ex Il. B 600
 Εκέκλετο frequens Homero. Adde Hesiod. in Cly-
 peo 341
 Εκέλασμεν . . . Odyss. I 546. & alibi.
 Εκέρσεν . . . Il. N 546
 Εκέρτμεον . . . Odyss. B 323
 Εκευθανον . . . Il. Γ 453
 Εκηβολῆσαι . . . E 54
 Εκηδέν . . . 404
 Εκθρῶσκει . . . K 95
 Εκίδρατο . . . Scribo Εκιδνατο ex Il. Θ 1. & Ω 694
 Εκιον . . . Il. M 138
 Εκίκαιεν frequens Hom.
 Εκκαίδεκαδωροι . . . Il. Δ 109
 Εκ κευθμῶν . . . sic divido ex Il. N 28
 Εκ κρηεῖο . . . Il. A 194
 Εκ κορυθας scribo ex Il. E 4
 Εκλαγγῆαν . . . Il. A 46
 Εκλέλαθον . . . B 600
 Εκλυδωνίζετο . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 84
 Εκμολῇ . . . Scribo Εκμολει ex Il. Α 603
 Εκνεφίας . . . Callim. in Fragm. Benti. num. 35
 Εκόνσε . . . ibid. num. 53
 Εκολῖας . . . Il. B 212
 Εκπαύλων & Εκπαυλος frequentia Hom.
 Εκπαυλον ἐπέυξατο . . . sic jungo ex Il. N 413
 Εκ πεδία . . . Il. H 436

Εκπεπαταγμένος . . . Odyss. Σ 326

Εκπεπότημαι . . . Schol. Theocr. p. 26

Εκ περινοίας, ἐξ ἐπινόιας, } sic divido.
Εκ περισίας, εκ πληθύος }

Εκπερσαι . . . Verbum frequens Hom.

Εκπίαρ, λιπαρόν . . . Istud εκπίαρ est nihili. Sunt haec mutila, & haud dubie sic ab Hesychio concepta Εκ πίαρ ἐλεσθαι, ἐξελεσθαι τὸ λιπαρόν. Nempe explicatur Il. Δ 549. vel P 659

Εκπίνειν . . . Ab Εκπεφάσσειν novum inchoo Art. & accuratius scribo ἐνθυσιαῖν, ἐξορμαῖν.

Εκπλασο . . . Scribo Εκπαλτο, pro quo metri causa Il. γ 483. scribitur Εκπαλθ', quod Scholiastes exponit eodem verbo, quo corruptum istud εκπλασο hic apud Hesychium prostat expositum.

Εκπρεπέα . . . Il. B 483

Εκπρόθεν, ἐκ παλαιῶς scribo.

Εκράσεν . . . Scripseram Εκράσαινεν ex Il. E 508. Id vero faciendum esse, postmodum vidit & Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 82

Εκρέθειν . . . Il. II 856

Εκρῆναι, πᾶναισθαι, παρὰ τὸ ὕδωρ &c. quasi dicatur, verbo *Effluxisse* notari *cessasse*, *desisse*. Metaphora sumta ab aqua effluente, ac tandem deficiente. Debuerat quidem melius dici παρὰ τῷ ὕδατος τῷ ἐκρέοντος sed iste in hoc Lexico passim stylus est, uti in *Praefatione* monui art. 7

Εκλαδίην . . . Il. K 134

Εκλαῖν . . . 526 & alibi.

Εκλεταμένως, ἠπλωμένως scribo

Εκ τόκων.

Εκλογυπένας . . . Hesiod. in *Clypeo* 44. Ergo haec loci istius lectio firmatur Hesychio.

Εκ τύμβω &c.

Ελαῖν, frequens Hom.

Ελαΐζο . . . Il. E 371

Ελαῖν

Ελαμῆται . . Vide mox ad Ελαμῆται Cl. Alberti dicto loco.

Ελαόσασκεν . . Il. B 199

Ελαόσρεον scribe ex Il. Σ 536. ut & Cl. Alberti *ibid.* post monuit.

Ελαότης . . Il. A 701. ac saepius.

Ελαότησι . . H 5. & alibi.

Ελαίτον . . Z 33. Odyss. X 267

Ελατρεὺς . . Odyss. Θ 111. 129

Ελαφον κεράον . . Il. F 24

Ελαγχυν . . Scribo Ελαγχόν ex Callim. in *Fragm.* Bentl. *num.* 349. & Eustach. ad Il. Z pag. 485. & ad Odyss. Θ pag. 291

Ελδομαι } frequentia Hom.

Ελεαίρει }

Ελεντυ . . Scribo Ελεντύν ex Odyss. P 451

Ελεῶσι . . Il. I 215

Ελεύθεραι αἶγες &c. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 83

Ελεύθερον ἥμαρ . . Il. Z 455

Ελεφαίρει . . Odyss. T 565

Ελεφαντα . . Verba Ως δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνή sunt Il. Δ 141

Ελεφθαίμενος scribe ex Il. Ψ 388

Ελεών . . Il. B 500

Εληύσατο . . X 336

Ελεῖσθαι . . Scribo Εληῖσθαι

Ελήλατο . . Il. Δ 135. ac saepius.

Ελήλαται . . Odyss. H 113. & alibi.

Ελθέμεν . . Ab Ελθεῖν novum inchoo *Art.*

Ελαῖσθαι . . Il. O 543

Ελύγαινον . . Scribo Ελύγαινον ex Il. Δ 684

Ε' λαις frequens Hom.

Ελικόν . . Callim. in *Fragm.* Bentl. *num.* 290

Ελικος βοός ἀμφὶ φωνῇ . . Il. O 633

Ελικῆς . . Schol. Theocriti pag. 21

Ελικήμον ἀμφὶ ἀνακλῆ . . Il. Ψ 404

- ἑλκεσπας . . . Il. Γ 294. ac saepius.
 ἑλινύειν . . . Schol. Theocr. p. 100
 ἑλιξ . . . Il. Μ 293
 ἑλισσόμενος . . . Verbum frequens Hom.
 ἑλισσόμενη . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 83,
 ἑλισσόμενη legendum hic esse ex Homero cer-
 tum est; sed pro ἡπλαμένη ego scribo ἡπλω-
 μένη.
 ἑλκεσιπέπλος . . . Il. Ζ 442. & alibi.
 ἑλκεχίτωνες . . . Ν 685
 ἑλκηθμοῦ scribo ex . . . Ζ 465
 ἑλκυάων . . . Ψ 187. & alibi.
 ἑλλεδανόισι . . . Σ 553. Ergo hanc istius loci
 lectionem firmat Hesychius. Adde Hesiod.
 in *Clypeo* 291
 ἑλλὸν pro cervo habes *Odyss.* Τ 228. Ergo recte
 hic pro ελαφρὸν Guietus ελαφον· Adde ipsum
 Hesych. mox in *Ελλόπιδας* & *Ελλὸς*
 ἑλλοπες . . . Hesiod. in *Clypeo* 212. Schol. Theocr.
 pag. 10
 ἑλλοπιεῖς . . . Callim. in *Delum* 20
 ἑλπεῖ . . . *Odyss.* Β 91. & alibi.
 ἑλπωρῇ . . . Il. Β 280 } ac saepius.
 ἑλσαι . . . Α 409 }
 ἑλων pro ἡλαυνὸν *Odyss.* Δ 2. & alibi, Pro αἰεζά-
 μενος lego hic αἰεζάμενος ab αἰεω.
 ἑλωροι . . . Il. Σ 94
 ἑλωρια . . . Α 4
 ἑμοῖμασσε . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 83
 ἑμαρῖρα . . . Verbum frequens Hom.
 ἑμαρναόσθην Hesiod. in *Clypeo* 238
 ἑμαῖτησεν . . . Il. Π 474
 ἑμβάλλεα θυμῷ . . . Κ 447
 ἑμβύη . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
 ἑμπαπέως . . . *Odyss.* Η 480. Hesiod. in *Clypeo* 442
 ἑμμεμαῖος frequens Homero: qui autem dicitur
 ἐμμεμαῖος, intelligitur agere προθύμως vel ἐρρ-
 μένως &c. uti praecessit apud Hesychium; at-
 que

que adeo ἐμμεμαῶς est is, qui agit ὁμοίως, sive
ita, uti qui agit ἐμμελῶς, προθύμως &c. Nihil
prorsus ergo videtur mihi hic mutandum. Vo-
cem hanc habet & Hesiodus in *Clypeo* 439.

Εμμενές frequens Hom.

Εμμενέως . . . Hesiod. *Θεογ.* 712

Εμμορε . . . Il. A 278. & alibi. Hesiod. *Egy.* 347

Εμμορος . . . Odyss. Θ 480

Εμπάζεο . . . Verbum frequens Hom.

Εμπαιον . . . Odyss. τ 379. Φ 400

Εμπεδα frequens Hom.

Εμπεπαρμένον, ἐμπεπερονημένον scribo.

Εμπέραμον . . . Callim. in *Jovem* 71

Εμπεφυῖα . . . Il. A 513

Εμπης frequens Hom.

Εμπλήγδην . . . Odyss. O 132

Εμπλην . . . Il. B 526. Hesiod. in *Clypeo*

371

Εμπολόωντο . . . Odyss. O 455

Εμπορος . . . Ultima hujus *Artic.* verba ἡ ἔμπορος &c.
iunt Odyss. Ω 304

Εν πυμάτοισιν . . . Il. Δ 65

Εμπυρα . . . Callim. in *Lavacr. Pall.* 107

Εμπυριβήτην . . . Il. Ψ 702

Εν Φερέτρῳ . . . Σ 236

Εμῶν μένων ἀπερωεὺς . . . Il. Θ 361

Εν αὐτῇ τῇ &c. . . Mox scribo ἐπιφώνημα

Εναγές . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 83. Tum
pro Φονεύς lego hic Φονῆς.

Εν αἰγώνησιν . . . Il. Ξ 213. & alibi.

Εναίσμια . . . Vox frequens Hom.

Εναλῖαι . . . Scribo Ειναλῖαι ex Odyss. E 67

Εναλῆγκιος } frequentia Hom.

Εναλῖβιος }

Εναλῖαι ἀλλήλοισιν . . . Il. Α 67

Εναπέψυξε . . . Hesiod. *Egy.* 759

Εναραι βροτόνῃα . . . Il. Z 480. ac saepius.

- Εναερίζω . . . Verbum frequens Homero. Tum verba εἰδὲ μιν ἐξενάεριζε existant Il. Z 417. Alter Homeri locus [ἦτοι βέλτεροι &c.] est Il. Φ 485
- Εναερίθμια . . . Odyss. M 65. Adde Bentleyjam ad Callim. pag. 369
- Εναερίθμιος . . . Il. B 202
- Εναεραφόρος . . . Verba Ουαχ δόση &c. sunt Odyss. X 412. pro Εναεραφόρος apud Hesiod. in Clypeo 192. legitur εναεραφόρος.
- Εναεσπίδος . . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
- Εναυλος . . . Il. Φ 283. & alibi.
- Ενέχθη . . . Scribo Ενάχθη a νάσσω unde supra Εναξε, cui eadem, quae hic, adhibita fuit interpretatio.
- Εν βένδεσιν, ἐν βάνδεσιν . . . Scribo Εν βένδεσιν, ἐν βάνδεσι. Explicatur Il. Σ 36
- Ενγέδη, ἐν πρόδεσις, γε, δὴ σύνδεσμοι. id est ἐν est praepositio, γε δὲ sunt conjunctiones.
- Εν δ' ἀνεμος πρῆσεν . . . Il. A 481
- Εν δεξιᾷ &c. . . Ex duob. his Artic. facio unum, ac scribo Εν δεξιᾷ, ἐκ δεξιῶν, ἐνδεξία· εἰ μὲν προπαροξυτόνως, ἔκ αν επενεγκαιμεν το αὐλικείμενον· ἐστὶ δὲ πόλις (scilicet ἡ Ενδεξία) ἐν δεξιᾷ εἰσπλέσῃ τὸν Ἴονον κόλπον. Istud ἐνδεξία frequens est Hom. adverbialiter in neutro pl.
- Εν δέ οἱ ἦτορ . . . Il. A 188
- Εν δ' ἔπεσεν, ἔπεσεν . . . Scribo Εν δ' ἔπεσε, ἐνέπεσε δέ. Il. Δ 134
- Εν δὲ ρυτῆρσι . . . Il. Π 475
- Εν δὲ σθένος ὤρσεν . . . Il. B 451
- Ενδίσσαν . . . Il. Σ 584
- Ενδῖος . . . Odyss. Δ 450
- Ενδίνων . . . Il. Ψ 806
- Εν δαιῇ δέ . . . I 230
- Ενδίσλυχαι . . . Callim. in Cerer. 88
- Ενδάπησαι . . . Il. Δ 45. ac saepius.
- Ενδρουν . . . Hesiod. Eeg. 469
- Ενδυκίως frequens Hom. Hesiod. in Clypeo 427

- Ενώγει . . . Il. K 89. } & alibi.
 Ενώκων . . . Σ 334 }
 Ενόποι . . . Verbum frequens Hom.
 Ενοικήφαστος . . . Vide nos infra ad Ενοικήφης
 Ενέκρυσεν . . . Scribo Ενώκρυσεν ex Il. N 145, ac mox
 apud Hesych.
 Εν ἐλλεδαίοις δέοντο . . . Il. Σ 553.
 Ενεμέσσα . . . Il. N 16, 353.
 Ενεπάσσει . . . Γ 126
 Ενεπρηθον . . . I 585
 Ενεργω . . . Vide Cl. Alberti ad *Gloss.* Novi Test.
 pag. 139.
 Ενεργεν frequens Hom. Adde Hesiod. *Θωγ.* 720.
 Ενερείσας . . . Odyss. I 383
 Εν ἐρεσει . . . Φ 238
 Ενεροι . . . Il. O 188. Hesiod. *Θωγ.* 85α
 Ενέστερος . . . E 898
 Ενεστακίαι . . . Odyss. B 271
 Ενότησι . . . Il. A 185
 Ενευαίς . . . Odyss. E 51, Π 35
 Εν εὐσημίᾳ . . . Scribo ἐν εὐσημίᾳ ex Odyss. A 345
 ubi proprie legitur εὐσημίᾳ ἐν νηϊ.
 Ενης . . . Il. P 204. ac saepius.
 Ενίραστο . . . Scribo ἐνίραστο ex re ipsa & multo ejus
 usu apud Hom.
 Επηλασίμην, κεκαθαρισμένην scribo, quamquam αἰνὰ
 non sit καθαῖρα.
 Ενθα καὶ εἰθα frequens Hom.
 Ενδολή . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 83.
 Ενθύμω . . . Odyss. N 421
 Εν θυμῷ μεμωῶτες . . . Il. Γ 9
 Ενὶ καυλῷ . . . N 608
 Ενοπι πόλη . . . Vide Cl. Alberti dicto opere p. 84
 Ενηπὶ
 Ενηπλήξασθες } frequentia Hom.
 Ενὶ προδάμῳ }
 Εὐὶ προμάχοισι }

Ἐνσκήφθῃ ab ἐνσκήπῳ pro ἐνσκήπῳ . . . Dicitur & ἐνσκήμπῳ eadem fere notione, item ἐνσκήμπῳ vel ἐνσκήπτῳ, unde haud dubie Latinis *scipio*. Vide infra in hoc Lexico Ἐνσκήφθῃ, & confer Il. Π 612. & P 437, 528. Tum pro ἐμπλαγῇ hic apud Hesych. scribo ἐμπλαγῇ, quo verbo & Scholiastes interpretatur Homericum Ἐνσκήφθῃ Il. Π 612. & Hesychius infra suum Ἐνσκήφθῃ. Forte quoties sive apud Hesychium, sive apud ipsum Hom. ἐνσκήπῳ vel ἐνσκήπῳ occurrit, legend. ἐνσκήπῳ, quia libri MSSci dicuntur variare: vide ad Il. P 437

Ἐνισσόμεν . . . Il. O 198

Ἐνὶ σαδῇ . . . H 240. ac saepius. Tum interpretatio Hesychii videtur ita potius fuisse concepta ἐν τῇ συσαδῇ μάχῃ ἐνισσόμενων ἐν ἴσῳ, ὁμοίως, ut sit duplex interpretatio, & vox ὁμοίως habenda sit pro explicatione secunda.

Ἐνὶ χηλῶ . . . Il. Π 254

Ἐνὶ χορῷ . . . Videtur Ἐν χορῷ legendum ex Il. Π 18

Ἐν καταλείτησαν . . . Vide Cl. Alberti loco proximo dicto.

Ἐν κονίῃ . . . Il. E 75

Ἐν λαμπήρῃ . . . Forte Ἐν λαμπήρῃ.

Ἐννεάβοιον . . . Il. Z 236

Ἐννεάμυκλος . . . Callim. in Fragm. Bentr. num. 180

Ἐννεάχιλοι . . . Il. E 860. E 148

Ἐννεσίησι . . . 894. Hesiod. Theog. 494

Ἐννεῶρος frequens Homero. Mox pro θείης scribo θείης, id est ἐννεαείης

Ἐννηῖς . . . Vulgo Ἐννης apud Hom. & supra apud Hesych.

Ἐννήμας frequens Hom.

Ἐννεαπήχες ἦσαν . . . Odyss. A 310

Ἐννοσίγαιος } frequentia Hom.

Ἐννοσίχθων }

Ἐννύχιος }

Ἐν ξυνοχῇσιν . . . Il. Y 330

Εὐόδιος . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 84
 Εὐ ὁμίλῳ frequens Hom.
 Εὐ ἐπὶ . . Vera est emendatio Εὐοπῆ. Il. Γ 2. Hesiod. Θεογ. 708
 Εὐερχα . . Il. Ψ 147
 Εὐ πέρατι . . Scribo Εὐ περάτῃ ex Odyss. Ψ 242. id quod ibi male vertitur *in transitu*.
 Εὐπίσπῃ pro Εὐόσπῃ, quod hic non suo loco positum viciosae scripturae ansam dedit.
 Εὐπλατιάσας . . Salmasius, an Scaliger, recte hoc correxit: Tum ego paulo post scribo τρυφεράμην ab τρυφερός.
 Εὐπλην . . Il. B 526
 Εὐσκήψαι } Vide nos supra ad Εὐσκηφθῆ.
 Εὐσκήφθῃ }
 Εὐ σέρονις, ἐν σήδεσιν . . Sic haec dividenda.
 Εὐ ταλαίροις . . Il. Σ 568
 Εὐ τ' ἄρα οἱ Φῶ χειρὶ . . Il. Z 253. Tum in interpretatione Hesychiana scribo ἐλάβετο τῆς χειρὸς αὐτῆς
 Εὐταυδοί . . Il. Φ 122. ac bis alibi.
 Εὐίεα frequens Hom.
 Εὐίεα δαυτός . . Odyss. H 232
 Εὐ τεγέεσσιν }
 -- τελαμῶνι } sic potius haec sunt scribenda.
 -- τελέεσσιν }
 -- τέλει δ' ἐς }
 Εὐτερονίς . . Mox scribo ἐντεριώνῃ. Deinceps distinguo ζύλα, καρδίαι, &c.
 Εὐ τῇ ἀδολεσχίᾳ . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 84
 Εὐτομίδες . . Pro ultima hic voce lego ἄλχιςοι.
 Εὐτρίτον . . Vide Cl. Alberti dicto loco.
 Εὐτροπαλιζομένη . . Il. Z 496. ac saepius.
 Εὐλυνε . . E 720. & alibi.
 Εὐλύσει frequens Hom.
 Εὐνοῖα . . Il. Ω 163. Ego vero vocem τοῦτοαῖ hic non mutem. Puto autem, nec Scholiastae ibi
 L apud

apud Homerum, nec mox Hesychio in *Εν-
τυπὰς ἐν χλαίῃ* locum hunc Homeri recte ex-
plicari; denique voces *ἐν χλαίῃ* apud Hom. ad
κεκαλυμμένος, non ad *ἐντυπὰς* pertinere; sed
ἐντυπὰς dici adverbialiter, Priamumque in-
telligi veste obvolutum pulsasse sibi prae luctu
pectora.

Εν τῷ ἐς . . . Scribo *Εν τ' αὐτῷ*

Ενα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες . . . Il. N 487

Εν ὠμῷ γῆραι . . . Odyss. O 356

Ενοπή . . . Il. E 374. & alibi.

Ενώπια, *ἐνδεῖα* &c. . . Corruptum hunc Articulum
sic refingo *Ενώπια*, *ἐνδεῖα*, *οἱ καταφωτιζόμενοι
τοῖχοι*, *ἐμπροσθεν*. Explicatur primum vox
ἐνώπια generatim per *τὸ*, *ἐνδεῖα*. tum explica-
tur Il. Θ 435. vel N 261. vel Odyss. Δ 42. vel
Odyss. X 121. Denique subjicitur *ἐμπροσθεν* pro
altera generalique explicatione vocis *ἐνώπια*.
Forte, si quatuor ista Homeri loca inspexe-
ris, dices, debere hic apud Hesychium *τὰς κα-
ταφωτιζόμενας τοίχους* legi, quia in omnibus istis
apud Homerum locis sunt *accusativi*: Fateor:
sed quisquis hunc in hoc Lexico formavit
Articulum, videtur fideliter, id est inepte,
hic securus Didymum ad Il. N 261. Possit
quis & *τὸ ἐνδεῖα* velle connecti cum insequen-
tibus scribique *ἐνδεῖα τῶν καταφωτιζομένων τοί-
χων*. Quisque censeat pro lubitu ac iudicio.
Ego loci hujus corruptelam detexi, ansam
nactus ex Didymo ad Il. Θ 435.

Ενώτιζε . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 84

Εξαγε κέρην . . . Il. A 337

Εξάινυτο . . . Δ 531

Εξάσιος . . . O 598

Εξαίτων . . . M 320

Εξακίσαιο . . . A 36

Εξαλαπάσαι frequens Hom.

Εξ ἀκαλαρήναιο . . . Il. H 422

Εξαι

Εξαμφοτέρῳ scribo.

Εξανήσιν . . Callim. in *Delum* 207

Εξαπαλλάξει . . Vide Cl. Alberti jam supra dicto loco.

Εξαπάφω . . Odyss. Ψ 79. ac saepius.

Εξαπίνης frequens Hom.

Εξ Απίνης γαίης . . Il. A 270

Εξ ἐδρέων . . Scribo Εξ ἐδέων ex Il. A 534, 581

Εξ ἑδρης, ἐκ καθεδρας, ἢ ἐκπρεπῶς . . Sic scribo. Explicatur Il. T 77

Εξέλλατο . . Scribo Εξείλατο, vel potius Εξείλετο, id quod Homero frequens est, cum Εξείλατο, quamquam forte per se non malum & ab eodem verbo, ne semel quidem sit ipsi usurpatum.

Εξείπω. frequens Hom.

Εξεκαλίσσω . . Scribo Εξ ἐπαλξεων mutatione magna quidem, sed tamen non ex nullis certis indicii concepta. Ansam mihi dedit ipse Hesychius, infra habens sive repetens (nam istiusmodi repetitiones in hac farragine sunt crebrae) Εξ ἐπαλξεων, ἐκ τῶν προμαχῶνων. Nempe ἐπαλξίς & προμαχων sunt synonyma. Adde infra in Επαλξίς & Επαλξίς.

Εξελασαν . . Il. Θ 527. & alibi.

Εξ ἐμέθεν . . . A 525

Εξέμεν . . . E 473. & alibi.

Εξεμίμαρην . . Odyss. E 335

Εξενάριξας . . Verbum frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 289

Εξ ἐνάρων . . Il. I 188.

Εξ ἐνοπῆς . . Il. Π 782

Εξ ἱπαφῆς, ἐκ ψηλαφῆσεως scribo.

Εξ ἐπιδιφριαδος πυμάτης . . Il. K 475

Εξεπράδομαι . . Il. A 125

Εξερένηεν . . Scribo Εξερέεινε frequens Hom.

Εξ ἐρέβους . . Il. Θ 368. Odyss. Λ 37. nam & hic quidam libri feruntur ita habere.

- Εξ ἐρέβουσιν . . Il. I 568
 Εξερίπη Ξ 414. Hesiod. in *Clypeo* 174
 Εξ ἔρον ἔντο A 469
 Εξερύησαν . . Scribo Εξέρυσαν ex Odyss. X 386, 476
 Εξερύσασκε Il. K 490
 Εξέρσιν . . . Odyss. Φ 20. Mox scribo δημοσίαν ἐκ-
 πολίτην ἰς χρεῖαν
 Εξίσσυτο . . Il. H 1. ac saepius.
 Εξέσαι, ἐπεξασιάσεται scribo
 Εξετέλειον . . Εξετέλειον ex Il. I 489. Odyss. Δ 7
 Εξ εὐηγείης . . Odyss. T 114
 -- εὐνής, ἐκ κοίτης scribo
 Εξεφαώνθη . . Il. Δ 468. ac saepius. Adde Hesiod.
 Θεογ. 200
 Εξίφθιτο, δεδαπάνητο . . Odyss. I 163. & alibi.
 Εξέφθιτο, ἐξίφθαρτο . . Mox scribo & hic δεδαπα-
 νητο
 Εξηκασμένοι . . Scribo Εξεκασμένοι
 Εξήλατον . . Il. M 295
 Εξηλοιβά . . Odyss. Θ 249
 Εξήπαφεν Ξ 379. ab ἀπάφῃ fallo.
 Εξηυλισμένον . . Scribo Εξηυλισμένον idque ob ἐξαυλι-
 δας (uti recte correxit Salmasius) mox pro
 etymo memoratas.
 Εξήρησαν, ἐξώρησαν Propter additam hanc inter-
 pretationem pro Εξήρησαν scribo Εξηρώησαν ex
 Il. Ψ 467. sensu huic Hesychianae interpreta-
 tioni conveniente.
 Εξήχθησαν Vehementer ad hunc Artic. aqua mihi
 haeret. Facile quidem est correctius scribere
 ηρημῶσαι & ἀπολελοιπέναι sed prima vox Εξήχ-
 μησαν quid sibi vult? An Εξήχθησαν scriben-
 dum? ut intelligantur simulacra e templis
 educta, & vox ξόανα, vel similis, addita fue-
 rit istis loci, unde istud Εξήχθησαν sit excer-
 ptum. Tum quis verbis postremis ἐκ ἱπείρου
 οἱ βάροβαροι τῶν θεῶν medeatur? Scribe, dices,
 τοῖς θεαῖς Per me licet, ita scribatur.

- Εξιδύω . . Scribo Εξιδυνῶ
 Εξικνήμενον . . Mox pro δυόμενον scribo δεόμενον nisi
 junctim velis εἰςδυόμενον.
 Εξονομακλήδην . . Il. X 415. Odyss. M 250
 Εξονομήνης scribo ex Il. Γ 166
 Εξοχος frequens Hom.
 Εολπεν . . Odyss. Φ 317
 Εόργας frequens Hom.
 Επαιγίονα . . Odyss. Ο 293
 Επαινή frequens Hom.
 Επαῖσαι, λαβεῖν . . Scribo Επαῖραι pro Επαῖσαι
 Επαῖσαι, αἰσθεσθαι &c. . . Scribo Επαῖσαι ab Αἴω,
 unde & modo apud Hesychium Επαῖτοι, item
 Επαῖονα & mox Επαῖων.
 Επαῖσαι . . Pro ἔδηςαι hic scribo ἔδεισαι.
 Επαῖτοι . . Scribo Επαῖτοι ex Il. A 335
 Επακλήρες . . Il. P 135. Odyss. T 435. Mox pro
 καὶ δύναι scribo εἰς δύναι.
 Επαληθεῖς . . Odyss. Δ 83
 Επαλαστήσασα . . A 251
 Επάλλμενος frequens Hom.
 Επάλλυνεν . . Il. K 7. ex cujus loci Scholiis mox
 hic apud Hesychium scribo παλῆς, nam πάλη
 est luctatio.
 Επαῖλτο scribo ex Il. N 643
 Επαμύνω frequens Hom.
 Επαρῆσει . . Il. M 456
 Επαρμένοι . . Et ego dubito, an vox haec hic non
 sit corrupta, licet Επαρμένον occurrat apud
 Hesiod. Ery. 601. Id, quod huic Articulo in
 edit. Schreveliana Sopingii nomine ex Xeno-
 phonte apponitur, videtur pertinere ad Ar-
 tic. proxime praecedentem.
 Επαρτέας . . Odyss. Ξ 332 } ac saepius.
 Επάσαντο . . Γ 9 }
 Επασσεν . . Il. X 441. Tum mox scribo ἐποί-
 κηλθεν.

Επασσίτερος frequens Hom.

- Επαύλης . . . Odyss. Ψ 358
 Επαυραῖον . . . Il. A 572. ac saepius.
 Επαυρίσκειν . . . N 733
 Επαύχων . . . Hesiod. Eeg. 360
 Επεία πλερένια frequens Hom.
 Επέβρεσεν . . . Il. M 414
 Επέγκειλαν . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 84
 Επέγρετο . . . Il. K 124. & alibi.
 Επέζαυκει . . . Ex sequenti Επέζαυρει additaque ex-
 plicatione scribo hic Επέζαυκεν, quod verbi
 habet & Euripides in *Phoenissis* vs. 45
 Επεί, αὖτ' ἔχρονε . . . Odyss. A 2
 Επεί αὖτ' ἐμάχοντο . . . Il. Π 374
 Επειδή πρώτα θεῶν &c. . . T 9
 Επειὴ πολὺ φέρετος . . . Δ 56
 Επείχ' ὦμεν πολέμοιο . . . T 402. scribitur Επεί
 χ' ὦμεν, uti infra Hesychius hoc idem repe-
 tit : sed diversam olim hujus loci Homericī
 fuisse lectionem, apparet ex Scholiis.
 Επεί μάθοι . . . Il. Z 444
 Επεί μ' ἔτεκες . . . A 352
 Επεί κέκλητο . . . Scribo Επικέκλητο ex Il. Π 382.
 Επεί δ' εἰσκει . . . Il. A 119
 Επεί δ' εἶδεν . . . 114
 Επεί ἔτι μοι . . . Distinctius Επεί δ' τί μοι Il. A 153.
 Επεί ἔτοι, ἐπεί ἑδαμῶσσοι . . . item hic Επεί δ' τοι, ἐπεί
 ἑδαμῶσ σοι *ibid.* 514
 Επεί σε λέοντα γυναῖξ' scribo.
 Επεί φίλοι αἰὼν ἦτορ . . . Ipsum Homeri hunc locum
 jam alii assignarunt : sed in interpretatione
 Hesychii pro καὶ θήματα, quod videtur esse hic
 nihili, pono ἡσθαμένη ex loci istius Homericī
 Il. O 252. Scholiaste.
 Επεί χ' ὦμεν πολέμοιο . . . Vide paullo supra. Illud
 ἔξ' ἔρον ἔητο, quod hic allegat Hesychius, habes
 Il. A 469. ac saepius alibi.
 Επέεσσιν . . . Il. Π 394
 Επέκλυον . . . Ψ 652. & alibi.

Επ

- Ἐπεκλώσαντο frequens Hom.
 Ἐπελήκεον . . . Odyss. Θ 379
 Ἐπελήσθη, ἰληθαργήθην scribo.
 Ἐπελώβειον . . . Odyss. B 323
 Ἐπελώμετο . . . Il. K 401 } ac saepius.
 Ἐπελώσσετο . . . Odyss. N 429 }
 Ἐπεμβέβαιος . . . Il. I 578
 Ἐπεμνήνατο . . . Z 160
 Ἐπεμνήνειν . . . N 460
 Ἐπέμυξαν . . . Δ 20. & alibi.
 Ἐπ' ἑυναίων . . . Ξ 77
 Ἐπενήνεον . . . H 428. } & alibi.
 Ἐπενήνοθεν . . . B 219. }
 Ἐπένοντο . . . Ω 124
 Ἐπένυεν . . . Θ 374
 Ἐπείοικε frequens Hom.
 Ἐπέπιθμεν . . . Il. B 341. & alibi.
 Ἐπέρυσσά . . . Odyss. A 441
 Ἐπέρευσαν . . . Il. E 856. & alibi.
 Ἐπερρώοντο . . . Scribo Ἐπερρώοντο ex Odyss. T 108. qui
 locus male vertitur: verito molebant.
 Ἐπερρώσαντο . . . Il. A 529
 Ἐπερρώπην . . . Scribo Ἐπερρώσῃν
 Ἐέρσεν . . . Odyss. A 2
 Ἐπείωσαντο . . . Vide supra loco.
 Ἐπεσβολίαι . . . Odyss. A 159
 Ἐπέσβολος . . . Il. B 275
 Ἐπεσσεύοντο } frequentia Hom.
 Ἐπεσσύμενος }
 Ἐπεσενάχοντο scribo ex Il. Δ 154
 Ἐπεσείλαντο . . . Il. I 175. & alibi.
 Ἐπ' ἐσχωράφιν . . . Odyss. E 59. H 169.
 Ἐπετοζάοντο . . . Il. Γ 79. Mox scribo ἰφά-
 μων τάξοις καὶ δόρασι βαλλεν ἢ τιτρώσκειν
 Ἐπετλον, ἐπίτινων . . . Scribo ἐπὶ των, ἐπὶ τανων.
 Ἐπ' ἑυναίων . . . Il. Ξ 77
 - - εὐρέως . . . B 159

Επέφνει
Επέφραδεν } frequentia Hom.

Επεχε . . . Π. Π 732

Επεχραον . . . 352. & alibi.

Επιβαλλομένη . . . Scribo Επιβαλλομένη

Επιβόλος . . . Odyss. B 319

Επιβόλος, επιτευκίως scribo

Επιηκείδες . . . Odyss. E 253

Επηετανόν frequens Homero. Adde Hesiod. *ργ.* 31

Επηετανών scribo pro Επηεταάν.

Επίηια . . . Π. P 741. Mox pro *επισία* scribo *επίηια*.

Επιηκεία . . . Scribo Επιηκεία

Επηλυγίζομαι . . . Mox scribo *επισυμίζομαι*

Επημοιβά . . . Π. M 456. & alibi.

Επηπυον . . . Σ 502

Επήρατον . . . Odyss. Θ 366 } ac saepius.

Επήρετμοι . . . B 403 }

Επηεφέας . . . K 131. ac saepius. Adde Hesiod. *Θεογ.* 598

Επήρεν . . . Π. Η 167, 339

Επήρενεν . . . Odyss. Θ 447

Επήροθρο, *επήροκται* &c. . . Puto, post Επήροθρο excidisse hujus vocis interpretationem, & ab *επήροκται* novum inchoandum esse Articulum.

Επήροκται autem exstat Odyss. P 266.

Επήσαι . . . Scribo Επήσαι ab *επαδω* pro *επαίδω*.

Επήτης . . . Odyss. N 332

Επήτρεμα . . . Π. Σ 552. & alibi.

Επι . . . A 515. Totum hunc Artic. sic dispesco *Επι*, *επισι*, *επσι*, *και επι τόπω η πρόθεσις επι*, *Ανταρ επι κρατὸς Ἀμείνοιο ἔει*. Haec ultima sunt ex Odyss. I 140.

Επιαλμένη, *εφελλόμενη* scribo ex Π. H 15

Επιανδύει . . . Π. Η 407

Επει *αὖ* τράγει . . . Π 374

Επίαχον frequens Hom.

Επιβαυκίμαι . . . Ιτ. B 234

Επι-

Ἐπιθήσον, μετασχεῖν παῖνον . . Mira, dixerit quis, τῆ, ἐπιθήσον, explicatio. Est tamen haec vera mens Il, Θ 285. quī locus hic haud dubie respicitur atque exponitur, quique in toto Homero est unicus.

Ἐπιβλῆς . . Il. Ω 453

Ἐπιβρίσαι &c. . . Hinc usque ad Ἐπιβυσσάτωσαν est unus *Articulus*, quo τὸ, Ἐπιβρίσαι, exponitur.

Pro ἐπιστῆσαι hic lego ἐπιστῆσαι

Ἐπιβύτορι μῆλιν . . Odyss. N 222

Ἐπιγλωσσόμενοι . . Scribo Ἐπιγλωσσόμενοι ab ἐπιγλωσσάω. Itaque mox item scribo Ἐπιγλωσσῶ contractum ex ἐπιγλωσσάω habetque Aeschylus in *Promethæo* pag. 56

Ἐπηγεῖδα . . Odyss. P 225

Ἐπιγεαίβδην . . Il. Φ 166

Ἐπὶ δὲ κληῖδ &c. . Odyss. A 442

Ἐπίδεσον . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 84

Ἐπιδέλονται . . Scribo Ἐπὶ δ' ἐψόλται ex Il. Δ 63

Ἐπιδίφρα . . Odyss. O 51, 75

Ἐπιδιφριάδος . . Il. K 475

Ἐπιδραμέτην . . Y 418, 433, 447

Ἐπιδροίον . . Z 434. Post ultimam mox Homeri vocem τείχος pono *comma* vel *punctum*.

Ἐπὶ ἐξεν . . Il. Π. 510

Ἐπίεμαι . . Odyss. Θ 307

Ἐπιεμένε . . Il. A 149

Ἐπισαμένη . . A 367. & alibi.

Ἐπιείσοι ἐπὶ μαρτυράς &c. Scribendum esse Ἐπὶ ἰσορί, ἐπὶ μαρτυράς, & explicari Il. Σ 501. (ubi hodie legitur Ἀμφω δ' ἰσόθην ἐπὶ ἰσορί πείραξ ἐλίσθαι, ad quem locum & Scholiastes ἰσορί exponit μαρτυρί) nemo, opinor, dubitaverit: Sed & sicprehendimus hic in Hesychio, apud Homerum dicto loco scribendum esse ἐπὶ ἰσορί, quod duale Hesychius more suo interpretatur pluraliter.

- Ἐπίεσσαν . . . Odyss. γ 143
 Ἐπιεσσαίμενος . . . Il. η 350
 Ἐπιζαφελῶς . . . I 512. Odyss. Z 330
 Ἐπῆλεν . . . Odyss. x 49
 Ἐπῆρας . . . Il. A 572 & 578. Sed vide nos
 infra ad H^o ῥαδ ἦτος
 Ἐπιήρανα, ἐπικρητικά &c. Ex duobus his Articulis,
 vocem Ἐπιήρανα praeferentibus, facio unum
 scriboque Ἐπιήρανα, ἐπικρητικά τῆς ψυχῆς ἡ πο-
 δῶν Ἐπιήρανα θυμῷ ποδότησιν, quod ultimum
 viderat & Salmasius. Scilicet primum explicat
 Hesychius, quo sensu ἐπιήρανος intelligendum
 sit Odyss. T 343. Deinde ipsa Homeri verba,
 uti passim, subjungit. Sed & hic ex Hesychio ap-
 paret, quomodo dictus iste Homeri locus ae-
 tate Hesychii lectus fuerit, nam aliter in qui-
 busdam libris legi, notatum video.
 Ἐπιθαλαμίου . . . an Ἐπιθάλλωσι
 Ἐπιθαροῦναν . . . Il. Δ 183
 Ἐπιθρέξαντος . . . N 409
 Ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο . . . K 160
 Ἐπιθύω . . . Legitur quidem Il. Σ 175. ἐπιθύω sed
 haud dubie veram hujus verbi istoc Homeri
 loco lectionem nobis hic servavit Hesychius.
 Ἐπίτρεα . . . Odyss. φ 26
 Ἐπὶ καρ . . . Il. Π 392
 Ἐπικάρσια . . . 70
 Ἐπεὶ κε λάβῃσι . . . I 324
 Ἐπικέλσαντες . . . Odyss. I 138
 Ἐπικένσω . . . Verbum frequens Hom.
 Ἐπικίδναται . . . Il. B 850. & alibi.
 Ἐπικόρρι, ἐπὶ κονδυλῷ . . . Scribo Ἐπὶ κόρρι, ἐπὶ κονδύλει
 Ἐπικότως . . . Aeschylus pag. 15
 Ἐπικίτρεα . . . Il. Ω 38. & alibi.
 Ἐπικύσας . . . Scribo Ἐπικύσας ex Il. γ 23
 Ἐπικώλῃς . . . Scribo Ἐπὶ χῶλος.
 Ἐπὶ λείαν . . . Scribo Ἐπὶ λείαν.

Επιλ-

- Επιλλύζοντι . . . Odyss. Σ 11
 Επιλλύγδην . . . Il. P 599
 Επιμάεσθαι . . . Odyss. E 344. M 210
 Επί μακρόν αὔσεν . . . Il. Γ 81
 Επιμασσάμενος . . . Verbum frequens Hom.
 Επί μινδεαί κείρει . . . Il. Π 120
 Επιμήλια . . . I 147, 289
 Επιπείζειν . . . Φ 204
 Επιπύλον . . . Graevius ad Lucianum pag. 961. legit
 επιπύλον credo; sed viciatissima Amstelodam.
 editio exhibet επιζήνον.
 Επίπυνω, επίπυνω scribe ex Il. M 420. & Scholiis.
 Επί ξυρῶ . . . Il. K 173
 Επισσομαι . . . P 381
 Επίσεια, σεια . . . Scribo επισεια, ορεια ex Il. K 351.
 ac Scholiis.
 Επίσειος . . . Il. N 451. & alibi. Adde Schol. Theocr.
 pag. 85
 Επίσπασαν . . . Odyss. Σ 72. Ω 461
 Επισπείκ frequens Hom.
 Επιπιδέται . . . Il. A 218
 Επιπλώσας . . . Γ 47
 Επιπνεύσαι . . . Odyss. I 139
 Επιπροήλθεν . . . Scribo επιπροήλθε ex Il. Δ 627
 Επί προμήνησιν scribe ex Il. N 762. ac saepius.
 Επιπιδέσαι . . . Δ 126
 Επιπωλείται . . . Γ 196
 Επιπρέζεσκον . . . Odyss. P 211
 Επιπρέπει . . . Scribo επιπρέπει ex Il. B 99
 Επί ρηγίνι . . . Il. A 437
 Επιρήσσεσκον . . . Ω 455. Firmatur ergo sic haec
 istius loci lectio.
 Επιρροδοι . . . Il. Δ 390. & alibi.
 Επιρρηγία . . . Ad id, quod viri docti huc contule-
 runt, refer & Schol. Homeri pag. 294. lin. 4
 Επισκίζονται . . . Il. I 370
 Ιπισμήχι . . . Verba σμῶδιε αἵματόεσσιν sunt Il. B
 pag. 277

- Επισμυγερῶς . . . Odyss. Γ 194. & alibi. Apud Hesiod. in Chyreo 264. reperitur ἐπισμυγερῇ
 Επισπασον . . . Odyss. Σ 72. & alibi.
 Επισπῃ Verbum frequens Hom.
 Επισσένους } scribo ex Il. O 347. Odyss. Ξ 399.
 Επισσένουσα } E 421
 Επίση, οἶδα . . . Munckerus ad Ant. Lib. pag. 49. legit οἶδας
 Επισωτρα . . . Passim apud Hom. scribitur ἐπισω-
 τρα, nec aliter apud ipsum Hesych. infra.
 Επισωδον . . . Odyss. Μ 392. ac saepius.
 Επισωτη . . . P 455
 Επισεφας οἶνοιο . . . Il. Θ 232. Odyss. Β 332. Ergo
 haec Homeri lectio hic firmatur.
 Επὶ σίχας . . . Il. Γ 113
 Επίσιον . . . Odyss. Ζ 265
 Επισροφάδην . . . Il. Κ 483. ac saepius. Mox scri-
 bo ισχυρῶς
 Επισροφος . . . Il. Β 517. ac saepius.
 Επισφύαιε . . . Σ 459. & alibi.
 Επισχερῶ . . . Δ 667. ac saepius.
 Επισχεσίη . . . Odyss. Φ 71
 Επισωτρα . . . Vide paullo supra.
 Επιταφροδος . . . Il. Ε 808. ac saepius.
 Επιτιμήτωρ . . . Odyss. Ι 270
 Επιτετραπται . . . Il. Ε 750. & alibi.
 Επιτετραφαται . . . Β 25, 62
 Επιτεταται . . . Odyss. Α 19
 Επιτετατο . . . Il. Ο 413. & alibi.
 Επιτιμήτορας . . . Vide supra.
 Επὶ τραφεσὴν . . . Il. Ξ 308
 Επήτριμος . . . Σ 211. ac saepius.
 Επιτροχαδην . . . Γ 213. & alibi.
 Επὶ ἰφίμῳ . . . 336
 Επιφρασσάμεθα scribo ex Il. Ν 741
 Επίφρανα } frequentia Hom.
 Επιφροσύνη }
 Επιφρονέυσι . . . Scribo Επιφρονέει ex Odyss. Γ 385
 Ετιω

- Ἐπιπύζει . . . E 404
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Scribo Ἐπ' αὐγ' ἔθνη
 Ἐπ' οἰμάνεον . . . Scribo Ἐπ' οἰμάνεον ex II. Σ 421. & Odyss.
 Γ 430
 Ἐπ' οἰμάνεον . . . Scribo Ἐπ' οἰμάνεον ex Odyss. E 145
 Ἐπ' οἰμάνεον . . . II. E 765
 Ἐπος τ' ἔφατ' &c... A 361
 Ἐπ' οἰμάνεον . . . Scribo Ἐπ' οἰμάνεον Ionice pro Ἐφ' οἰμάνεον. Ὅτ-
 λευ autem pro ὅτινος exstat Odyss. P 121
 Ἐπ' οἰμάνεον . . . Scribo Ἐπ' οἰμάνεον
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη frequens Hom.
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . II. O 729
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . N 592. ac saepius.
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Odyss. E 429
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 84
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη, ἢ Ἐπ' αὐγ' ἔθνη τοῖς νοσέσι παύσιν scribo
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Potius Ἐπ' αὐγ' ἔθνη ex II. Π 208.
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Mox scribo παιδίων νείκας
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη frequens Hom. Adde Hesiod. in *Chlyeo* 174.
 & Ery. 421
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . II. Γ 446 } & alibi.
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . I 527 }
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Scribo Ἐπ' αὐγ' ἔθνη ex Odyss. A 225
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Scribo Ἐπ' αὐγ' ἔθνη ex Odyss. Π 380
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . II. Γ 64
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . A 550. & alibi, item in Callim.
 Fragm. Bentl. num. 20
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη frequens Hom.
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . II. A 437
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 85
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη } frequentia Hom.
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη }
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . II. Γ 414
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Σ 550, 560
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . N 441. Tum scribo hic περισσώ-
 ζομενος.
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . A 62
 Ἐπ' αὐγ' ἔθνη . . . Odyss. Δ 84

- Ερεμνῇ . . Il. M 375. ac saepius.
 Ερεπτόμενοι frequens Hom.
 Ερεσσεύμεναι . . Il. I 361
 Ερέταις } frequentia Hom.
 Ερευγόμεαι }
 Ερευσσαι . . Il. Σ 329
 Ερεχθόμενη . . Ψ 317
 Ερεχθάν . . Odyss. E 83, 157
 Ερεψα . . Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.
 Ερηρεδάται . . Il. Ψ 284, 329
 Ερήτυε . . frequens Hom.
 Ερήτυθεν . . Il. B 99, 211
 Εριάυχενες . . A 159
 Εριβρεμέτης . . N 624
 Εριβαλαχι, μεγάλα βαίλα, ἐν γένει scribo, Il. A 155.
 Adde ibi Schol.
 Ερίβαλος . . Il. I 329. ac saepius
 Ερίγυδοι } frequentia Hom.
 Εριδαίνωσιν }
 Εριδήσασθαι . . Scribo Εριδήσασθαι ex Il. Υ 792
 Εριδαίνωσι . . Il. Π 260
 Ερίηρες } frequentia Hom. Adde Hesiod. Θωγ. 30
 Εριθηλέες }
 Εριθαι . . Vide supra ad Εριθος. Adde Schol.
 Theocr. p. 125
 Εριμυδα frequens Homero. Adde Hesiod. Θωγ. 988
 Εριμυκων . . Il. Υ 497. & alibi. Item Hesiod. Εργ.
 790
 Εριμυδός frequens Hom.
 Ερινιον . . Il. Ω 679
 Ερίνιος . . 360. ac saepius.
 Εριπεί frequens Homero. Habet & Hesiod. in
 Clypeo 423. Mox scribo apud Hesych. κατα-
 βαλεῖ.
 Εριπείσα, πειῖσα . . Scribo Εριπείσα, πειῖσα ex
 Il. E 357. Φ 243. ac mox ex ipso Hesychio.
 Ερίπας . . Apoll. Rhod. I. 581

Ερε

Εριπῶν scribe, non Ερίπων.

Ερισθενέας . . Il. N 54. ac saepius. Hesiod. Ery:

416

Εριπας . . Il. Δ 38

Ερισαφύλακ . . Odyss. I 111

Ερίτιμον . . . Il. B 447 } & alibi.

Εριώπιδος . . . N 697 }

Ερκεῖ χαλκείω . . . O 567

Ερμος, ἦγεν &c. Versum Homeri ab Gronovio demonstratam scribe correctius Αἰμαστος δὲ ξάνης &c.

Ερμῶας λόφος &c. . . Mox scribe ἐν ταῖς ὁδοῖς

Ερμῆς, τὸν Ερμῆν &c. Vide Tanaq. Fabrum ad Lucian. pag. 1048. edit. Amst. in Od.

Ερμιοκοπίδαι . . Pro Αἰμαστί Meursius Archontes. III. 9. in supplem. Praefat. Gronovii, hic legit Αἰρισομνήστ

Ερσένια . . Hesiod. Theog. 245

Ερσόμενος, ἐρωτῶν, πυθόμενος scribe.

Ερπύζει . . Il. Ψ 225. & alibi.

Ερμιας . . Δ 137

Ερράδαται . . Scribe Ερράδαται ex Il. M 431. Vide Scholiasten pag. 218. lin. ult. ibique lege ἡρράδαται μένου ἐστί.

Ερράδατο . . Il. M 431

Ερρε δε . . . Θ 164. & alibi.

Ερράσση . . . Π 339. Apollon. Rhod. I. 1034

Ερράσπασμεν . . Scribe Ερράσπασμεν ex Odyss. Π 383

Ερρέτω . . Il. I 377. & alibi.

Ερρήγη . . Scribe Ερρήγη ex Il. H 114

Ερρίζωται . . Odyss. H 122

Ερρσάμενος . . . Verbum frequens Hom.

Ερρων . . Il. Θ 239. Mox scribe μετά Φορῆς παρὰ γινόμενος ex schol. ad istum locum.

Ερρώνιο . . Il. Ψ 367. Hesiod. in Cyprio 230

Ερράσθαι Φεσθαι, ὁμοῦ ἐκείνῃ scribe.

Ερρύμηλαν . . Il. Σ 580

Ερρῖνοι . . . B 825

Ερρ

Ερ Εσ

- Ερωθεάνετο . . . Scribo Ερωθεάνετο ex II. K 484.
 Φ. 21
 Ερωκειν . . . Verbum frequens Hom.
 Ερωκομένη . . . Scribo Ερωκομένη
 Ερυσάεματες . . . II. Π 370. & alibi.. Hesiod. in *Cly-*
peo 360.
 Ερυσεν, έλυβεν . . . Lego έλαβεν.
 Ερυσίπολις . . . II. Z 305
 Ερυντο. frequens Hom.
 Ερχατο . . . Odyss. K 241. Credo tamen, He-
 sychium hic vere scripsisse, vel scriptum in-
 venisse Ερχατο, id quod prae altero longe fre-
 quentius est Homero; tum, siquid id est, ex
 litterarum ordine hic ita postulatur.
 Ερχατόωμαι . . . Scribo ερχατόωντο ex Odyss. E 15
 Ερχθέλα . . . II. Φ 282
 Ερωδιος . . . K 274
 Ερωή . . . P 761
 Ερωήσαι . . . Verbum frequens Hom.
 Εσταθεῖν . . . II. Γ 450
 Εστακασεν . . . Θ 97
 Ες Αυλιδος . . . B 303
 Εσταθεν . . . Odyss. Γ 185
 Εσταωσεν frequens Hom.
 Εσβη . . . II. I 467. & alibi.
 Ες γεμίας . . . Scribo Ες γε μίαν ex II. B 379
 Ες δ' ερέτας . . . II. A 142
 Εσέχοντο . . . M 470. Φ 610
 Εσήλατο . . . 438. II 558
 Εσθονε . . . 462
 Εσθιδνατο . . . Υ 3. ac saepius.
 Ες μέσον αμφοτεράσιν . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.*
pag. 85
 Ες ορέων εγχεος έλθειν . . . II. E 118
 Εσπεο . . . II. K 285. Verbum frequens Hom.
 Εσπερχεν . . . & hoc frequens Homero. Scribo hic
 ηπέιλησεν pro ηπείσεν
 Ες πλυσίον άλλον . . . II. B 271
 Εσπο

Ἐσπομένης, ἀποσπώνῃς scribe.

Ἐσπας

Ἐσπόμενῃ

Ἐσπυαν

Ἐσσην

Ἐσσο

} frequentia Hom.

Schol. Callim. in *Yovem* 66

Il. Γ 57. Odyss. Π 199. Quod hic apud Hefych. pro ἐνέδυσσας Bentlejus ad Callim. pag. 469. scribit ἐνεδύσσα, non probo.

Ἐσσυμένους . . Hesiod. in *Clypeo* 340

Ἐσσυρευτὸν . . Mox lego δαλερὸν, & hominem vano strepitu territantem fallentemque intelligo. Sed quid vocis est ἐσσυρευτὸν;

Ἐσηζεται . . Schol. Callimachi in *Apoll.* 15

Ἐσιάχος . . Accedo repñnentibus hic Ἐσίαρχος, unde & Ἐσιαρχεῖν apud Lucian. T. I. pag. 1026. edit. Salmur.

Ἐσίχσων . . Scribo Ἐσίχων ex Il. Π 258. & Callim. in *Delum* 153

Ἐσίχσόντο . . Scribo Ἐσίχσώνη, quod Hom. est frequentens.

Ἐσορα . . Il. Ω 272

Ἐσρατόωντο . . Γ 187

Ἐσυρον . . Scribo Ἐσυγον, ac respici opinor Odyss.

K 113

Ἐσυφίλιξε . . Odyss. P 234. ac saepius in *Iliade*.

Ἐσως . . Vide ad Ἐσορα paullo supra.

Ἐσφραγίζον . . Recte reponitur Ἐσφραγίζον, quod exstat apud Hesiod. *Θεογ.* 706

Ἐσφρήκωντο . . Il. P 52

Ἐσχαρεα . . In verbis ἐκ ἐκ λίθς nihil muto. Vide Schol. Homeri pag. 185. lin. 18. Τὴν ἰσπρεδον (Belgice *gelyks vloers*) & ἐκ λίθς ὑψόμενον sunt contraria, & contra mentem Hefychii.

Ἐσχατιή . . frequens Hom.

Ἐσχεδίτην . . Il. M 461

Ἐται frequens Hom.

N

Ἐται

ἑταῖροι, φίλοι, καὶ περ πάσχοντες ἑταῖροι, καὶ συνεργοί, ναῦται· sic divido. Tum Καὶ περ πάσχοντες ἑταῖροι sunt verba Odyss. M 271

Ἐτάλασσα . . Scribo Ἐτάλασσα & mox Ἐτάλασσειν ex Il. P 166

Ἐταυρίσθη scribo..

Ἐτανύσθη . . Verbum frequens Hom.

Ἐταρίσσαντο scribo ex explicatione Hesychii & Il. N 456. Sed ex isto loco bene inspecto istanc ipsam explicationem Hesychii, explicantis ἑταῖροι καὶ συνεργὸς γίνονται (addidi καὶ, quod excidisse puto, quodque habet Scholiastes ad dictum Homeri locum) apparet esse malam, & ex isto loco temere inspecto natam: ἑταρίσσαντο enim & ibi apud Hom. notat ἑταῖρον καὶ συνεργὸν λαβεῖν, uti istic interpretatur Scholiastes; nec per se aliter τὸ, ἑταρίζειν (poëtice προἑταρίζειν) explicari potest debetve.

Ἐταρπή . . Scribe Ἐταρπήθη ex Odyss. Ψ 300

Ἐταῖ . . Vox frequens Hom.

Ἐτεδήπεα . . Odyss. Z 166

Ἐτερε M 332

Ἐτελίετο . . . Il. A 5. & alibi.

Ἐτέλει . . Mox scribo ἐπλήρη

Ἐτεόκητες . . Odyss. T 176

Ἐτεραλκία δῆμον . . Il. O 738

Ἐτερήμεροι . . Odyss. A 302

Ἐτέρσετο Il. A 267

Ἐτέρωσε frequens Hom.

Ἐτέπαλτο . . Scribo Ἐτέπαλτο ex Odyss. A 523

Ἐτέτυλο frequens Hom.

Ἐτεων . . Scribo Ἐτεωνός ex Il. B 497

Ἐτι, πάλιν &c. . . Ab ἑταρχύσασιν (quod existat Il. H 85.) novum inchoo Art.

Ἐτιν . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit. pag. 85

Ἐτορεν . . Il. A 236

Ἐτρε-

Ἐτάμεν . . Ab Ἐτάβον novum inchoo *Art.* scribo-
que κατανήλισκον

Ἐτώσια . . saepius apud Hom. Adde Hesiod. Εργ.

440

Ευαγγέλια . . Odyss. Ξ 152, 166. Mox pro κυρύγ-
ματα scribo κηρύγματα

Ευαγές . . Callim. in *Delum* 98.

Ευαεδεν saepius apud Hom.

Ευαίων . . Scribo Ευαίως

Ευβοτοί . . Odyss. O 405

Ευγμματα . . . X 249

Ευγνάπτοις . . Scribo εὐγνάπτοις. Scribitur quidem
Odyss. Σ 293. (quem locum hic explicari pu-
to) εὐγνάμπτοις, sed veram opinor hic in He-
sychio servari istius loci scripturam, atque a
γνάπτω sive γνάφω deduco.

Εὐ δ' αἰσπίδα θεόθω . . Il. B 382

Ευδέελον frequens Hom.

Εὐ διαλλακίης, ταχέως καὶ καλῶς &c. sic distingo.

Ευδοκίᾳ &c. . . Emendatis vitiis sic lego Ευδοκία
παρὰ τῇ καλῶς καὶ εὐ δεδύχθαι προσαγορεύεται.
Hinc novo cum *Art.* Ευδοκίῃ, ευδοκιμῇ.

Ευεΐδῃς . . Il. Γ 47

Εὐ ἐλύνασσα . . Ξ 162

Ευεργεία . . Frequens vox Hom.

Ευεργέος . . Il. Γ 468. } ac saepius.

Ευζῶνοι . . 586. }

Ευηγενέων . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 85

Ευηγεσὶν . . Odyss. T 114. Tum pro ἡγον scribo
εὐγον.

Ευήκεας . . Il. X 319

Ευερέδην . . Nihil muto : deduc ab εὐερέϊω, ac vide
MOX Ευήκης.

Ευήνορα, αγαθα . . Ευήνορα οἶνον dicit Hom. Odyss.
Δ 622

Ευήρας ἱππυς &c. . . Scribo Ευήρεας. Vox ipsa fre-
quens est in *Odyssæa* de rebus bene compara-
ratis: at Hesychianum εὐήρας ἱππυς (uti ego
scri-

scribendum esse puto) videtur ex alio qua
poëta desumptum, ut quod in Homero non
compareat.

Εὐ ἡσκηται . . Il. K 438

Εὐδυνας . . Tria ultima verborum Aristotelis haud
dubie sunt corrupta : ex ipsa re tamen mens
Aristotelis est clara, nempe lectos ab Archonte
& Polemarcho binos assessores ad judicia,
prius, quam assidant, a caeteris iudicibus esse
comprobandos, multam pendere debituros,
si prius assederint. Non vacavit mihi ipsum
Aristotelis locum peruestigare. Pro ἐπ' αὖν πα-
ρεδρεύωσι potuit forte ab Hesychio esse scriptum
ἐὰν προπαρεδρεύωσιν vel προπαρεδρεύωσιν. Utrum
horum exister apud Aristotelem, inquirant,
quibus vacat lubetque.

Ευκαστοιο . . Odyss. E 66. Ne audi, qui mox Eu-
καστον, ξησάν mutant.

Ευκλήτειρα . . Hesiod. Eeg. 464

Ευκηλος frequens Hom. Adde Hesiod. Eeg. 671

Ευκληεις, ἀραρυῖα . . Scribo Ευκλειῆς ἀραρυῖα ex Il. Ω
318

Ευκλιτον . . Il. B 592

Ευκλιμένη frequens Hom.

Ευκλῶν . . Il. Ξ 98

Ευκύκλας Callim. in Delum 147.

Ευληρα . . Il. Ψ 481

Ευμελίω . . Δ 47

Ευμενέτησι . . Odyss. Z 185

Ευμελής . . Il. P 23. 59, 99. Atque ita haec le-
ctio firmatur Hesychio.

Ευναί . . Verba Εξ δ' εὐναὶς ἐβαλον sunt Il. A 436

Εὐ νοιομαίων frequens Hom.

Ευητόν . . Il. Ω 580

Ευνίς . . X 44. & alibi.

Ευξέση } frequentia Hom.
Ευξοῶ }

Ευδοκίᾳ , ἡτοιμάσθῃ recte scribit Cl. Alberti ad

Gloss. Novi Test. p. 136

Ευόμενοι . . Il. I 464. Ψ 33. Hesiod. εργ. 705

Ευόρις . . Φ 23. & alibi.

Ευκατέρων . . Scribo **ευκατέρων** ex Il. Z 292. & alibi.

Ευπηγῆς . . Odyss. Φ 334

Ευπηκίῳ frequens Hom.

Ευπρήσσεσκον . . Odyss. Θ 259

Ευπρησον . . . Il. Σ 471

Ευπυργον . . . H 71

Ευράς . . . Λ 251 & alibi.

Ευρρείταιο . . Hesiod. Θεογ. 343

Ευραίνια . . Il. T 95. & alibi saepius, iterumque infra in hoc Lexico, ubi pro explicatione recte legitur **πλατεια**.

Ευρεαν . . Il. H 329

Ευρυαγῶνα frequens Hom.

Ευρυβάτης &c. . . Pro ἡ lego hic ἦν

Ευρυκαχέει

Ευρυκρίων } Verba frequentia Hom.

Ευρύειν }

Ευρυοδείης . . Il. Π 635. ac saepius.

Ευρυμέτωπον . . Odyss. T 212

Ευρυπόροιο . . Il. O 381. ac saepius.

Ευρυπυλῆς . . . Ψ 74. & alibi.

Ευρυπύλῃς frequens Hom.

Ευρυσθενῆς . . Il. H 455. ac saepius.

Ευρυόπα } frequentia Hom.

Εὐς }

Ευσαι . . Odyss. I 389. Z 75

Ευσελμῷ five **ευσσελμῷ** frequens Hom.

Ευσκαρθμα . . Il. N 31

Ευσκοπῷ frequens Hom.

Ευσότες . . Scribo **ευσώτες**. Vide infra in **Ευσω-τρων**.

Ευσπλαγχχον . . Hinc Euripides in *Rheso* habet **εὐσπλαγχχία**.

Ευσεύω

Ευσεύαν } frequentia Hom.

Ευσεπείσιν . . Odyss. B 326. & alibi.

Ευσεφω . . . Il. N 499, 716

Ευ τέκεν διο . . Scribo ΕΥΤΕ κεν διο sed ex quo poeta nescio.

Ευτμήσις . . Il. Φ 30. ac saepius.

Ευτρητοισι . . Ε 182

Ευτροχάλον . . Γ 496

Ευφημήσαι . . I 171

Ευφρονίων

Ευχεται, καυχᾶς } scribo

Ευχέω, καυχῶ }

Ευχεταισθαι . . Il. Z 268. ac saepius.

Ευχος

Ευχωλή } frequentia Hom.

Ευώδει scribo ex Il. Γ 382

Εφαλον . . . B 538, 584

Εφέας . . . A 567

Εφέπεσκον . . Odyss. M 330

Εφ' ἐπ' ἀπὸδην . . Il. O 729

Εφέσει . . Nil muto. Est casus tertius, uti & ἐφέσε

Εφέσσαι . . Odyss. N 274. & alibi.

Εφέσσεσθαι . . Il. I 455

Εφέσιοι . . . B 125. & alibi.

Εφέσιος . . . Mox hic scribo εὐρικός.

Εφετμή frequens Hom.

Εφεπλώηαι Odyss. T 331

Εφημέριοι . . . Φ 85. Δ 223

Εφημοσύνη aliquoties apud Hom.

Εφήσεις . . Odyss. Γ 411. Τ 55

Εφήπται . . . Il. B 15

Εφθίατο . . . A 251

Εφίληθεν . . . B 668

Εφλυεν . . . Φ 361

Εφώλεον . . Scribo Εφώλαιον ex Odyss. Η 350. Vi-
de Praefat. nostram Art. 6.

ΕΦ-

- Εφομαρτεῖτον . . . Il. Θ 191. & alibi.
 Εφορμή . . . Odyss. X 130
 Εφορίζεν . . . Il. N 339
 Εφ' ὕψην . . . Odyss. A 97
 Εφ' ὅπερθεν frequens Hom.
 Εφυρον . . . Il. Ω 162
 Εχάδε . . . Δ 24. & alibi.
 Εχάζετο κῆρ ἀλεείνων . . . Il. Γ 32.
 Εχέεν pro έχωσεν habes . . . Z 419
 Εχήμεν frequens Hom.
 Εχέπευκές . . . Il. A 51 } & alibi.
 Εχέπιολοι . . . Δ 458 }
 Εχευσαν } frequentia Hom.
 Εχέφρων }
 Εχδοδοπήσαι . . . Il. A 518
 Εχινάων . . . B 626
 Εχύη &c. . . A voce Εχύμηναν novum inchoo Art.
 scriboque Εχύησαν
 Εχώσατο . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 86
 Εω . . . Il. A 119. } & alibi.
 Εωθεν . . . Δ 408. }
 Εωθινή δίκη, ως μὲν τινες, ἢ ἕως τινος τιμῆματ^{ος}· ὡς δὲ
 τινες, ἕως τόπ^{ου} τινος· ἐνίοι ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς ἑω, ὃ
 καὶ βέλτιον. . . sic distinguo.
 Εώλπει . . . Il. T 328. ac saepius.
 Εωνοχόει . . . Δ 3. & alibi.
 Εώργεν . . . Scribo Εώργει ex Odyss. A 693. S
 289
 Εωσφόρε^{ος} . . . Il. Υ 226

104 Ζα Ζβ Ζη Ζι Ζο Ζυ Ζω

Z

Ζαγρεύς . . Callim. in Fragm. Bentl. *πυρρ*

¹⁷¹
Ζαῆς . . Il. M 157. & alibi.

Ζαθέην . . A 38. ac saepius.

Ζήκοτον . . Γ 220

Ζαῖμολξις . . Scribo hic συναγαγεῖν καὶ ἐνοχῆσαι, id
quod sententia postulat, sive Hesychius ita
scripserit, sive minus.

Ζαμέλης . . Cur mutent hic, non video.

Ζαμενὲς . . Mox scribo ἀνύχως.

Ζαμενὴς . . Apollon. Rhod. I. 1029

Ζατρεφέων . . Odyss. Δ 451. ac saepius.

Ζαφλεγέες . . Il. Φ 465

Ζαχρήεις . . M 347. ac saepius.

Ζεῖα . . Odyss. Δ 41, 604

Ζεῖδαρος frequens Hom.

Ζέσεν . . Scribo Ζέσσειν ex Il. Σ 342

Ζεύγλη . . Il. P 440. & alibi. Callim. in Dian.

¹⁶²
Ζηλῆμων . . Odyss. E 118. Callim. in Dian. 30

Ζηνὶ φῶς ἰρέεσθαι . . Il. B 49

Ζίγλας &c. . . A Ζίγνις novum inchoo Art.

Ζόασον &c. . . Et hic novum inchoo Art. ab Ζόα
σει.

Ζόφον ἠερόεντα . . Il. M 239. ac saepius.

Ζύγασσον &c. . . A Ζύγασσο novum facio Art.

Ζυγόδεσμο . . Il. Ω 270

Ζωάνθρια τίθειν . . Σ 407

Ζωγρεῖ . . E 698. ac saepius.

Ζωή . . Odyss. Ξ 96

Ζωρότερον . . Il. I 293

Η

Η^α Ηβ^α } frequentia Hom.

Ηβη . . . Verba καὶ δ' ἔχει ἥβης. ἀνθ. sunt Il. N 484. Deinceps μετὰ δέ σφισι πάντα Ηβη exstat Il. Δ 2

Ηγάθειν frequens Hom.

Η γὰρ κεν δειλός, οὐκ οὐκ δειλός . . Sic scribo. Expli- catur Il. A 293

Ηγάσατο . . Ηγάσσατο scribo ex Il. Γ 181

Ηγερθεν . . Scribo Ηγερθενω frequens Hom. at- que infra repetitum Hesychio.

Ηγῆ, ἀρχαῖς scribo.

Ηγερθεν frequens Hom.

Ηγηλάζει . . Odys. P 217

Ηγνώσεν . . Verba Homeri sic scribo Εἰλωρ δ' ἔτι δεῦρ' ἔπ' ἠγνώσεν ex Il. B 807

Ηγορεύω . . Il. Δ 1

Ηῖ δ' ἄν, ἥτις δὲ ἄν scribo.

Ηδὲ αὖτις τὲ καὶ, ἢ ἀλλὰ ἐπὶ ἔργῳ . . Il. A 258

Ηῖ δὲ βίηφι . . Scribo ἥφι βίηφι ex . . X 107

Ηδὺ &c. . . Re hoc correctum est: restat, ut ultima hujus Art. verba avellantur ac novum faciant Articulum, ἡδ' ἐπὶ κεραι, καὶ βοηθαί. Est in- pretatio τῆ, ἡδ' ἐπὶ κεραι, Il. B 815. & alibi saepe

Ηδὲ τοκῆσαν scribo ex Il. Γ 140. & alibi saepius.

Ηδη, ἐπὶ μὲν &c. . . Versus Homeri ἡδη γὰρ ποτ' ἔγωγ' &c. est Il. A 260. . Alter versus est Il. O 110. sed distinctius scribendus, ἡδη γὰρ νῦν ἔλπομαι Ἀρηί γε πῆμα τετυγχαί.

Η δὲ ἀληθῶς δὴ καὶ &c. . . At scribo & unum fa- cio Art. ex duobus, Η δὴθα, ἀληθῶς δὴ, καὶ Η δὴθα σφύγγεσθαι, &c. Hae tres postremae voces sunt ex Il. O 512. Iterum istud ἀλη- θῶς

Θῶς δὴ pro interpretatione dat Hesychius ad
H θὴν infra suo loco.

Hδησθα . . Odyss. T 93

Hδθ, ἡδονὴ καὶ ὄφελος, καὶ Hδ' ὅς, ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ
ὄξος sic haec dispesco. Nempe ὄξος pertinet
ad notiones τῆ, ἡδονῆς, quod δὲ ὄξος & ὄφελος
significet, quasi verba καὶ Hδ' ὅς, ἐφ' ἑαυτοῦ
inclusa sint parenthesi.

ἡδυεπὴς . . Il. A 248

Hε, βαρυμενέης &c. . . Verba Hε διατηρεῖται κατὰ
δὸς sunt Odyss. Θ 507. Tum Hε ἐκὼν μεθείς
videntur esse ex Il. Z 523. sed hodie ibi legi-
tur ἄλλὰ ἐκὼν μεθείς.

Hει . . Scribo Hειν frequens Hom.

Hη κοιλιῶν . . Scribo Hε κοιλιῶν ex Il. P 755. Tum
post verba ἡ τῶν κοιλιῶν, quae sunt interpre-
tatio τῶν, Hε κοιλιῶν, pono comma.

ἡλώοιτο πύλας . . Odyss. Ω 12

Hε πῃ scribo

Hερεθοντο

Hερεθοντο

Hερεθοντο

Hερεθον

Hερεθοντο Hερεθοντο conjungo ex Il. 367

Hερεθοντων . . Scribo Hερεθοντων ex Il. Σ 505

Hην . . Il. A 807, ac saepius.

Hθας . . Vide Cl. Alberti Paric. Crit. p. 86

Hθεις . . Il. K 37. ac saepius.

Hθιμη . . Y 94

Hθειον . . Odyss. 147

Hθι θείμις scribo, sive ἡ θείμις, quod idem est, ex
Il. B 73

Hια . . Versus θείων παρεδεδόκητε, λύματα τ' ἡία πέλον-
ται est Il. N 103. Verba ἡία θημιῶνα τινάξῃ sunt
Odyss. E 368. sed, uti scripsi, scribenda, &
puncto vel commata a sequentibus separanda.
Denique Hια πολλὰ θεὸς γένετο sunt Odyss.
A. 433

Hιθε

Hiōi frequens Hom. Adde Callim. in Delum 199.

Hiōlo . . . Odyss. Δ 796. ac saepius.

Hiō . . . Ξ 970. & alibi.

Hiōēni . . . Il. E 36

Hiōi . . . Scribo Hiōi

Hiōi . . . Scribo Hiōi, & mox in φρεσὶ ex Homero.

Hiōχυν . . . Scribo Hiōχυν Exstat Il. Σ 24. ac saepius.

Hiō pro Hiōi &c. saepe apud Hom.

Hiōχυν . . . Il. Π 822. ac saepius.

Hiōi . . . Callim. in Dian. 251. Schol. Theocr. pag. 72

Ηλακάτη, τὸ δεικνὸν &c. . . Hunc & sequentem Arg. redigo in unum filo continuo Ηλακάτη, τὸ δεικνὸν τῶν ἱερῶν ἀργαλειῶν, Ηλακάτη τεταίνυτο ἰοδνεφὲς εἰς ὃ ἔχουσα καὶ αἰτρακίῳ, Ηλακάτα σρωφῶσα . . . καὶ τὸ βέλος ἐν συνδέτω --- Χρυσηλακάκατῳ κελαδεῖνῃ. --- διὰ δὲ τῆς ἡλεκάτης.

Versus Ηλακάτη τεταίνυτο &c. est Odyss. Δ 135. Hemistichion Ηλακάτα σρωφῶσα exstat item in Odyss. Ρ 96. Denique Χρυσηλακάκατος κελαδεῖνῃ est ex Il. Γ 70

Ηλασταμένη &c. . . Scribo Ηλασταμένη, ἡλασταμένη, ἐπὶ ἀπειλάσει. Explicatur Il. Δ 684.

Ηλασαν pro ἑσκαψαν est Il. Μ 6

Ηλασκει . . . Il. Β 470. Ν 104

Ηλασαι . . . Scribo Ηλασει ab αλασίω, unde & corruptum sequens

Ηλασειον . . . Scribo Ηλασειον ex Il. Q 21. Adde ibi Schol.

Ηλατο . . . Odyss. Γ 302

Ηλαθεν . . . Σ 69. Ω 367

Ηλεε . . . Β 247. Pro hoc dicitur Ηλέ Π:

Q 128. ita ut & ἡλὸς & ἡλεὸς dictum sit: ἡλεὸς exstat Odyss. Ξ 459. ex quo emendo hic Hesy-
chium, atque ad propositam vocem Ηλεε pro

- ἡλῆς ὅς ἐστιν scribo ἡλῆς ὅς ἐστιν ἡλῆς, uti fere
 jam per se viderunt Eruditi.
 ΗΛΙΤΕΝ . . II. I 375. Hesiod. in *Clypeo* 80. Callim.
 in *Dian.* 255
 ΗΛΕΚΑΤΗ . . Nil muta, sed vide nos supra ad ἡλε-
 κατή.
 ΗΛΕΚΤΡΩΝ . . Recte Scaliger ἡλέκτωρ, quod exstat
 II. T 398. Tum sublato commate post αἰέ-
 τοχ^ο scribo αἰέτοχ^ο καίης.
 ΗΛΕΙΝΙΑ . . Forte recte Salmastius ἡ λεινία. sed &
 forte nil mutandum, vel ἡ Δημεία scriben-
 dum; certe Φαρμακίς pro Φαρμακός legen-
 dum.
 ΗΛΕΟΣ, ὁ μαροπαῖς scribo. ἡλῆος jam dixi paullo
 supra ad ἡλῆς, exstare Odyss. Σ 459. Addo
 Callim. in *Fragm. Benti.* num. 173
 ΗΛΕΥΣΤΟ frequens Hom.
 ΗΛΗΘΙΜΩ . . Scribo Κηληθιμῶ ex Odyss. Α 333. N 2.
 Vide Praefationem nostram *Artic.* 5
 ΗΛΗΛΑΤΟ . . II. E 400. Hesiod. in *Clypeo* 143
 ΗΛΙΒΑΤΟΝ frequens Hom.
 Η ΛΙΓΥΝΣ, ὁ καπνός scribo, ut ὁ καπνός & ἡ λυγὺς in-
 ter se respondeant, quassa in hoc *Lexico*
 quam plurima, & in iis multa corrupta.
 ΗΛΙΘΑ . . Callim. in *Lavacr. Pall.* 124
 ΗΛΙΚΕΣ . . Odyss. Σ 372
 ΗΛΙΚΙΩΣ . . Post σώματι^ο pone comma.
 ΗΛΙΤΕΝ . . Vide supra ad eandem vocem.
 ΗΛΙΣΤΟΜΗΝΟΝ . . II. T 118. Tolle comma post μη-
 ναι
 ΗΛΟΙ, περόναι, ἐπίβηλοι . . Nihil hic muto: vide
 mox Hesychium ad ἡλ^ο.
 ΗΛΟΙ, καρφία σιδηρεῖα scribo.
 ΗΛΥΞΕΝ . . II. Α 476. & alibi.
 ΗΛΥΣΤΟΝ . . Omissa hic est vox πεδίον Scribo ἡλύ-
 σιον πεδίον ex Odyss. 563

ΗΛΦ

Ηλφεν &c. . . Separanda sunt haec aliterque ordinanda, uti & Cl. Alberti pag. 86. vidit post me,

Ηλφεν, εὐρε τιμήν

Ηλφον, εὐρον . . . Il. φ 79

Ηλακεν . . . Scribo Ηλωκεν

Ημαθούς. frequens Hom.

Ημαθύνε . . . Il. I 589

Ημαλδυνεν . . . M 18

Ημας αναγκαίον . . . Π 836

Ημαστάνεν, ἀπετύγχανεν scribo.

Ημα, ἀπόψομα . . . Confer haec cum iis, quae dicuntur ad Ηματα.

Ηματή . . . Odyss. B. 104. ac saepius.

Ημβροτον frequens Hom.

Ημεται, διὰ τε φύλλα &c. . . Odyss. η 106

Η μίν μοι . . . Puto hic, & Il. A 77. ubi hae voculae leguntur, scribendum esse η μή μοι, uti scribitur infra apud Hesychium suo ordine. Pro ήμην in jurejurando dicitur & Dorice ή μαν, quod supra occurrit apud Hesych. explicantem ἀληθώς δή. Istud ή μήν jurijurando sive vehementiori affirmationi praepositum etiam apud non-poëtas occurrit.

Η μεμάασι . . . Il. K 208

Ημερις . . . Odyss. E 69

Η μή , . . Il. I 57

Ημδαής . . . Η 294

Ημιν από, ἀφ' ημῶν ait Hesychius, sed graviter errat; numquam από cum dativo, dicunt pueri, *construitur*. Quid ergo? Habet quidem hoc ipsum Homerus Il. A 67. quem locum haud dubie respexit Hesychius, sed parum attente. Legitur ibi ημῖν από λογχο αἰμῶναι, verum από istic per tmesin Homero frequentissimam, avulsum est ab αἰμῶναι, & dativus ημῖν regitur ab αἰμῶναι sive ἀπαμῶναι.

Ημπίλεκκα . . . Il. γ 851, 858, 883

Ημισάλευτος . . . Mox scribo σμλαυόμενον vel σμλαλευ-
μίον

Ημονες . . . Il. γ 886

Ημω frequens Hom.

Ημων scribo.

Ηματι τῷδε, & αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ scribo ex Il. Α 444

Ημύσειε . . . Il. Δ 295. & alibi.

Ην δασυόμενοι &c. . . Verba ἡν αἰετήν διασέτεται sunt
Il. Θ 535

Ην αὐτῇ . . . Il. Α 412

Ην δ' ἐγώ &c. . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.*
pag. 86

Ηνεμόες frequens Hom.

Ηνιπαπεν . . . Il. Β 245. ac saepius.

Ηνινατο . . . Σ 450

Ηνιοπήα scribo ex..Θ 120

Ηνω Z 94. ac saepius.

Ηνορήην . . . Frequens Homero, Adde Hesiod.
Θεογ. 516

Ηνορήφι . . . Il. Δ 303

Ηντεον . . . Η 423

Ηντετα . . . Δ 133. ac saepius.

Ηνυσον . . . Mox scribo ἰτέλυν

Ηνώγεα . . . Odyss. I 44. & alibi.

Ηνώγον . . . Il. I 574. ac saepius. Dicitur &
Ηνώγεον Il. Η 394

Ηοίην, ὀρθεία . . . Odyss. Δ 447

Ηολεν . . . K 251. & alibi.

Η εχ' αἰλις . . . Il. E 349

Ηπαφει . . . Odyss. Ξ 488

Ηπιδανός . . . Il. Θ 104. & alibi.

Ηπια frequens Hom.

Ηπιδωρ . . . Il. Z 251

Ηπίερα μελάνης . . . Odyss. Η 97

Ηπεροπύεα frequens Hom.

Ηπιδωρ . . . Scribo hic κατά pro μετά ex eo, quod
supra ad eandem vocem melius dixit Hesy-
chius.

Ηπιν

Ηπυεν . . . Odyss. I 399. Hesiod. in Clypeo 316

Ηπύτα . . . Il. H 384

Η πυματοῖ ἑέν . . . Z 118

Η πυσεν, ἤχησεν &c. scribo.

Η ρά &c. . . Scribo Η ρά, ἦτοι, ὅλος, ἡ ἔφη καὶ
 Η ρά, χάσαν, βοηθῶσαν, ἐπιμαρτυρῶσαν. Πατρὶ φίλων ἐπὶ
 ἡρὰ φέρον Διὶ sic versum 578. Il. A scribo ex
 mente Hesychii, cujus ergo aetate ita in istoc
 Homeri loco & versu 572. lectum fuerit: at mi-
 nus bene utrobique hodie legitur ἐπὶ ἡρὰ φέ-
 ρων. Sane vero Ὀμηρικῶς dicitur ἐπὶ ἡρὰ φέρον
 pro ἐπιφέρειν ἡρὰ. Tum & ἡρὰ, & locutio ἡρὰ
 φέρον τιμ est vox ac locutio eodem sensu, quo
 hic, Homero etiam alibi usurpata: Vide Il.
 x 132. Odyss. Γ 164. Π 375. Σ 56. Elegan-
 ter igitur ex hoc Hesychii loco verior lectio
 Il. A 572. & 578. asseritur.

Η ρά καὶ, καὶ δὴ ὥτως ἔπεν scribo. Tum verba
 Η ρά καὶ ἐξ ὀρχέων sunt Il. Δ 419

Ηραϊσθην, ἔρασαν συνήγαγον scribo.

Ηρασαν } frequentia Hom.
 Ηρασαμένην }

Η ρά τί μοι, ἀληθῶς δὴ περὶ τί μοι; } scribo
 Η ρά τί οἱ, ἄρα τί αὐτῷ; }

Η ρά τι ἐκ, ἐχ ὅ, τι δήποτε scribo.

Ηρατο { Utrumque, suo quidque loco ac sensu,
 Ηρατο } frequens est Homero.

Ηρατο, ἡγάπα. . . Hac vocis ηρατο interpretatione
 melius exponitur mens Homeri Odyss. φ 40:
 quam vulgari versione Latina portavit: at no-
 tat legit sumsitque prae alio quolibet arcu: id-
 que verae τῆ, αἰρεῖν, significationi respondet.

Ηρεν, ἐπήρεν . . . Scribo Ηρεν, ἐπήρεν.

Η ῥεῖται γε . . . Cl. Alberti suo haec Homeri loco
 adsignat in Peric. Crit. p. 86

Ηρετο . . . Il. A 513

Ηρήσει . . . M 56

Ηρῆ

- Η_γήρειο . . . Il. Γ 138 } ac saepius.
 Η_γει . . . I 360 }
 Η_γγίνεαι frequens Hom.
 Η_γικεν . . . Il. P 295
 Η_δον . . . Ψ 126. Schol. Theocr. p. 25
 Η_διπα . . . frequens Homero. Adde Hesiod. in *Cly-*
peo 421
 Η_ρήκεν &c. . . Si Hesychium hic bene consideres,
 scriptum fuit Η_ρήκεν, id quod hic, uti tot
 alia alibi, non suo loco positum est. Quid
 vero pro *ήκη* hic vere scriptum fuerit (nam
 mihi videtur hic intempestivum) odorentur
 sagaciores. Verūm Homeri mox sic scribe
 Η_ρή *ἐκ νήσας θάσσαν ἐλγυγχιζε ζώντων* ex *Odyss.*
 K 73
 Η_ρυγεν . . . Il. Γ 403. Schol. Theocr. p. 114
 Η_ρυκακεν . . . E 321. ac saepius.
 Η_ρυκακον . . . Scribo Η_ρυκακον, quale Αλεξικακον.
 Η_ρωήσαν . . . Il. Ψ 433. Schol. Theocr. p. 115; Cal-
 lim. in *Delum* 133
 Η_ρωών, πάντων &c. . . Versus Homeri Ταῖσιν δὲ κρη-
 τήραι &c. (nam sic scribend.) est *Odyss.* Σ
 432
 Η_ρς, ἀρεθρόν &c. . . Alter Homeri versus hic pro-
 latus, Ως ἔδεν γλυκίον &c. est *Odyss.* I 34
 Η_ρσασα . . . Scribo Η_ρσασα ex *Odyss.* I 353
 Η_ρσθετο . . . Scribo Η_ρσθετο, id est ἡσθετο (ab αἰσθῶ, un-
 Η_ρσθῶ . . . Scribo Η_ρσθῶ, id est ἡσθῶ (de αἰσθάνω.
 Η_ρσπαιρεν . . . Il. N 573. ac saepius.
 Η_γει . . . Scribo Η_γει ab αἰγείω.
 Η_υ frequens Hom.
 Η_υγίγειος . . . Il. O 275. ac saepius.
 Η_υθήμελον, εὐθέλιμον . . . Scribo Η_υθήμελον, εὐθέμεθλον
 ex aliquo Hymnorum, qui tribuuntur Homero,
 Η_υκομος } frequentia Hom.
 Η_υτε
 Η_υθ' ὀμίχλη Il. A 359

Ηφαιστος &c. . . Versus, hic appositus, est II, Γ 12

Ηφυσάμην . . . Odyss. H 286

Ηχέσσαι . . . II. A 157

Ηχλυσεν . . . Odyss. M 406. & alibi.

Ηχῶ ἐνθάδε ἡχῶ . . . Post primum Ηχῶ pono comma,
ut ἐνθάδε ἡχῶ sint verba nescio cujus poetæ:
tum post αἰγιόγων tollo punctum.

Ηέθι προ . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 86

Ηώς, ημέραι &c. . . Versus Οφθα μὲν ἡώς ἦν &c. est
II. Θ 66. Tum verba ἡ δὲ μὲν ἡώς ἐνδεκάτῃ re-
fingo in

————— ἡ δὲ δέ μοι νῦν
Ηώς ἐνδεκάτῃ ——— ex II. Φ 156. Denique
Παννυχίη &c. est versus ultimus Odyss. B

Θάλασσαν . . . Scribo Θάλασσαν ex II. I 194. & ita bis
alibi.

Θαιρῶς . . . II. M 459

Θαλαμηπῶλος . . . Odyss. H 8. Ψ 293

Θαλεθονίαι . . . II. I 463. ac saepius.

Θαλεσσι frequens Hom.

Θαλέων . . . II. X 504. ac saepius.

Θαλπασή . . . K 223. ac saepius. Tum a voce

Θάλπισ novum inchoo *Art.*

Θαλαῖ } frequentia Hom.

Θαίνυς

Θαίνος, πυθμὴν δένδρεα ἢ ῥίζα scribo.

Θανάτῳ μέλαν νέφος . . . Odyss. Δ 180

Θάνατος, ὅ, τέ &c. . . In fine scribo ἡ δυσωδία

Θαργηλία . . . Pro Θεομνησίων hic scribo Φυομένων &
Μιλησίων pro Μηλησίων

Θαργηλίας ἐστὶν * Θαργηλία Μιλησία &c. sic divido.
Nempe praecellerat Θαργηλίας festum: nunc
Θαργηλίας nomen celebrioris quondam apud
Μιλήσιος feminae subjicitur.

P

Θαῖσος

- Θαῖτον ἢ Βαῖτης . . παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τῇ σῶσι μαχημένων,
ὧν τις ἦν, ὧ &c. sic haec jungo ac suppleo.
- Θαυμανέοντες . . Scribo Θαυμανέοντες ex Odyss. Θ 108.
& ὀπλιμένοι pro-σφόμενοι. Tum Θηέτο de κέρει est
Odyss. Z 237. Adde Cl. Alberti *Peric. Crit.*
pag. 87
- Θάψινον . . Θάψις . . De Θάψις vide Schol. Theocr.
pag. 31
- Θέαν &c. Dūos hos Articulos compingo Θεάν, ὄψιν,
θεωρίαν, ὀμματα.
- Θέεις frequens Hom. Tum novum inchoo *Art.*
ab Θεῖν.
- Θηλόπεδα . . Correctio Sopingii firmatur Odyss.
H 123
- Θέινει frequens Hom.
- Θεῖονειρον . . Il. B 22, & alibi. Mox — θεῖον
δύσονται ἀγῶνα est Il. H 298
- Θέις . . Scribo Θεέις πλήτο ex Odyss. M 417
- Θέλγει frequens Hom.
- Θέλω . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 87
- Θέμεθλα . . Il. E 493
- Θέμειλα . . Scribo Θεμείλια ex H. M 28. & alibi.
- Θέμις . . Post ἀρμόζαν pono comma scriboque ἡ θε-
μις ἐστὶ ex Il. B 73. ac saepius alibi.
- Θέμιςα . . Il. E 761. T 4. Odyss. B 68
- Θέμιςας frequens Hom.
- Θέμιςευει . . Odyss. I 114. A 568
- Θέναρ . . Il. E 339
- Θέμωσεν . . Odyss. I 486, 542
- Θεοδμήτωρ . . Il. Θ 519
- Θεόδυτα . . Scribo Θεόδυτα
- Θεοειδής } frequentia Hom.
Θεοείκελος }
- Θεόθεν . . Odyss. Π 447
- Θεόπροποι . . A 416. ac saepius. Adde Cal-
lim. in Delum 305
- Θεόσωτον . . Scribo Θεώντων ex Aeschylō pag.
12, 38, 41

Θεσδης } frequentia Hom.

Θεσφάτα }
Θεόφιν μῆσος ἀτάλαος . . Il. E 318

Θεόφιν, θεός, ἐκ θεῶ &c. sic videtur distinguen-
dum. Tum πασσαλόφιν exstat Il. Ω 268. ac
saepius: ζυγόφιν Il. T 404. & alibi.

Θέρεσθαι . . Odyss. M 64. & alibi.

Θερμαστραι . . Scribo Θερμανστραι ex Callim. in De-
lum 144. ὅθι ὑφρανήν. *¶* *scripsit. nos. θερμανστρεῖς ὁ θερμαστρεῖς.*

Θερμαστῆθεν . . Scribo Θερμανστῆθεν, ac mox τῶν
ἐπάνω pro τὸ ἐπάνω

Θερμεῖ . . Potius Θέρμει ex Odyss. Θ 426, unde &
Θέρμετθαι aliquoties apud Hom.

Θερσόμενος . . Odyss. T 507

Θεάσατο . . Bentl. ad Callim. pag. 469. legit Θε-
σατο.

Θέσκελοι . . Il. T 139. ac saepius. Hesiod. in scui-
to 34

Θεσπέσιον . . Verba Homeri mox sic scribe Γνά-
σαι δ', εἰ καὶ Θεσπεσίη πόλιν ἐξαιλαπαΐξεις ex Il.
B 367

Θεσπιδαις πῦρ . . Il. M 177

Θεσπιν . . Odyss. A 328. ac saepius.

Θέσσαλον τῆτο . . Nil muto. Ubi quid oppido fran-
dulenter ac malefice actum fuerit, recte ἐπι-
λέγειας Θεσσαλον τῆτο, quasi dicas, tale quid Θε-
σαλτικῶς factum esse.

Θεμλοία . . Callim. in Epigramm. 32

Θεύσεσθαι . . Il. Δ 700

Θεύσεαι . . Ψ 623

Θεῶν ἐν γένεσι κεῖται . . P 514

Θήγει . . N 45

Θηέτο . . Odyss. E 75. & alibi.

Θειεύλο . . Scribo Θεειύλο ex Il. H 439. ac saepius.

Θείη, ποιήσαι. } Sic scribo haec duosque facio

Θείης, ποιήσεις. } Articulas.

Θηήσασθαι frequens Hom.

Θητηρ . . Odyss. φ 397. Callim. in Dian. 141

Θηλος έρεση . . E 467

Θηλυτεράων . . Δ 385. & alibi.

Θημω . . E 368

Θήξαι . . Vide supra ad Θήγει.

Θηρι, λείονι . . Ita & Schol. Il. γ 449. Θηρι expo-
nit : ac Schol. Apollonii Rh. ad I 1243. ait
Κυρίως οἱ ποιηταὶ τὸν λέοντα φασὶ Θήρα· ὡς καὶ Καλ-
λίμαχος — Θήρος ἀεργάζων δέρμα καλωμαδίων.

Θηρολέτης . . Scribo Θηρολάτης.

Θησαύατο . . Odyss. Σ 190

Εήγας . . Δ 644

Θιάσος . . Post εἰς ὅτε δὲ tolle comma.

Θι . . Scribo Θις, uti & mox οἱ Θις, ac verba Ho-
meri deinde sequentia sic corrigo ex Odyss.
M 45. πολὺς δ' αὖτε ὅσα φηι Θις.

Θοαὶς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 88

Θοήν δια νύκτα . . Il. K 394. ac saepius.

Θοήν ἀλεγγυετε δαῖτα . . Odyss. Θ 38

Θοινάται . . Δ 36

Θολία . . Schol. Theocr. pag. 114

Θόλος . . Odyss. X 459. ac saepius.

Θόρε frequens Hom.

Θόρη . . Vide Cl. Alberti dicto loca.

Θόριδος αἰλκή . . Il. Δ 234

Θόρον frequens Hom.

Θούσαι . . Odyss. A 71

Θούτατος scribo.

Θρασυκάειδος . . Il. K 41. } & alibi.

Θρασυμένιστος . . E 639. }

Θρεπία . . Δ 478. Atque ita firmatur haec
istius loci lectio.

Θρήνυν εἰς ἑπταπόδι . . O 729

Θριγκός scribo ex Odyss. H 87. P 267

Θροεῖ . . Non satis capio mentem Cl. Alberti vo-
lentis hic Θροεῖται ad *Gloss. Nov. Test.* p. 149. An
τὸ ἐκπλήττεται apud Hesych. non possit intelli-
gi in forma *Media* sensu *Activo*, ac respondere τῷ
Θροεῖ. Θρόνα

- Θράνα . . Il. Ψ 396
 Θράνον, τετραπταν . . Schol. Theocr. p. 29
 Θράν . . Odyss. Δ 437
 θρώσκει frequens Hom.
 Θυλλίχθη . . Il. Ψ 396
 Θρώναξ . . Apud Schol. Theocr. p. 125. scribitur
 Θρώναξ.
 Θυγατρίδοι scribo.
 Θυείς . . Il. O 153
 Θύελλα frequens Hom. etiam in *plurali*.
 Θυέσσει . . Il. I 495. Z 270
 Θυσίων . . Scribo Θυσίων a θυῶ, quod infra suo oc-
 currit ordine, unde & hic insequens Θύη.
 Ipsum Θυσίων pro θυσιῶν exstat Odyss. O 261.
 praeterquam quod series literarum, si quis eam
 hic spectet curetve, Θυσίων magis, quam Θυσίων
 postular.
 Θυηέναν . . Il. Θ 48. ac saepius.
 Θυηλας . . I 220
 Θυλίματα . . Schol. Theocr. p. 26
 Θυμολύγεια . . Vox frequens Hom.
 Θυμαρεα . . Il. I 336. & alibi. Callim. in *Cer-
 rem* 56
 Θυμηνγεφείων . . Odyss. H 283
 Θυμηδέα Π 389
 Θυμίσσης K 362. Callim. in *Delum* 29
 Θυμοβόροιο . . Il. H 301
 Θυμοδακῆς . . Odyss. Θ 185
 Θυμολέοντα . . Il. E 639. ac saepius.
 Θυμὸν ἔδων . . Odyss. K 379
 — αἰχέων . . Il. E 869
 Θυμοραϊσίων Σ 220. }
 Θυμοραϊσῆς scribo ex . . N 544. } & alibi.
 Θυμοφθάσας Z 169. }
 Θύης frequens Hom.
 Θύειλας . . Il. O 153
 Θύῶ . . Vide supra ad Θυσίων.

Θυσκό . . . Odyss. X 318, 321. & alibi.

Θύραζε frequens Hom.

Θυρέος . . . Odyss. I 240. & alibi.

Θυρέτρα . . . Scribo Θύρετρα ex Il. B 415 ac saepius,
& mox ex ipso Hesychio.

Θυσσάνοσσα . . . Nil muto, nisi comāa pono post
προσωπῇ, quamquam Homerus habet Θυσσα-
νόσσαν Il. E 738. ac saepius; nam frequenter
Hesychius voces in casu recto proponit, quam-
quam in obliquo apud ipsos auctores, unde
sumtae sint, obvias, uti mox Θωή, quum Il.
N 669. & alibi occurrat Θωήν. Idem fit in Θω-
κῷ sexcentisque aliis.

Θυώδα . . . Odyss. E 264. ac saepius.

Θύων an Θύων pro σπεύδων existat Il. Φ 234. ac saepe

Θυράριτης . . . Scribo θυράριτης.

Θυράρον . . . Callim. in Dian. 134. Adde Schol.

Θῶες ὄρεσφιν . . . Il. A 474

Θωή . . . Odyss. B 192. & alibi.

Θωκον . . . O. 467

Θωρηκίαιον . . . Il. M 317. ac saepius.

Θωρηκῷ γυάλων, περιφρασικῶς scribo ac divido ex
Il. E 99. N 507. 587. P 314.

Θωρηκῆσι . . . Vulgo legitur quidem Il. Φ 429. Θω-
ρηκῆσι sed puto, Hesychii tempore lectita-
tum istuc fuisse Θωρηκῆσι, nec aliter ab ipso
Homero profectum fuisse; unde & Θωρηκῶν
est, quod modo ex Il. M 317. notavimus,
quodque in pluribus Homeri locis existat.

Ad propositam vocem Θωρηκῆσι Hesychius
in fine profert & haec Homeri Τόν. ῥ. ἐφόρει
γυάλαισιν ἀρηρότα θάυμα ιδέσθαι puto ex Il. O
530. ubi tamen illud θάυμα ιδέσθαι non addi-
tum est: Verum ἀρηρότα θάυμα ιδέσθαι oc-
currit Il. E 725. & Odyss. H 45. Confudit
ergo hic Hesychius ac duo diversa loca mi-
scuit.

Ως . . Schol. Hom. pag. 223. lin. 11
 Ωων ab *nominativo* Ως, unde Ωες ὄρεσθιν, quod
 supra apud Hesych. ex Hom. notavimus. Sed
 & Ωων in *genitivo pl.* existat Il. N 103

I

Iα pro μάνη vel μή Il. Δ 437. N 354. φ 569
 -- pro βέλη Il. γ 68
 Ιαίνεσθαι frequens Hom. Adde Schol. Theocr.
 pag. 72

Ιαλλε . . & hoc verbum frequens est Hom.

Ιαπτειν . . Odyss. Δ 749

Ιασον Αργε . . Σ 245

Ιαυειν frequens Hom.

Ιαυεσκος . . Odyss. l 184. E 154

Ιαχε } frequentia Hom.

Ιαχη }
 Ιαυα . . Il. N 212. Adde Schol.

Ιε pro κα frequens Hom.

Ιε νυα . . Il. Ω 166

Ιεσκεν . . Γ 217

Ιε σοι scribo.

Ιμεν } frequentia Hom.

Ιμεναυ }
 Ιδνωθη . . Il. B 266. & alibi saepius.

Ιδοιατο . . Σ 514. & alibi.

Ιδωη . . Π 359

Ιδεις . . Odyss. Z 233. & alibi. Hesiod. Epy. 778

Ιδευεται . . Mox scribo ανακταται pro ανακλειται.

Ιδω, ιδωτα &c. . . Nihil hic mutandum esse, fe-
 re patet ex ipsis locis Il. A 620. & X 2. qui
 hic explicantur ita, uti fere apud Scholia-
 sten. Sed deinceps ipsa Homerī verba accu-
 ratius scribo ιδω απελύχοντο.

Ιδωα . . Scribo Ιδω. Vide Hesych. mox in
 Ιδωα

Ιδωσιν

- Ἰδύειν . . Il. Γ 12. ac saepius.
 Ἰε . . Γ 383. & alibi.
 Ἰέας . . Mox scribo ἰπέεμεπτες
 Ἰέζο . . Scribo Ἰζέο, ut & infra suo loco.
 Ἰερεΐτιν . . Mox scribo ἰκτέην.
 Ἰερή ἰς Τηλεμάχου . . Odyss. B 309
 Ἰερήιον frequens Hom.
 Ἰερόιο δόμοιο . . Il. Z 89
 Ἰερόλας . . Ex sequentibus videtur Ἰερόλας scribend.
 Ἰερόν μὲν Ἀλκίνοιο . . Odyss. H 167
 Ἰεσθην scribo.
 Ἰή pro μόνῃ . . Il. I 319. ac saepius: adde supra ad Ἰα
 Ἰηλα . . Il. O 19. sed alia notione aliaque grammatica, notans *injeci, circumdedit*, ab ἰάλλω.
 Ἰηλεμίστριος ab ἰηλεμίζω apud Callim. in Fragm. Bentl. πωτ. 176
 Ἰήλλω . . Scribo Ἰήλω ex Odyss. B 316
 Ἰήνη scribo ex Il. Ω 119, 147, 176, 196. ac mox διαχέη, εὐφραίνει
 Ἰότητι frequens Hom.
 Ἰθίμας . . Il. E 778
 Ἰθύναια . . Σ 508
 Ἰθυνήτην . . Scribo Ἰθυνθήτην ex Il. Π 475
 Ἰκέλη . . Vox frequens Hom.
 Ἰκέτιν . . Scribo Ἰκέτην
 Ἰκετήσι . . Odyss. N 213
 Ἰκμενον non nisi pro ἑνυγρον apud Homerum, uti Il. A 479. ac ter in Odyss.
 Ἰκρια frequens Hom.
 Ἰκίαι . . Hesiod. Θεογ. 691
 Ἰκίος, ἰκίτιος . . Scribo Ἰκίς, Ἰκίδος, si non fallit Scholiasta Hom. pag. 183. lin. 50
 Ἰκωμαι . . Verba ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἰκωμαι sunt Il. A 139. Tum Μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἰκωμαι ἰὼν &c. sunt Il. X 123

Ἰλαδὶν

Ἰάδων . . Il. B 93. ubi Scholiaſtes id interpreta-
tur κατὰ Ἰάας. Haec ſcilicet eſt propria ſigni-
ficatio; Heſychius dat quaſi *metaphoricam*.

Ἰάων . . Il. I 635. ac ſaeptus.

Ἰαοῖς . . B 550

Ἰαπίνους pro uſitato Εἰλαπίνους. Plures voces, ab
e vulgo inchoari ſolitae, in hoc Lexico no-
tantur ab litera i inchoatae, uti mox Ἰάε,
Ἰακρινεῖς, &c.

Ἰάσκεσθαι . . Il. A 386. ac ſaeptus.

Ἰάσσεαι . . 147

Ἰαε . . Theocriti Schol. pag. 121

Ἰάων . . Il. Φ 558. atque ita firmatur haec iſtius
loci lectio.

Ἰηθι . . Odyſſ. Γ 380. & alibi.

Ἰωθι . . Scribo Ἰωθι πρὸ, πρὸ τῆς &c. ex Il. Θ 557.
ac ſaeptus.

Ἰλαδας, γονὰς αἰγυλάδας, &c. ſic diſtinguo.

Ἰλαδας, οὐρεὶς &c. . . Il. N 572. Adde Schol.

Ἰλαοιδὸς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 89

Ἰμασιν

Ἰμασθλη

Ἰμείρει

Ἰμρόεντα

Ἰμρο

Ἰμροῖς

Ἰα γυνίσιον

Ἰδαλλεται

Ἰν ἐνδηλ

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

Ἰν

frequentia Hom.

Il. B 751

A 302

Ψ 460. ac ſaeptus.

E 2

A 218

Il. E 73. & alibi.

Δ 105. legitur Ἰκάλης αἰγυλός.

Itaque

hic quoque ſic jungo haec, quamquam qui

caetera ſic quadrent, neſciam. Forte non-

nulla hinc exciderunt, quibus reſponderit τὸ,

δοξά, quibusque ſignificatum fuerit, arcum,

de quo iſtic agitur, pelle caprina fuiſſe indu-

ctum. Tum pro πηδητικὸς ſcribo πηδητικῶ, ha-

beoque

Q

beoque id pro singulari vocis Ἰθάκῃ expli-
catione, uti e vestigio repetitur, ex alio scilicet
Lexico, sicuti saepe fit in hac plurium Lexi-
corum congerie.

Ἰοδνεφές . . Odyss. Δ 135. I 426

Ἰοειδής . . Δ 106. ac saepius.

Ἰοῖσιν . . Ab ἰοῖτο novum inchoo *Art.*

Ἰομάρου . . Il. Δ 242. Ξ 479

Ἰονθαδῶ αἰγός . . Odyss. Ξ 50. Ubi in articuli hu-
jus fine legitur σκώληξ. Ἰονήλα. quasi Ἰονέντα
sit novi *Art.* vox, cujus interpretatio exci-
derit; consiciebam, scriptum fuisse σκώληξιν
ἐλπίωθεν.

Ἰότητι frequens Hom. Habet & Aeschylus p. 36.

Ἰότητυ . . Scribo ἰότητι.

Ἰελαί . . Odyss. Α 318

Ἰοχάμερα frequens Hom.

Ἰπες . . Odyss. Φ 395

Ἰπνία . . Callim. in Fragm. Bentl. *pum.* 216

Ἰππῶνι . . . *Epigr.* 13

Ἰππαρχεῖ . . Quid hic in fine post βελτίως faceret
ἔναι, nisi vitiaret, non corrigeret?

Ἰππεύς . . Verba Ἰππῆες δ' ἄλγρον μετεκίαθον sunt Il.
Δ 52

Ἰππήλατῶ . . Odyss. Δ 607. & alibi. Frequentius
est ἰππηλάται pro ἰππηλάτης.

Ἰππημολγῶν scribendum ex Il. N 5. & Callim. in
Dian. 252. Vidit hoc & Cl. Alberti *Peric. Crit.*
pag. 89

Ἰππιωχάμενης . . Il. Ω 257. Odyss. Α 258 . .

Ἰπποβάτοιο . . Scribo { Ἰπποβάτοιο } frequentia Hom.

Ἰπποδάμων . . Scribo { Ἰπποδάμων }

Ἰπποδάσειης } frequentia Hom.

Ἰππόδοτῶ } frequentia Hom.

Ἰπποκέλευτος . . Il. Π 126. & alibi.

Ἰππέκιον } frequentia Hom.

Ἰπποκρύς . . }

Ἰππο-

Ἰπποκαρύσοι . . Pro ἱππῖ, ἱππυρῖς scribo; ἱφ ἢ ἱπ-
πυρῖς

Ἰππόσυνα . . Scribo Ἰπποσύνῃ

Ἰπποσύνησι frequens Hom.

Ἰππεκρήνης τῆς ἐν τῷ Ελικῶνι scribo.

Ἰππυρῖς frequens Hom.

Ἰππιόχαίτην . . Il. Z. 469

Ἰεῶν, ἐκκλησιῶν sic distinguo: nam ἱεῶν simpliciter
pro ἐκκλησιῶν exstat Il. Z. 531. isque ipse est
locus, quem hic explicat Hesychius: adde
& Schol. istius loci, item Eustath. pag. 445.
lin. 9

Ἰεῦν . . Odyss. T. 198

Ἰεὺς . . Il. E. 10. & alibi.

Ἰεῖ, ἱεῖ, ἐρώτησις scribo. Nempe ubi pro ἱεῖα po-
nitur, scribitur ἱεῖ, ut Il. Δ. 413. ac saepius;
sin ἐρώτησις sit intelligenda, scribitur ἱεῖ. Sae-
pius Hesychius longe diversas significationes
eidem voci tribuit, nec monet, istiusmodi vo-
cem alio sive *spiritu* sive *accentu*, sive utro-
que pro significationis variatione esse signan-
dam. Vide in Ἰχμενόν, Καλὰ &c. & adde ex
Praefat. nostra *Artic. 4*

Ἰερῖος . . Il. Φ. 494. & alibi.

Ἰεὸς αἰεὸς . . Odyss. Σ. 72

- - αἰεῖτης . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 89

Ἰεῶν . . Il. E. 178. ac saepius.

Ἰε frequens Hom.

Ἰσαῶν . . Il. M. 435

Ἰση μοῖραι, ἢ αὐτὴ, ὁμοῖα scribo. Explicatur Il. I.
318

Ἰσηγορεῖ . . Pro ἰσολογῇ Cl. Alberti *Miscell. Crit. in*
Suidan p. 278. scribit ἰσολογῇ.

Ἰσθμόν . . Odyss. Σ. 299

Ἰσις . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 89

Ἰσκει pro ἱφῇ habet Apollonius Rhod. I. 834. ut ex-
ponit Schol.

- Ἰσκιω } frequentia Hom.
 Ἰσοθεο }
 Ἰσομόρῳ . . . Il. O 209
 Ἰσον ἐμὸν φάσθαι . . . A 187
 -- ἔχω γέρας . . . 163
 Ἰσόνια . . . Scribo Ἰσονομία.
 Ἰσοπάλεις . . . Schol. Theocriti pag. 53
 Ἰσόπεδον . . . Il. N 142
 Ἰσοφαιρῆζειν . . . Z 101. & alibi. Hesiod. Epy. 440
 Ἰσοφόροι . . . Odyss. Σ 372
 Ἰσοβοεὺς . . . Hesiod. Epy. 435
 Ἰσοδόκη . . . Il. A 343
 Ἰσὸν ἐπιοχομένην . . . 31
 Ἰσοπῆδη . . . Odyss. M 51. ac saepius.
 Ἰσορας . . . Il. Ψ 486. & alibi.
 Ἰσρίανω . . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit. p. 89
 Ἰσχαλῆαν . . . Odyss. T 233
 Ἰσχανάα . . . Il. P 572. & alibi.
 Ἰσχανόωντο . . . M 38
 Ἰσχίος . . . Θ 340. ac saepius.
 Ἰτυς . . . E 522. adde Schol.
 Ἰύγῃ . . . Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.
 Ἰύγμορς . . . Il. Σ 572
 Ἰύγξ . . . Pro αἰπό δὲ τῷ ἀγνέει scribo αἰπό δὲ τῷ τῷ

Ἰύξῃ scribo ex Il. P 66. Odyss. O 162. Item haud
 cunctanter κραυγάζει. De Ἰύξῃ vide & Theo-
 criti Schol. pag. 86

- Ἰσθίμῃ } frequentia Hom.
 Ἰσθία }
 Ἰσχανῶν . . . Scribo Ἰσχανῆαν
 Ἰσχανῶσα . . . Ἰσχανῶσα ex Il. Ψ 300
 Ἰσθνάα . . . Il. M 95. ubi in Scholiis scribo αἰγρέει
 pro ἀγνέει. Adde Hesiod. in Clypeo 210
 Ἰσθναβόλεως scribo ex Callim. in Delum 15
 Ἰσθνέει . . . Odyss. Z 157

Ιχ

Ix Iϥ Iω Ka Ias

- Iαϣ . . . Il. E 340. } & alibi.
 Iϣao . . . A 454. }
 Iαταυ . . . B 193
 Iαγη . . . Odyss. # 533
 Iαμος . . . Scribo Iαχμος ex Il. Θ 89, 158. & infra
 apud Hesych,
 Iαη . . . Il. K 139. } & alibi.
 Iακας . . . E 521. }
 Iαμνος . . . Scribo Iαμι, vel potius Iών, ac subaudio
 κλπ. Graecis istud mare Iών potius, quam
 Iώνον dici solet.
 Iας . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 89
 Iαϥ . . . Callim. in *Fragm. Benti.* num. 38

K

- Kάββαλεν . . . Il. M 206. Hesiod. in *Clypeo* 130.
 462
 Καγκαναι . . . Il. Φ 364. & alibi.
 Καγκομένης . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 90
 Καγκυαλώσαι . . . Odyss. Ψ 1. ac saepius.
 Καγκυαλώσει scribo ex Il. Γ 43
 Καδ' ἔδορε . . . Scribo Καδδ' ἔδορε ex Il. A 79
 Καδδεκεν dici pro καὶ δὲ αὖν, legitur hic in Hesychio:
 sed dici per contractionem pro κατὰ δέ κεν, ap-
 paret ex Scholiis ad Il. B 160
 Καδδ' εἶσε . . . Il. B 549
 Καδδύσαι . . . T 25
 Καδδραδέτην . . . Odyss. O 493
 Κάδης . . . Vide Cl. Alberti loco proxime dicto.
 Κάειρας . . . Il. Δ 142. confer. Schol.
 Καθάπαξ . . . Odyss. Φ 349
 Κάταρμα . . . Scribo hic περιεγίαρχο
 Καθείσιν . . . Καθείσιν
 Καθίξοθε . . . Καθίξατε, & mox Καθίζον pro
 Καθίζον idque non tam ex ordine literarum,
 quam quo sic Καθίξατε appositis interpreta-
 tionibus

tionibus melius respondeat : Et καίζον pro Imperativo non est Graecum. Tum καίζον & καίζας est Doricum pro καίθισον & καίθισας apud Theocritum *Idyll.* I. 12. ubi vide Scholiaften.

Καίθισα . . II. I 202

Καί ἐν δαί scribo.

Καί ἢ φησί, καὶ καὶτῶς λέγει scribo.

Καίιν . . Verba καὶ λεπτοῦν debent novum inchoare *Art.*

Καίλος . . Latine *caelos*. Tum ab καὶ μάλα novum inchoo *Art.*

Καί με πρὸς μῦθον εἶπεν II. B 59

Καίμιν, καὶ πρὸς αὐτήν . . Scribo καί μιν, καὶ αὐτήν ex II. A 201

Καίσιων . . II. Θ 521, 557

Καιποτέτοι, καιποτέσοι . . Scribo καί ποτέ τοι, καί ποτέ σοι ex II. A 213

Καί ῥ' ἐπιεισαμένη . . II. Φ 424. Tum scribo καὶ δι' pro καιδι

Καιροσσίαν . . Scribo καιροσσίαν ex Odyss. H 107

Καιροσσίδες . . Vide Bentl. ad Callim. pag. 419

Καιρὰ μήσατο . . II. K 52

Κακκίοντες . . Odyss. A 424. & H 229. ubi perperam apud Scholiaften κατακειμηθησόμενοι pro κατακειμηθησόμενοι, uti & hic apud Hesych. scribo κοιμηθησόμενοι pro κοιμησόμενοι

Καικοῖραφίησι scribo ex Odyss. B 236. & ex ipso Hesychio infra.

Καικεργός . . Odyss. Σ 54

Κακοήμονας . . 41

Κακομήχανοι . . II 418. & alibi.

Κακοσοίμενοι . . II. A 105. Ergo firmatur haec istius loci lectio.

Καίλανε . . II. Z 164

Κακὸν δὲ φέτερον εἶη &c. . . Scribo ex II. P 105. κακὸν δὲ καὶ φέτερον εἶη, ἥγαν τῶν κακῶν τὸ κρεῖττον.

- Καλαίμη . . . Il. T 222. & alibi.
 Καλαίροπος . . . Ψ 845
 Καλῆται, καλεῖ σαφῶς . . . Scribo καλόμεναι, καλεῖ
 σαφῶς ex Il. K 125
 Καλὴν Επικάστην . . . Odyss. A 270
 Καλῆτωρ . . . Il. Ω 577.
 Καλλυγύναια . . . B 683. } ac saepius.
 Καλίζωναι . . . Scribo καλλίζοναι ex Il. H 139 Ω 698.
 Odyss. Ψ 147
 Καλυστρῖν . . . Callim. in Dian. 67
 Καλλικολώνη . . . Il. T 53
 Καλλιπάρων . . . I 449. & alibi.
 Καλλίμεθρ . . . } frequentia Hom.
 Καλλιπαρήθρ . . . }
 Καλλισόη κρήνη . . . Faber ad Lucian. pag. 1055. sup-
 plet legitque κρήνη ἐν Ἀθήναις.
 Καλλιρόοιο . . . Odyss. E 441
 Καλλίσφωρ . . . frequens Homero. Adde Hesiod. Θωγ.
 526
 Καλλίχρον scribo ex Callim. in Cerer. 16
 Καλλιπύμθρ . . . Deleo punctum post λίξη
 Καλυδραῖ . . . Scribo καλυδὴν vel καλυδναῖα
 Κάμακας . . . Il. Σ 563. Hesiod. in Clypeo 298. Μοχ
 scribo ἢ pro ἡ
 Καμνοῖ . . . Istud γρηῖ καμνοῖ exstat Odyss. Σ 27
 Κάμετον . . . Il. Θ 448
 Καμμιονήν . . . X 257. Ψ 661. Notabiliter Pla-
 tarchus in de aud. Poëtis pag. 22. C καμμι-
 νήν, νίκην Αἰολαῖς τὴν ἐξ ἐπιμονῆς καὶ κατεργείας.
 Κάμμιρρ . . . Vox frequens Hom.
 Καμμιρόειον . . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit. p. 90
 Καταρχηδαῖ . . . Callim. in Delum 45
 Καταρχίζει . . . Il. M 36
 Κατίαισι . . . Odyss. A 147. ac saepius.
 Κατὸν . . . Scribo καίεον, καέν. Quasi dicat Hesychius,
 καίεον & καέν esse idem, veluti, id quod prae-
 cessit, κατίαισι & κανῶς.

κατι-

- Καπίτοιο . . . Il. O 356
 Κάπησιν . . . Odyss. Δ 40. & alibi.
 Καπήνει, ἐπήνει . . . Scribo καπήνει, καὶ ἐπήνει.
 Κάπνισαν . . . Il. B 399
 Κάπϙ . . . Pro hoc videtur Schol. Hom. pag. 112.
 lin. 33. habere κάϙϙ, nisi Scholiastes iste
 scripserit καίϙϙ.
 Καίπῃα . . . Vide Bentlejum ad Callim. pag. 418
 Καππεδίον . . . Il. Δ 167. & alibi.
 Κάππεσε frequens Hom.
 Καπυρός . . . Theocriti Schol. p. 65
 Καρβανοὶ καὶ Πήροαι scribo, quasi dicat Hesychius,
 Carbanos etiam Persis dici dictosque fuisse τὰς
 ἀλφὸν ἢ λέπραν ἔχοντας. Vide Auctorem Hist.
 ling. Pers. in voce Pisagae.
 Κάρις, μαυροπὸς scribo.
 Καριάται . . . Scribo καρήαται ex Il. P 437. item Cal-
 lim. in Apoll. 6. in Dian. 40. in Delum 134
 236. & in Fragm. Bentr. num. 106
 Καρηκαριώνιας } frequentia Hom.
 Κάσσηος }
 Κάσκαυρε . . . Il. γ 157
 Καρνείϙ . . . Callim. in Apoll. 73
 Καρὸς αἴση scribo ex Il. I 378. & καρὸς μοῖρᾶ.
 Καρπαλίμοισι . . . Vox frequens Hom. uti & καρπα-
 λίμω.
 Καρρίζουσα . . . Il. E 424. Vide Cl. Alberti Peric.
 Crit. p. 90
 Καρρόον . . . Il. M 33. Atque ita firmatur haec istius
 loci lectio.
 Κάρεϊ potius scribo, quod Hom. est frequens.
 Καρφαλία . . . Il. N 409
 Κάρεται, ξηραίνεται scribo.
 Καρχαλίοι . . . Il. Φ 541. Ex hoc Hesychii appa-
 ret, jam isto tempore ita lectitatum fuisse ibi
 apud Homerum, id est corrupte pro καρ-
 φαλίοι.

Καρχαροδονίας . . Il. N 198. & alibi., Hesiod. Ery.

664

Κατιγνήσιο . . Vox frequens Hom.

Κάσελλο . . A voce *καςι* novum inchoo *Art.* scriboque *καςι* δὲ, καὶ τόδε.

Κασρονύσα . . Scribo *κασρονύσα* ex *Odyss.* P 32

Κατ' αἰγυῖας scribo ex Il. Z 391

Καβλωσκειν . . *Odyss.* Π 466

Καταβράζει . . Scribo *καταβράζειν* ex *Odyss.* Δ

222

Κατὰ δάκρυον εἰβεις scribo ex Il. Π 11. ac mox μετὰ δακρύων κλάεις.

Καταδάψαι . . Il. X 339

Καταδείσας, φοβήσας scribo.

Κατὰ δ' ἐσυγον, ἐίσησαν scribo ex *Odyss.* K 113

Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε . . *Odyss.* Δ 258

Καταδ' ἦενον . . Nusquam hoc invenio. Si apposita quadraret interpretatio, putarem ab Hesychio aliove, unde descripserit Hesychius, ita per errorem scriptum fuisse pro *ἐπὶ δ' ἦενον*, quod ter habet Homerus. Quidquid hic veri lateat, novum a *καταδήσας* inchoo *Art.* ac scribo *καταδείσας*, *φοβηδείς*.

Καταείμενοι . . *Odyss.* I 351. T 431

Καταείνυσον . . Il. Ψ 135. Tum mox scribo *κατακαίλνυτον*

Καταίσατο γαίης scribo ex Il. Δ 358

Καταζήνασκε . . *καταζήνασκε* ex *Odyss.* Δ 586

Καταθύμα . . *Odyss.* X 362. & alibi.

Κατ' αἰγίληπο . . Il. I 15

Καταίξ . . Callim. in *Dian.* 114

Κατ' αἶσαι . . Il. Γ 59

Καταῖτυξ . . K 258

Κατακαίρειοι . . Δ 439

Κατακάσαι . . Callim. in *Fragm. Benti.* num. 184

Κατακλαῖδειν . . *κατακλαῖδην* } scribo

Κατ' ἀκνήσιν . . *κατὰ κνήσιν* }

Κατακοιρανίουλα . . Verbum frequens Hom.

R

Κατὰ

- Κατὰ κόσμον . . Il. B 214. & alibi.
 — κρηθεν . . Compono κατακρηθεν ex Il. Π 548.
 Odyss. Λ 587
 Κατ' ἀκρης . . Mox κατὰ κρατὸς scribo.
 Κατακρημνίζων . . At κατακρημνίζων scribo.
 Καταξάμεναι frequens Hom.
 Κατὰ λαπαύρη . . Il. Z 64
 Καταλείβεται . . Σ 109
 Καταλογοισθῆναι . . καταλογοισθῆσαν scribo propter
 id, quod Hesychius subijcit.
 Καταλοφάδια . . Odyss. K 169. Si hoc vitiosum
 est scribendumque καταλοφάδια, uti quidam
 libri in istoc Homeri loco dicuntur habere,
 jam Hesychio aequale fuit ~~καταλοφάδια~~.
 Κατ' ἀμαξίτον . . Il. X 146
 Κατανέται . . Odyss. B 58
 Κατ' ἀθήσιν . . Hinc melior restituenda est scri-
 ptura versui 387. Odyss. T, ubi male jun-
 ctum hodie legitur κατ' ἀθήσιν. Sensus quoque
 ipsius loci haud aliam, quam Hesychianam
 hanc, scripturam postulat.
 Κατ' ἀξάμενα . . Jungo scriboque καταξάμενα a κα-
 τάγω perfringo.
 Κατὰ πέλλας . . Il. Π 642
 Κατάπιψη . . Γ 281
 Κατὰ πιονα μηρί ἐκη . . Il. A 40. Sed tollo mox
 apud Hesych. punctum post κατέκλωσα, id
 quod vidit & Cl. Alberti pag. 90. in *Peric.*
Crit.
 Κατὰ πρόκλησιν . . Vide eundem ad *Gloss. Novi*
Test. pag. 158. &c.
 Κατερίζετο . . Lego κατ' ἄρ' ἔζετο ex Il. A 68, 101.
 B 76
 Καταρυβδήσας . . Insuper hic corrigo legoque ρε-
 φήσας.
 Κατασκελεῖν . . Aeschylus pag. 32
 Κατασπνίζαι . . Theocriti Schol. p. 38

Κατὰ σεφάτης . . . Il. N 138. *Μοx verba Λαχίν*
ὑπὸ σεφάτης εὐχάλλουσιν sunt Il. H 12.

Κατασφύλας . . . Hesiod. *Θεογ.* 806

Κατὰ συνδασμόν &c. . . *Duos hosce Articulos dispesco*
ac facio tres

Κατὰ συνδασμόν, κατὰ κοινότητα.

Κατὰ συμπράξιν, κατὰ συγκυρίαν.

Κατασφύλας, ἐλπίσαι σαγήνην.

Κατενέφαγε . . . *Scribo κατὰ τέκν' ἔφαγε ex Il. B 317*

Κατατοξεύω &c. . . *Excidit vocis κατατοξεύω explicatio*
quo, quam novus secutus fuerit Art. κατὰ τὸ
κρίμα &c.

Κατατρύχει . . . Il. P 225. & alibi.

Κατέβαλε . . . Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 90. legit
 hic κατέβαλεν pro κατέλαβεν. Quid? si κα-
 ταβάπτει tamen non male possit exponi κατα-
 λαμβάνειν, quum tinctor quasi tinctura corripiat
 sive perfundat id, quod alius coloris li-
 quore imbuat.

Κατέδαπτε . . . *Odyss. Γ 259.* Tum ἀ κατεδάφθαι
 novum inchoo *Art.* legoque Καταδέδαφθαι, κα-
 τακεκομήσθαι.

Κατέδυσσας . . . Il. I 486

Κατέδραθεν . . . *Odyss. Η 285, alibi.*

Κατέβροτο . . . E 152. ac saepius.

Κατελάδα . . . *Scribo quidem κατ' ἐλάδα, & infra*
suo loco memorantur ἐλάδες sed non video,
quis istae quadrent ad dies hybernos sive fri-
gidos. Sagaciores hic odorentur, ac confe-
rant, quae ad hoc κατελάδα, infra repetitum,
scribit Hesychius.

Κατεκλώσθη frequens Hom.

Κατέκλησαν . . . *Scribo κατεκλήσαν. Vide Hesy-*
chium supra ad κατεκλήσε.

Κατέμαρπτε . . . Il. E 65. & alibi.

Κατένασσε . . . Hesiod. *Θεογ.* 538

Κατενήσατο scribo . . . *Odyss. Α 518*

- Κατεπαλμω . . . Il. Δ 94
 Κατεπαλμο . . . T 351
 Κατεπεφνε frequens Hom.
 Κατεπλατο . . . Scribo κατεπαλτο, uti modo recte
 scriptum erat; & ab κατεπλατύνετο novum in-
 choo Art.
 Κατερύκει frequens Hom.
 Κατεσκληρωμένης . . . Scribo κατεσκληρωμένης
 Κατεσώρισε . . . Scribo κατεσώρισε ex Il. Ω 798
 Κατέσυγε . . . Il. P 694
 Κατέσυγον, κατεπλαύγησαν scribo.
 Κατερήτυεν . . . Il. I 31. & alibi.
 Κατήλασε . . . Callim. in *Αρσιν*. 101
 Κατηπίωντο . . . Il. E 417
 Κατηρεφέας . . . Σ 589. Hesiod. *Θεογ.* 778
 Κατηρεφες . . . Odyss. E 367. ac saepius.
 Κατήριπες . . . Il. E 92
 Κατηφέας . . . Odyss. Ω 431
 Κατήφειας . . . Il. Γ 51. ac saepius.
 Κατηφήςας . . . X 293. Callim. *Epigr.* 21
 Κατηφόνες . . . Ω 253
 Κατθανεν . . . Φ 107. & alibi.
 Κατθέμεν . . . Odyss. T 4
 Κατωβωμένον . . . Lego κατωβωμένον.
 Κατωδαίω . . . Callim. in *Delum* 142
 Κατρώπον . . . Forte ita Laconice pro κατάρωπον,
 quod supra exstat apud Hesychium. Simili-
 ter mox Laconice κατρώγοντες pro κατατρώ-
 γοντες.
 Κατωμαδίοιο . . . Il. Ψ 431
 Κατωμαδον . . . 500. & alibi.
 Κατωρυγῶσιν scribo.
 Κατωρυγες . . . Odyss. Z 267
 Καυάζαι . . . Hesiod. *Erg.* 666
 Καυλος . . . Il. N 162. ac saepius.
 Καυσησῆς . . . At καυσεισῆς scribitur Il. Δ 342. & M
 316

- Καῦσις . . Scribo hic *μοῖα* pro *μέρις*.
 Καυχλαΐζει . . Theocriti Schol. p. 65
 Κεαζω frequens Hom. Hinc Callim. in Fragm.
 Annae *πυτ.* 44. habet *κεάσαι*
 Κεβαλή . . Scribo *κεβλή* ex Callim. in Fragm.
 Bentl. *πυτ.* 140
 Κεδναὶ frequens Hom.
 Κεδ-ιον . . Potius *Κεδρινον* ex *Ιλ. Ω* 192
 Κεθμῶνες . . Scribo *κευθμῶνες* a *Κευθω*, utrumque
 Hom. frequens est.
 Κίον frequens Hom. certe in tertia *sing.* *κίε*, *κίεν*.
 Κεῖθι & hoc frequens Hom.
 Κενῆσι . . Nempe pro *κενήσι* five *κεναῖς* *Ιλ. Δ* 181. ubi
 vide Schol.
 Κεῖρα . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 91
 Κεῖρει . . Mox scribo *κατεσθίει*
 Κεῖσθαι, *ὑπόκεισθαι ἐνέχυρον* lego, nisi malis, τὸ
ἐνέχυρα, esse *plurale neutrum*, ac responde-
 re isti veteris scriptoris loco, qui hic expli-
 cetur.
 Κίχους . . Verbum frequens Homero, atque hic in-
 fra suo loco recurrens.
 Κείων . . *Οδυσσ.* *Ξ* 425. ac saepius.
 Κεκαδησόμεθα . . *Ιλ. Β* 353
 Κεκαδεῖν . . Mox scribo *χωρεῖσθαι*
 Κεκαδῶν . . *Ιλ. Δ* 334
 Κεκαινοτόμηται, *νεωτερίζεται* } scribo.
 Κεκαῖπωκε, *τετελείωκε καὶ ἀπέλαυσε*
 Κεκαῖσθαι . . Recte Palmerius hic substituit *κεκά-*
σθαι exstat *Οδυσσ.* *Ω* 546. ac saepius *κεκασ-*
μέν & alia hujus Verbi tempora ac modi oc-
 currunt apud Hom.
 Κεκασμένοι . . Hesiod. *Θεογ.* 929
 Κεκαφητά . . *Ιλ. Ε* 698. *Οδυσσ.* *Ε* 468
 Κέκλετο frequens Hom.
 Κεκλήατο . . *Ιλ. Κ* 195
 Κεκληγός frequens Hom.

Κεκλίσται . . . Il. Π 68. & alibi.

Κέκμηκε . . . Z 262

Κεκμήτωσι . . . Scribo κέκμητες, vel si mavis (nam
utrumque est Homericum) κέκμητες.

Κέκμηκεν . . . Scribo κέκμηκεν, uti paulo ante.

Κεκονισμένῳ &c. . . Scribo κεκονισμένῳ, κεκονιστοῖ
μένῳ. Explicatur Il. φ 541

Κεκορυθμένῳ frequens Hom.

Κεκοτηότι . . . Odyss. I 401

Κεκοῖσιναι . . . Δ 616. & alibi.

Κεκομένη, διακεχωρισμένη scribo.

Κεκοῖφαλος . . . Il. X 469

Κεκύθωσι . . . Odyss. Z 303. Haec igitur istius loci
firmatur lectio.

Κελαδεῖ } Homero frequentia.
Κελαδεῖν }

Καλαίνερες scribo in utroque hic loco, ut sit voca-
tivus masc. frequens Homero. Addo Hesiod.
in Clusq 53

Κελαυνή frequens Hom.

Κελαρύζει . . . Il. Δ 807. ac saepius.

Κέλεαι frequens Hom.

Κελευθίσαν . . . Scribo κελευθίσαν ex Il. M 265. N
125

Κελεθίζειν . . . Scribo κελεθίζειν ex Il. O 679

Κέλσασι . . . Odyss. κ 511. Aeschylus pag. 16. ubi
Scholiastes id interpretatur παύσασθαι, item
paullo ante ἐλλμκένεσθαι. Tum pro ἱκεῖλαι
hic apud Hesych. scribo οἰκείλαι & ἱκεῖλαι pro
ἱκεῖλαι.

Κεῖται . . . Callim. in Dian. 112, 163

Κενεαυχέες . . . Il. Θ 230

Κενέων . . . E 284. ac saepius.

Κένσαι . . . Ψ 337

Κένιορες . . . Δ 391. } & alibi.

Κένρηγεκας . . . E 752. }

Κενὸ φάος, τυφλὸν scribo. De voce τυφλὸν hic re-
stituenda jam viderat Salmasius.

Κέπ.

Κέφρο . . Callim. in Fragm. Benti. *num.* 81

Κεράτζειν frequens Hom.

Κέρα. ἀγλαῖ . . Salmasius & hoc, & quae huc pertinent, recte constituit. κέρα ἀγλαῖ habes Il. A 385

Κέραϊνε . . Scribo κέραϊνε ex Il. I 203

Κεραμβηλον &c. . . Berkelius ad Anton. Lib. pag. 283. legit hic προδιώκει pro αποδιώκει tum caetera hoc modo κέρατα ἔχοντες ὡς ὁ κέραμβος. Mihi fere non necessaria hic videtur mutatio.

Κεραμῆνα . . Scribo κεραμῆνα

Κεραμος . . δεσμωτήριον &c. Vide Schol. Hom. pag. 104. lin. 40

Κεραὸς frequens Hom.

Κερατεσσεῖς, οἱ τὰς ταύρας ἔιλκον scribo.

Κερδαλέφρων . . Il. A 149. Μοχ sic distingo διὰ δόλῃ, κέρδος φρόνημα ἔχων, τατέσιν &c.

Κερδαίλη . . Scribo κερδαίλη —

Κερδιον frequens Hom.

Κέρδιος . . Il. Z 153

Κερδοσύνη . . X 247. ac saepius.

Κερεῖ . . Callim. in Apoll. 14

Κερεῖς . . Il. Y 146

Κερτομεῖ . . Verbum frequens Hom.

Κέσκετο . . Scribo κέσκετο ex Odyss. Φ 41

Κεσὸν ἱμάτιον . . Il. Ξ 214

Κεύθμῳνες . . Odyss. N 367. ac saepius.

Κέχανδε . . Scribo κέχανδει ex Il. Ω 192. Non nego tamen, κέχανδε esse Graecum in Imperativo: sed probabilius est, Ομηρικόν ἢ hic fuisse propositum.

Κεχαρηότα θυμῷ . . Il. H 312

Κεχαροῖατο . . A 256

Κεχηνότα . . Π 409

Κεχολωμένον scribo . . A 217. ac saepius.

Κεχραμένη, ἑβρύτωμένη scribo.

Κεχρη-

- Κεχρημένος pro ἰνδής Hesiod. Ery. 478
 Κεώδης . . . Pro καθαρός Rolandus de ling. Persf. pag.
 148. legit βαράθρον
 Κέων . . . Odysf. H 342
 Κηδεῖ, λυπεῖ . . . Hesiod. Ery. 364
 Κηδείας . . . Il. T 294
 Κηδεμόνες . . . Ψ 163, 374. Mox scribo κεί
 κείροι
 Κήδεος *adjectivum* . . . Il. Ψ 160
 Κήδεσσι . . . Il. I 638. ac saepius.
 Κήκε . . . Odysf. E 455. Apoll. Rhod. I. 542
 Κήλαι . . . Il. A 53. ac saepius. Mox scribo κη
 λότητες
 Κηλέω frequens Homero, qui & κηλέω habet Il.
 O 744
 Κηληθιμῶ . . . Odysf. A 333. N 2. Forte nonnul-
 la ex hoc Artic. exciderunt, quae si adfo-
 rent, melius constaret oratio: alioqui Gro-
 noviana emendatio est vera emendatio.
 Κηπέυανος &c. . . Scribo κηπεύων, ὁ κήπων κηδέ-
 μενος.
 Κῆρ ἀπινύσσων . . . Il. O 10
 Κηρροσιφορήτας . . . Ita recte corrigitur. Exstat Il.
 Θ 527. Tum tolle comma post ἀπωσθησο-
 μέντας
 Κηροθι . . . frequens Hom.
 Κηροπείκασα . . . Vide Cl. Alberti Miscell. Crit. in
 Hesych. p. 303. & confer regulam ibi p. 299.
 in fine positam.
 Κήρυλος . . . Schol. Theocriti p. 74
 Κηρώσσα . . . Odysf. Δ 1
 Κηρδεῖ . . . Il. Z 483
 Κηρῶν . . . 288. ac saepius.
 Κηγλίζων . . . Scribo κηκλίζειν, & mox κηκλίξει pro
 κηγλίξει.
 Κίεν
 Κίθαρις } frequentia Hom.
 Κικλήσκει . . . Scribo κικλήσκει frequens Hom.

Κικλόμεν

Κίθονες frequentes Hom.

Κικυμῆις . . . Scribo κίκυμις ex Callim. Fragm. Benth.
num. 318

Κίλκς . . . Odyss. A 392

Κίλλεξ, σάμαν &c. . . Mox scribo διεσφαμμένον.

Κίλλυς, σείσπυγίς scribo.

Κινάδισμα . . . Aeschylus pag. 12. adde Schol.

Κινηθέν . . . Mox scribo ἀργισθέν

Κινύρα . . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit. pag. 91

Κινυρή . . . Il. P 5

Κινυθαι . . . Verbum frequens Hom.

Κινώπετος . . . Callim. in Iovem 2f. Adde Schol.

Κίρκη frequens Hom.

Κισσίβιον . . . Scribo κισσύβιον ex Odyss. I 346. &
bis alibi.

Κίση . . . Odyss. Z 76. Pro ἀπαλός hic scribo κα-
λαθ

Κιτήν . . . Post γυναικῶν pono comma, ut sensus sit,
Κιτήν dici magis de feminis, quam de viris,

Κιχάνω } frequentia Hom.

Κιχῆν }

Κιχῆς . . . Il. Π 342

Κιχέω frequens Hom.

Κίχλη . . . Odyss. X 468

Κιχλήσκωσι . . . Mox pro κειδῶσιν scribo κειδῶσιν,
quamquam forte dixerit quis, dici & κειδῶσι.
Verum cedo vel unum locum, ubi in prosa
usurpetur κειδῶσι. Homericum κειδῶσας & κει-
δῆσε Eruditi potius a κειδέω deducunt.

Κιχλησμός, γίλως σφοδρὸς scribo, nec recipio κιχ-
λισμός, sed si ubi id occurrat, potius in κιχ-
λησμός restituerim, uti saepius pro κερπε-
ram scriptum exstat.

Κλαγῆ frequens Hom.

Κλαγῆδον . . . Il. B 463

Κλαγῆσθαι . . . K. 276

Κλαῖζαι a Dorico κλαῖζω pro κληίζω, idque a κλείω claudio. Vide Schol. Theocriti pag. 67. Ita κλαῖζ pro κλείς ibid. p. 76. & κλαῖσω pro κλείσω p. 67

Κλαῖν, καμπτεῖν, ἰμφοδιζειν, τέμνειν ἀμπίλως, ὅπερ &c. sic jungo ac divido.

Κλεία . . . Il. I 520. & alibi.

Κληδόνας . . . Odyss. Σ 116. Υ 120

Κλειτός frequens Hom.

Κλέπτεσθαι . . . Pro θίλειν lego hic θίλγειν & ἐπιτίθεσθαι pro ἐπιθίσθαι. Nempe θίλγειν notat & decipere, id quod & ἐπιτίθεσθαι notat: ac paulo ante κλέπειν dicitur fumi pro ἀπατάσθαι.

Κλέπῳ . . . Schol. Aeschyli pag. 29

Κλέπτε νόον . . . Il. A 132

Κληδών, κληδών ἐξ ὀνόματῳ . . . Ego hic nihil muto, nisi scribo κληδών, a κληδῖω seu κληδαῖω, quod quamquam nunc haud temere comperitur, exitare tamen potuerit. Tum concinne sequitur κληδὴν, ἐλθόντας (nam sic, non ἐλθόντας, scribo) ἐπὶ τὴν ἐκάστη σκηνήν. τὸ καλεῖσθαι πρὸς τινὰ ἐλθόντα καὶ δημοσίᾳ κηρύσσειν. Nempe haec verba duplicem continent interpretationem, quam prior pertinet ad locum Homeri Il. I 11, explicandum; altera est generalis, quid sit notetque κληδὴν. Ubi ergo apud Homerum dicitur

Ἀτρεΐδης δ' ἄρχει μεγάλῳ βεβλημένῳ ἦτορ
Φάτω, κηρυκεῖσι λυγροφύλοισι κελύων
Κληδὴν· οἷς ἀγορὴν κυκλήσκειν ἄνδρα ἐκάστον
Μηδὲ βοᾶν

Hesychius primum interpretatur Homericum κληδὴν, aitque esse idem scilicet in istoc Homeri loco atque ἐλθόντας ἐπὶ τὴν ἐκάστη σκηνήν. Id est iussu praecipuos adire ad singula tabernacula, ut milites nominatim advocare; non extra tentoria per castra

τυτῶν

rum vias conclamare : atque ita intellexit ibi & Scholiastes. Hinc subjicit Hesychius, κλη-
δην generatim notare τὸ καλίσαι πρὸς τινὰ ἐλ-
θόντα καὶ δημοσίᾳ (nam sic scribendum) κηρύσ-
σοντα, vocare milites ad audiendum aliquem, qui
venerit nuncius publicus: nisi malis, tria ultima
verba Graeca esse separatam τῷ, κληδην inter-
pretationem.

Κληδῆχ }
Κληδαν } scribo.
Κληδαῖς }

Κληῖδες scribo, item mox ἐρέσσοντες pro ἐρίσσοντες, nec
non κληῖς pro κληῖς. denique κληῖδα pro κλη-
δα, & ab hac ipsa voce novum inchoo *Art.*

Κληῖσι scribo pro κληῖσι

Κληῖσαι . . Odyss. B 344

Κλισιάων frequens Hom.

Κλίτεσι . . Α κλίτῳ quod occurrit infra suo ordine.

Κλῖναν, ἐτρέψαντο, ὑπεχώρησαν scribo.

Κλῖνῃσι τάλαντα . . Il. T 223

Κλῖθεα . . Nil muta. κλῖθη exstat Odyss. E 239.
pro arboris genere.

Κλεινός . . Vide Bentlej. ad Fragm. Callimachi p. 357

Κλιντήρ . . Odyss. Σ 189

Κλισίαι . . A voce κλίσσις (five κλισία, ut vult Sal-
mas.) novum inchoo *Articulum*, item a κλι-
σία σήλη sed scribo ibi κλισία, σήλη, αἱ δὲ &c.

Κλίσσιον . . Odyss. Ω 207

Κλισμὶ frequens Hom.

Κλίτῳ . . Mox scribo κατωφερέας. Confer, quod
Hesych. scripsit supra ad κλίτεσι.

Κλιτύς aliquoties apud Hom.

Κλονέω frequens Hom.

Κλοτοπεύω . . Il. T 149

Κλοτοπευτής, ἐξαπατητής scribo.

Κλυδαν . . Odyss. M 421

Κλυέν . . Verba Homeri rescribo μάλα τ' ἐκλυον
αὐτῷ ex Il. A 218

Κλέμεν . . . Forte & hic vere datum fuit κλέμεν
μεν ex II. A 37

Κλυταί . . . Pro πολλοί, ἢ hic scribo πολλοῖς ἢ

Κλυτοπώλω }
Κλυτοτόξω } frequentia Hom.
Κλυτοτέχνης }

Κλωμακόεσσαι . . . Pro κρημνώδη scribo κρημνῶδη

Κνακόν . . . Πυρρόν legebat Salmasius pro πυρρόν. Sed
vero Scholiastes Theocriti p. 70. τὸ, κνακόν,
exponit πυρρόν pro πυρρόν. Adde p. 37. ex eo-
dem.

Κναίπει . . . Pro κατίσχει hic lego κατασχίζει.

Κνέφας frequens Hom.

Κνέ . . . Pro hoc legitur & κνῆ & κνέε II. Δ 638

Κνήκεις ἐπενήνοθε . . . Haud dubie sunt haec verba
nescio cuius poëtae ad priorem de voce κνῆ-
κεις Articulum pertinentia. Itaque ex duobus
hiscē Articulis facio unum scriboque, Κνήκεις,
κνηκοειδὴς τὰ αἰετὸς κατασάσις, καὶ δέρρις λεπτή, καὶ
νεφέλιον λεπτόν, καὶ μελανία, καὶ ἐλαφὸς, κνηκίς
ἐπενήνοθε, μελανία τις τῷ σώματι· ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν
νεφῶν εἶπον. Itaque sex fere diversae vocabuli
κνήκεις notantur hic notiones.

Κνήμαι . . . Verba χαλκείας κατὰ κνήμας commate se-
jungo pro citātis ex aliquo poëta; item καὶ
ἡμῶν κνήμαι· nec non ὑπὸ δὲ κνήμασι τὰ ραγε· quae
& ipsa sunt alicunde citata.

Κνήμησι, τοῖς τραχείσι τόποις &c. scribo κνημοῖσι &c. ex
II. B 821. ubi κνημοῖ ita sumuntur ac saepius
alibi, item mox in Κνημῆς apud Hesych.

Κνέσις . . . II. Δ 639

Κνῖδαι . . . Theocriti Schol. pag. 80. Mox pro
corrupto σκνῖφαι apud Hesych. lego σκαλῆ-
φαι.

Κνίσσης . . . } Scribo ex Odyss. K 10

Κνισσῆεν . . . }
Κνίξ . . . Recte rescribitur Κνίψ, quod vide apud
Schol. Theocriti pag. 133

Κνί-

κνίζων ἢ κνίζειον, λύπῳν ἢ τέλειον. συγκαίμιναι τέλειον legio
Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 49. at Ber-
kelius p. 288. κνίζων, κνυζῶν ἢ λεπτινῶν, ἢ τέλει-
ων, ὡς τὸ Συγκαίμιναι τέλειων.

Κνιπεῖν &c. tollo compta post ξύν

κνιπιδῶ . . Pro πέτασμα lego πέτασμαι

Κνισαλέω, περικνίζω lego.

Κνῆς . . Mox icribo κνῆν δὲ μέρῳ τῷ ἄξοντι ἢ χῆ-
νικῶ.

Κνύθα . . In Articuli hujus fine scribo κνύθα κατὰ
συγκοπήν.

Κνυζώσω . . Odyss. N 401

Κνυδαλα . . P 317

Κνωσσειν, ὑπνῶν scribo.

Κνωσσειν . . Scribo Κνωσσειν.

Καθαμεύς, ὁ ἐπιτάσσων τῷ Φρύγονι τοὺς κριθαὺς Φρύγειν
lego.

Κάσας, ὅς ἡμεῖς λέγομεν χρονικὰς τινὰς, τὸ ἀρχαῖον αὐ-
τῶν ἱερὰν ζῆτες. Ἀθηναῖος, λαμπρὰ τῷ γένει
lego.

Καῖς . . Callim. in Fragm. Bentl. num. 70. Puto,
hic apud Hesych. pro κλέψιμας scribendum aliud
nescio quid, quale σέγημα.

Κάσας, συνθεῖς scribo, ac συνθεῖς expono *sanci foedus*.

Κάκκῳ . . Scribo hic βαπίσθαι, pro βαπίσθαι

Κάκκῳ . . Pro ἀσόνεμα mox scribo ἀσόνεμα

Κάκκυγες, ἐπὶ τῶν ὑποσηθέντων

Κακρυδαν, ληστῶν

Κολαβρευομένη, ἀλλομένη

Κολία . . Mox scribo τραγάλια

Κολληέντα . . Il. O 389

Κολληταῖς . . I 579. Odyss. Ψ 194

Κόλῳ . . Pro ἀκέρῳ hic scribo ἀκέρως. Vide pau-
lo ante in κόλον: & τραγὸν κῆλον Scholiastes
Theocriti ad *Eidyll.* viii. 51. exponit ἀκε-
ρῶν. Sic ergo hic apud Hesych. μάχη ἀκέρως
pugna sine violentis armis.

Κολοσσυργὸς . . . Hesiod. Θεογ. 880

Κολάει . . . Scribo cum Salmas. Κολάει, exstat Odyss.

Θ 211. ac saepius : & mox ipse Hesych. habet Κολάεται, ac deinceps plura hujus verbi.

Κολώνη . . . Il. Δ 756. Mox scribo βανοειδὲς

Κολῶν καὶ κολῳῖον ἢ κολῳός . Il. A 575. Adde Schol.

Καμπεῖ . . . Il. M 151. & paullo ante *ibid.* κάμπῳ.

Καμφείας . . . Scribo hic κρέας pro κρέη

Κόνον αἰθαλόεσσαν . . . Il. Σ 23. Ψ 764

Κονίονες . . . Il. N 820. ac saepius.

Κονίσσαι . . . Scribo Κονίσσαι ex Il. Ξ 145.

Κοππατίας . . . Pro σημεῖν scribo σημείον

Κόπρῳ, ἥτε τῶν κηνῶν, ἢ εἰς τὰς κήπας βαλλομένην
τέμενον μέγα κοπρήσοιτες καὶ ἡ scribo. Vide

Odyss. P 299

Κόπτε δὲ δεσμός . . . Odyss. Θ 274

Κόρακῳ πέτρῃ . . . N 408. In sequentibus

Jac. Gronovius, Optimus meus quondam

Doctor, in dissert. *de Juda* pag. 163. legit

ἐντεῦθεν ὁ Κόραξ πεσὼν, Ἀρεθέως υἱός, ἐθανεν.

Scholias tes ad dictum Homeri locum huic

emendationi favet scribens ἔτος ὁ Κόραξ κυνη-

γῶν ἀπὸ τῆς πέτρας πεσὼν ἐτελεύτησε.

Κέραξ ὑδρεύσει . . . Scribo hic ὑπὸ τῶν δυσχερῶν τιμῇ
ἐντυγχάνουσαν.

Κόρθης . . . Theocriti Schol. p. 99

Κορθύεται . . . Il. I 7. Vide Schol. pag. 157.
lin. 30

Κορὶς . . . Scribo hic χαμαιτύπην

Κορκοραῖα μάσιξ scribo hic & mox.

Κορμός . . . Odyss. Ψ 196

Κόρσαι . . . Il. Δ 502. ac saepius.

Κορυδαλλός . . . Theocriti Schol. p. 100

Κορυθαίχι . . . Il. x 132

Κόρυθος Φάον . . . Vere correxit, qui legebat Φάλον
ita exstat Il. Γ 362

Κόρυμβος . . . Il. I 241

Κορύνη

Κορύνη } Schol. Theocriti pag. 93. ac saepius
Κορύσσει } apud Hom.

Κορυήτης . . Scribo Κορυήτης ex Il. H 9

Κορυφαῖος . . Pro κορυφαῖος mox scribo κορυφαλῖος

Κορῶται, αἰλῖαι αἰθῦλαι . . Scribo Κορῶται ἰταλῖαι ex
Odyss. E 66

Κόσσυβε δεσμός . . Scribo Κόσσύμβη, δεσμός, uti infra
recte scribitur.

Κοτίσσεται . . Scribo hic Κοτίσσατο ex Il. Ψ 383.
quamquam caeteroquin & κοτίσσεται per se va-
let ac plus semel est apud Hom.

Κοτίης . . Il. E 191

Κοτταμία . . Sine dubio recte Casaubonus Κοττα-
βία. Tum a verbis ἐπεται γὰρ τὸ usque ad fi-
nem videtur quidem sanus sensus abesse, sed
ego ita capio, ut τὸ καταλειπόμενον &c. ad finem
usque sint verba, quae apud illum scripto-
rem, unde vocem Κοτταβία depromsit Hesychius, in eo loco, quo ista vox occurrebat,
secuta fuerint; ex quibus verbis Hesychius
potius credat, ad intelligendum, quid in isto
loco Κοτταβία significet, cogitandum esse de
praemio, quod ferret is, qui optime in cer-
tamine Cottabi κοτταβήσει. Caeterum cujus-
cumque scriptoris dicta illa verba, quae He-
sychius hic refert, sint, pro πειρώμενοι scribo
πειρώμενοι

Κότῳ, ὄρνις, καὶ ἵππον scribo.

Κοτυληδὼν ὄφης . . Scribo Κοτυληδανόφης ex Odyss. E 433

Κοτυλήρυτον . . Il. Ψ 34

Κερίων . . Odyss. X 185. Hesiod. Theog. 347

Κερίξ, τῆς κόμης . . Abjici vel deleri haec censeo
pro male hic inchoatis, at mox suo ordine
post Articulum de Voce Κερίζομενος collocatis
Κερίξ αἰνυμένους, τῆς κόμης λαμβανόμενος. nam sic
ibi scribo. Vocem Κερίξ semel habet Home-
rus Odyss. X 188

Κερα-

- Κραδαινόμενος . . . Il. P 524. ac saepius.
 Κραδίην ἐλάφω . . . A 225
 Κραίνωσι . . . Odyss. Θ 391. T 567
 Κραίνεσθαι . . . Il. I 622
 Κραταυγύαλαι . . . T 361. Scholiastes hos interpretatur ἰσχυραὶ γυῖαλα ἔχοντες, καὶ ἰσχυρές, aitque γυῖαλα esse τὰ κοιλιώματα. Longe diversa ab Hesychio.
 Κραταῖς . . . Odyss. Δ 596. M 124
 Κραταίπεδον . . . Ψ 46
 Κρατευτήων . . . Il. I 214. Adde Schol. pag. 162. lin. 42
 Κρηβαλιάζειν non est mutandum : hinc enim κρηβαλιάσης in Homeri hymno in Apoll. 162
 Κρήναι . . . Scribo Κρήνους ex Il. A 106
 Κρηδεῖνοι frequens Hom. Adde Hesiod. in Clypeo 105
 Κρήνον . . . Il. A 41, 504
 Κρήνον ἰάδωμε scribo ex locis modo citatis & ipso metro
 Κρηθμόν . . . Callim. in *Fragm. Benth.* num. 64
 Κρητφύγεα, τὰ πρὸ τῆς χειμῶνος σεργιὰ καὶ ὀχυρώματα tantisper scribo, dum alii purius expurgent, quae in lectione hic vulgata haud dubie sunt corrupta.
 Κρῖ frequens Homero.
 Κρίκειν . . . Il. Π 470
 Κροάινων . . . Odyss. Z 507. O 264
 Κροπόπεπλος frequens Hom. Adde Hesiod. *Θεογ.* 358
 Κρόμμυον . . . Scribo Κρόμμον ex Il. A 629. & Odyss. T 233
 Κρονικαὶ λήμαι, παρὰ τὴν &c. Sic haec scribo : oporteat quidem & παρὰ τῆς παροιμίας scribi, sed hunc esse perpetuum in hoc usu τῆ, παρὰ, Hesychiani styli errorem, monui in *Praefatione* Art. 7

Κεῖσσαι . . Il. M 258. Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.*
pag. 91

Κεῖσσαι . . Schol. Theocriti pag. 113

Κεῖσσαι . . Scribo Κεῖσσαι ex Il. N 48. ac sapientius.

Κεῖσσαι . . Il. Δ 454

Κεῖσσαι, κεῖσσαι scribo.

Κεῖσσαι . . Odyss. Δ 454. Π 153

Κεῖσσαι ἰωνική . . Sic jungo ex Il. E 740. Vitiose Oxoniensis editio in 8 habet ibi κεῖσσαι, sed subjecta Scholia legerunt ibi cum Hesychio κεῖσσαι. Tamen ὁ κεῖσσαι per se sanum est ac frequens Hom.

Κεῖσσαι . . Il. Z 161. Hesiod. Epy. 329

Κεῖσσαι . . Quamquam haec vox sit usitata, tamen credibilis mihi est, Hesychium vocem hic potius Homericam κεῖσσαι explicandam proposuisse ex Odyss. ε 330

Κεῖσσαι . . Hesiod. Epy. 317

Κεῖσσαι . . Scribo ex Homero Κεῖσσαι

Κεῖσσαι . . Odyss. A 291. Mox ἐνλαφίσαι scribo.

Κεῖσσαι . . Il. N 442. Γ 196

Κεῖσσαι . . Odyss. O 362

Κεῖσσαι . . Pro ὀφθαλμοῖς hic lego ὀφθαλμοῖς

Κεῖσσαι . . Mox scribo δικαστική

Κεῖσσαι . . Post σκατεῖνος excidit κεῖσσαι, scribendumque κεῖσσαι ἐλέλκτο δρόκων ex Il. Δ 39

Κεῖσσαι frequens Hom. Adde Hesiod. in Clypeo 120

Κεῖσσαι . . Scribo Κεῖσσαι ex Il. Π 750

Κεῖσσαι, τινες &c. . . Versus Χαλκίδα κικλήσκουσιν θεοὶ &c. est 291. Il. z

Κεῖσσαι . . Scribo Κεῖσσαι

Κεῖσσαι . . Il. A 405

Κεῖσσαι . . Ψ 793

Κεῖσσαι . . frequens Homero. Adde Hesiod. in Clypeo 27

Κεῖσσαι frequens Hom.

T

Κεῖσσαι

- Κῦθεν . . . Odyss. r 16
 Κυκεῶ . . . K 290
 Κυκεῖω . . . Il. A 627, 640
 Κυκλαίμνος . . . Schol. Theocriti pag. 61
 Κύκλευον . . . Ultima hic verba supplens lego ἐξ ἐ-
 δῶν πολλῶν συγκείμενον.
 Κύκλως . . . Post τείχη pono comitā.
 Κύκνος . . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit. pag. 92
 Κυλαίνων κῆτος, Σοφοκλῆς Φαίδρα, τὰ ὅτα παπαβαλὼν,
 ὅπερ οἱ σαίνοντες ποιεῖσιν· ἐπὶ καὶ ἐπ' ἑρῶν ὥτι κυλαί-
 νων, καὶ τὸ ὄιον Οὐρῇ μὲν ῥ' οὐ γ' ἔσθνε, καὶ ἔατα κάβ-
 βαλεν αἰκρῶ. Sic omnem hunc locum consti-
 tuo, dum alii melius divinent. Ultima repa-
 ravi ex Odyss. P 302
 Κυλλοποδίον . . . Il. Σ 371. ac saepius.
 Κύματι κῆρῶ . . . Σ 16
 Κύματα . . . Mox scribo τὰ ἐν ταῖς κοιλίαις. Exci-
 derat ἰ· Vide Hesych. supra in Κύμα
 Κύμβαδον . . . Scribo ac conjungo Κύμβαχον ἀκρε-
 τῆλον ex Il. O 536
 Κύμβαχος . . . Il. E 586
 Κύμνδης . . . Σ 291. Adde Schol. pag. 247.
 lin. 34
 Κυμνοπίσται . . . Schol. Theocriti pag. 100
 Κυνάμια . . . Il. Φ 394. In alijs libris legis dici-
 tur Κυρήμια, id quod & Hesychius posthac
 habet.
 Κυνοραϊστῆων . . . Odyss. P 300
 Κύληρον frequens Hom.
 Κύπτερον . . . Il. Φ 351. Odyss. A 603. Adde Schol.
 Κύρβις . . . Schol. Apollonii pag. 186, 187
 Κύρε . . . Il. Ψ 821
 Κύρσας . . . 428
 Κύσις, ἡ φύσις . . . Κύσιν exstat Il. E 67. N 652. &
 apud Schol. pag. 95. pro Hesychii φύσις legi-
 tur φύσκα.
 Κύμαρον . . . Il. B 853

Κυφῶ

Κυφός . . . Odyss. B 116 . . .

Κῶας . . . Π 47. ac saepius.

Κωδία , ἡ τῆς &c. . . Scribo κωδία ex II. E 498.
tum ex Scholiasta ad istum locum scribendum
hic μῆκαν pro μύκων , uti jam alii conjece-
runt.

Κωκυτός , Θρήν &c. . . In duobus his *Articulis* fa-
cio unum , & (expulsis verbis ὅρκι γὰρ δεινῶ ,
quamquam speciosissimis ob vulgarem Vete-
rum opinionem , Deos per Styga jurare opi-
natorum , tamen ad caetera verba , quibus-
cum sunt conjuncta , prorsus nihil quadranti-
bus , absurdissimumque sensum efficientibus ,
vestigia tamen verae , quam hic ex Homero
proferam , lectionis habentibus) scribo . . .

Κωκυτός , Θρήν , καὶ τὰ ὅμοια , καὶ ὄνομα πο-
ταμῶ ἐν αἰδῷ . Κωκυτός θ' ὅς δὴ Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν
αἰπορώς ex Odyss. K 514. Nempe ex ipso Ho-
mero pro vitiatīs Hesychii verbis ὅρκι γὰρ δει-
νῶ exhibeo θ' ὅς δὴ , quorum obscurior longior-
que umbra sunt dicta verba ὅρκι γὰρ δεινῶ , ad
rhombum hic nihil facientia. Vel forte alia
major confusio huic loco est nata per scriba-
rum negligentiam , qui plura hic omiserint ,
quibus voces ὅρκι γὰρ δεινῶ responderint. Quid-
quid fuit , integer hic fuerit insertus versus ,
quem ex Homero integrum hic reposui.

Κῶλα πεσεῖν , τὰ ἀσθρα . . . Scribo Κῶληπα , τὰ ἀσ-
θρα ex II. Y 726 .

Κῶμα . . . II. E 359. Odyss. Σ 200

Κῶμοι . . . Vide Cl. Alberti ad Gloss. Novi Test.
pag. 112.

Κῶμῳ . . . Pro μίμῳ Clericus ad Hesiod. pag. 175.
legit μέλη

Κῶμαθα . . . Schol. Theocriti pag. 44

Κῶρυκος . . . Odyss. E 267. I 213

Κωτάλει . . Schol. Theocriti pag. 120. Hesiod.

Egy. 374

Κωφῆ . . Pro κολύπη, idē lego κολυ, πηρᾶ. Ita
mox Κωφῆσαι, κολύσαι, & Κωφῆσι, κολυσις.

Α

Αᾶ . . Mox scribo λαλῶν, unde λαλαήσκει infra
ad λαβράβη

Λαῖβε γένων . . Il. A 407

Λαβρεύσθαι . . Ψ 474. 478

Λαβραυγῶν . . . 479

Λαβρεύσαι . . Scribo Λαβρεύσαι

Λαβρεος frequens Hom.

Λαε, ἰφώφην· αἱ δὲ ἰφθίγγο . . Pro ἰφώφην scribo ἰσ-
κόπησεν (vide mox in corrupto Λάετῃ, pro quo
recte Eruditi legunt Λάετῃ) & ἰφάγγο pro ἰφ-
θίγγο. Vide iterum in Λάων, & adde Schol. ad
Odyss. T 230. ex quo ipso versu Λάε, ut si-
gnificans ἰφάγγο, hic excerptit Hesychius,
uti ex verbis inde ab ipso citatis [ὁ μὲν Λάε
νεβρόν ἀπαύγων] apparet.

Λαῖετο μῦθον . . Il. Δ 357

Λάεσι frequens Hom.

Λαῖάτο . . Il. B 418

Λαδμηδεα . . Recte Salmasius Λαδμηδεα & mox
Λαδμηδες. Exstat Il. X 83. Tum scribo hic
insuper ποιῆναι pro ποιήσας

Λαιάναι . . Scribo Λεάναι ab λεάνω. Vide Praefa-
tionem nostram Art. 6. & infra in Λεανῶ

Λαῖγες . . Odyss. E 433

Λαίλαψ } frequentia Hom.

Λαῖνον

Λαισῆς, ἐπὶ &c. . . Il. E 453. M 426. Tum mox
lego περιβαλῆσθαι.

Λαῖτμα frequens Hom.

Λαῖτα

Ααφα. : Callim. in *Dilum* 319. & in *Fragm. Benti* num. 245

Ααφες . . . *Epigr.* 5. & *Odyss.* N 399. T 206

Ααφισα } frequentia Hom.

Ααφισα } frequentia Hom.

Ααφισα . . . *Hesiod. Epy.* 747

Ααφισα, λέγειν &c. Vide *Munkermum* ad *Antonin.* Lib. pag. 81

Ααφισα . . . *Il. A* 1040

Ααφισα, τον παχυν αφρον scribo, uti infra scribitur.

Ααφισα . . . A voce *Ααφισα* novum inchoo *Ααφισα* ticulum.

Ααφισα . . . *Schol. Theocriti* pag. 89

Ααφισα, δευτερας ονομα scribo.

Ααφισα . . . Pro *αφισα* hic scribo *αφισα*, ut perperam sit scriptum pro α, uti saepea & contra. Vide *Praefat.* nostram *Art.* 6. Pos sit & *αφισα* fuisse datum ab *Hesychio*; sed istud alterum malo ob errorem, quem dixi, in hoc *Lexico* tam crebrum.

Ααφισα frequens Hom.

Ααφισα . . . Mox scribo *αφισα*

Ααφισα frequens Hom, Adde *Hesiod. in Cly*

αφισα . . . *Il. O* 682. Mox exactius scribo *αφισα*

αφισα, *αφισα*.

Ααφισα frequens Hom.

Ααφισα κη . . . *Il. B* 851. *Il.* 554

Ααφισα, *αφισα* scribo.

Ααφισα, το &c. *Callim. in Fragm. Benti.* num. 102.

Tum hic apud *Hesych.* in *Articuli* hujus fine pro *αφισα* scribo *αφισα*

Ααφισα, *αφισα* το *αφισα* scribo, idque scrip-
pisse, certe voluisse puto *Salmasium*.

Ααφισα, *δημιος γενος*, *αφισα*, scribo. *Ααφισα* ex-
stat *Odyss.* X 128. 137

Ααφισα . . . *Il. A* 176. P 64

Ααφισα . . . *Odyss.* I 116. K 509

Δαχμῶν φειρόμενος . . . Odyss. I 440 .
 Δαΐφα . . . Vide Relandum de lingua Pers. pag. 187
 Λάων . . . Vide Munk. ad Antonin. Lib. pag. 81
 Δεγόμεθα . . . Versus Εἰ γὰρ νῦν περὶ &c. est II. N.
 276

Δειανῶ . . . Scribo Δειανέω ex Odyss. O 261
 Δείβειν . . . Verba Δὴ λείβειν αἰδοπα εἶνον sunt II. Z.

266. & δάκρυα λείβων est frequens Hom.

Δείησαν δὲ χροὸν scribo ex Odyss. Θ 260

Δεῖτε Φορήναι . . . II. A 107

Δεῖπον, τὸ ἔλλυπες ὄν scribo.

Δειριόεντα scribo. Tum pro τὸ δὲ χροὸς λειριόεντα scribo ὁ τοι χροὸς λειριόεντα ex II. N 830. Denique ὅπα λειριόεσσαν habes II. Γ 152. Adde Hesiod. *Θεογ.* 41

Δέξο . . . Odyss. Δ 451. ac saepius.

Δελαῖθι, λήθην ποιήσῃ, πάυσῃ scribo. Explicatur II. O 60 . . .

Δελαῖθαι . . . Odyss. Δ 127

Δελακῦια . . . M 85

Δελαχῶσι . . . II. H 80. ac saepius.

Δελασμίνα frequens Hom.

Δελήκως . . . II. X 141

Δελημένος, & mox Δελημένοι, item Δελήται ac Δελήθαι . . . Verum in vulgatis Homeri, unde haec haud dubie sunt deprompta, editionibus legitur Δελημένος, Δελήται, Δελήθαι. Vide II. Δ 465. E 699. M 106. Π 552, ac Scholiastes in omnibus istis locis eodem modo Verbum istud interpretatur, quo Hesychius τὸ Δελημένος. & reliqua, nisi quod ad II. E 690. monet, quosdam istuc scribere Δελημένους. Ego opinor, Δελημένους, Δελήσαι &c. esse γνήσια, veramque in istis, quae exsignavi, locis lectionem jam Hesychii aetate in quibusdam libris, certe in eo, quem secutus sit sive Hesychius, seu quicumque alius, qui ex Homero haec excerpsit, fuisse corruptam.

Δε

- Λελογχασιν . . Odyss. A 303
 Λεμός, λάρυξ, φαίρυξ . . Scribo Λαιμός, λάρυγξ,
 Φαίρυγξ.
 Λεπαδία . . Recte scribit Salmasius Λεπαδία. ex-
 stat Il. E 730. T 393. ubi vide Scholia.
 Λεπαρογέβη . . Vera est Eruditorum emendatio:
 Vide Schol. Theocriti p. 471
 Λεπταλέον . . Il. Σ 571. Tum ex hoc uno Art.
 facio duos, alterum inchoans ab Λεπτός καὶ
 παχέας & pro χέσας scribo ἰχέας
 Λεπτὴ δ' ὑπὸ δῖμῃ . . Odyss. Z 264
 — δέ τε μήτις . . Il. K 226
 Λεπὶ ἡλακάτα τρωφῶσα . . Sic conjungo ex Odyss.
 P 97
 Λεπτόν αὐτόν . . Il. I 657
 Λεσηία &c. . . Scribo Λαισηία τε πτερόεσσα ex Il. E
 453; M 426. De Λεμός supra pro Λαιμός, &
 Λεσηία hic pro Λαισηία scripto vide Praefat. no-
 stram Art. 6
 Λέσχη . . Odyss. Σ 328
 Λευγαλέην frequens Hom.
 Λευκάδα πέτραι . . Odyss. Ω 11
 Λεύκανον ὕδατος, κατὰ συνεκδοχὴν scribo ex Odyss. M
 172
 Λευκοῖο γάλακτος . . Odyss. I 246
 Λεύσσε . . Homerus atque in hoc verbo Σ gemi-
 nant scribuntque Λεύσσω
 Λεχεποῖν . . Il. B 697. & alibi.
 Ληθαίνει . . Odyss. H 221
 Ληϊάδας . . Il. Γ 193
 Ληϊβοτείρης . . Od. Σ 29
 Ληίσσατο . . Il. Σ 28
 Ληϊσσι . . I 486
 Ληϊτις . . K 460
 Ληϊς . . Vide Cl. Alberti *Penic. Crit.* pag. 97
 Ληλασίον scribitur Callimacho in *Delum* 289
 Λημάτων ὀρθρινῶν, δελμημάτων τεχνῶν . . Sic haec dis-
 pundo, ut propoīui.

Δήμη

- Δήτριος . . Callim. in *Fragm. Benth.* num. 123
 Δείαν . . Vox *πραιδαν* hic est Latinum *praedam*
 Δύξεν . . Il. Δ 125
 Διδάδην . . Scribo Διδάδην ex *Odyss.* π 36. γ
 193
 Διδάδην . . Scribo Διδάδην ex *Odyss.* E 415
 Δικμήτης . . Il. N 590
 Δικμήτης . . E 500
 Δικμήτης . . Hinc apud Servium ad 1. *Georgicorum*
 Virg. 166: pro Δικμήτης scribendum Δικμήτης &
 λίαν pro λίμος, uti utrumque bene se habet
 in editione Masviciana.
 Δικμήτης . . Il. π 463. Tum mox separatim scribo
 ἐν πλαγίῳ
 Διμένα κλυτὸν . . *Odyss.* K 87. O 471
 Διμήνη, ἡ δαίμονα &c. . . Hoc sensu Διμήνη occurrit
Odyss. Γ 1
 Διμῶν . . Pro Διμῶν. Jam alibi in hoc Lexico
 notavimus, quandoque pro vulgatiore u
 scribi.
 Δῖν . . Scribo Δῖν ex Il. A 480
 Δινοθάρεξ . . Il. B 529, 830
 Διολὸ τε λατὸν αὐτὸν . . Il. I 657
 Διπαρέως . . Scribo Διπαρέως ex *Odyss.* Δ 210
 Διπαρέοι πόδες . . *Odyss.* N 225
 Διπορῶμαι . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 91
 Διπορῶμαι } Vulgo legitur Il. N 838. Διπορῶμαι, &
 Διπορῶσαι } Il. Γ 152. Διπορῶσαι
 Δὲ ἡγέμενος . . Il. O 275. ac saepius. De αὐτῷ vide
 & Theocriti Schol. pag. 110
 Δίσσαι . . Il. A 394. *Odyss.* F 138
 Δίσσω . . Ω 467. ac saepius.
 Δίσσον . . *Odyss.* X 455
 Δισρεύσις . . Ω 225
 Δισρεύσις . . Il. I 577. ac saepius,
 Δισρεύσις . . Il. 47
 Δισρεύσις . . Scribo Δισρεύσις κατὰ

Διχμαίς, θρίδαξ scribo.

Διψ . . Theocriti Schol. pag. 92

Δοετροχάον . . Il. Σ 346. ac saepius.

Δάισθημα, τέλος, πέρας, ἔσχατον scribo.

Δαΐσθον . . Il. Ψ 536. Hesiod. Θεογ. 921

Δάισθιος . . Apollon. Rhod. Il. 264

Δάισθησι . . Il. Ψ 751

Δόπος . . Odyss. T 233

Δοφαδία . . K 189

Δοφαί, λάφς ἐπιθυμεῖ scribo.

Δοφίην . . Odyss. T 446

Αὐγδαμης

Δυγμός } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 92, 93

Δυγραί

Δυγοῖσι . . Odyss. I 427. Il. A 105

Δύθρον . . Il. T vf. ult. ac saepissime

Δυκή . . K 459

Δυκηγενεῖ . . A 101, 119

Δυκίσκῳ . . Post τροχίλια & μόνον pono comma

Δύμπτ' ἐβαλλόν . . Il. A 314

Δυπη . . Odyss. N 243

Δυσσητήρα . . Il. Θ 199

Δύσσης, μανίας, ὄρεξις ἐπιβλαβής· sic distingo.

Δυγναῖῳ . . Scribo hic ἡ διαυγής λῖθῳ

Δώβη & caetera ab Δώβη deducta & hic recensita,
exstant apud Hom.

Δώγασῳ . . Mox scribo μάσιξ

Δωπη . . Odyss. N 224

Δωτεῦν' α . . Il. M 283

Δωφῆσαι . . Φ 292. & alibi.

Δήτριος . . Callim. in *Fragm. Bant.* num. 123

Δείαν . . Vox *πράδαν* hic est Latinum *praedam*

Δύξεν . . Il. Δ 125

Διδάδαν . . Scribo Διδάδαν ex *Odyss.* E 36. V 193

Διδάδαν . . Scribo Διδάδαν ex *Odyss.* E 415

Διμμήτης . . Il. N 590

Διμμήτης . . E 500

Διμήτης . . Hinc apud Servium ad 1. *Georgicorum* Virg. 166, pro *Διμήτης* scribendum *Διμήτης* & *Διμήτης* pro *Διμήτης*, uti utrumque bene se habet in editione Masviciana.

Διμήτης . . Il. E 463. Tum mox separatim scribo *ἐκ πλαγίης*

Διμήτης *κλυτὸν* . . *Odyss.* K 87. O 471

Διμήτης, ἡ *Διμήτης* &c. . . Hoc sensu *Διμήτης* occurrit *Odyss.* Γ 1

Διμήτης . . Pro Διμήτης. Jam alibi in hoc Lexico notavimus, quandoque pro vulgatiore scribi.

Δῖν . . Scribo Δῖν ex Il. A 480

Διωδότης . . Il. B 529, 830

Διωδότης τε *Διωδότης* . . Il. I 657

Διπαρῆς . . Scribo Διπαρῆς ex *Odyss.* Δ 210

Διπαρῆς πόδες . . *Odyss.* N 225

Διπαρῆς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 92

Διπαρῆς ὅς . . Vulgo legitur Il. N 838. Διπαρῆς, &

Διπαρῆς ὅς . . Il. Γ 152. Διπαρῆς

Δις ἡγήμενος . . Il. O 275. ac saepius. De Δις vide & Theocriti Schol. pag. 110

Δίσσας . . Il. A 394. *Odyss.* P 138

Δίσσας . . Ω 467. ac saepius.

Δίσσας . . *Odyss.* X 455

Δίσσας . . Ω 225

Δίσσας . . Il. I 577. ac saepius,

Δίσσας . . Il. 47

Δίσσας . . Scribo Δίσσας

Διχμας, θρίδαξ scribo.

Διψ . . Theocriti Schol. pag. 92

Δοετροχόον . . Il. Σ 346. ac saepius.

Δόισθημαι, τέλος, πέρας, ἔσχατον scribo.

Δόισθον . . Il. Ψ 536. Hesiod. Θεογ. 921

Δόισθιος . . Apollon. Rhod. Il. 264

Δόισθησι . . Il. Ψ 751

Δόπος . . Odyss. T 233

Δοφαδία . . K 169

Δοφα, λάφκ ἐπιθυμεί scribo.

Δοφίην . . Odyss. T 446

Δυγδαμς

Δυγμός } Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 92, 93

Δυγρεά

Δυγοισι . . Odyss. I 427. Il. A 105

Δύθρον . . Il. T vf. ult. ac saepissime

Δυκέν . . K 459

Δυκηγενεί . . A 101, 119

Δυκίσκω . . Post τροχίλια & μόνον pono comma

Δύματ' ἐβαλλόν . . Il. A 314

Δυπρή . . Odyss. N 243

Δυσσητῆρα . . Il. Θ 199

Δύσσης, μανίας, ὄρεξις ἐπιβλαβής sic distingo.

Δυχναῖω . . Scribo hic ἡ διαυγής λῖθω

Δάβη & caetera ab Δάβη deducta & hic recensita,
exstant apud Hom.

Δάγασω . . Mox scribo μάσιξ

Δωπη . . Odyss. N 224

Δωτεῦνλα . . Il. M 283

Δωφῆσαι . . Φ 292. & alibi.

M

M^α . . . Post ἔχον comma, post ἀποφασις *ρηγνύει* tollo, ac mentem Hesychii puto esse, particulam *μα* esse syllabam, quam Homerus, quoties quem faciat jurantem, aliquid fore aut non fore, conjungat cum vocula *ναι* vel *ς* nempe ut *ναι μα* sit asseverantis, *ς μα* abnegantis. Verba κατόμωσις & συγκαιτάσεις, item ἀπώμωσις & ἀπόφασις videntur mihi hic sumi συνωνύμως.

Μαζοπέτης, ἀροπέτης scribo

Μαῖα pro nutrice Odyss. T 482. ac saepius

Μαῖεσθαι . . . Ξ 356

Μαιμαῶτι . . . Scribo *Μαιμαῶτι* frequens Hom. Ergo non suo loco vox haec hic posita est, idque ex perversa τῆ, αἰ pro ε, scriptura, de qua in Praefat. nostra Art. 6

Μαιμαῶσιν . . . Scribo *Μαιμαῶσιν* ex Il. O 742

Μακεδνῇ . . . Odyss. H 106

Μακελλα . . . Il. Φ 259

Μακοῶν . . . Scribo *Μακκοῶν* ex Luciano Tom. I. pag. 908. edit. Salm. in 8.

Μακροῖ . . . Pro *δικάζοντες* scribo *καταδικάζοντες*

Μακρόν αὐτοῖ . . . Il. Γ 81

Μακρόν . . . Π 469. ac saepius.

Μαλεραῖο . . . Vide Schol. Hom. pag. 163. lin. 40. *Μαλερός* ter habet Hom.

Μαλθακόν . . . Il. P 588. & Schol. Theocriti p. 79

Μαλθῆ . . . Pro *ξηρός* scribo *κηρός*, uti modo: adde Theocriti Schol. *ibid.*

Μαλῆς . . . Pro *φλεγμονή* scribo *φλεγμονή*.

Μαλκίετον . . . Pro *μαλκίην* hic scribo *μαλκίην*

Μαλλός . . . Ultimas Articuli hujus voces [*καὶ λευκός*] a praecedentibus *commate* separo, ut significetur, τὸ, *μαλλός*, idem aliquando notare, quod *λευκός*, *Μαλ-*

Μάνδραν . . . Vide Schol. Theocriti pag. 49

Μανοςόμοις, ἀραϊοσόμοις scribo

Μαντίς . . . Vide Schol. Theocr. p. 49

Ματρί . . . Recte mutabat Salmastius in *ματρ*, quod eodem fere sensu habet Hesiodus in *Clypeo* 231, 252. quo *ματρί* hic interpretatur Hesychius.

Μαράρινα, μάριξ scribo

Μαργαίνων . . . Il. E 882

Μαριμαίρει

Μαριμαρα

Μαριμαρέην

} frequentia Hom.

Μαριμαρυγῶν . . . Odyss. Θ 265

Μαριμαρῶν οὐκωσέν . . . Il. M 380

Μαριναίμενοι frequens Hom.

Μαριπτεν . . . Il. E 228. ac saepius.

Μαριπλήση . . . Schol. Hom. pag. 153

Μαρισεται . . . Μαρισεται

Μαριται . . . Μαριται

} scribo

Μαριsson . . . Odyss. Θ 203

Μαρισῶν . . . Il. I 324. ac saepius.

Μαρισῶνεν, μαρισχῶσθαι &c. . . Μαρισχῶσθαι habet Hesiodus in *Clypeo* 389

Μαρινεύει . . . Il. E 110

Μαριζε . . . Scribo *μαριε* ex Il. P 622. & Hesiodi *Clypeo* 431, 466. & mox ex ipsomet Hesychio.

Μαριν . . . Odyss. O 182

Μαριχάλην αἶρειν scribo; & aliquanto post *ἰωθεισαν* pro *ἰωθεσαν* atque in fine τὸ παρ' Ομήρῳ pro τῷ παρ' Ομήρῳ. Tum verba *χειρας ἀνασχόμενοι* sunt Odyss. Σ 99.

Μαριχάλισματα . . . Scribo hic *φανεύσαντες*, & *τινας* pro *τινας*. ac sublato post *ῶτων* *ρηῖστα* voculam *ρη* infero. Porro post *μαριχάλην* pono comma, & cum Salmastio deleo τῶν. Tum pro ὑπὸ scribo ἐπὶ, atque ita haec ultima erunt sana, ac pro altera notione τῆς, *μαριχάλισματα*, habenda.

Μαίησεν : : Π. Ψ 90

Μαίηγετον . . Scribo μαίησεν ex Π. E 233. ubi
vide Schol.

Μαίη . . Odyss. K 79

Μάχη ἐπιμήδεα κείρει . . Scribo μάχης ἐπὶ μῆδεα κείρει
ex Π. Π 120

Μαχητὸς . . Odyss. M 119

Μαχλῶ . . Hesiod. Ery. 586

Μαχλοσύνη scribo ex Π. Ω 30

Μαῦ frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 872

Μαυαῦραι . . Vide Benth. ad Fragm. Callim. pag.

³²⁴
Μαιφιδίως frequens Hom.

Μεγακλήτεια . . Odyss. Γ 158. ac saepius.

Μεγαίρει . . Π. Δ 54

Μίγα ἰαχον . . B 333. ac saepius,

Μεγάλη Θεός . . Pro Biondini Ortwinus legebat
Biondini

Μεγάλην κληῖδα θυράων . . Π. Ω 455

Μίγαλ ἰσχε . . Scribo μίγαλ ἰαχε (id quod post
me vidit & Cl. Alberti in *Peric. Crit.* pag. 93.)
ex Π. M 482. Σ 228

Μεγαλήτεια frequens Hom.

Μεγαλίζω . . Π. K 69. & alibi.

Μίγαραι . . Pro κατωγίαις scribo κατωγίαις

Μεγ' ἔσυχον . Π. B 480

Μεγῆση, τὰ τίμια . . Scribo μεγῆση, τίμια ex He-
siodi Θεογ. 240. ubi ex hoc Hesychii loco (in
quo per frequentem corruptionem η pro ρ po-
situm est) potius μεγῆση, uti & quidam li-
bri Hesiodici habere dicuntur, quam μεγῆσητα
legendum puto.

Μεγ' ἰαχον . . Scribo μεγ' ἰαχον ex Π. Δ 125

Μεδίουσα . . Π. Γ 276. ac saepius.

Μεδονίαι frequens Hom.

Μεθεπε . . Π. E 329. & alibi,

Μεθρηφούνη . . N 108, 121

Μεθύνη

- ΜΕΘΗΜΩΝ . . . Π. Β 241
 ΜΕΘΟΛΜΙΛΕΩΝ . . . Α 269
 ΜΕΘΥΣΣΑ ΑΙΛΑΦΗ scribo ex II. P 390
 ΜΕΙΔΙΘΩΝ . . . Scribo ΜΕΙΔΙΩΝ ex II. Η 212. & alibi.
 ΜΕΙΛΙΑ . . . Vide in ΕΔΝΑ.
 ΜΕΙΛΙΝΟΝ frequens Hom. Ergo procul esto mu-
 ratio.
 ΜΕΙΛΙΣΣΕΟ . . . Odyss. Γ 96. & alibi.
 ΜΕΙΛΙΣΣΙΜΕΝΑΙ . . . Scribo ΜΕΙΛΙΣΣΙΜΕΝ ex II. Η 410.
 quamquam ΜΕΙΛΙΣΣΙΜΕΝΑΙ per se valeat : sed al-
 terum, ut Homericum, in hoc Lexico, Ho-
 merica passim praeferente, praefero.
 ΜΕΙΛΙΧΙΟΣ frequens Hom.
 ΜΕΙΡΕΟ . . . II. Ι 612
 ΜΕΛΑΘΡΑ frequens Hom.
 ΜΕΛΑΘΡΟΦΩΝ . . . Odyss. Θ 279
 ΜΕΛΑΝΩΝ . . . Scribo ΜΕΛΑΙΝΩΝ frequens Hom. ipsi-
 que hic rei conveniens.
 ΜΕΛΑΙΝΕΤΟ . . . II. Ε 354. & alibi.
 ΜΕΛΑΙΝΑΙ ΦΡΙΝΕΣ, ΑΙ &C. . . Sic dispungo ex II.
 P 83
 ΜΕΛΑΚΕΣ . . . Scribo ΜΕΛΑΝΕΣ ex II. Σ 562
 ΜΕΛΑΝΑ ΒΡΟΤΟΝ . . . Odyss. Ω 188
 ΜΕΛΑΝΔΕΤΟΝ . . . II. Ο 713
 ΜΕΛΑΝ ΔΕΥΟΣ . . . Odyss. Ξ 12. ubi apud Schol. pro
 ΕΠΕΡΙΩΣΗΝ scribo, uti hic, ΕΠΕΡΙΩΝΗ
 ΜΕΛΑΝΥΔΡΟΣ . . . II. Ι 14. ac saepius.
 ΜΕΛΔΟΜΕΝΟΣ . . . Φ 363
 ΜΕΛΑΙΔΗΝΟΣ &C. . . . Scribo ΜΕΛΕΔΗΝΟΣ καὶ ΜΕΛΕΔΩΝΟΣ,
 & ipse Hesychius mox habet ΜΕΛΕΔΩΝΟΣ.
 ΜΕΛΕΔΩΝ . . . Et hic scribo ΜΕΛΕΔΩΝΟΣ
 ΜΕΛΕΗ pro ΜΑΤΑΙΑ habet Odyss. Ε 416
 ΜΕΛΗΝ frequens Hom.
 ΜΕΛΕΪΣ . . . II. Ω 409
 ΜΑΛΕΡΟΝ . . . Ι 242. Γ 316. Φ 375
 ΜΕΛΗΔΩΝ . . . Scribo ΜΕΛΕΔΩΝ ac mox ΜΕΛΕΔΩΝΕΣ. He-
 siod. Eeg. haud procul ab initio γυμνάριες με-
 λεδάνας

λεδῶνας habet, atque ipse Hesychius supra ad corruptum μελαιδῆνος

Μελίας καρπός, τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος . . Huc pertinet, quod in *Ergo*is 143. ait Hesiodus

Ζεὺς δὲ πατὴρ τρίτον ἄλλο γένος μετέπων ἀνθρώπων

Χάλκειον πείησ', ἐκ αἰγύρω ἔδεν ὅμοιον,

Ἐκ μελιῶν, δεινὸν τε καὶ ὀμβριμὸν ———

Μελίγχευς . . *Odyss.* M 187. *Callim. Epigr.* 40

Μελιγχεῖς . . *Callim. in Dian.* 48

Μελλέβιος . . Ultimam hic vocem scribo δεδιδάγμεν.

Μέλλει pro ἔαικε saepe apud Homerum, ut *Il.* A 564. B 116

Μελοθεσία scribo

Μέλπηθρα frequens Hom.

Μέλω . . *Odyss.* I 10

Μεμακίῃα . . *Il.* Δ 435

Μέμαμεν . . . I 637. O 105

Μεμαρπὼς . . Hesiod. *Erg.* 204. *Clypeo* 245

Μεμαῶς frequens Hom. Adde Hesiod. *Erg.* 240

Μέμβλετο scribo, uti *Il.* Φ 516. *Odyss.* 12. Hesiod. *Θεογ.* 61. *Callim. in Fragm. Bentr. num.* 169. Adde Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 93

Μέμβλωκε . . *Odyss.* P 190. *Callim. in Fragm. Bentr. num.* 124

Μεμολυσμένα . . Pro καὶ τετρασμένα scribo κατὰ τετετρασμένα

Μεμορυσμένα scribo ex *Odyss.* N 435

Μέμουκε . . *Il.* Ω 410. Hesiod. *Erg.* 508

Μενεδήιος . . Homerus habet bis: habet & Apoll. *Rh.* II. 114

Μενεπτόλεμος frequens Hom. qui & Μενεχάρμης habet saepius, item Μενίχαρμος *Il.* Ε 376

Μενεοικέα } frequentia Hom.

Μενοινά

Μενοςάμης . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 94

μέ-

- Μέμερα frequens Hom.
 Μεμνησκειν frequens Hom. Adde Callim. *Epigr.* 9
 Μέμηδα . . Odyss. K 24
 Μεσημβρία . . A voce Μεσάριον novum inchoo
Artic.
 Μεσηροπών . . Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Suidas*
 p. 281. scribit Μεσοπαρών
 Μεσόδμαι . . Odyss. T 37. ac saepius.
 Μέσον αἰολοι . . Il. M 167
 Μεσοπαγές . . Scribo Μεσοπαγές ex Il. Φ 172
 Μεσσηγύς . . A voce μέση novum inchoo *Artic.*
 scriboque μέσση δὲ χημίαρα, τὸ μέσον ἀνχοπρόστα-
 πον. Est explicatio Il. Z 181
 Μέσφα . . Habet item Hom. Il. Θ 508. & Callimachus
 in *Dian.* 195. ac saepius alibi.
 Μεταβών . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 94
 Μεταδαίσομαι . . Il. Ψ 207
 Μετά δ' ἐτραπέτο . . A 199
 Μεταδρομάδην . . E 80
 Μετατίσσομαι . . Scribo μετατίσσομαι ex Il. Φ 564.
 ac saepius.
 Μετά κλέῃ ἵκετ' Ἀχαιῶν, ἀκέστας τὴν κληδόνα καὶ τὴν
 φήμην τῆς τῶν Ἀχαιῶν στρατῶς παρέσσης ἤλθεν ἡ ἀφί-
 κητο scribo. Explicatur Il. Δ 227
 Μετακληθέντες . . Scribo μετακλινθέντες ex Il. Δ
 509
 Μεταλλᾶν frequens Hom.
 Μεταλλήξαντι . . Il. I 157. & alibi.
 Μεταμάζιον . . E 19
 Μετ' ἀμύμονας frequens Hom.
 Μεταμῶνια . . Scribo μεταμῶνια ex Il. Δ 362. ac
 saepe in *Odyssaea* : sed vide Schol. Apollonii
 ad I. 491. item Homeri ad *Odyss.* pag. 17.
 lin. 30
 Μεταναστεύς . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 94
 Μετ' ἀνέρας . . Il. H 209
 Μετά νῆα βαλὼν, μεταβαλὼν τὰ νῶτα scribo. Ex-
 plicatur Il. Θ 94. & alibi.

Μετὰ

Μετὰ πᾶσιν . . . Il. A 516

— πληθύν . . . B 143

Μεταπρέπειν frequens Homero. Adde Callim. in
Dian. 46

Μετ' ἐμῆ . . . Il. Θ 289

Μετ' ἐστ' ἐνὸντο . . . Z 296

Μετῆρα . . . Θ 26. Ψ 369

Μητοκλαῖει . . . Scribo μετοκλαῖει ex Il. N 281. uti
jam per se viderunt Eruditi.

Μηδ' ἄρ' εὖ θάρον Ἀρηα. . . Il. E 830. Sequentia
apud Hesych. sic scribo μηδ' ἐκτρέπει τὸν πηδη-
τικὸν Ἀρη.

Μηδεα . . . Verba ἐν πυρὶ &c. sunt Il. B 340. & μή-
δεα τ' ἐξεύσας &c. Odyss. Σ 86

Μηδὲ τ' ἄρ' ὤνῃ, μηδὲ βοηθήσῃ scribo.

Μήκος δ' ἐπὶ &c. Odyss. Τ 71

Μήκωνες . . . Scribo μήκων ex Il. Θ 306. & Theo-
crito pag. 104

Μηλοβοτήες . . . Il. Σ 529

Μήλοπα καρπὸν . . . Odyss. H 104

Μηλῶσαι . . . Pro καδιέντες scribo καδιέντας

Μη μὲν δὴ &c. . . Odyss. X 462. In fine hic scribo
ἀπαυχαμένοις

Μη μ' ἐρεθίζε . . . Il. A 32

Μηνιθμός . . . Π 62, 202, 282

Μήνιμος . . . X 358. Odyss. Δ 73

Μηνύριζε . . . Scribo μηνύριζε ex Il. E 889

Μήνε . . . Il. A 427

Μη παραρῆς . . . Respicitur τὸ, Μη παραρῆναι in
Epist. ad Hebr. 2.

Μηρινδος frequens Hom.

Μηρύσαντο . . . Odyss. M 170. Hesiod. Eeg. 538

Μήτωρα φόβοιο . . . Il. Θ 108

Μήτωρες αὐτῆς . . . Δ 328

Μητέραι θνητῶν . . . Θ 47

— μήλων . . . A 696

Μητροπάτωρ . . . Δ 224

Μήχος frequens Hom.

Μια-

Μισοφόνος . . . In fine scribo μίννδα δὲ χαλζερο ex Il.
Α 539. vel in istoc ipso Homeri loco, uti hic
apud Hesychium, μίννδα δ' ἰχαλζερο utrum-
que valet, sed, uti hodie apud Hom. legitur,
est ποιητικώτερον.

Μίγδα . . . Odyss. Ω 77

Μιλτοπαίση . . . Il. B 637

Μινύρεται . . . Callim. in Lav. Pall. 119

Μιξοδίη . . . Schol. Apollonii pag. 209

Μισητήν . . . Verba μισηταὶ δὲ γυναῖκες &c. sunt ne-
scio cujus poetæ.

Μνημεία, τὰ δικάδε &c. scribo.

Μογοςόκος . . . Il. Α 270.

Μόθος . . . H 241. } ac saepius;

Μοισηγενές . . . Γ 182

Μοιχαγρία . . . Odyss. Θ 332

Μολίστες . . . Il. Α 322, 708

Μολαβρός . . . Odyss. P 219. Σ 26

Μόλος . . . Il. N 249

Μολῆσσε . . . Z 286. O 720

Μολυβδάινη . . . Ω 80

Μομύρει . . . E 599. & alibi.

Μορμύσσεσθαι . . . Callim. in Dian. 70. in Delum

297

Μορένται . . . Il. Ξ 183. & alibi.

Μορφόν . . . Ω 316

Μοσυνοκία . . . De Mosynoecis, hic memoratis,
Schol. Apollonii ad Il. 379

Μόσχοισι . . . Il. Α 105

Μότα . . . Vide Schol. Hom. pag. 88. lin. 49

Μήνας . . . Scribo μήναξ ex Odyss. Θ 371. Α 416

Μυδαλέας . . . Il. Α 54. Hesiod. Epy. 596

Μυδρ . . . Callim. in Dian. 49. & alibi.

Μυθωνήρηρα . . . Il. I 443

Μύλαι καδδύσαι . . . T 25

Μύνδα . . . Scribo μύνδα

Μυῶνες . . . Il. Π 324

Μύκης . . . Callim. in Fragm. Benth. μύκ. 47

X

Μύκ

- Μύκον . . . Il. M 460. Vide Schol. pag. 151.
lin. 53
Μύλαι . . . Odyss. γ 106
Μύλακες . . . Il. M 161
Μυληφάτης . . . Odyss. B 355. Apollon. Rh. I. 1073.
Mox apud Hesych. pro μύλης cum Junio scribo
μύλης. Vide Schol. ad dictum Apollonii lo-
cum & ad vs. 1077
Μύλλει . . . Schol. Theocriti pag. 49
Μυλοειδής . . . Il. H 270
Μύνδω . . . Callim. in Fragm. Spanh. *πυμ.* 73
Μύνησι . . . Odyss. φ 111
Μυρκίνω . . . Il. Z 39
Μυρσόν . . . Scribo Μυρίον ex H. Z 88, γ 282
Μύρσαν . . . Μύσαν ex Il. Ω 637. uti per se
viderat Sopingius.
Μύσον, τὴν ὀξύην legebat Scherpezelius ex Strabone
pag. 572
Μύσης, ὁ εἰσηγητής scribo. . .
Μῶλος frequens Hom.
Μῶλυ . . . Odyss. K 305
Μωμᾶται . . . Scribo Μωμᾶται, idque postea fecit
& Cl. Alberti ad *Gloss. Novi Test.* p. 142.
Μωρόν . . . Ultimam hic vocem scribo ἡλθιον.

N

- ΝΑΒΛΑΣ . . . Tollo hic *cometa* ante εἶδες
Ναίειν &c. . . ναίειν pro ἔρρεειν habet Apol-
lonius I. 1146. sed culpatur Scholiasta postulat-
que καῖεν
Ναίχε . . . Callim. *Epigr.* 30, 56
Ναίκος . . . Schol. Theocriti pag. 50. Pro hoc Ho-
merus habet ναίκη Odyss. ≡ prope finem.
Νάσθη &c. . . Il. ≡ 119
Νάσσα . . . Odyss. Δ 174. Tum scribo ναίαισα ac
paulo post ὀμαιλίζε

Νεώτη

- Νεάτη . . . Il. A 711
 Νεήκεσσι . . . N 391. Π 484
 Νηλυδες . . . K 434, 558. Tum Iego ἐλθόντες
 Νεῖται . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 94
 Νεῖατον frequens Hom. Adde Schol. Theocriti
 pag. 70
 Νεῖκες . . . Scribo Νεῖκεσσ' ex Il. H 161
 Νεῖκη, ἀρετὴ . . . Scribo Νεῖκη ἀρετῇ ex Il. Y 483
 Νεῖκεσσεν, ἐνείκησεν . . . Scribo Νεικῆεσσεν, ἐνείκησεν
 Vide Il. B 221. T 86
 Νεικῆσαι . . . Scribo Νειῆσαι, idque pro Νεῆσαι ab Νεῖω
 atque ita Hesychii explicatio flagitat.
 Νεῖαθεν . . . Il. K 10
 Νεῖω . . . Eruditorum emendatio, mox. legentium
 Νεῖω ἐνὶ τριπόλῳ firmatur *Odyss.* E 127. De Νεῖω
 vide & Schol. Theocriti pag. 134
 Νεκᾶδεσσι . . . Il. E 886. Adde Callim. *Fragm. Benti.*
num. 231
 Νεμέθοντο . . . Il. A 634
 Νεμέσσι . . . K 145. Π 22
 Νεμεσσητὸν . . . Callim. in *Delum* 16
 Νεμασμένας, πεπλεγμένας scribo. Vide Theocriti
 Schol. pag. 92
 Νενίηλα . . . Callim. in *Jovent* 63. Vide & Cl. Al-
 berti *Peric. Crit.* pag. 94
 Νεοαρδέα . . . Il. Φ 346
 Νεογιλῆς . . . *Odyss.* M 86
 Νεοκηδεῖ . . . Hesiod. *Θεογ.* 98
 Νέον ἡβιώνῃα . . . Il. I 446
 Νεοσμηλῆαν . . . N 342. Callim. *Fragm. Bentej.*
num. 239
 Νεὼς κυανοπρώροια . . . Scribo Νεὼς, non Νεῶς, ex Il.
 O 693
 Νεῖτατον . . . Il. Σ 536. N 539. Hesiod. in *Cly-*
peo 157
 Νεώφατος . . . Scribo Νεωτάφος
 Νέποδες . . . *Odyss.* Δ 404. Callim. in *Fragm. Spanh.*
num. 30

Νέεθεν frequens Hom.

Νέεττεροι . . Il. O 225

Νεύμαι . . Σ 136

Νεών, ἱερῶν ἢ πλάτων ἴσθιο

Νεών ἱερῶν . . Il. O 685

— ὕπερ . . Verba Τεῖχος ἱερὴν ἔκλεοντο νεῶν ὕπερ sunt
Il. H 449. nisi quod vulgo editum est ἐπὶ τοῦ
σπυλο. Credo lectionem Hesychianam vere
esse Homeri, istoc verbo usi etiam alibi.

Νεώχερμος . . Scribo Νεώχερσος

Νῆ, κατὰ τὴν ὑπάρχοντος &c. . . Pro ἢ ἰσθιο scribam
ἢ, ἰσθιο.

Νῆας ἰσθας scribo junctim, uti saepius apud Hom.

Νηγάτεον . . Il. B 43

Νηγήετος . . Odyss. N 74

Νηδυμος frequens Hom.

Νηήσας . . Il. I 358. ac saepius.

Νηίδα . . H 197. Θ 179

Νηϊον . . Odyss. A 186

Νηκερδέα . . Il. P 469. & alibi.

Νηκεροι . . Hesiod. Ery. 529

Νηκεσον . . 283

Νηκέσσηε . . Il. T 15

Νηλῆες ἡμᾶρ . . Λ 484. Hesiod. Ery. 770

Νηλεὶ χαλκῷ . . Γ 292

Νηλῆς . . I 628

Νηλυταῖς . . Odyss. Π 317. & alibi.

Νημερτῆς frequens Hom. Adde Hesiod. Ery. 234

Νηνεμῆς . . Il. E 523

Νηὸς ἰσθῆς . . A 482

Νηπενδῆς . . Odyss. Δ 221

Νηπιαχεύων . . Il. X 502

Νηπίσχοι . . Recte Salmas. Νηπιάχοι exstat Il. Π
262. Tum insuper hic apud Hesych. scribo
ματῶμαι

Νηπιέησι . . Il. T 411. ac saepius.

Νηπιάς . . Odyss. A 297

- Νηρεΐς, θαλασσιος δαίμων } scribo
 Νήρικος, πόλις Ηπίου
 Νήριτος . . Odyss. P 207
 Νησάκη . . Il. Σ 40
 Νητός pro παλὺς Odyss. B 338
 Νηχυτον . . Callim. Fragm. Benti. *πιπ.* 313
 Νεικέας . . Scribo Νεικία ex Il. A 579
 Νίκας . . Munckerus ad Antonin. Lib. pag. 49. lo-
 git Νίκος sed vide Berkelium ad eund. p. 288
 Νοστέτι, ἀπαλλοτριῶ, ἀπαταῖ scribo
 Νοθογένητας scribo
 Νυοί . . Il. Ω 166, ac saepius.
 Νομάδες, Βαίρβαρων . . Scribo Νομάδων
 Νόον πολυκερδέας νωκῶν . . Odyss. N 215
 Νόσιμον ἡμᾶς . . Odyss. A 9
 Νόσφιν ἐσθία Ξ 147
 Νυκτὶ ἰακώς Il. A 47
 ———— ὁσῆ M 463. Ξ 261
 Νυκτὶς ἀμολγῶ Λ 173
 Νύμφαι . . In fine scribo καὶ αἱ πογαίμοι κλέαι &c.
 Νύξ . . Verba Homeri Εἰ μὴ νύξ &c. sic scribo ex
 Il. Ξ 259. Εἰ μὴ νύξ δμῆνταιρα θεῶν ἐτάσσῃ ———
 Νωδός . . Schol. Theocriti pag. 92
 Νωθρόν . . Callim. Fragm. Benti. *πιπ.* 275
 Νωϊτέρην . . Homericā ἵνα νωϊτέρην &c. sunt Odyss. M
 185
 Νωϊτέρον . . Verba καὶ νωϊτέρον &c. sunt Il. O 39
 Νωλεμές . . Pro ὑτελές scribo αἰτελές, uti mox Νω-
 λεμέος exponitur αἰδιαλείπῃως
 Νωμῆσαι βῶν . . Il. H 238. O 677. Odyss. M 218.
 Φ 400
 Νωροπι χαλκῶ . . Il. H 206
 Νωσασθαι . . Callim. Fragm. Benti. *πιπ.* 345
 Νῶτα θαλάσσης . . Il. B 159
 Νωχέλεια T 411. exstat Νωχελίη.

Ξ

Ξαίνα . . Odyss. X 423. exstat εἶρα ξαίνεν. Consi-
derandum | ergo, quid hic medelae ex istoc
Homeri loco possit exsculpi.

Ξεινοσύνης προσκηδέει . . Odyss. φ 35

Ξεινὸν δ' ἄνθρωπος &c. A 417

Ξειρὸν E 402

Ξέσαι, κατασκευάσαι, ἰσχυρά scribo, vel κατασκευά-
σαι. nam saepe vocibus ancipitibus, qualis est
ξέσαι, duplex in hoc Lexico aptatur expli-
catio, uti hic fiat, si scribatur κατασκευάσαι,
ἰσχυρά. atque ita κατασκευάσαι sit Aoristus Infi-
nitivus.

Ξεσὴν . . Verba Παρὰ δὲ ξεσὴν ἰταύυσσε τραπέζαν sunt
Odyss. H 174. Quia vero sequitur apud He-
fychium λέγει δὲ καὶ συνδέτως ἐν ξέσῃ, ἰλατήσεν
ac continuo post Ξεσὸν, γλυπτόν, λείον, ποιητόν.
hinc Ξεσῆσιν, ἐν ἐξεσμέναις καλῶς. tum quia Odyss.
M 172. legitur Ξεσῆς ἰλατήσιν. idcirco puto,
haec omnia ex perturbato ordine ad hunc or-
dinem esse redigenda,

Ξεσὴν, ἐξεσμένην. Παρὰ δὲ ξεσὴν ἰταύυσσε τρα-
πέζαν. Ξεσῆς ἰλατήσιν. λέγει δὲ (scilicet
Homerus) καὶ συνδέτως ἐν ξέσῃ ἐξεσ-
μέναις καλῶς.

Ξεσὸν, γλυπτόν, λείον, ποιητόν.

Ξέσσειξ, κρητή &c.

Ξύλοχ . . frequens Hom.

Ξύνες Il. B 26. ac saepius.

Ξυνή O 193. & alibi.

Ξυνήϊα A 124. Ψ 809.

Ξυσις . . Schol. Theocriti pag. 39

Ο

Ο ^{Αριζειν} . . Verba Παρθένου ἡ θεός τ' &c. sunt Il. X 128

Οαρισμοί . . Callim. Fragm. Bentr. num. 118

Οαρισηνυν . . Scribo Οαρισην ex Il. N 291. ac saepius.

Οαρι . . Verba οαριων ενεκα σφετεραςιν sunt Il. I 328

Οβριμαεργος . . Il. E 403. Ergo haec istius loci lectio sic firmatur.

Οδαίων . . Odyss. Θ 163. & alibi.

Οδακλάσαι . . Callim. in Delum 322

Ο δειμαλτος . . Sic divido : Ita infra Ο δων facit initium Articuli, & plura eodem modo.

Οδυνηφατα . . Il. E 401. ac saepius.

Οδυσομένοιο scribo ex Il. Θ 37. & alibi.

Οδυδυσαι . . Odyss. E 423

Οδω επι, παρ οδον scribo, uti Schol. Hom. pag. 213. lin. 4

Οδαμαστησε . . Quod Salmasius hic scribi vult ο δαμαστησε, multam veri speciem habet : nam & ordini literarum belle convenit, & interpretatio Hesychii respondet : tamen ego quidem magnopere censeo, Ο δ ομαστη ex Odyss. X 81. scribendum esse : atque ita vulgata loci istius lectio ex hac Lexici hujus scriptura, quamquam & ipsa corrupta, firmatur. Quod ad literarum in hoc Lexico ordinem attinet, versatus hic Lector scit, eum sexcenties non servari. Sed & qua tandem ratione istud Οδαμαστησε (sive ex non mala caeteroquin emendatione Salmasii ο δαμαστησε) cum concinna explicatione in hoc Lexicon irrepsit, dicere nequeo, nec multum moveor : magis moverer, si non multi hic occurrerent errores, alii aliter subnati.

Οζος, κλάδος . . Quid τὸ, ἀκείμων, hic sit, quive corrigendum, viderint alii, interim sequentia junctim scribo Οζω ἐπ' ἀκροτάτῳ ex Il. B

312

Οζος Ληρος frequens Hom.

Οθαρσαλέως . . Vera emendatio prae-Salmasiana esto Ο' θαρσαλέως ex Odyss. Σ 420

Οθματα . . Callim. Fragm. Spanh. num. 36

Οθεθαι . . Il. A 181. ac saepius.

Οιστῶν, κομήτην . . Dorice pro Οιητῶν. Infra Οιητῶν exponitur κομήτων, ut scilicet Οιητῶν sit & ipsum Doricum pro Οιητῶν.

Οιετίας . . Il. B 765. Recte Sopingius mox ὀμηλικας scribit pro ὀμηλικίας. Vide Schol. Hom. pag. 54. lin. 19

Οιζυε . . In omnibus ad hoc verbi pertinentibus pro οἰ scribendum οἷ

Οἱ κέ με, αἵτινες δὴ με scribo. Pro δὴ Schol. ad Il. A 175. (ubi αἱ κέ με occurrit) habet αἶν

Οικῆτι . . Odyss. Δ 245. ac saepius.

Οικῆας . . Verba Κηδετο δ' οἰκῆων &c. sunt Od. Ξ 4

Οικονόμος, ὁ τὸν οἶκον νεμεόμενος, Φύλαρχος legit Mun-kerus ad Anton. Lib. pag. 47.

Οικος, ὀλίγη &c. . . Verba Οικω ἐν Ορηλόχοιο δαίφρονος sunt Odyss. Φ 16. Tum ΑΛΛ' εἰς οἶκον ἰῶσα &c. exstant Odyss. A 356. Denique Νῦν αὖ καὶ πολὺν μῆζον &c. Odyss. B 48

Οἰμα . . Il. Π 752

Οἰματα ἀετῆ, ὀρμηματα ἀετῆ, Διετῆ ὀμμετ' ἔχων scribo. Explicatur Il. Φ 252.

Οἰμη . . Odyss. Θ 74

Οἰησεν . . Il. x 308. ac saepius,

Οἶμοι, εἶχα &c. . . Il. Δ 24

Οινάρεα . . Salmasianum Οινάρεα habet Theocritus pag. 82

Οινοπέδοιο . . Il. I 575. ac saepius.

Οινοποτάζει . . Odyss. Z 309

Θιόθεν . . . Il. H 39, 226

Θιό . . . N 599, sed ipse versus, quem hic ponit Hesychius, est *Odys.* A 443

Θι παῖδα ἐϊκέτα . . . Il. E 800

Θι προσκείμενοι, οἱ κολλώμενοι scribo.

Θι φά μιν ἀκά . . . Il. Π 672

Θισίμεναι scribo. Frequens est Hom.

Θισρεῖ . . . Schol. Theocriti pag. 67

Θισρεῖ . . . In fine scribo ὁ μὲν καλεῖται. Tum adde Schol. Hom. ad *Odys.* X 300.

Θισυῖνσι scribo ex *Odys.* E 256

Θιτ . . . frequens Hom.

Θιφεῖν . . . Schol. Theocriti pag. 49

Θιφά . . . Eruditorum hic emendatio firmatur Scholiaffa Theocr. *ibid.*

Θιχητηγός . . . Scribendum esse *Θιχητηγός*, & hic Eruditi jam per se viderunt: exstat *Odys.* α 257

Θιχητήσαι . . . Pro *ἐρχομαι* hic scribo *ἐξέρχομαι* cum *ὠχέσθην*, *ἀφαινόσθην*

Θιχρέσκει . . . Il. E 640, 790

Θιω . . . Verba αἶω *φαινομένη* sunt Il. A 198

Θιλαῖς, *ἐπικεκκαμμένως* scribo.

Θικένειω . . . Il. E 253

Θικρυδῆς . . . Quod Gouletus mutat in *ἐκρυδῆς*, ac mox *ἐκρυδῆς* scribit & *ἐκρυδόντος*, sciendum est, voces has quinque occurrere apud Homerum, nunc per ὄ, nunc per ι. Ego ubique v. scripserim.

Θικλάνημι . . . Il. E 723

Θικβιδοκίον scribo ex Il. Γ 184

Θικέδρε πάρατ' ἱφῆπται . . . H 402

Θικερόν . . . Il. A 10. Mox scribo *ἐφονερόν*

Θικηῖρες . . . Σ 114

Θικηαι . . . Γ 417

Θικη ἐνὶ γῶνι . . . P 394

Θικη δέ τ' ἀνιπνέει, *κολεῖται* . . . Il. A. 800. ac sap-
pius.

- ΟΛΥΓΗΠΕΛΕΩΝ . . . Il. O 245. } ac saepius,
 ΟΛΥΓΟΔΡΑΦΕΩΝ . . . 246. }
 ΟΛΥΓΟΝ , μικρόν . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.*
 pag. 94
 ΟΛΥΓΟΝ ΓΟΝΥ ΓΕΝΟΣ ΑΡΜΕΙΘΑΝ , πάσας κατὰ τὴν πορείαν ὀλυν
 γον ἐναλλάσσαν , ἡρέμα ἀναπόδιζων &c. sic haec le-
 go ac distingo. Explicatur Il. A 546
 ΟΛΥΓΩΡΕΪ . . . Pro ἔχων Cl. Alberti ad *Gloss. Nov.*
Test pag. 183. scribit hic ἔχει
 ΟΛΥΖΟΝΕΣ . . . Callim. in *Yovem* 72
 ΟΛΜΟ . . . Il. A 147
 ΟΛΑΪΗΣ . . . Scribo Ολοῖης ex Il. X 65
 ΟΛΟΪΗΣΙΝ . . . Ολοῖησιν . . . A 342
 ΟΛΟΪΘΕΪΝ . . . Callim. in *Fragm. Bentr. num.* 136
 ΟΛΟΛΥΓΩΝ . . . Theocriti Schol. pag. 82
 ΟΛΟΪΟ frequens Hom.
 ΟΛΟΪΤΕΡΟΧΟ . . . Il. N 137
 ΟΛΟΦΡΟΝΟΣ frequens Hom.
 ΟΛΟΠΤΕΪΝ . . . Hinc ὠλοψας apud Callim. in *Dian.* 71
 ubi vide Schol.
 ΟΛΟΦΥΔΝΟΝ . . . Il. E 683. } ac saepius.
 ΟΛΩΪΑ . . . Odyss. A 410. }
 ΟΛΟΦΡΑΝΟΣ . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 95
 ΟΛΠΑ . . . Scholiastae Theocriti pag. 35. ὀλπα di-
 citur proprie esse *δερματίνη λήκυθος* , δι' ἧς ἐστὶν
 ὀπλίσσασθαι (sed scribo ὀπλίσσασθαι) ἔλαιον.
 ΟΛΠΙΣ . . . Callim. *Fragm. Bentr. num.* 181
 ΟΛΥΡΑ . . . Il. E 196. & alibi.
 ΟΜΑ . . . Callim. *Fragm. Bentr. num.* 293
 ΟΜΑΔΟΣ frequens Homero. Adde Hesiod. in *Cly-*
peo 155
 ΟΜΑΛΟΝ . . . Odyss. I 327
 ΟΜΑΡΤΕΪΝ frequens Hom.
 ΟΜΙΛΑΔΟΝ . . . Il. M 3. ac saepius. Apud Hesiod. in
Clypeo 170. scribitur ὀμιλήδον
 ΟΜΙΛΕΩΣΑΙ . . . Scribo Ομιλήσασθαι ex Il. T 159
 ΟΜΗΓΕΡΕΕΣΣΙ . . . Il. O 84
 ΟΜΗΛΙΚΗ frequens Hom.

ΟΜΗ

- Ὀμηγερέσσας . . . Odys. II 370
 Ὀμην . . . II. Ω 57. ac saepius.
 Ὀμην νῶϊ . . . Ψ 91. legitur νῶϊν Ὀμη
 Ὀμηρεῖν . . . Pro εἰσέσθαι hic scribo ἡμέρας
 Ὀμυλεῖ . . . Mox post μάχεται videtur excidisse Ὀμυ-
 λεῖν pro prima novi *Articuli* voce.
 Ὀμυχλεῖν . . . Scribendum esse Ὀμίχλει, viderunt
 alii, idque verbi habet Hesiod. Ery. 727
 Ὀμοίῃς πολέμοιο, τῷ ὁμῖ ἰέναι ποτῖνος &c. . . Sic po-
 tius haec, quae turbata erant, ordino. Ex-
 plicatur II. Q 670. Deinceps & alia Home-
 rica sic scribo
 Εὐνὸς Εὐνάλιος καὶ τὲ κλεινὸν κατέχων
 II. Σ 309. ὁμοίως δὲ φησι καὶ Ὀμοίῃς θανάτοιο (quod
 apud Homerum non invenio) καὶ ἄλλαι σε γῆ-
 ρος τείρει ὁμοίον II. Δ 315
 Ὀμοιωθήμενοι . . . II. A 187. Odys. Γ 120
 Ὀμοκλῇ frequens Hom. Adde Hesiod. in Clypeo
 431. Callim. in Delum 158, 231
 Ὀμοκλήτης . . . II. M 273
 Ὀμοκλήσασκεν . . . B 199
 Ὀμόν, ἐν τῷ αὐτῷ, ὁμοιον, ἢ μὲν ἀμφοτέροισιν ὁμόν γε-
 νος . . . Sic partim distinguo, partim corrigo ex
 II. N 354
 Ὀμορῶσαι, γεννωῶσαι scribo.
 Ὀμόσε . . . II. Μ 24. N 337. Tum verba Homeri
 ex II. M 24. sic scribo τῶν πάντων ὁμόσε σῶμασ'
 ἔτρεπε —
 Ὀμπαι . . . Callim. in Fragm. Bentl. num. 123
 Ὀμπνη Spanh. num. 53
 Ὀμπνια Bentl. num. 183
 Ὀμφαλόεσσα frequens Hom. Tum — ἀσπιδὲς ὁμ-
 φαλόεσσα exstat II. Δ 448
 Ὀμῶς, πλὴν, Ὀμῶς, ὁμῶς scribo.
 Q, ἀφθρον &c. . . Verba ὅτινα &c. sunt II. A 188.
 Subsequentia Homerica sunt *ibid.* 609. De-
 nique Ἀντὰρ ἐγ' οἱ φίλοι υἱὸν II. Z 474.

- ὄν γόνον . . . Odyss. A 741
 Ονειρέεισι πύλῃσι . . . 809
 Ονήμον . . . Scribo Ονήμον ex Odyss. B 33
 ὄν ἡτίμησ' scribo ex Il. A 94
 ὀρθ . . . Il. Ψ 775. ac saepius. Adde Schol. Theocriti pag. 108
 Ονατο, ὁμοίως scribo. Sed non suo loco hic Ονατο positum est, vel potius praecedere debuit vox Ονατο, ἀφελήθει, quod longe ante, nec suo item loco positum est, ac praeponendum hic fuit, quod quadraret istud ἑμοίως, quod hic jam est sterile.
 Ονομακλυτός Αλτης . . . Il. X 51
 Ονοσά . . . I 164
 Ονοτάζω . . . Hesiod. Ery. 258
 Οξυβελής . . . Il. Δ 126
 ὄ* κλί . . . B 325. Odyss. A 70
 ὀπαΐει . . . In περιποιεῖ hic nihil mutandum. Vide Schol. Hom. pag. 102. lin. 18. & pag. 136. lin. 11. & p. 146. lin. 50
 ὀπάονα . . . Il. P 610. Ψ 366
 ὀπατρεῖν . . . A 257
 ὀπιδά . . . Odyss. ε 82. γ 215. Adde Schol. Apollonii pag. 82
 ὀπίζεται . . . Il. X 332. & alibi. Adde Hesiod. in Chyreo 21
 ὀπιθεν δὲ δράκων . . . Il. Z 181
 ὀπιπτεύεις δὲ γυναῖκας . . . Odyss. T 67
 ὀπισθόμοι, τόποι ὀπισθεν τῶν οἰκῶν, ἐν οἷς scribo
 ὀπλοτεταῶν . . . Il. Ξ 267, 275
 ὀπιύμεναι, γαμήσαι . . . 268
 ὀργάς . . . Mox pro ἐπιθυμῶν scribo ἐπιθυμῶν
 ὀρεγνύς . . . Il. A 351. X 37
 ὀρεκῆσι μέλῃσι sic jungo ex Il. B 543
 ὀρεόνιο . . . Il. B 398. Ψ 212
 ὀρεσχωαῖσιν . . . A 268
 ὀρέσσει . . . X 93
 ὀρεσιώδες . . . Z 420

Ορέχτα

- Ὠρέχθων . . Il, Ψ 30. Vide & Schol. Apollonii, pag. 14
- Ὠρημαί . . Odyss. Π 98. & saepius. Adde Hesiod., Θεογ. 782
- Ὠρθοπυγῆν . . Forte foret, qui mox scriberet μακροτέραι sed nihil muta : pertinet ad praecedens γυνή. De exquisita hac in Graeco sermone ratione egi abhinc quinquaginta ferme annis in *Lecttionibus meis Lucianis*.
- Ὠρεῖ . . Verba Ὠρεῖ φάτο &c. sunt Il. B 142
- Ὠρέμετον . . Verba Ὠρεῖ δ' ἀνέμωι &c. sunt Il. I 4
- Ὠρμαδὲ ἐκ πίστεως . . Odyss. Ω 8
- Ὠρεῖς μέτρον . . N 101
- Ὠροδαμνοί . . Schol. Theocriti pag. 82
- Ὠρηκες . . Il. Φ 38. Hesiod. Ery. 468
- Ὠρῶς . . Vox haec scribitur cum uno Ὠ Odyss. I 221. & P 225. Verum τὸ ὕδατῶδες, hic apud Hesych. non mutem. Vide Schol. Hom. Odyss. pag. 201. lin. 45
- Ὠρο . . Il. Ω 88. ac saepius.
- Ὠρθοδία . . Recte reponitur Ὠροθῶρα Exstat Odyss. X 126. & alibi.
- Ὠρυγία . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 95
- Ὠρυμαδός . . Scribo Ὠρυμαχδός
- Ὠρναῖα aliquoties apud Hom.
- Ὠρχαμε λαῶν frequens Hom.
- Ὠρχηστρία . . Non offendor hac voce, notante saltatricem : verum pro αἶρα & ipse scribo ἑταῖρα
- Ὠρώς frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypea* 274
- Ὠρώρεται . . Odyss. T 377, 524
- Ὠρωρέχατο . . Il. Δ 26
- Ὠς ἔδεν τοῖσιν ἐπὶ scribo ex Odyss. Δ 248
- Ὠσπερ ἔφηνε . . Il. B 318
- Ὠσσα δισκέεσθαι . . Ψ 573. exstat δίσκωσθαι
- Ὠσσα ἐοργας . . B 57

- Ον γόνον . . . Odyss. A 741
 Ονερείησι πύλῃσι . . . 809
 Ονήμον . . . Scribo Ονήμον ex Odyss. B 33
 Ον ήτήμησ' scribo ex Il. A 94
 Ονδ . . . Il. Ψ 775. ac saepius. Adde Schol. Theocriti pag. 108
 Ονατο, ομοίως scribo. Sed non suo loco hic Ονατο positum est, vel potius praecedere debuit vox Ονατο, ὠφελήθει, quod longe, ante, nec suo item loco positum est, ac praeposendum hic fuit, quò quadraret istud ὁμοίως, quod hic jam est sterile.
 Ονομακλυτός Αλτης . . . Il. X 51
 Ονοσά . . . I 164
 Ονοτάζω . . . Hesiod. Eeg. 258
 Οξύβελής . . . Il. Δ 126
 Ο* κλίε . . . B 325. Odyss. A 70
 Οπαζι . . . In περιποιεῖ hic nihil mutandum. Vide Schol. Hom. pag. 102. lin. 18. & pag. 136. lin. 11. & p. 146. lin. 50
 Οπάονα . . . Il. P 610. Ψ 366
 Οπατερόν . . . A 257
 Οπίδα . . . Odyss. z 82. T 215. Adde Schol. Apollonii pag. 82
 Οπίζεται . . . Il. X 332. & alibi. Adde Hesiod. in Clypeo 21
 Οπιθεν δὲ δράκων . . . Il. Z 181
 Οπιπλεύεις δὲ γυναῖκας . . . Odyss. T 67
 Οπισαδόμενοι, τόποι ὅπισθεν τῶν οἰκῶν, ἐν οἷς scribo
 Οπλοτεράων . . . Il. Ξ 267, 275
 Οπιούμεναι, γαμήσαι . . . 268
 Οργας . . . Mox pro ἐπιθυμῶν scribo ἐπιθυμῶν
 Ορεγνύς . . . Il. A 351. X 37
 Ορεκλήσι μελήσι sic jungo ex Il. B 543
 Ορέοντο . . . Il. B 398. Ψ 212
 Ορεσχωαίσιν . . . A 268
 Ορέσσε . . . X 93
 Ορεσιάδες . . . Z 420

Ορίχθων . . . Il, Υ 30. Vide & Schol. Apollonii, pag. 14

Ορμιαί . . . Odyss. II 98. & saepius. Adde Hesiod., Θεογ. 782

Ορδοπυγίαν . . . Forte foret, qui mox scriberet μακροτέραι sed nihil muta : pertinet ad praecedens γυνή. De exquisita hac in Graeco sermone ratione egi abhinc quinquaginta ferme annis in *Lectiōibus meis Lucianeis*.

Ορμή . . . Verba Ως Ορμή &c. sunt Il. B 142

Ορμητον . . . Verba Ως δ' ορμητοι &c. sunt Il. I 4

Ορμαδὲ ἐκ πίστεως . . . Odyss. Ω 8

Ορμὸς μέτρον . . . N 101

Ορδοδαίμωνι . . . Schol. Theocriti pag. 82

Ορπηκὲς . . . Il. Φ 38. Hesiod. Ery. 468

Ορπός . . . Vox haec scribitur cum uno ε Odyss. I 221. & P 225. Verum τὸ ὑδαταδες, hic apud Hesych. non mutem. Vide Schol. Hom. Odyss. pag. 201. lin. 45

Ορσο . . . Il. Ω 88. ac saepius.

Ορδοθύρα . . . Recte reponitur Ορδοθύρα. Exstat Odyss. X 126. & alibi.

Ορτυγία . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 95

Ορτυμαδός . . . Scribo Ορτυμαγδός

Ορφναία aliquoties apud Hom.

Ορχαίμης λαών frequens Hom.

Ορχήστρις . . . Non offendor hac voce, notante saltatricem : verum pro ορχαί & ipse scribo ορχήστρις

Ορῶρεϊ frequens Hom. Adde Hesiod. in *Clypeo* 274

Ορῶρεται . . . Odyss. T 377, 524

Ορῶρεχατο . . . Il. Δ 26

Ὅς ἔδεν τοῖσ' ἐγὼ scribo ex Odyss. Δ 248

Ὅσπερ ἔφηνε . . . Il. B 318

Ὅσσα δισκῆρα . . . Υ 573. exstat δισκῆρα

Ὅσσα εὐργαίς . . . B 57

- Οσσε καὶ θαμνήσουσι . . Il. A 453
 Οσσε δέ αἱ . . . A 104
 Οσσίχον . . Theocriti Schol. pag. 48
 Οσσοίμαι . . Hesiod. Θεογ. 551
 Οσσον τε γίγαντε θαλάσσης . . Odyss. E 400
 Οσσοντο δ' ὄλαθρον . . B 152
 Οσέον εἶσω . . Il. Δ 460
 Ος· εἰσιν . . Γ 61
 Οσαι . . . Scribo Ος· τοι
 Οσχεσφιν . . Οσχεσφιν scribo, quod Hom. est frequens.
 Ος· χ' ἕτερον sic potius divido.
 Οτε, ὅταν . . Verba Διοδανίης, ὅτε τ' &c. sunt Odyss.
 M 22
 Οτ' ἐφησθα scribo ex Il. A 397
 Οτε μὲ ἰάνατο . . . P 25
 Οτε οἰσιν . . . Οτρίουσιν ex Il. O 491
 Ο, τι τόσον . . Ο, τι τόσον ex Il. A 64. & ex
 hac Hefychiana [ὅ, τι] scriptura vicissim cor-
 rigo vulgatam istic loci in Homero scriptu-
 ram, ac pro ὅτι scribo ὅ, τι
 Οτλημλάτων . . Ab ὀτλέω, quod habet Callim. in
 Fragm. Benth. num. 274
 Οτοβεῖ . . Scribo Οτλοβεῖ ex Aeschilo pag. 37
 Οτρεαλέω . . Il. Γ 260, ac saepius. Item Hesiod.
 in Clypeo 410
 Οτρεχας . . Il. M 765
 Οτρεντύς . . T 235
 Οτρεο . . Odyss. A 124 X 377
 Ο, τικεν, ἀρχη . . Recte emendavit Salmasius,
 ac duos *Articulos* in unum confudit; sed pa-
 rum recte Salmasiana correctio in edit. Schre-
 vel. est excusa, sic recudenda Ο, τικεν ἀρχη,
 ὅ, τι ἂν κρατῇ, καὶ σέμφορον εἶχαι δοκῇ. Est ex-
 plication Il. Γ 102
 Ουαῖ, φυλαῖ . . Munckerus ad Anton. Lib. pag. 251.
 pro φυλαῖ legit φεῦ, αἰ.
 Ουαταῖ βαλλεῖ . . Il. K 535

Ουατίεν . . Callim. in *Fragm. Benti.* num. 330

Ου γὰρ ἡ, ἴσσι τῷ, ἡ γὰρ δὴ scribo. Post verba
ἡ γὰρ δὴ ὑγιάσει ab ἡ, ἡδὲ novum inchoo *Artic.* & istud Οὐδ', ἡδὲ habeo pro capite *Articuli* sequentis, ac sic scribo

Οὐδ', ἡδὲ, ἡδ' ἅλα &c. ut ἡδ' ἅλα sit pro
exemplo Homérico ex *Odys.* P. 455. ubi
ἡδ' pro ἡδὲ occurrat.

Οὐδ' αἰσιφρων . . Il. Γ 183. Ergo mox scribo
ἀνόνητο.

Οὐδ' ἀπόνητο . . *Odys.* A 323

Οὐδέ ἐ Φημί . . Il. E 103

Οὐδ' ἐλεάσει . . A 664. Mox ἰλασ potius.

Ου δέμας . . A 115. Non hic cum Sal-
masio adjecerim ἡδὲ Φημί, nam hoc non expli-
catur hic, sed infra suo loco seorsum.

Οὐδ' ἐμάτησε . . Il. Π 474

Οὐδ' ἀπὸ παλαυφάτε δρυός, τῆς πάλαι &c. . . Expli-
catur hic, quo sensu quercus Homero *Odys.*
T 163. dicatur παλαυφάτο, valetque pro a-
bilis haec Hesychiana explicatio ad confir-
mandam lectionem, qua istic apud Hom. vul-
go legitur παλαυφάτε, cum libri quidam dicen-
tur habere ibi παλαυφάτε, quod est nihil.
Tum credibile est, hic in Hesychio ipsa Ho-
meri verba Ου γὰρ ἀπὸ δρυός ἴσσι παλαυφάτε,
pro capite huius *Articuli* fuisse praefixa, non,
uti nunc sunt, decurtata & inversa.

Ουδενόσωρα . . Il. Θ 178

Ουδένπως . . Divido Οὐδέ νί πως

Οὐδέ νι τῶν . . Sic & haec divido.

Οὐδέ πη . . Etiam haec sic divido ex *Odys.* M

Οὐδ' ἐρίσσο . . Il. A 332

Οὐδέ τί πω . . 124

Οὐδέ Φημί . . 115

Οὐδ' ἡβαιώ . . B 360

- Ου διαφύει . . . II. B. 476
 Ουδ' ὄγε πέν . . . A. 97
 — ὄφρα . . . 181
 — ὀνομαζόμενος . . . B. 488
 — διαφύει . . . Mox scribo ἐνεδῆ
 Οὐδ' ἐν . . . II. A. 114
 Ουδαί . . . I. 141, 283
 Ουδατα, μάσος . . . Odyss. I. 435. Schol. Theocr.
 pag. 87
 Ουκ αἰδέομαι . . . Odyss. Σ. 354
 — αἰδουμένης . . . H. Ψ. 436
 — ἀκούει scribo ex Odyss. F. 495. Tum & mox
 videtur amovendum. Saepe in hoc Lexico
 διάκτα exponuntur per pluralia.
 — ἀλαπαδνόν . . . II. E. 783
 — ἀλεγεινός . . . A. 180
 — ἀλεγοντες . . . II. 388
 — ἀλεωσιμῶς . . . Scribo Οὐχ ἀλεωσιμῶς
 — ἀπέρει, ἐκ ἀρκεί . . . Vel ἐπαρκεί scribo pro ἐκ
 ἀρκεί, vel ἐκ ejicio.
 — ἀπορρήσεται . . . Ab ἐκ ἀπορρήσεται novum in-
 choo Artic.
 — ἀρκεί . . . Scribo hic & mox ἀρκεί. Viderur vetus
 quis scriba jota, quod post a more prisco
 juxta scriptum repererit, non, ut nunc scri-
 bimus, subscriptum, perperam ante scri-
 psisse. Mox quoque scribo ἐκ ἀρκεί ἀρκεί.
 Locum puto esse alitajus Veterum, quo quis
 de quopiam, qui pōpones aliquos vanis mi-
 nis territasset, dixerit ἐκ ἀρκεί μέν τ' ἀρκεί
 μόλις τ' ἀρκεί, ἐκ ἀρκεί ἐν ἀρκεί. Non utre fante
 illos territaret, si hac vera forent, Belgice, Hy
 sou se met geen blaas met boonen bakken ver-
 waard zoeken te maaken, als dit want was.
 Sed quia vere nihil erat, quod timeretur,
 & tamen volebat eos territare, vanum ad-
 hibuit strepitum.

Ουκ ἀσεκλῆς . . Scribo Ουκ ἀσεκλῆς. eamque ob cau-
sam mox, deleto ε, scribo simpliciter ἀσε-
σεκλῆς

Ου κατὰ κόσμον . . Il. B 214

-- καταναικίσσω . . Verba Ου καταναικίσσω δηλῶ
debent novum facere *Artic.* ac dividi legique
Ου καταναικίσσω, ἀδελφόν.

Ουκ εἶω . . Il. Δ 55

— εἰσβαρεῖ. . . Nil hic tentandum. εἰσβαρεῖς est ab
εἰσβαρεῖς *stultus*, quod & hic additur, & jam
supra sub ordine positum est.

— ἐπέεικε . . Il. A 126

— ἐπέπυσε . . N 674

— ἐπιεικλόν . . E 892

— ἐπιλήσομαι . . X 387

— ἔχαθεν . . Δ 24

Ουλε . . Odyss. Ω 401. Mox tollo εσπασε post
ὕγιες

Ουλιῶ ἀσῆρ . . Il. A 62

Ουλομένην . . A 2. ac saepius.

Ουλοῦ Ἀρης . . B 461

Ουλοχύτας . . A 449

Ου μᾶν . . M 318. F 441

-- μί εἰας . . E 819. In Hesychii explica-
tione pro μί scribo μᾶν

-- μὲν πᾶσι νῦν ἐσιν &c. . . Il. X 116

Ου μᾶς . . Il. Φ 360

Ου μί εἰας, εὐ συγχωρεῖς . . Scribo hic Ουκ εἰας ex
Odyss. M 282. idque ex hoc quidem loco do-
sumtum puto ob ipsam, quam Hesychius ad-
didit, interpretationem [εὐ συγχωρεῖς] in *presen-*
ti conceptam, nec addita voce μᾶν, quae
addita fuit, ut oportebat, supra ad Ου μί εἰας,
εὐ συνεχώρεῖς μᾶν, uti legendum monui.

Ου νέεσις . . Il. F 156

Ου νομαί . . Recte sic divisit Salmastius. Existat ita
Il. Σ 101

- Ου προσαμύνει . . . Il. E 139
 Ουρανόςτι προ Γ 3
 Ουρεα . . . Pro ὄρηα mox scribo ὄρη vel ὄρεα
 Ουρεα In βήσσησιν . . . Il. A 87
 Ουρεῖας . . . A 50 Ψ 111
 Ουρίαχον . . . N 443
 Ουρον αἰρέσης . . . Φ 405
 Ουρες . . . B 153
 Ουσία . . . Mox sic potius (ut ne quid mutetur,
 ac quo sanus sensus sermoque conservetur)
 dispungo εἶδο, ὑφετός βίδο, κήσιν. Nempe
 ὑφετός βίδο sunt propria alicujus bona, unde
 vitam sustineat.
 Ουτ' αἶρ φρίνας . . . Il. A 115
 Ουτε κρατεῖ γε scribo ex Il. H 142
 Ου τί μοι ὕμνεις, ἐκ ἱεῖ μοι ὕμεις sic dispungo ex Il.
 A 335
 Ου τοι ἀπόβλητον . . . Il. B 361
 Ουχ εἶδο Ψ 305
 Ουχ ὑπελείπω &c. . . Jam recte correxit I. Fr.
 Gronovius: sed separanda & ad novum Artic.
 redigenda sunt ex sequentibus haec Ουχ ὑπεί-
 σω, ὅχ ὑπενέγκω, ὅ βασδέω ac ratio per se
 clara est.
 Οφθαλμιάσαι, φρονῆσαι scribo.
 Οφεῖν ἰδω . . . Recte repositum εἶδα pro ἰδω Vide
 Il. A 515
 Οφρυέσσαι . . . Il. X 411
 Οχ αἰρεῖς . . . A 69. ac saepissime.
 Οχεσθαι P 77
 Οχέεσκον . . . Odyss. A 618
 Οχέοντας αἰχλὺν . . . H 211
 Οχεσφι frequens Hom.
 Οχετηγός . . . Il. Φ 257
 Οχευς . . . Γ 372. ac saepius.
 Οχλειύλαι . . . Φ 261
 Οχλίσσιαν . . . M 448. Odyss. I 242

Οχμει

- Οχμαίξει . . . Aeschylus pag. 39.
 Οχοί . . . Odyss. E 404.
 Οψα . . . Γ 480. Z 77.
 Οψεαι &c. . . Dñae hīc ultimae voces novum de-
 bent facere *Artic.*
 Οψέ δάων . . . Il. φ 232.
 Οψέοντες . . . Ξ 37.
 Οψέ δύνωας . . . Odyss. E 272.
 Οψήλδες . . . Pro τας mox scribo &c.
 Οψμον . . . Il. B 325.
 Οψτελέσον scribo ex Il. B 325.
 Οψῶνα. τὴν πρὸς τὸ ὀψωνεῖν ὑπὸ ψίδα scribo.
 Ο ψήνης scribo, uti semper apud Homerum.
 Ο αν, θεός αὖ ζαν. sic potius distinguo.

Π

- Πάγαι . . . Odyss. E 405. ac saepius.
 Παιδα δέ μοι . . . Il. A 20.
 Παιδες . . . Post χρήσεως tollo comma.
 Παιδὸς . . . Odyss. φ 21. Ω 337.
 Παιδονίβηαι . . . Vide D. Heinsum ad Horatii Odas
 lib. I. 36.
 Παιητίον . . . Scribo Παιητέον.
 Παιπαλάσσαι frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ.
 860.
 Παιραύσσαι . . . Il. B 450.
 Πάλαι πεπερωμένοι αἶση . . . Il. Π 441.
 Παλαιμοσύνη . . . Odyss. Θ 103. ac saepius.
 Παλαίφατα . . . I 507. N 172.
 Παλαιῶ Φωτὶ . . . Il. Ξ 136.
 Παλαύσσο . . . E 100. & alibi.
 Παλαυῶσαι . . . Scribo Παλαυῆσαι. Vide Odyss. A
 252. & Schol.
 Παλλόλογα . . . Il. A 126.
 Παλμπετες . . . Il. 395. & alibi.

Παλιμπλαγγθέντας scribo ex Il. A 59. & Odyss. N 5
Παλινάγρετον . . . Il. A 526. Hesiod. in Clypeo 93.
Callim. in Lav. Palh. 103

Παλιγγενεσία &c. . . Pro ἀνακτασθῆναι scribo ἀνα-
καινισθῆναι.

Παλινροσθ . . . Il. Γ 33

Παλιντιστα . . . Odyss. A 379. B 144

Παλιντονα . . . Il. Θ 266. K 459

Παλιώξεις . . . M 71. Hesiod. in Clypeo 154

Παλιρρόδιον . . . Odyss. E 430. I 485

Πάλλος, κλῆρος &c. . . Pro ἀγνησιν hic legit Mun-
kerus ad Antonin. Lib. pag. 80. αἰγῆσιν, haud
dubie recte, nisi quod quis forte malit αἰγε-
σιν. Nec probo, quod hic ad Hesychium &
in notis Berkelii ad eundem Anton. pag. 290.
profertur ab J. Fr. Gronovio. Sed & ipse
Hesychius videtur imprudens ex Homero sive
Il. Γ 316. sive Ψ 861. ex Πάλλον finxisse Sub-
stantivum Πάλλος. Atqui Πάλλον utrobique po-
nitur pro ἐπαλλον, quod Scholiastra ad Il. Γ 316.
interpretatur ἐκίναν. Tum ultima Hesychiani
hujus Articuli verba [πάλλος ἐξευξεν] videntur
mihi novus fuisse Articulus, ita ut Πάλλεν fue-
rit scriptum, cui τὸ, ἐξευξε, pro interpreta-
tione non male respondet; nam qui vult πάλ-
λειν, is plura jungit, miscet, confundit.

Παλλομένων . . . Et hic legendum Παλλομένων ex Il.

Ο 191

Πάλλο . . . Il. Ο 645

Παλόνας saepius apud Hom. Adde Schol. Theo-
criti pag. 46. Tum Homeri verba [ἐν δ' ἀλ-
φιστα λευκά παλόνειν] exstant Odyss. K 529

Παμπόικελος . . . Il. Z 289, & alibi.

Παμφανώνια frequens Hom.

Παναγος . . . Il. E 487

Πανωδυσιν . . . E 372

Πανόμολος . . . K 77. & alibi. Hesiod. in Clypeo

132

Πανά-

- Πανόπλιος . . . Il. Ω 255, 493
 Πανόρην . . . Odyss. I 203. & alibi.
 Παναιφίλικα . . . Il. X 490
 Παναχαϊών frequens Hom.
 Παναιόριον . . . Il. Ω 540
 Πανδαλαΐτωρ . . . 5. & alibi.
 Πάν δ' ἡμεῖς . . . Σ 453
 Πανδύμιος . . . Odyss. Σ 1
 Πανέφιον . . . Scribo Πανόφιον ex Il. Φ 397. uti per
 se jam vidit Salmasius, qui recte item pro συν-
 ἀπ' ὄν reposuit συνοπ' ὄν hic & infra in Voce Παν-
 όφιον
 Πανημέριος frequens Hom. Adde Hesiod. in *Cly-*
peo 396
 Πανθυμαδόν . . . Odyss. Σ 33
 Πάνθ' ὑπὸ μηνιδμόν . . . Π 202
 Πανύκλιον . . . Salmasiana verborum Hermippi di-
 stinctio & correctio vitiose posita est in *Edi-*
tione Schreveliana. Ego ad aliam puto perso-
 nam verba [ἀλλ' & δέομαι &c.] esse referenda,
 ut sit responsio, data ei, qui dixerat ὦρα τά-
 νυν μετ' ἐμῶ χερσίν &c.
 Παιμασπία . . . Scribo Παγμασπία
 Παινυχή . . . Il. Ψ 105. ac saepius.
 Πανομφάτω . . . Θ 250. Adde Cl. Alberti in *Peric.*
Crit. pag. 95
 Πανόπη . . . Il. Σ 45
 Πανορμίνη . . . A πάνορμος de portu sive undique com-
 modo, sive multas naves capiente, Odyss. N
 195. Unde & Panormus urbs Siciliae.
 Πανοφίον . . . Il. Φ 397
 Πανουδιή . . . B 12. & alibi.
 Πανίλα δ' ἀπὸ &c. . . Δ 437
 Πανίη σθένει } scribo
 Πανίη τῶ
 Πανίησ' ἔστιν scribo, & mox σεργύλην. Videtur ex-
 plicari id, quod exstat Il. E 300. sed perpe-
 ram ibi scriptum: Nempe locus hic Hesychia-

nus demonstrat, tempore Hesychii ita potius per *diarefin*, uti hic apud Hesychium, ista Homeri verba fuisse scripta, quam tam language, uti hodie legitur, πάντοσε ἴσῃν.

Πάντως . . . Mox scribo αἰληθεία, pro quo dicitur vulgo ἐν vel ἐπ' αἰληθεία

Πάντως θαρσαύλη . . . Odyss. T 91

Πανυπερτάτη . . . I 25. Callim. in Jo-
ven 91

Πανύσατο aliquoties apud Hom.

Παππάζειν . . . Il. E 408

Παπλάινειν frequens Homero. Adde Hesiod. Ery.
444

Παραβλήδην . . . Il. Δ 6

Παραβλώπες . . . I 499

Παρ' αἰγανῶ &c. . . Δ 1

Παραγράφαι &c. . . In toto hoc *Articulo* nihil mu-
tem, nisi *comma* post λαβόηα deleam.

Παραδ' ἔδραμε, παρεμνήσθην . . . Nihil quadrat istud
παρεμνήσθην nec, ubi istud Παραδ' ἔδραμε occur-
rat, ideo. Il. Ξ 413. existat περὶ δ' ἔδραμε

Παραδειγμα . . . Pro παρασκευάδην scribo παραχθέν
admotum, compositum, collatum, comparatum;
nisi tu melius suggereris.

Παραδραδέειν . . . Il. Ξ 163

Παρακμάζων . . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit.
pag. 95

Παραθῆναι . . . Il. A 34

Παραβάται . . . Scribo Παραιβάται ex Il. Ψ 132

Παροι ποσὶ κάππεσε θυμὸς . . . Il. O 280

Παραισαβάζειν . . . Pro παρανενομημένα scribo παρα-
νενοηκέναι uti mox Παρακέκοπιαι exponitur πα-
ρανοεῖ

Παραόσια . . . Scribo Παραύσια ex Il. Δ 381

Παραύφασιν . . . Il. A 792. O 404

Παρακλιδὲν ἄδ' ἀπατήσας . . . Odyss. Δ 348

Παρεὶ κληιδὲν ἱμάτιον . . . 802

Παρε

- Παράκλιτος } frequentia Hom.
 Παράκλις
 Παράκλις . . Hinc παράκλις apud Aeschyl:
 pag. 37
 Παρά λαπαρην . . Scribo Παρά λαπαρην ex Il. Γ
 359
 Παράλλαξαι scribo
 Παρά ναῦφιν . . Odyss. E 493
 Παραπλήξασα . . Scribo Παραπλήξασα
 Παραπλήγας . . Odyss. E 418, 440
 Παραρῖν . . Α πάρα de quo Schol. Theocridi
 pag. 121. Vide infra Guietum ad Hefychii Πα-
 ρησία & Πάρερος
 Παραρήτοι . . Il. I 522. N 726
 Παραρῆς, μεταρῆς, παραπίσης scribo.
 Παραρῖν . . In Epist. ad Hebraeos Il. 1. Μοχ
 lego ἐχολισθῶμεν, idque video & Cl. Alberti ad
 Gloss. Novi Test. p. 170. vidisse.
 Παραρῖν . . Scribo, & mox παραρῖν.
 Παραρῖν . . In hoc Articulo scribo ἐρῖν, &
 σαρῖν, & κόρητρεν
 Παραρῖν . . Il. O 22. ac saepius.
 Παραρῖν . . E 54
 Παραρῖν . . Odyss. Δ 465
 Παραρῖν . . Il. I 496. Mox scribo παρα-
 ρῖν. Tum corrigo Scholiasten ad hunc
 Homeri locum pag. 169. lin. 20. scriboque
 παραρῖν
 Παραρῖν, παραρῖν, παραρῖν scribo ex Odyss. A
 487. Σ 177
 Παρῖν . . Il. M 302. & alibi.
 Παρῖν . . A 577
 Παρῖν . . K 346
 Παρῖν . . Γ 17
 Παραβλήδην, ἱεριστικῶς scribo. Jam supra Παρα-
 βλήδην ex Il. Δ 6. exhibui.
 Παρῖν . . Scribo ex Il. Z 250. & mox ταῖς αἰδέ-
 αῖς

Παρ-

Παρέζω . . . Il. A 407
 Παρειπεῖν . . . Aeschylus pag. 13
 Παρεκλήθη, παρεμυθήθη scribo.
 Παρεῖν νόον ἡγάγεμεν . . . Apud Homerum Il. K 391.
 unde haec sunt desumpta, non exstat quidem
 με, sed vis ejus latet in praecedenti με
 Πολλῇσι με αἰτησι παρεῖν νόον ἡγάγεον Εκίωρ
 Παρελέξατο . . . Pro παρεκλήθη scribo παρεκλίνθη.
 Certe hoc sensu παρελέξατο exstat Il. B §15.
 & alibi.
 Παρελέυσσαι . . . Il. A 132
 Παρελευσῆται scribo
 Παρ' ἐμίγνε . . . Il. A 174
 Παρ' ἐν . . . Contractum ex Παρ' ἐν
 Παρενήνεον . . . Odyss. A 147
 Παρεξ frequens Hom.
 Παρεξηλυμένῳ . . . Post ἔχων pono κομπᾶ: tum
 probo Sopringium legentem hic κατατετριμμέ-
 ναι, & Salmasium legentem ἐξηλυῆσθαι
 Παρεξ ὀδῶ . . . Il. K 349
 Παρεπλέγχθη . . . Scribo Παρεπλάγχθη ex Il. O
 464
 Παρεργότατα, κατεργώγῳτατα . . . Scribo, uti paullo
 infra, Παρεργώγῳτα, κατεργώγῳτα
 Παρ' ἐρίνεον . . . Il. Z 433
 Παρεσαι . . . A 75
 Παρέεσσαι . . . Scribo Παρέσσεται ex Il. A 213. &
 alibi.
 Παρεσόμεθα, παρεγενόμεθα . . . Scribo Παρήμεθα,
 παρεγενόμεθα
 Παρεσπονδιμένοι, ἐκθεσμοί, παρ' ἀνενομημένοι scribo
 Παρεσφηλεν . . . Il. Θ 311. Mox pro παρ' ἐφάνετο
 scribo παρ' ἐσφάλετο vel potius παρ' ἐσφάλετο
 Παρευνάζων . . . Odyss. X 37
 Παρηέρεθη . . . Il. Π 341
 Παρηέθη . . . Guicti Παρεῖθη exstat Il. Υ 868
 Παρηήξαν . . . Il. Δ 614

Παρήδην . . . Π. Ψ 690. & alibi.

Παρηγεῖ . . . H 156. ac saepius.

Παρηπάθει . . . H 360

Παρηγία . . . Recte iterum Guierus Παρηγία, quae vox exstat Il. Θ 87. & Π 152. & quamquam ibi longe alia sumatur notione, quam quae huic Hesychiano loco possit aptari, tamen *metaphorice* potest & pro *μαρτίᾳ* sumi, idque ipsius Homeri exemplo, apud quem παρήγεῖ ter quidem pro equo sumitur, sed quarto sumitur pro stulto Il. Ψ 603. Quare ubi hic e vestigio apud Hesych. sequitur Παρηγεῖ, ἄμαρτος, haud cunctanter quidem cogitare possis, & hic scribendum esse παρήγεῖ sed ultra hic vide Guierum.

Παρεθέμενοι . . . Verba Σφῆς γὰρ παρεθέμενοι κεφαλῇς exstant Odysf. B 238

Παρεθενοπίπας . . . Il. Λ 385. Mox pro αἰπαυῶν scribo αἰγαπῶν ex re ipsa & Schol. Homeri pag. 198. lin. 34

Παρεῖαιον . . . Il I 466. exstat verbum παρεῖαιον, sed ex hoc Hesychii loco, & ex eo, quod sensus in istoc Homeri loco requirit παρῶ, non παρῖ, apparet, istic apud Hom. scribendum esse

Εἰνάτωρες δὲ μοι ἀμφ' αὐτῶ παρὰ νύκτας ἵασι.

Πάριτε . . . Callim. in Lav Pall. 90

Παρεκατέλεξο . . . Il. I 501, 660

Παρημέθλωκε . . . Δ II. Ω 73

Παρησός . . . Ne audi Palmerium, caeteroquin ingeniosa eruditione praeclare de hoc Lexico meritum, negantem, in recto casu dici Παρησός. Unde enim, nisi ab recto casu Παρησός, Homerus Παρησόν, Παρησῶ, Παρησῖ habeat?

Πάρεξο . . . Il. Γ 272

Παρεῖθεν frequens Hom.

Παρώτερον . . . Il. Ψ 459, 480

Πάρος frequens Hom.

Παρπεπιβούης . . Il. Ψ 37. & alibi.

Πᾶς πυμάτης . . Σ 607

Παρφαίμενος . . M 249. Odyss. B 189

Πάρφασις . . Σ 216. Adde Cl. Alberti *Petric. Crit.* pag. 96

Παρῳδῆντες . . Scribo Παρωθῆντες ratio est manifesta. Alioqui παρῳδεῖν verbum est & probum & frequens.

Παρῳσμένων, δεδιωγμένων scribo

Πασσαμένος . . Odyss. A 124

Πασάμην . . Il. Φ 76. Ω 641

Πᾶσαν ἐπ' αἶσαν . . Θ 1

Πᾶσι δέ κεν scribo

Πασσαλόφιν . . Ω 268. & saepius.

Πάσσε &c. . . Excidit hinc pro-explicatione πᾶσε, verbum aliquod istius notionis, qua notione verbum πάσσει sumitur vulgo apud Hom. Caeterum feliciter viri docti saniozem in reliqua loci hujus parte lectionem eruerunt ex Il. 215. Scribo ergo

Πάσαι, συνήδως ἡμῖν, Πάσσε δ' αἰλές, θείου κρατευτάων ἐπαείρας

καὶ ἐνέπείκωλλε, Πολέας δ' ἐνέπασσεν αἰθέλης,

Il. Γ 126

Πάσσονα frequens in *Odyssæa*

Πασσυδίη . . Il. Δ 708, 724.

Πασσηγιά, πάσχειν θέλει scribo: Tum a Voce Παταγεί, sed scribenda Παταγῆ, novum inchoo *Artic.*

Πάταγος . . Il. N 283

Πατρῶθεν . . K 68

Πατροκασσιγνήτω aliquoties apud Hom.

Πατώσας . . Scribo Πατῶσας nisi & Πατῶω dixerint prisca Graeci.

Πάυεται, ἡσυχος γίνεται scribo

Παῦνις &c. . . Divido Παῦνις, ἀπόχρεως, & Παῦνον, μέγα novum facio *Artic.*

Παυ

Παισωνή . . . Il. B 386

Παφλαζόσια . . . N 798

Πάχeton . . . Odyss. Q 187. ex cuius loci Scholijs
scribo hic apud Hesych. παχύτερον pro πα-
χυτερον

Πάχνη . . . Odyss. ε 476. Callim. in Dian. 125

Παχυνται . . . Il. P 112

Πεδα . . . Vide Cl. Alberti pag. 96.

Πεδόθεν . . . Odyss. N 295

Περίηττε . . . Il. H 235. ac saepius.

Περειδος . . . Homerus in neutro plurali habet Περ-
ειδα Il. Ω 190. & alibi.

Πίσσα καιμένα . . . Il. T 9. Odyss. Z 124

Πείση, πεισματική χώρα scribo. Verba τῷ δὲ μάλ' ἐ-
&c. sunt Odyss. Y 23

Πελαγίζειν . . . Scribo hic πελάζειν ex Il. E 760.
Nam quamvis analogice satis commode dici
possit πελαγίζειν, eoque saepius utatur Home-
rus, tamen id hic non facit ad rhombum.

Πέλεθρον . . . σαδὶς ἐκατόν . . . Perizonius ad Aeliani
Varia III. 1. scribit σαδὶς ἐκόν. Recte: Vide
Schol. Hom. ad Odyss. Λ pag. 128. lin. 23

Πελεθρόνιος . . . Duas ultimas Articuli hujus voces
refero ad sequentem Artic. eumque sic formo
πέλει, δίδωσι, γίνεται, ὑπάρχει, ἐστὶ. sic infra suo
ordine πέλω, ἰμῶ, δίδωμι, &c.

Πέλειαι frequens Hom.

Πολεμίζειν } Scribo πολεμίζειν & πολεμίσθην Homero

Πολεμίσθην } frequentia.

Πέλλαι . . . Il. π 642

Πελλήνη, πέλις ἐν Αργεί } Sic haec in duos diffindo
Πελληνικαὶ χλαῖναι &c. } Articulos, Salmasianam
secutus correctionem.

Πελλήνη memoratur Il. B 574

Πέλω . . . Vide paullo supra ad Vocem πελεθρό-
νιος

Πέλωρ . . . Odyss. I 428. ac saepe in plurali πέλωρα
& πελώρια, item πελώριος.

Πεμπαύσεται . . . Odyss. Δ 412
 Πεμπαβάλης . . . Pro τριαιονειδῶς scribo hic τριαιονειδῶς
 Πεπαστήρην . . . Scribo πεπαστήρην ex Il. B 403. &
 alibi.

Πεπηκολόγῳ . . . Scribo πεπηκολόγῳ ex Ψ. I 575

Πεπός . . . Hesiod. Eeg. 742

Πεξαμένη . . . Il. Ξ 176

Πεπαλαγμένον frequens Homero. Adde Hesiod. Eeg.

733,

Παιπαλόνης } Haec non suo loco sunt hic posita,
 Παιπαλόσσα } ac perperam scriptum fuerat πε-
 παλόνης & πεπαλόσσα, uti saepius
 ε pro αι sed id hic ab nonneminio
 postea fuerit correctum.

Πεπαρμένον frequens Homero.

Πεπασθαι . . . Schol. Theocriti pag. 48

Πεπιθύσαι . . . Il. O 26

Πεπεισθαι . . . Odyss. Γ 23

Πεπεμμένην . . . Pro ἄστον scribo ως ἄστον, nec quid-
 quam ultra hic muto.

Πεπερμένος . . . Il. Φ 58. Mox ex Schol. ad istum
 locum pro πεπερμένος scribo πεπερσμένος.
 Nempe perperam hic ε pro αι scriptum fuit.

Πεπληγμένον, πεκαρμένον, πεπερμένον &c. scribo.

Πεπνυμένον frequens Hom.

Πεποιθης . . . Il. A 524. & alibi.

Πέποςθαι . . . Γ 99. Odyss. K 465. Ψ 53

Πεποτήσται . . . B 90

Πεπερμένος . . . Φ 58. Atque ita haec istius loci
 firmatur lectio

Πεπυκασμένα frequens Hom.

Πεπυθονται . . . Il. H 195

Πέσθαι . . . π 708

Περίσυνται . . . 78

Περίβηται . . . E 21

Περίβησαν . . . Η 424

Περίγίνεται . . . Ψ 318

Περγαλίας . . . π 642

Πε-

- Περὶ δ' ἰατρῶν . . . Scribo Περιῖατρῶν ex H. Ψ 395
 Περιποιητήν . . . Il. X 165
 Περιποιητής . . . Scribo Περιποιητής
 Περιποιήσας . . . Περιποιήσας ex Il. Φ 328
 Περιποιῶν . . . Il. Φ 163
 Περὶ δ' ἑσέ . . . A 258
 Περιποιῶν . . . Scribo Περιποιῶν
 Περιποιῶν, ἐκρέμων scribo
 Περιποιῶν . . . Il. N 728
 Περικαλλίως . . . Scribo Περικαλλίως ex Il. A 603. &
 alibi.
 Περιποιῶν, φίδω, φρόνιζε scribo
 Περιποιῶν . . . Odys. E 240. Σ 308
 Περὶ κηρὶ . . . Il. Δ 46
 Περιποιῶν frequens Hom.
 Περὶ μὲν φαῖσθαι . . . Il. I 100
 Περιποιῶν . . . *Articulum hunc suppleo, corrigo,*
atque in duos dispesco
 Περιποιῶν, ὑψηλός, ὑψηλῶν.
 Περιποιῶν, περισσῶς μακρῶν καὶ ὑψηλῶν. ΕΛΔ.
 την ἀναβάς περιποιῶν Il. Ξ 287
 Περιποιῶν ῥάβδῳ . . . Odys. K 293
 Περιποιῶν . . . Il. Σ 292
 Περιποιῶν . . . Pro κυλεύσωντες scribo κυλεύσωντες
 Περιποιῶν . . . Mox scribo διαλεμμάτων
 Περιποιῶν . . . Il. Ψ 451. ac saepius.
 Περιποιῶν scribo.
 Περιποιῶν . . . Mox scribo πινάσαι, πινάπλωσαι
 Περιποιῶν . . . Il. Δ 844
 Περιποιῶν . . . 395
 Περιποιῶν . . . Σ 220. Odys. A 16
 Περιποιῶν . . . Φ 214
 Περιποιῶν . . . Scribo Περιποιῶν ex Odys. X 84. Ma-
 bet & Apollonius I 431. ubi vide Schol.
 Περιποιῶν . . . Scribo Περιποιῶν ex Odys. K 215
 Περιποιῶν . . . Cum Voce Περιποιῶν novus inchoan-
 dus *Articulus*.

Περικέπαι. : Correctio Salmastii, scribentis Περικέ-
παι, firmatur Odyss. A 426. & alibi.

Περικαδόν . . . Il. N 551

Περικενεται Π 163

Περικέο A 393

Περικόμεθα . . Odyss. I 199

Περικαμένον A 401

Περὶ τ' ἀμφὶ τε scribo ex Il. P 760. & Hesiod. Θιού.
848

Περικαλλόμενον . . . Il. B 551

Περικρέφο . . Odyss. ε 472. Hic vero est ipsissi-
mus Homeri locus, quem hic exponit Hes-
ychius; non ille, quem profert Sopingius, uti
ex collatione possit apparere.

Περικροπέων . . . Il. B 295

Περικραδέως frequens Hom.

Περικρύναι . . . Scribo Περικύναι ex ipsa re & Odyss.
Ω 235

Περικρῶν frequens Homero. Adde Hesiod. in Cly-
peo 297

Περικρύας χρυσόν scribo ex Il. K 294. & Odyss. γ
384

Περικλαινέται . . . Mox scribo καλλωπίζεται.

Περὶ χρυσοῦ . . . Il. H 207

Περικρίων Δ 359. Odyss. Π. 203

Περικάζει . . Callim. in Lav. Pall. 76

Περικλόν . . . Il. Ω 316

Περικλέα Ε 292

Περικρένεται . . . Vide Cl. Alberti ad Gloss. Novi Test.
pag. 134

Πεσέμεν . . . Scribo πέσμεν ex Il. B 237

Πέσσω . . . Il. Ω 639

Πεταστας scribo, uti semper apud Hom.

Πέτευρον . . . Vide Schol. Theocriti pag. 110

Πέτροι ήλιβάτοι . . . Il. π 35

Πέτριτ. Ωλεφ B 617

Πευκαλῆμιν Ε 165. & alibi.

Πευκαδανόν K 8

Πε-

- Πεφασθῆναι . . Scribo πεφασθῆναι ex II. A 254
 Πεφασμένον . . II. E 127
 Παιφασσόμενα . . Alieno loco vox haec est posita; &
 perperam ante scriptum fuerat πεφασσόμενα, uti
 simile notavimus in παιπαλοέσῃ.
 Πέφαται . . II. P 689. ac saepius.
 Πέφηται . . N 829. & alibi.
 Πέφησται . . O 140. P 155
 Πεφείδωθαι . . Scribo πεφείδωθαι ex II. Φ 101
 Πεφλοδῶς scribo
 Πέφνει . . II. Ψ 776. ac saepius.
 Πεφραίdas . . E 335. Mox scribo διὰ σημείων vel
 similiter.
 Πεφρίκασσι . . II. A 383. Callim. Epigr. 26
 Πεφροβείσθαι . . Scribo hic inverso ordine πεφροβί-
 ναι, πεφροβήσθαι
 Πεφυγμένον . . Odys. A 18
 Πεφυζότες . . II. Φ 6, 528, 532. X 1
 Πηγᾶδα . . T 9. & alibi.
 Πηγεσμάλλω . . Γ 197. Quod Hesychius ait,
 quibusdam τὸ, πηγὸν, suini pro λευκόν, inter
 illos est Scholiasta Callimachi in Dian. 90
 Πηγὸν saepius apud Hom.
 Πηγυλῆς . . Odys. Σ 471. Mox scribo ψυχρᾶ,
 παγετᾶδος. Vide Schol. ad istum locum. item
 Schol. Apollon. pag. 102
 Πηδὸν . . Odys. H 328. N 78
 Πῆδας . . Pro μέγα δ' ἐβραχε πηδῆδος τε hodie II. E
 838. legitur μέγα δ' ἐβραχε φήγινος ἄξων. Quid?
 An Hesychius usus est exemplari hic corru-
 pto? An potius corruptus hic est ipse He-
 sychius? Ultima hujus Articuli Hesychiani
 verba [καὶ ἡ ἀγρία ἀμπελος] significant, τὸ
 πηδός, notare & vitem agrestem.
 Πηλὸν ἀροτρῶν . . H. K. 353
 Πηλαῖοντες . . Vide Bentlejum ad Callim. pag.
 458.

Πῆλας

Πῆλαι . . Π. π 142. T 389

Πῆλαι . . Z 474

Πῆλαιξ . . Recte Meursius πῆλαιξ, id quod frequens est Hom.

Πηλαίνες . . Il. O 42

Πηλίο . . Ψ 762

Πῆξε θυμὸν . . Ξ 40. Vulgo legitur πῆξε θυμὸν. Dubium hic mihi, utra lectio sit tenenda, tam arguta mihi videtur utraque dictio, si loci hujus Homericum sensum spectem. Mox tamen apud Hesych. scribo ψυχῇ.

Πηὸν exstat Il. Γ 163. ac plus semel in Odyss.

Πηρόν . . B 599

Πιδήεσσος . . Δ 183

Πιδῶ . . Scribo πιδῶ, atque alteri hujus loci emendationi, jam ab Eruditis datae, sub-scribo.

Πίλημα . . Callim. in *Fragm. Benti.* num. 124

Πίλαιται . . Il. T 93. & alibi.

Πίνακι πικρῶ scribo ex Il. Z 169

Πινυτή . . Odyss. Δ 444. ac saepius.

Πυλάειπαλλάξαντες . . Scribendum esse πυλάει pro πυλάει, recte viderunt Docti: exstat locus Il. N 359

Πύσια κοιμήσθαι . . Il. T 9. Ergo jam Hesychii tempore πύσια, pro quo alii libri dicuntur habere πύσια, apud Homerum hic lectum fuit.

Πυζόμενος, πύζα τε ποιῶν, καὶ βαβαύμενος τὸ λεχθὲν scribo.

Πύσιος frequens Hom.

Πυζώσασθαι . . Scribo πυζώσασθαι cum ex subjecta explicatione, tum ex Il. Z 233

Πυτανάτη διαγῶν &c. . . Scribo πυτανάτη, αἰγῶν &c.

Πυτίμα . . Credo πυτίμα per ἀρβαστρίαν fuisse dictum pro ἐπιτίμα (ut infra πύχειον pro ἐπι-χειρόν) Ἐπιτίμα vero significasse ea, quae pro poena fierent, darentur, subirentur &c.

Πυτιῶν

- Ητινὰς, ἐκλείων . . Sic disjungo ex *Odyss.* A 391.
 Tum verba τῆμα φασι, quae hic apud Hesych.
 adjecta leguntur, puto abjicienda.
 Πιτύια . . Scribo πιτύεια ex II. B 829. & Apollō-
 nio I 933. ubi vide Schol.
 Πιτύλας . . Pro κέλευμα hic scribo κέλευμα
 Πίτυς . . Mox scribo πέυκη
 Πιφαιύσκειτο . . Scribo πιφαιύσκειτο ex II. Φ 99, 333
 Πλαγίη . . *Odyss.* Φ 363. Mox scribo παραφρον
 Πλαγυχθη . . II. A 351. *Odyss.* A 2. N. 278
 Πλαθάνος . . Theocrito *Eidyll.* 15. vs. 115. dici-
 tur πλαθάνη
 Πλαταγώνιον . . Schol. Theocriti pag. 104
 Πλαταγών . . Vide Schol. Apollonii pag. 115
 Πλάταμων . . Pro μίγαι hic scribo μίγας,
 Πλειότερη . . *Odyss.* A 358
 Πλάς, πλής . . Quae sequuntur, sunt ex II. K
 579. sic exactius hic apud Hesych. scribenda
 ἀπὸ δὲ κρητῆρος Αθήνη-πλάς — Alter locus,
 qui hic subsequitur, est ex *Odyss.* Δ 319. sic
 scribendus Δυσμενίαν δ' ἀνδρῶν πλείον δόμον —
 Πλειών, ὁ ἑαυτὸς . . Callim. in *Jovem* 89
 Πλεκτὴ σειρὰ, ἢ ἐξ ἱμάντων . . Sic jungo. Vide *Odyss.*
 X 175, 192
 Πλήθει πρόσθε βάλλοντες . . Sic & haec conjungo ex
 II. Ψ 639. Tum in sequentibus postulatur
 κωλυθέντες & ἐμποδιθέντες.
 Πλεθυσαν . . Scribo πλήθυσαν ex re & ex II. E
 484
 Πλημμυρεῖ . . Scribo πλημμύρει in *Imperfecto* pro
 ἐπλημμύρει. Certe subjecta Hesychii explica-
 tio sic quadrat, & ita existat apud Callim. in
Delum 263
 Πλημμυρίς . . *Odyss.* I 486
 Πλήμνη . . Existat haec vox II. E 726. Ψ 939. eo-
 dem fere modo, quo hic apud Hesychium,
 ab Scholiaste utrobique explicata. Adde He-
 mod. in *Clypeo* 309

- Πληήλο . . . Odyss. Θ 56
 Πλησίσιον . . . Δ 7. M 149
 Πλίσσοντο . . . Z 318
 Πλόχμα . . . Il. P 52
 Πλωαί . . . Odyss. Z 40, 86. Il. X 153.
 Πλώον . . . Il. Φ 302. Odyss. E 240
 Πλωτή . . . Odyss. K 3
 Ποδάγρας . . . Il. T 400
 Ποδάγκης } frequentia Hom.
 Πόδας ὠκύς }
 Ποδηγεῖς . . . Il. K 24. & alibi.
 Ποδηγεῖσθαι frequens Hom.
 Ποθέσκε . . . Il. A 492
 Πόθεν, ἀπὸ τίνος μέγας; ἢ μεθ' &c. scribo.
 Ποιήενι . . . Ex hoc *Artic.* facio duos, supplensque
 id, quod haud dubie excidit, scribo
 Ποιήενι, εὐβοτάνω, ἐλωίδει.
 Ποιήενια, πῶον ἔχοντια, σιτοφόρον. Hoc sensu
 ποιήενια est frequens Homero.
 Ποιήεσαν . . . Il. I 50, 292
 Ποικιλομήτης frequens Hom. & Hesiodo.
 Ποικίλις . . . Schol. Theocriti pag. 81
 Ποικίλον significans συνετὸν habet Aeschylus pag. 23
 Ποιμένα λαῶν frequens Hom.
 Ποινᾶσθαι . . . Mox scribo λαμβάνειν
 Ποιπνεύει . . . Scribo ποιπνύει verbum frequens
 Hom.
 Πόλει ἀκρη . . . Il. Z 88. ac saepius.
 Πολέμοιο γεφύρας . . . Il. Δ 371
 Πολεμωτέρας . . . Feliciter Eruditi reposuerunt πο-
 λέμοιο τέρας id ipsum exstat Il. Δ 4
 Πολέας σόμα . . . Il. T 313
 Πολέος πεδίοιο . . . Δ 244
 Πολυβῆται . . . I 154, 296
 Πολύπταια . . . B 806
 Πολιὸν τε σίδηρον . . . I 366
 Πολύσταται . . . H 453

Πολλὰ

Πολλά, πολλαχῇ . . . Sequentia Homerica sic scribo πολλά δὲ μοι κραδίη πρόσφρε κισίνι ex Odyss. Δ 427, 572. K 309

Πολλὸν αἶμα . . . Il. A 91

Πολυαῖν . . . 165. & alibi, nec addendum πολέμοιο, quamquam in Hom. est additum; nam Hesychius unice τὸ, πολυαῖν, hic interpretatur.

Πολύαινε frequens Hom.

Πολυάρετ . . . scribo ex Odyss. Z 280. T 404

Πολύαρεν . . . Il. B 106. Tum mox apud Hesych. scribo δεσπότη

Πολυβενθέ . . . frequens Hom.

Πελυβοτέραι scribo, uti semper fit apud Hom.

Πολυβυάλ . . . Il. E 260. Explicatur autem hic Hesychio de femina, quia apud Homerum Pallas ita cognominatur.

Πολύδοτ . . . Scribo πολύδοτ vel πολύδινος

Πολυβῆται . . . Il. I 154, 296

Πολυγηθέες Ωραι . . . Φ 450. Hesiod. Erg. 614

Πολυδαίδαλον } frequentia Hom.

Πολυδαιδαν }
Πολυδαιράδος . . . Il. A 499

Πολυδέσμι . . . Odyss. E 33. ac saepius.

Πολυδίφιν . . . Il. Δ 171

Πολυέλικλον . . . Euripides in Phoenissas 319

Πολυζύγω . . . Il. B 293

Πολυήρατος frequens Hom. Adde Hesiod. Θεογ. 404

Πολυχήα φωνήν . . . Odyss. T 521

Πολύθετος . . . Callim. in Cererem 47

Πολυθρύλλητα, πεφνημισμένα scribo

Πολυίδεις . . . Odyss. O 458. & alibi. Hesiod. Θεογ. 616

Πολυκαυκέα . . . Il. Δ 641

Πολυκερδέα . . . Odyss. N 255

Πολυκερδίων . . . Il. Γ 41

Πολυκερος . . . 371

- Πολυκλής . . . Odyss. I 37. & alibi.
 Πολυκλήσι . . . Il. B 74
 Πολύκλητος . . . Δ 438
 Πολύκμητον . . . Odyss. E 324. ac saepius.
 Πολύκμηλον . . . Il. B 497
 Πολυκοισανή . . . 204
 Πολυκλήμων . . . E 613
 Πολυλχί . . . 613
 Πολύλκων . . . Scribo πολύλλκων ex Odyss. E 442.
 Sed apud Callim. in *Apoll.* 80. in *Delum* 316.
 Iegitur πολύλλκων
 Πολυμερῶς . . . Pro ἔχων conjicit Cl. Alberti ad *Gloss.*
Novi Test. p. 166. ἔχων
 Πολύμηλον . . . Il. B 705. & alibi, Hesiod. *Erg.* 308
 Πολύμητι } frequentia Hom.
 Πολυμήχανε }
 Πολυμήτισην . . . Odyss. E 64. & alibi.
 Πολυξενῶ . . . Hesiod. *Erg.* 715
 Πολυπαίμονος . . . Il. Δ 433
 Πολυπενθέας . . . I 559. & alibi.
 Πολυπιδάκκας Idης . . . T 59
 Πολυπλάγκτοις scribo ex Odyss. P 425
 Πολυπύχης . . . Il. Θ 411. ac saepius, Hesiod. *Θεογ.*
 113
 Πολυρρήνη . . . Scribo πολυρρήνης ex Odyss. Δ 256
 Πολυρρήνη . . . Il. I 154, 296
 Πολυσαρμόμοιο . . . B 814
 Πολυσπέρων . . . 804. Hesiod. *Θεογ.* 365
 Πολυσικίος . . . Scribo πολύσιος, quo utitur Callim.
 in *Jouen* 26. quodque Scholiastes interpre-
 tatur πολυπατήτος.
 Πολύσωνα . . . Il. A 445
 Πολύσλας frequens Hom.
 Πολυτρήσωνος . . . Il. B 502, 582.
 Πολυτλήμων . . . H 152. & alibi.
 Πολύτροπος . . . Odyss. K 330
 Πολυτρόπως . . . Epist. ad Hebr. 1
 Πολύφημον . . . Odyss. B 150. ac saepius.

Πεκυφλοῖσ'βοιο frequens Hom. Adde Hesiod, Ery.

648

Πολυφάρ/3ε . . Il. E 200, 301. Hesiod. Θηγ. 912

Πολυφραδέε . . Hesiod. *ibid.* 494

Πολύφρονος scribe ex Il. Σ 108. ac saepius.

Πολύγαλλον frequens Hom.

Πολυνύκτον . . Hesiod. Θηγ. 715

Πολυπτόν . . Odys. X 386

Πολυάτεσι . . Potius Πολυάτεσσιν

Πολυάτεις . . Odys. N 322

Πολυάτης . . Γ 325. ac saepius.

Πολυάτης frequens Hom.

Πονεῖν μεναι . . Il. Δ 374. & alibi.

Πόλοθεν . . E 395

Πολυπόροιο frequens Hom.

Ποππύσματα α ποππύω apud Schol. Theocriti p. 50

Προθμήες . . Odys. γ 187. Mox apud Hesych.

pro ονειροῖ scribe εἰ νεκροῖ

Προθμός . . Odys. Δ 671. & alibi.

Προσάμειν . . Scribe προσάμειν

Προσανέσσα . . Cum Il. Γ 411. vulgo quidem legitur προσνέσσα, in aliis vero libris legi dicitur προσανέσσα, credibile est, hanc lectionem esse genuinam, certe Hesychii tempore fuisse ita lectitatum.

Πρόστυν . . Odys. Γ 403. & alibi.

Προτακί . . Il. P 4

Πρότις . . E 162

Πρόφρεν κραδίη . . Saepe haec locutio existat apud Hom.

Προφύρεθ' θάνατος . . Il. E 83

Πρόσωι . . Il. Π 86

Ποσειδάτωρ scribe ex Il. Ψ 121

Ποσειδών . . ποσειδών ex Odys. Z 265

Πόσον . . Odys. Ω 287

Πότην . . Scribe ποτήν, atque hinc confirmo lectionem librorum, Odys. E 337. habentium

B b 3

πατήν

ποτὴν pro vulgato ποτῇ. Tum ipsum illum Homeri versum Λιθύη δ' εἰκῶνα ποτὴν ἀνεδύσατο λίμνης intelligo ac verto *Mergo vero similis volatuum exstitit e palude.*

Ποτὶ γαίῃ . . . Il. Δ 112

Ποτιδέμεναι . . . B 137 ac saepius. Callim. in *Dian.* 147

Ποτιδέσεται . . . Il. Π 10

Ποτιδάσκηαι . . . Odyss. I 234, 249

Ποτειρόμενος . . . Scribo Ποτ' εἰρόμενος. Sane inepte atque inconsulte videtur Hesychius hoc exsignasse ex Il. H 127. *Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος* —

Ποτὶ Φῦλα sic dirimo.

Ποτὶ καὶ ῥόν . . . Scribo Ποτὶ ἔρκον ex Odyss. Σ 101

Ποτιᾶς . . . Scribo Ποτνιαῖς

Ποταῖναι . . . Il. B 462

Πολυβότεια . . . Scribo Παλυβότεια non ob literarum ordinem modo, sed quia sic semper apud Homerum.

Παλὺν ὑφ' ὕγην . . . Scribo Παλὺν ἐφ' ὕγην ex Il. K 27. Adde Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 96

Πῆ τὰ τόξα . . . Il. E 171

Πραῖθεν . . . Scribo Πραθέν ex Hesiodo in *Clypeo* 240

Πραπίδεςσι . . . Odyss. Θ 547. ac saepius. Hesiod. *Θεογ.* 608

Πρασιᾶ . . . Odyss. H 127

Πρῶτα pro πρώτῃ habet Callim. in *Cerer.* 20, 40. & πρᾶτιςον pro πρώτισον in *Lat. Pall.* 9

Πρῶβα frequens Hom.

Προβείη . . . Pro τιμῇ scribo τιμητή

Προβήϊον . . . Il. Θ 289

Πρηκῆρα . . . I 443

Πρῆξαι δ' ἐμπης . . . A 361

Πρηξῆς . . . Hesiod. *Θεογ.* 846

Πρῆον . . . Scribo Πρηών ex Hesiodo in *Clypeo* 437

Πρῶ,

Πρὸ, τὸ, τε συνηθὲς &c. . . *Articulum* hunc sic expedito, ut dicat Hesychius, vocem *πρὸ* & ordinariam habere significationem, uti in verbis Homeri *καρπαλίμως* &c. ex II. I 704. & sumi pro *ἀπὸ*, uti in verbis item Homeri *ὄψιν ἄσασμι* &c. ex eadem *Rhaps.* v. 485. Ergo omnem hunc Hesychianum *Articulum* sic scribo ac distinguo *Πρὸ, τὸ, τε συνηθὲς καρπαλίμως, καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἔχμεν* -- καὶ ἀπὸ τῆς, ἀπὸ, ὄψιν τ' ἄσασμι *προταμῶν*. Misella profecto disceptatio! *πρὸ* in *προταμῶν* non tam ἀπὸ ibi significat, quam simpliciter *προτέρως*. Quisquis Graeca intelligis, lege ibi Homerum, ac videbis, senem Phoenicem memorare Achilli, uti infantem Achillem tamquam filiolum suum foverit, atque ita delenierit sibi quoque adstrinxerit, ut is ad mensam noluerit nisi in Phoenicis genibus confidere, cibumque a Phoenice praecisum capere &c. Vidit fere hoc & Homeri Scholiastes, qui istud *προταμῶν* venuste interpretatur τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατεργασάμενον, cibo, quo vesceretur iste puerulus, prius molliato sive attenuato. Qui fingat, se videre tenellas istiusmodi aetatulas ad mensam cibum a matribus, a ministris, ab amicis corculis prius paratum, praefectum, diminutumque capientes; suavissimum istum Homeri locum probe intellexerit.

Προαλεῖ . . II. Φ 262

Προβέβηλα . . A 113

Προβλήτας . . . Mox scribo *Στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον* ex II. M 259

Προβλάσκειν . . Odyss. Φ 239. & alibi.

Πρὸ γὰρ ἦκε . . II. A 196

Πρὸ δ' ἐνῆκε . . Scribo *Πρὸ δέ μ' ἦκε* ex II. A 208.

Προδοῖσι . . II. Δ 107

Προδοῖ . . Scribo *μox πρόσθεν*

Πρὸ ἐθεν . . II. E 96

Προ-

Προείλατο, ἐπελέξατο &c.
 Προείλετο, & προείλατο

} Puto, duos hosce *Arti-*
culos fuisse unum, hisce
 modo verbis [*Προείλετο*,
ἐπελέξατο, *ἡθέλησεν*] con-
 ceptum & ab Hesychio
 profectum; sed τὸ, *προεί-*
λετο, vitiose tandem per
 scribam mutatum fuisse
 in *προείλατο*. Tum ve-
 ro eruditum aliquem
 lectorem ad exemplaris
 sui oram scripsisse *Προεί-*
λετο, & *Προείλατο*, eoque
 ipso monuisse, scriben-
 dum esse non *Προεί-*
λατο, sed *Προείλετο*. quae
 correctionis verba post-
 modum imperite quasi
 pro novo omissoque *Ar-*
ticulo in Lexici hujus se-
 riem fuerint recepta. Ita-
 que istud *Προείλετο*, & *προ-*
είλατο, expelli censeo, ac
 simpliciter ab initio scri-
 bi *Προείλετο*, *ἐπελέξατο*,
ἡθέλησεν, nec quidquam
 ultra.

Προείμεν . . Odyss. K 155

Προέρουσαν . . Scribo vel *Προέρουσαν* ex Odyss. O 496.
 vel correctius *Προέρουσαν* ex Il. A 435. nec du-
 bium mihi, quin ita & in dicto Odyssae loco
 olim lectum fuerit, uti recte legitur Odyss. I. 73.

προέρουσαμεν

Προέρουσαν . . Recte correxit Cl. Alberti in *Perit.*
Crit. pag. 96

Προέρουσαν, *προέλυσαν* . . Si non & hic *Προέρουσαν*,
 certe pro *προέλυσαν* scribo *προέλυσαν*, uti praec-
 cessit.

Προέρουσαν

- Πρόες . . . Il. A 127. & alibi.
 Προήκα . . . P 545. Ergo & ex hoc Hesychiano
 firmatur vacillans istius loci in Hom. lectio.
 Προήκα . . . Odyss. M 205
 Προθέλιμνοι . . . Il. I 537. ac saepius. Callim. in
 Delium 134
 Προθάρων . . . Il. H 363. & alibi.
 Προταλλεν . . . Odyss. Θ 365. ac saepius.
 Προταψεν . . . Il. A 3. legitur αἶδι (non αἶδο,
 uti male scriptum est in notis Schrevelianae
 Hesychii editionis) προταψεν
 Προΐκα . . . Scribo Προτεται. Vide mox.
 Πρόκας . . . Odyss. P 295. Adde Schol. Apoll. p. 81
 Προκτεχρισμένον . . . Mox scribo ὑποκτισμένον
 Προκλήτω . . . Recte Salmasius Πρόκλντω, idque
 eodem sensu, quo hic interpretatur Hesychius, exstat Il. T 204
 Προκρόσσας . . . Il. H 35. Tum ex istius loci Scholiis
 corrogo hic Hesychium scriboque κλμα
 κηδόν.
 Προμαχέων . . . Munckerus ad Antonin. Lib. pag. 50.
 legit Προμαχών
 Προμηστίναι . . . Odyss. Δ 132
 Πρόμολε . . . Il. Z 392. ac saepius. Callim. in
 Dian. 142
 Προναίος . . . Callim. in Fragm. Bentl. num. 220
 Προπαυδέματα, προμαθήματα scribo
 Πρόπαις . . . Mox scribo μαρμαίω & μαρμαίωσις.
 Πρόπλευθει . . . Verba Εἰ δὲ θέλεις, ἐπύμνω &c. sup
 Odyss. P 277
 Προπέφανται . . . Il. H 332
 Προκυλινδόμενοι . . . Non ex literarum serie modo
 Προκυλινδόμενοι scribo, sed & diserte ex Il. X
 221. & Odyss. P 530
 Πρόπωνα . . . Scribo Πρόπωνα
 Πρόφρησιν . . . Mox προφρήτην recte Cl. Alberti in
 Peric. Crit. pag. 96. scribit προφρήτην.

Προσαπήλαι, τιμῆσαι . . Scribo Προσαπειλῆσαι, ἐπι-
τιμῆσαι

Προσαπειλή . . Pro τιμῇ scribo ἐπιτιμίας

Προσαρασσόμενον . . Lucianus T. II. pag. 754. edit.
Salmur.

Προσαυσιάτω . . Recte Salmasius Προσαυδάτω. id
namque existat Odyss. O 439

Πρόσβαλον . . Scribo Πρόσβαλε vel Προβαλῆ

Πρὸς δέ με . . Il. X 59

Προσεβήσατο, προσέβη scribo ex Il. B 48. ac fac-
pius.

Προσείσας . . Scribo προσείσας a προσείω impello,
a πρὸς & εἰώ

Προσέλει . . Scribo προσελεῖ, in lutum projicit, pro-
volvit &c. ab ἐλῶ & sic Hesychiana quadrat
explicatio.

Προσαίνει . . Scribo Προσσαίνει

Πρὸς ἐνώπια . . Il. Θ 435

Προσερεύγεται . . O 621

Προσῆκει, πρέπει } scribo.

Προσηκός

Προσήλια . . προσήλω habet Aeschylus pag. 31. ubi
vide Schol.

Προσήλωσαν . . Pro ἔτρωσαν scribo ἐσαύρωσαν

Προσήλωται . . Pro ἀνέσρωται scribo ἀνεσαύρωται

Πρόηται . . Scribo πρόσηται

Πρόσθ' ἰσάμην . . Il. Δ 59

Προσεί . . Novum inchoo Artic. a προσείμεν

Προσκαταγνῆς . . Scribo πρὸ καταγνῆς propter ap-
positam interpretationem.

Προσκηδεῖς . . Odyss. Φ 35

Προσκειῖλαι, προσορμίσαι scribo.

Προσας, πρόσον scribo

Προσροπαῖ . . Mox scribo τροπόμεν

Προσφάσθαι . . Odyss. Ψ 106

Προσφῦσα . . Il. Ω 213

Προσφύες, προσφκωμένοι scribo.

Προ-

Προφείς : . Recte I. Fr. Gronovius *προφίς* existat
Odyss. M 433

Πρόσω . . . Mox scribo *μετὰ ταῦτα*.

Προσκειῖλαι, προσωρίσσαι . . . Scribo *προσκεῖλαι*, *προσωρίσσαι*

Προσωπεδῆνες . . . quasi *πρόσω πεδῆνες alius defigentes*.

Προτελεια . . . Euripid. *Ipbig.* 718

Πρό τ' εἶναι . . . Il. A 70

Προτέρω . . . Verba Οὐδ' αἶρα μοι *προτέρω* &c. sunt
Odyss. I 64

Προτιβάλλεαι . . . Il. E 879

Προτιδέγμεναι } Haec & vitiose, nec suo loco sunt
Προτιδέγμενοι } hic posita. Supra suo fere loco
& recte occurrerunt *ποτιδέγμεναι* &
ποτιδέγμενοι.

Προτιδεῖν . . . Scribo *προτιτελεῖν* ex Il. K 347. nec ab-
soluta est Hesychiana explicatio. Non cepit
H. Steph. in *Thesauri Graeci appendice*. Adde
Schol. Homeri ad locum recitatum.

Πρότμησιν . . . Il. A 424

Προτόνοισι . . . A 434 & alibi.

Προτροπάδην . . . H 304

Προχλεῖν . . . Scribo *προχλεῖν*, contractum ex *προ-
λεῖν luto obvolvare*, ab ελθ.

Προξενεῖς, ξενίζεις . . . Scribo *προξένεις, ἐξενίζεις*.

Προτροπάδην . . . Scribo *προτροπάδην*, uti paulo supra:

Προφερέστεροι . . . Odyss. Φ 134 & alibi. Itaque haec
loci istius apud Hom. lectio prae altera [*πο-
λυφέρτεροι*] est aequalis aetati Hesychii.

Πρό φώς δε . . . Il. Π 188. legitur *προφώσδε*. Il. T
118. *πρό φώσδε*. Utrumque locum hic expli-
cat Hesychius.

Πρόφρασσα . . . Il. K 290. & alibi.

Προφρανέως frequens Hom.

Πρόχην . . . Verba *πρόχην καθεζομένη* sunt Il. I 566.

Tum verba *πρόχην, ἐπεὶ πολλῶν* &c. sunt Odyss.

Ξ 69. ubi πρόχνη notat τελείως & παντελῶς, uti
& II. Φ 460

Ergo totum hunc Hesychii locum sic di-
pescō

Πρόχνη, ἐπὶ γόνατα, διὸν πρὸ γόνατ^Θ. Πρόχνη
καθεζομένη. καὶ παντελῶς,

Πρόχνη, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γόνατ^Θ
ἐλυσε.

καὶ πρόσριζον, παντελῶς καὶ τελείως. Inepte
tamen ex dicto Odysseae loco omissa
sunt verba priora, unde unice appa-
ret, πρόχνη ἱστικ sumi pro τελείως & ad-
dita sunt sequentia [ἐπεὶ πολλῶν &c.]
nihil ad rem facientia. Quod hic apud
Hesych. additur καὶ πρόσριζον, eo ipso si-
gnificatur, τὸ, πρόχνη, etiam ad radē-
cem usque notare.

Προχὴ frequens Homero. Sed in fine hujus Ar-
ticulti vox προχὴ potest omitti, vel ita intel-
ligi, quasi dicatur, προχὴν etiam τῷ ποταμῷ προ-
σέμιον notare.

Πρόχος frequens Hom.

Προδοὶν scribo

Προλεῖς frequens Hom.

Προλέεσθ' ἀραρεῖν . . II. E 744. Hesiod. in Clypeo

193

Πρίμα . . Scribo πρίμα

Πρίμα δὲ, πρίμαθεν . . Puto quidem, Hesychium
hic scripsisse πρίμαδε, πρίμαθεν, sed quā
istae duae voces idem notent, mihi non li-
quet.

Πρίμαθεν . . II. O 716

Πρίμος frequens Hom.

Πρίμωια . . Scribo πρίμωια ex II. Ξ 307. ac do-
inceps sic interpungo — πρίμωια, πρίων, πρίων
τὸ ἐπὶ γόνατον μέγας.

Πρ-

Πρωταγωνιον : : Ultimam hujus Articuli vocem scribo δεναζόμενος

Πρωταγος . . . Il. E 678

Πρωδηβας . . . Odyss. Θ 263

Πρωιζος . . . Il. B. 303

Πρωιον . . . O 470. Callim. in Len. Pall. 27

Πρωικες . . . A πρωιζ, quod Schol. Callimachi in Apoll. 41. exponit rorem : Adde & Theocriti Schol. pag. 44

Πρωικος λυτρος πρωιανη . . . Videretur sensus simplex esse Alvum, exonera, nec excrementa ejicias juxta vel extra latrinam, sive alvi purgatorium Belgice Sit iet degen op de brul &c. Πρωικοςδαι τι vos comprehendere, concludere totum : item potius alicujus. Belgice, Over iet vel over iemand been sitten en beslaan, overmagtigen &c. Hinc saepe apud Graecos dicitur πρωικοςδαι των καλεσμενων.

Πρωικονας . . . Il. N 282. & alibi.

Πρωικησι θυρησι . . . X 66

Πρωικον υπηικτην . . . Ω 348. Odyss. K 279. Sed in utroque loco legitur υπηικτη leviter ergo erravit manus Hesychii.

Πρωικοπαγεις . . . Il. E 194

Πρωικοτοκος . . . P 5

Πρωικοτυπος, εις αικαλυδας scribo

Πτατο . . . Il. Y 880

Πτατος . . . Et hic scribo πτατος

Πτερικει, παραδουσει scribit Munkerus ad Anton. Lib. pag. 51

Πτερικιζεν . . . Pro κινει scribo κινη

Πτησαι, ταχικως πετεται . . . Scribo πτηται, ταχικως πετεται. Vide Il. O 170

Πτιδαμερον . . . Callim. in Dian. 191

Πτορδος . . . Odyss. Z 128. Hesiod. Erg. 421

Πτυγμα . . . Il. E 315

Πτυκλον . . . Z 169

Πτυόφον . . . Il. N 588

Πτύχες . . . Σ 481. & alibi.

Πτώξ . . . P 676. X 310

Πτωκαζόμενοι . . . Il. Δ 372. exstat πτωκαζέμεν. utrumque valet.

Πύελος, ἡ &c. . . . Odyss. T 553. ibique ita sumitur, uti haec vox infra explicatur Hesychio.

Πυγμή . . . Il. Y 669

Πυγέσιον . . Odyss. K 517. Adde Schof.

Πυθεται . . . Il. Λ 395. Odyss. A 161

Πυθοῖ . . Odyss. Θ 80

Πυθῶ . . . Quod hic legitur πυθῶδε, vulgo apud Hesiod. in *Clypeo* vs. ult. legitur πυθοῖδε

Πύκα . . . Mox scribo πύκα δ' ἔτρεφε ex Il. E 70. Tum πύκα ποτηροῦ exstat Odyss. A 333. denique πυκινὸν λέχος Il. I 617

Πυκμήδεος . . Odyss. A 438

Πυκινὸν δ' ἄχος . . . Il. Π 599. Hesiod. *Erg.* 532, 553

Πυκινὰ ρωγυλέην . . Odyss. N 438

Πύλαι . . . In fine hujus *Artic.* θυράων ὑψηλέων est ex Odyss. Γ 408

Πυλαιεῖδες . . . Mox scribo ἐπὶ κάλλει

Πύλαι ἔρανῃ, τὰ νέφη scribo. Il. E 749

Πυλάργαο frequens Hom. de Plutone. Ex duobus his *Articulis* facio unum scriboque

Πυλάργαο, τῇ πύλῃ προσηρημένῃ — Πυλάργαο κρατεροῖο, τῇ ταῖς πύλαις ισχυρῶς ἐπαρτισμένης &c. nec ultimam hanc vocem muto. Media Homeri verba sunt Il. N 415. & Odyss. A 276. quae exponuntur ab Hesychio.

Πυλέων . . . Vox haec pro coronis exstat Il. M 340. at pro partibus Il. H 1

Πυλαῶν frequens Hom.

Πύματον & hoc frequens Hom. Adde Hesiod. *Θεογ.* 497

Πύξον . . . Il. Ω 269

Πύξον

Πύππαξ . . . Pro λέωντος scribo hic γέλατος

Πυργηδόν . . . Il. M 43. & alibi.

Πυργός . . . Verba Εἶπαι ὅποτε πύργος &c. sunt Il.

Δ 334

Πυρικήεα . . . Odyss. I 387

Πυρῖκαυτος . . . Il. N 564

Πυρὶ κηλείω scribo ex Il. O 744

Πυρὶ φλεγέθων . . . Odyss. K 513

Πυρκαῖα . . . Il. Ψ 225. & alibi.

Πύρνος . . . Odyss. P 362

Πύρνοι . . . O 311. P 12. & apud Schol.

Theocriti pag. 12

Πυρὸν . . . Odyss. I 110

Πυρὸς αὐγὴ . . . Il. I 206

— δηῖον scribo ex B 415. ac saepius.

— μειλισσέμεν . . . H 410

— μένος . . . Z 182

— δάμας . . . N 673

Πυροφόροιο . . . M 314. & alibi.

Πυρπολέονίης . . . Odyss. K 30

Πυρπολέμενος . . . Mox scribo πολεῖν pro πολεμῶν

Πυρσοί . . . Il. Σ 211

Πυρσοκρηστολέονιος . . . Bentlejus ad Malalam pag. 15.

legit πυρσοκρηστολέονιος.

Πύσει . . . Vulgo legitur πύσσει Il. Δ 174

Πύσσει frequens Hom.

Πωλεῖται . . . Odyss. Δ 384

Πωλεύμενοι . . . B 55. & alibi.

Πωλήσεαι scribo pro πωλευσσεαι

Πωλεῖσθαι . . . Scribo πωλεῖσθαι, & confero cum eo,
quod Hesychius supra scripsit ad πωλεῖται.

Πῶς τ' αἴρει . . . Scribo Πῶς γάρ τι ex Il. A 123

Πῶν . . . Il. Δ 695. & alibi.

P

- Pa**, δὴ, σύνδεσμος, ἄλλαι &c. . . Il. B 1
 Ραδιὴν . . Il. Y 583 & Schol. Theocriti pag.
 104. & in *sententiis* Theognidis.
 Ραδάμυγες . . Il. A 536 & alibi. Callim. in *Laod.*
 Pall. II. Hesiod. *Θεογ.* 183
 Ραίνοντο . . Il. A 282
 Ραίοιτο . . Odys. I 459. ac saepius.
 Ραισηῖρα . . Il. E 477
 Ραίων, ἐνθυμώτερος scribo.
 Ραίικος . . Scribo *raikos* frequens Hom.
 Ραίικρος . . Callim. in *Fragm. Bentl.* num. 204
 Ραπίς . . Pro *καπίς* mox scribo *καπίς*
 Ράσσα . . Scribo *rássate* ex Odys. T 150. Vide ibi
 Schol.
 Ραφανὴς . . Ultima *Articuli* huius vox *ραφας* existat
 Odys. X 186
 Ραρχίς . . Il. I 208
 Ρεα pro *ραδίας* frequens Hom.
 Ρεε δ' αἰματι γαῖαν . . Il. Δ 451
 Ρεῖθεα frequens Hom.
 Ρεθίον . . Il. Π 856. & alibi.
 Ρέζεσκον . . Θ 250
 Ρεῖα ζώοντες scribo ex Il. Z 138. Odys. Δ 138. E 122
 Ρηξήσασα frequens Hom. Adde Hesiod. *Θεογ.* 1007
 Ρηγεδανῶς . . Vide mox infra ad *Ρηγεδανῆς*
 Ρήγησε βοὴν . . Il. E 596. Sed inepte addidit He-
 sychius *βοὴν*, quod ad *ρήγησε* in dicto Homeri
 loco nihil pertinet.
 Ρέος . . Aeschylus pag. 29 & 42
 Ρήγασα } frequentia Hom.
 Ρηγμῖν }
 Ρηγυυσκε . . Il. H 141
 Ρηδίας . . Scribo *ρηδίας* frequens Hom.
 Ρήη . . Il. B 728

- Ρηγε . . . Vide Cl. Alberti in *Perf. Crit.* pag. 97
 Ρησοῖα . . . Il. Σ 371
 Ρητῆρα . . . I 443
 Ρητῆρα . . . Odyss. Ε 393
 Ρητῶ . . . Il. Φ 445
 Ρηγεδανῆς . . . T 325. Plutarchus in *de aud. Poet.* pag. 22. το, ρηγεδανός, interpretatur πακο-
 θαντος. Δανοὶ γὰρ Μακεδόνες τὸν θάνατον κα-
 λῶσι.
 Ρηγλῶν . . . Hesiodus in *Clypeo* 131
 Ρηγιον . . . Il. A 325. ac saepius. Mox scribo φοβε-
 ρώτεροι
 Ρήνισα . . . E 873
 Ρήσχος . . . Callim. in *Fragm. Benth.* num. 285
 Ρικνοί . . . *ibid.* num. 49
 Ρίμφα frequens Hom.
 Ρινοτόμος . . . Il. Φ 392. Hesiod. *Θεογ.* 934. Mox
 apud Hesych. & ego διατορῶν scribo pro διατορικῶν
 Ρίπεσσι scribo ex Odyss. E 256
 Ριπή τ' ἀνοία &c. . . Corrigo (uti & Cl. Alberti
 pag. 97. post nos vidit) ex Il. Π 589. Ριπή
 ταναοῖο, ὁρμή τ' ἄγαν ἐκλεταμένε. Adde Schol.
 Ριπλάω frequens Hom.
 Ροδανῶν . . . Il. Σ 576. Ergo Hesychius hanc istius
 loci lectionem firmat.
 Ροδάεσσα . . . Il. Ψ 186
 Ρόδιον . . . Odyss. E 412
 Ροιβδεῖ . . . M 106
 Ροιῆσαι . . . Il. K 502
 Ροιῶ . . . Il. Π 361. & alibi.
 Ροικον . . . Schol. Theocriti pag. 47
 Ρόμβος . . . *ibid.* pag. 26
 Ρέος frequens Hom.
 Ρόχθει . . . Odyss. E 402. M 60
 Ρυγχιάζειν a Ρόγγος apud Schol. Theocriti p. 67
 Ρυδόν . . . Odyss. O 425. ρυδὸν ἀφνειοῖο
 Ρεῦμα . . .
 Ρεῖ . . .
 Ραῖ . . .

ρεῖομα
 ρεῖομα
 ρεῖομα
 ρεῖομα

Ρυφάνης . . Hinc ρυφάνια apud Callim. in *Jovent* 84.
quod Schol. deducit παρὰ τῆ ρύδην καὶ ἀφένθ,
τυτέσι τὴν τῆ πλάτῃ ρύση

Ρυθῆναι, ἱερχθῆναι . . Ab ἱεῖω pro ἱεῖω frango,
est ἱερχθῆναι

Ρυμὸς frequens Hom.

Ρυοῖαι pro σῶζοναι Il. I 396

Ρύσια . . . Δ 673

Ρυζάζοντες . . Odyss. II 109

Ρυτῆς frequens Hom.

Ρυτίον . . Il. B 648

Ρυτέν . . Odyss. II 10. Z 267

Ρωγαλέα frequens Hom.

Ρωγμὸς . . Scribo Ρωγμὸς ex Il. V 420. & infra ex
ipso Hesychio.

Ρωόνιο frequens Hom.

Ρῶπες . . Odyss. K 166. & alibi.

Ρωπήια . . Il. N 199. ac saepius. Adde Schol.

Ρωπτεύειν . . Mox pro ῥση scribo ῥσ

Σ

Σαβαρίζειν : Scribo Σαβείζειν, atque excidisse
puto καλεῖν, ac nonnihil aliud, ad quod per-
tineat vox κέραξ & Hesychium velle, τὸ σα-
βείζειν notare imitari corvos, ac ter clamare
σαβείζω

Σάινει frequens Hom.

Σάικας &c. Omnem hunc Articulum sic constituo

Σάικας, Ἡμεῖς γὰρ ἄνδρες οἱ παρόντες εἰ λόγῳ

Νόστον νοσῶμεν τὴν ἑταιρίαν Σάικας.

Ἔγω δὲ προσαναγορεύω διὰ τὸ ξένος εἶναι οἱ γὰρ

Σάικας σαδραί.

Σακίσπαλον . . Il. E 126. Callim. in *Jovent* 71

† Σαλύγη . . In medio hoc Art. pro τῆ scribo τῆς

Σαλώ . . Mox scribo πεφρονισμένη

Σάικα ὅμοιοι κληνκίτες . . Il. Δ 529

Σαμβά

+ Σαλάβρε
αγ. σαλάροου.
v. Frank 2
Callim. p. 71.
no.

Σάριβα . . . Vide Cl. Alberti *Miscell. Crit. in Hesych.* pag. 318

Σάρις ὑλήσεως Θερπίνης scribo ex Il. N 12. Tum mox Θράκη vel Θράκην pro Θράκη denique scribo & ἡ μετακινεῖται, scilicet *Homerus*, qui nusquam nominet *Samotdracen*, sed eam semper *Samum* vocitet, id quod verum est.

Σαραπίης, τὰς μαννάδας scribo.

Σάρον, καλλιπάρην scribo hic & mox *ν. Spach. ad Callim. pag. 436.*

Σαρωνίδης . . . Callim. in *Joventis* 22

Σαυλῶ . . . Scribo Σάυλ vel Σαυλῶ, hoc in *passivo*, illud in *activo*, a σαυλῶ

Σαυρωτήρης . . . Scribo Σαυρωτήρης. Vox exstat Il. K 153

Σαφηνεῖ, ἐρηγεύσει scribo.

Σάω . . . Il. Π 363. ac saepius.

Σαώκῃς . . . Forte a monte Σαώκῃ in isto tractu. Vide Schol. Hom. pag. 221

Σαώμεν . . . Scribo Σαώομεν ex Il. I 230. T 401

Σαώτερος . . . H. A 32

Σεβάσσετο . . . Z 167

Σεβίσον . . . Scribo Σέβασον

Σεελλίσαι . . . Σελλίσαι, & mox σέλλος pro σέλλῃ (vide infra in corrupto *Τερελλοθαι*) Tum pro τέτω καλεῖσθαι simpliciter hic scribo τέτω ἔτω καλεῖσθαι.

Σέθεα . . . Verba Μνήσῃ πατρός σεῖο sunt Il. Ω 486

Σεῦα . . . Il. T 189

Σεῖο Φονή . . . Σ 335

Σεῖον ζυγόν . . . Odys. O 184

Σειραῖ . . . H. Ψ 115, & alibi. Tum mox pro πλετοῖ scribo πλεχῶι

Σειρίζ . . . Pro καρέται scribo κενῆται. Certe notavi ex Scholiaste Apollonii pag. 93. σειρῶν exponi κενῶν

Σείσατο . . . Il. Θ 199

Σέλας frequens Hom.

- Σέλας, Φῶς πυρός . . In fine hujus *Articuli* scribo
σέλα πυρός αἰθολμένοιο ex II. Θ 559
- Σεσελίσθαι . . Scribo Σεσελλίσθαι. Confer hunc
Artic. cum iis, quae habet Hesych. ad cor-
ruptum Σεελλίσθαι
- Σεσηγώς . . Schol. Theocriti pag. 71
- Σεῦσαι . . II. γ 189
- Σευάσας . . Dūos hosce *Articulos* compingens
scribo Σεύας, παρρημύσας, διώξας, Σεύας in πε-
δίοιο II. Ο 681
- Σεύεσθαι, ὀρμάσθαι, διώκειν scribo
Σηκαόδησαν . . Quamquam hoc per se valeat,
omisso scilicet παιητικῶς augmento; dubium ta-
men mihi non est, quin Hesychius interpre-
tetur hic Homericum σηκαοθεν II. Θ 131. Scri-
bi ergo hic censeo Σήκασθεν
- Σηκαός . . Odys. P 224
- Σήμαινε, πρόστασσε . . X 450
- Σημάντορες frequens Hom.
- Σηραγλίον . . Cum voce Σήραγλ . . novum inchoe
Artic.
- Σῆσιν ἔχε φρεσίν . . II. B 70
- Σθεναιρος . . I 501
- Σίβδαι . . Callim. in Lav. Pall. 28
- Σιγαλόεν frequens Hom.
- Σιδήρειος &c. . . Scribo Σιδήρειος δ' ὀρμαγδός ex II.
P 424
- Σίζε, ἤχει . . Nil hic mutandum. Σίζε est pro ἔσιζε.
Possit esse & Imperativus, sed alterum sequor,
quod desumptum videtur vel ex Odys. I 394,
vel ex illo Theocriti Σίζε δὲ ὀφθαλμός, quod
Theocriti Schol. adfert pag. 6. apud quem
Scholiasten correctius scribo κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν
ψευδομένων &c.
- Σίχχαι . . Vide Cl. Alberti Peric. Crit. pag. 97
- Σημαίθα . . Pro μαγειρικῆς scribo μεγαρικῆς
- Σίμβλαι . . Scribo Σίμβλες. Vide Schol. Theo-
criti pag. 77

- Σινέκαστο . . . Odyss. Z 6
 Σίνεται . . . Il. Ω 45. Hesiod. Eeg. 318
 Σίνην, ἡ Σίντης . . . A 481. T 165
 Σίντες . . . A 594. Odyss. Θ 294. Mox
 pro Σίνην hic apud Hesych. scribo Δήλον. Vi-
 de Stephanum de Urbibus in Δήλον
 Σιτέσκοντο . . . Odyss. Ω 208
 Σίττα . . . Schol. Theocriti pag. 47. & 50
 Σιφλώσειεν . . . Il. Ξ 242. Mox & ἀδανίσσειεν scribo.
 Σκαίῃσι πύλῃσι aliquoties apud Hom. item apud
 Virg. Il. Aeneid.
 Σκαίρει . . . Il. Σ 572. & alibi. Schol. Theocriti
 pag. 44
 Σκαλευει . . . Schol. Theocriti pag. 96
 Σκαλῖς . . . ibid.
 Σκάνδεια . . . Il. K 268. Vide Schol.
 Σκάνευεσθαι . . . Scribo Σκαίνεσθαι
 Σκαμῖξ . . . Scribo Σκαμῖξ
 Σκαπερδα . . . Pro ἡ διήρηται scribo ἡ διερεται
 Σκαρφη . . . Il. B 532. Mox a Σκαρφῆς (ut recte
 corrigit Salmaf.) novum inchoo *Articulum*.
 Σκαφίδες . . . Odyss. I 223
 Σκαφίον . . . Mox scribo ὃ κείρεσθαι φασὶ τὰς ἐταί-
 ρευστας· εἶναι δὲ &c.
 Σκεδρὸν . . . Aeschylus pag. 11 & 33
 Σκέπαρον . . . Odyss. I 391. & alibi.
 Σκεπόωσι . . . N 99
 Σκερβολον . . . Callim. in *Fragm. Benth.* num. 281
 Σκήλην . . . Scribo Σκήλειεν ab eodem verbo, unde
 est id, quod sequitur
 Σκήλαι . . . Il. Ψ 191
 Σκηπάνιον . . . N 59. & alibi.
 Σκήπεται . . . Ξ 457. ac saepius.
 Σκηπῖχοι . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 97
 Σκηπῖσμενος . . . Odyss. A 594. Mox pro σκηπόμε-
 νος scribo σκηζόμενος. Tum a Voce Σκηπῖσμε-
 νος novum inchoo *Articulum*.

- Σκιαδία . . . Schol. Theocriti pag. 138
 Σκιδνασας frequens Hom.
 Σκιρσις . . . Odys. γ 278. Il. A 206
 Σκίλλας . . . Vide Schol. Theocriti pag. 61
 Σκινδαλάμω . . . Nihil mirandum esse, patet ex
 subjecto Σκινδαλμός. Sed pro σκινδαλόμω scri-
 bo σκινδαλάμω.
 Σκιδέναι, συσκήναι . . . Cl. Alberti legit συσκήναι in di-
 cto Opere pag. 97
 Σκόλυμω . . . Hesiodus Erg. 582
 Σκοπιαί ζέμεναι . . . Potius Σκοπιαί ζέμεν, quia est Ho-
 meri Il. K 40
 Σκοπιαί frequens Hom.
 Σκοπιωρέναι . . . Verba Σοί δ' ἔγω εἶχ' αἶλω &c. sunt
 Il. K 324
 Σκορακισμός . . . Pro ἐκώτῃ scribo ἐπαρώ. Respice
 Σκορακίζει
 Σκότιον . . . Il. Z 24. Mox scribo λαδρῶν
 Σκοτομήνω . . . Odys. η 457
 Σκότος ὅσ' ἐκάλυψε . . . Il. Δ 461
 Σκιδυμένειν . . . Ω 592
 Σκίζει frequens Hom. Adde Schol. Theocriti
 pag. 130
 Σκυτάλη . . . Mox scribo ἐπὶ τῶν αὐγελουμένων
 Σκύλος . . . Verba ὡς σκύλω περιέκλειος sunt Il. N
 564
 Σκύπες . . . Odys. E 66
 Σμαραγί . . . B 210. & alibi.
 Σμαραγί, μαρτίε scribo.
 Σμαραλέν frequens Hom.
 Σμαρδόν . . . Il. O 687 & alibi.
 Σμάγος . . . Hesiodus Theog. 594
 Σμάξαι . . . Il. I 649
 Σμαχάτο . . . X 411. Haec ergo aetate Hesychii
 videtur hujus loci fuisse lectio.
 Σμαθγίτες . . . Il. γ 706

Σόδομος . . . Vide Ch. Alberti ad *Glossarium N. T.*
pag. 49

Σοί πάσις μαχηόμεθα scribe ex Il. E 875

Σόλον . . . Il. Ψ 826. & alibi : ex quibus locis apparet, vere correctum hic esse ab Sopingio Hefychium.

Σόν frequens Hom.

Σορός . . . Il. Ψ 8

Σοσθε . . . Callim. in *Laon. Pall.* 4

Σοφιστήν . . . Pro σοφίας hic scribe σοφίαν

Σπαθήνης . . . Vide Schol. Apollonii pag. 81

Σπαραγᾶν . . . Mox scribe μάσα

Σπαραγῆσι, πλημίμευσθι scribe

Σπαρνόν . . . Callim. in *Dian.* 19

Σπιδας . . . Ter hac voce utitur Homerus : habet & Callim. in *Delium* 243. Infra apud Hefych. quoque bis Σπιδάδες

Σπείομαι . . . Il. K 285

Σπείρον . . . Odyss. E 318. de velo.

Σπέρμα πυρός . . . 490

Σπερχνόν . . . Hesiodus in *Clypeo* 454

Σπερχυλλάδην κίεραγας, ἀγανάνησας ὑλακίδες ἄγαν.
Sic haec distingo.

Σπείσθαι . . . Odyss. X 324

Σπιδεος . . . Sopingius affert huc Il. A 753. quasi illic legatur σπιδεος, sed legitur ασπιδίος ab αἰσπιδῆς, uti oportet : vide ibi & Scholiasten. Sed & in hoc ipso Lexico supra suo ordine legitur ασπιδίς πιδίον haud dubie ex istoc ipso *Iliadis* loco. Ergo & vox Σπιδεος, & subsequencia hic apud Hefychium usque ad Σπίζα censentur mihi inania, nec scio, unde quare ratione huc irreperint.

Σπιδήρης . . . Il. Δ 77

Σταδίη frequens Hom.

Σταδὴν, μένος . . . Scribe Σταδευόμενος, atque appollitas interpretationes habeo pro *metaphorici* ; nam sicut Σταδείων, ut mox in σταδίων &

& Σταθευός ait Hesychius, dicitur is, qui modico igne pedetentim mollit carnem; ita & σταθεύειν non inepte dici posse videtur & is, qui consulto moderatoque animo considerans quid & quasi collineans, tandem verum certumque cernat, atque ipsum quasi scopum mente sua tangat. Hinc & Σταθμη & Σταθμήσασθαι per haud dissimiles metaphoras mox interpretatur Hesychius: quibus addi potest Scholiastes Homeri ad locum, quem mox ad vocem Σταθμη cito; item quod in hoc Lexico ad Σταθμήσας de propria vocis istius significatione scriptum est.

Σταθερόν pro μεσημβρινόν habet Apollonius I 450

Σταθμη . . Vide Schol. Hom. ad Il. O 410

Σταθμῖνες . . Vox haec exstat Odyss. E 252

Σταθμὸς frequens Hom.

Στατήρ . . Pro σύλίας hic scribo σύλίας

Στατός . . H. Z 506. O 263

Στέατος . . Odyss. Φ 178, 182

Στέφανον . . Callim. in Cererem 55

Σταίθει frequens Hom.

Σταίνομαι . . Item hoc frequens Homero. Adde Hesiod. Θeoy. 160

Σταίωμεν . . Scribo Σταίωμεν ex Il. O 297

Σταίλει . . Σταίλει ex Odyss. Φ 421

Σταίνος . . Il. M 66. ac saepius.

Σταίνωπὸν . . Respicitur hic Odyss. M 234

Σταλεόν . . Odyss. B 287

Στέλγει, ξύσσει

Στέναρχίζετο, ἀνέστεινεν

Στένταρ, εἰσαμένη . . Il. E 785

Στέργηθρον . . Aeschylus pag. 33

Στεροπηγερέα Ζεύς . . Il. Π 298

Στεῦτο . . Il. B 597.

Στεφάναι . . Σ 597.

Στέφανος πολέμοιο . . Il. N 736

Στήθε παρὰς . . Α 408

Στή

Εὐχέσθην λαοῖσι scribo ex Il. A 189

Στῆς αὐλαστοχομένη . . Scribo Στῆς αὐλαστοχομένη ex
Odyss. Z 141

Στῆς . . A voce σία, de qua vide Schol. Apol-
lonii pag. 119

Στῆς δα . . Corruptum hic Homeri locum sic cor-
rigo

— — — Μή με δαμάσση

Στῆς ὑπὸν — — — Odyss. P 24

Στῆς, αἰσάχνη καὶ χροῖμα scribo.

Στῆς . . Il. E 351

Στῆς . . Inepta his verbis subjecta explica-
tio fefellit Guicetum : Itaque non infelicititer
quidem neque inerudite tentavit corrigere :
Sed omnis culpa est sive Hesychii, sive ejus
qui Hesychiana haec descripsit. Omissa est
vox ad haec verba pertinens, nempe διαμα-
στές. Sumtum est ex Il. T 361. -- σιχὸς ἐμὲ διαμα-
στές. Adde nunc explicationem Hesychii
nam, & omnia inter se quadrabunt. Est au-
tem σιχὸς genitivus a σίξ, uti & Il. Π 173.

Τῆς μὲν ἴης σιχὸς ἦρχε Μενέσθιος

Στοβάσσει . . Recte hic legi iustum est Στοβάσσει.

Lucianus Tom. I. pag. 431. edit. Salmur. Στο-
βάς καὶ συντίθει ὡς ἔστιν

Στολισμός . . A verbo σολίζω, quod habet Hesio-
dus Ery. 628

Στόμα λώων . . Odyss. X 137

Στομάχιο θέμεθλα scribo ex Il. P 47

Στομάς . . Male hic notatur, quasi vocem hanc
habeat Aeschylus : nam quod ibi legitur so-
μῶν ἔσθω, istud σῶμῶν est a σῶμῶν, fractum, uti
& Scholiastes ibi exponit, & apud Aeschy-
lum pag. 61. recurrit σῶμον eadem notione.

Στράτιον . . Odyss. T 413, 439

Στρεπτοῖο χιτῶνος . . Il. E 113

Στρεύομαι . . Pro μετὰ hic κατὰ scribo, Vide Schol. Hom. ad Odyss. M 351

Στρεφεδίνην οἱ ὄσσε . . Scribo Στρεφεδίνην δέ οἱ ὄσσε ex II. Π 792

Στηνές &c. . . Recte viri docti ἀνατεταμένον hic legi jubent: firmat Scholiastes Apollonii p. 83

Στρομβό . . II. Ξ 413

Στροφάλυγξ saepius apud Hom.

Στροφαλίζεται . . Odyss. Σ 314

Στροφίον . . II. Ε 49

Στρωφᾶται frequens Hom. Adde Hesiod. Egy. 528

Στυγερῶ potius, uti paullo ante, ac semper apud Hom.

Στυγεῖν frequens Hom.

Στυγὸς ὕδαρ . . II. Ζ 271. & alibi.

Στυξαίμι . . Odyss. Λ 501

Στυφέλιξε δέ μιν . . II. Η 261

Συβάσια . . Α 678. & alibi.

Συγκύρεται . . Scribo Συγκύρσεται. Verbum hoc exstat II. Ψ 435

Σὺ δὲ σύνδεο . . II. Α 76

Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο scribo ex II. Α 297

Συμβιβάζω . . Συμβιβασάτω } scribo.

Συμβλήτω . . Συμβλήτω

Συμμάσφας . . II. Κ 467

Συμπατάγησαν . . Non dubito, quin hoc verbi sumtum sit ex II. Ψ 102. (ubi hodie vulgo legitur συμπατάγησεν) atque aetate Hesychii, certe in exemplari Homeri, quo usus fuit Hesychius, scriptum fuerit συμπατάγησεν quamquam tamen dicitur πλαταγή pro sōnitu perinde ac παταγὸς & παταγέω a πατάσσω eadem notione.

Συμπιπτεῖ . . Aeschylus pag. 30

Συμφερεῖν . . II. Ν 237. Mox pro συμφερεῖν scribo συμφορεῖν

Συμ

Συμφορόμενος . . . H. B. 372

Συναγρόμενος . . . A. 686

Συναυτο . . . Φ. 502

Συναίρεσθαι . . . Scribo Συνέεσθαι, Vitiose et pro .

Vide praefationem num. 6.

Συν δ' ἔπειν ἱλαῖσι . . . Il. K. 499

Συν δ' ἦλ' ἰδὲ δαῖτα ταράξῃ . . . Scribo ex Il. A. 579. ac deinceps quoque συνταράξῃ

Σύνεργον . . . Scribo Συνέεργον ex Odyss. I. 427. M. 424

Συν ἐχλωτῇ δε. . . Scribo Συνεσχμῶ, τῇ συνασμογῇ τῇ τραχήλῃ καὶ δε.

Συνέθρισε . . . Pro θάσεν hic scribo θρίζειν

Συνεῖσι, συναῖσι vel συναῖσι scribo.

Συνεῖσθ' ὀφείσιν . . . Scribo Συνεῖσθ' ὀφείσιν

Συνέμποροι, σύνδοι }

Συνενέγκαι, συμφορεῖν } scribo.

Συνεπηγυμένῳ

Συνεράσσειν . . . Mox scribo συνεκχυμένως

Συνερίδοι . . . Odyss. Z. Callim. Epigr. 17

Συνεράγει, συνεκκεκρότητο scribo.

Συνεσβας . . . Probum est pro secunda perf. Perf.

Medii.

Συνεφάζει . . . Pro συνεφάμις mox scribo συνεφάμις

Συνήρῃ . . . Odyss. Θ. 99

Συνάισθηται . . . Scribo Συνίσθηται

Σύνθεο frequens Homero. Mox scribo συνθηκοποίησαι

Συνθεσίων . . . Il. E. 319

Συνθευεταί . . . Odyss. F. 245

Συνζηῖσθ' . . . Scribo, & mox ἱεσθαι pro ἱεσθαι

Συμμετρίασθαι . . . Il. K. 197

Συνες, κατηφῆς . . . Munkerus ad Antonin. Lib. pag. 51. legit Κατηφῆς.

Συνόμιαι . . . Mox scribo ἐφ' ἑσῆς

Συνόχωνη scribo, &

Συνόχωνότε . . . ex Il. B. 218

- Σύντρεψ ἀνύμενος . . . Odyss. I 429
 Συναίμεθα . . . Il. N 381
 Συός ἀγγεῖς . . . Θ 338
 Συοφρεβός . . . Apud Homerum semper scribitur *συοφρεβός*
 Σύρη . . . A voce *Σύμματτα* novum inchoo *Articu-*
lym, confarendum cum *Artic.* *Συμματος* paul-
 lo infra.
 Σύσσια, συνδεδεσά scribo.
 Σύται . . . Recte mutatum in *Σύτο*, id quod existat
 Il. Φ 167. Tum mox scribo *σύσσια*
 Σύφρε . . . Callim. in *Fragm. Benti.* num. 49
 Συφρεός . . . Odyss. K 238. ac saepius.
 Σφαραγεῖνλο . . . I 390, 440
 Σφεδανόν . . . Scribo ex Il. A 165. Π 372. Φ 342.
 Σφεδανόν, uti recte infra in hoc Lexico repe-
 titur.
 Σφαιρηδόν . . . Il. N 204
 Σφαραγεῖνλο . . . Scribo *Σφαραγεῖνλο*, uti supra re-
 cte scriptum fuit.
 Σφεδανών . . . Pro σφε καὶ δανών hic scribo σφε καὶ
 δανών.
 Σφέλας . . . Odyss. Σ 293
 Σφετέρησι . . . Pro *Αὐτῶν γὰρ σφετέρησι* &c. scribo
 non nisi *σφετέρησι* ex Il. Δ 409. ac puto verba
αὐτῶν γὰρ temere ex praecedenti *αὐτῶν* repe-
 tita esse ac suppleta per scribam, cum Hesychius modo *σφετέρησι* *αἰαοδαλίησι* *ἐλπίη* ex Ho-
 mero excerpserit; Huc adde quod *σφετέρησι*
 & *αὐτῶν* sunt eadem, & alterum valet pro ex-
 plicatione alterius, uti & Hesychius cepit, τὸ
σφετέρησι explicans per *ταῖς αὐτῶν* ita ut u-
 trumque vellet jungere ac dicere *ταῖς αὐτῶν σφε-
 τέραις αἰαοδαλίαις*, foret ineptum: certe Ho-
 merus id in isto loco non fecit; quod tamen
~~non~~ eum ibi fecisse, vulgata hic, sed a me
 amputari iussa, verba significant.

Σφγ,

Σφῆ, αὐτῇ . . Scribo Σφῆ, αὐτῇ ex Il. A 90

Σφοῖσι frequens Hom.

Σφῆρα pro instrumento fabrili Odyss. Γ 434

Σχετικῇ . . Vide Cl. Alberti in *Peric. Crit.* p. 97

Σχετικῶς, οικειοστικῶς scribo.

Σχάλατο . . Verba Σχάλας ὑπεκλήθη sunt Odyss. Ε 461

Σχάμεν περιδρεῖ . . Si Hesychius hic ob oculos habuerit Il. M 298, negligenter inspexit, & ineptam propositis hūce verbis explicationem applicuit. Vide, & confer, si tantum est.

Σχῶμαι . . Odyss. N 151

Σώσκον . . Il. Θ 363

Σώσῃς . . Odyss. I 430

Τ

Τα, ταῦτα &c. . . Mox conjunctim scribo Λα
λα τα μὲν προτετύχθαι ἰάσμεν ex Il. Π 60

Τάγῳ . . Aeschylus pag. 11

Ταῖς ἀποιναῖς . . Il. A 20

Ταῖς ἐρημῇ φοβεῖται . . Il. Ε 140

Ταθεῖς . . Il. N 655. ac saepius.

Τατθίον . . Mox scribo μάσος

Ταλαεργοί frequens Hom. Adde Hesiod. *Erg.* 46, 791

Ταλακάδιον . . Hesiodus in *Clypeo* 424

Ταλαπενθία . . Odyss. Ε 222

Τάλαροι . . Versum Homeri sic scribo ex Il. Σ 568

Πλεκτοῖς ἐν ταλαίροις φέρον μελιηδέα δῖον

Τάλαρον habet & Hesiodus in *Clypeo* 293

Ταλασίην . . Scribo Ταλάσιην

Ταλασίφρων frequens Hom. Adde Hesiod. *Θεογ.* 1012

- Ταλάφρονος . . . H. N 300
 Ταμείοχορος . . . A 511. & alibi.
 ΤαμιοⓄ . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 97
 Τάρανγες frequens Homero. Mox scribo Τάρανν
 τ' ἀμφι ex II. Σ 528
 Ταναντήϊ, χαλκῷ τῷ &c. . . Scribo Ταναντήϊ χαλ-
 κῷ, τῷ &c. ex II. H 77
 Τανασό . . . II. Π 589
 ΤανηλεγέⓄ . . . Θ 70. ac saepius : tum ex hoc Ho-
 meri loco sequentia apud Hesych. sic dispu-
 ngo παρατεταμένην ἔχοντ' αὐληθόνα, μακροκαμένη-
 τε, — ΤανηλεγέⓄ θανάτοια.
 Τανυγλωσσοι . . . Odyss. E 66
 Τανυγλώχινες . . . II. Θ 297
 Τανυπές . . . Z 385. ac saepius.
 Τανύνηο, ἐπὶ τῶν &c. . . Hemistichion fe-
 quens — Τανύνηο διὰ φλογὸς Ἡφαίστιο est II.
 I 464
 Τανύπικλο frequens Hom. Adde Hesiod. *Θεογ.* 83
 Τανύποδας . . . Odyss. I 464
 ΤανύπτεⓄ . . . ΤανυσίπτεⓄ legitur Odyss. E 65. X
 468. & apud Hesiod. *Erg.* 212
 Τανύτριχα . . . Hesiodus *Erg.* 516
 Τὰ πρῶτα . . . II. Z 489. ac saepius.
 ΤάρβεⓄ . . . Ω 152, 181
 Τεθραμένον, ἑξυμμένον scribo.
 Τεσπήμεν . . . II. Α 779
 Τάρσοι . . . Pro aliqua parte pedis (Scholiastes τὸ
 πλατὺ τῆς ποδὸς vocat.) II. Π 377
 ΤάρπαⓄ . . . H. Θ 481
 Τάρπια frequens Hom. Adde Hesiod. *Θεογ.* 693
 Τάρφθεν . . . Odyss. Z 99
 Τάρχυσσι . . . II. H 85, Π 674
 Ταυρεῖν . . . Habet & ΤαυρεⓄ Hesiodus in *Clypeo*
 104. & *Θεογ.* 832
 Ταφία . . . Odyss. B (non P) 99. & T 144. & Ω
 133. existat ταφίαν

τάφος . . Recte hic ~~περδενται~~ restituitur; sed nulla
notatur ex Il. & pro X, ubi vide Schol. ad
v. 29

ταράν . . Odys. II 12. (ac saepius) Tum ex Schol.
ad istum locum scribo hic ~~ἐν~~ Hefych. ~~ἀντι~~
~~βουδαι~~ pro ~~δαμβουδαι~~

τέθηκε frequens Hom.

τέθμα . . Callim. in Dian. II 78. in Ceres. 69. in
Apollin. 87

τειχίσσων scribo ex Il. B 559. & alibi.

τειχίον . . Quum unus modo sit ~~τεχνίον~~ apud Hom.
quo ~~τειχίον~~ de privata domo usurpatur, Odys.
II 165. (qui ~~τεχνίον~~ reperitur num. 343) ex
hoc Hefychii loco haec istius ~~τεχνίον~~ lectio
firmatur.

τέχος Δεῖον . . Il. A 407

Τεκέσσει, στέφανος ἰδίας § Compingo haec in-entum,
Τέκεσσεν εἶσι, στέφανος ἰδίας § unumque faciens Ar-
ἰδίας ἰδίας scribo Τεκέσσει
ἰδίας, στέφανος ἰδίας. Ex-
plicatur Il. M 122.

τέλαδι . . Il. A 286, ac saepius.

Τελεῖοτατον πετεηνῶν scribo ex Il. Θ 247. tum ~~ἀντι~~
~~λέσσαν~~

Τελείων, ἦτοι &c. Vide Cl. Alberti Pericrit.
pag. 98

Τελεσφόρος aliquoties Hom.

Τελεσφόρος ἀντιμύβας, τὰς &c. scribo ex Il. 10 315.
ac saepius.

τέλθω . . Verba τέλα, &c. debent facere no-
vum Artic.

τέλθος . . Callim. in Lav. Pall. 106. in Germ. 78

Τελμῖς . . Mox scribo ~~τελμῖς~~

τέλσαν . . Il. E 544. & alibi.

τέο, τίνος § ex duobus hisce ~~ἀντι~~ fa-
τέο, τίνος οὐρ. &c. § cio unum scriboque

τέο, τίνος; — Τέο, τίνος οὐρ. &c. ~~ἀντι~~
Il. Ω 128

Τέος

Τὸς φθόγῃς : Sic jungo, ut oportet:

Τεσάρηρι . . . Τεσάρηρι recte scribit Gl. Alberti in
Peric. Crit. pag. 98. Sed & a vocē Τεσάρη
novum inchoo *Artic.*

Τεσπευμένῃσι . . . Pro ταῖσιν hic scribo παῖσιν. At, si
priora sint in masculino, scribendum παῖσιν

Τίρεναί χρεός . . . Il. Δ 237

Τίρετρα . . . Odyss. E 246

Τεσμιμένῃσι . . . T 242, II. 803. Hesiod. Ery.

337
Τερπάλῃ . . . Odyss. Σ 37

Τέσσεραι . . . H 124. ac saepius:

Τεσμιμένῃσι . . . M 269, 274. Firmatur ergo haec
Homeri istic lectio.

Τεσηλήντε τύμβω . . . Il. II 457. & 675. totidem li-
teris legitur Τύμβω τε σήλη τε, nec alio ordine
haec verba crediderim ex Homero excerpta
fuisse ab eo, qui primus haec verba, huic Lexico
inferenda, inde exsignavit, sed (nescio per quem
quove casu) ita, uti nunc hic comperiuntur,
fuisse perturbata & in alienum hunc hujus
Lexici locum intrusa. Forte qui sciverit, II.
A 371 legi

Στήλη κεκλιμένος ἀνδρὸς κρήνην ἐπὶ τύμβω
in primis Il. P 434: legi

Ἀλλ' ὥς τε σήλη μέν ἐμπεδοί, ἥ τ' ἐπὶ τύμβω

Ἀνέρος ἐστὶναι τεθνήσκος —

putaverit, si non ex Il. A 371. certe ex Il. P
434. formata & in hoc Lexicon traducta fuisse
verba Τε σήλη ἐπὶ τύμβω (uti paullo infra ex
correctione nostra proponitur Τε τέρμος) quae
tandem per corruptionem degenerarint in
Τεσηλήντε τύμβω idque ob adjectam explicatio-
nem σήλη ἐν τῷ τάφῳ. Per me licet ita putari:
mihi sufficit loca suggestisse Homerica, unde
materia sit cogitandi de medela corrupto huic
Hesychiano loco afferenda.

Τετα-

- Τετραγων . . . H. A 591. O 23
 Τετιγός . . . A 554. ac saepius.
 Τετραγυιον . . . Odyss. Σ 373. & alibi. Callim. in Dian.
 176
 Τετραέτηρον . . . Pro τετραέτηρον Bentlejus in Callim.
 pag. 376. scribit hic τετραένον recte.
 Τετραθέλυμον . . . Odyss. X 242. & alibi. Mox
 έχον scribo pro έχων, & συνεχός pro συνεχώς.
 Τετράροιο . . . Odyss. N 81. Mox scribo υπέζευ-
 γμένοι
 Τετραράληροι . . . Il. E 743. A 41
 Τετραρηλιστία . . . Epist. ad Hebraeos iv. 13.
 Τετρονέν . . . Odyss. E 247. & alibi
 Τετρονχες . . . Il. B 95
 Τεω frequens Hom.
 Τετρώγας scribo ex Il. B 314
 Τέτρομος, τρώμος . . . Scribo Τε τρώμος, καὶ τρώμος ex
 Il. Γ 34. ac saepius.
 Τέτρε . . . Il. Δ 412
 Τετυγμένα frequens Homero. Post σούδετα pono
 continua
 Τιτούσκετο frequens Hom.
 Τεύχεα . . . Verba ἤλθε δὲ χαλκεύς &c. sunt Odyss.
 Γ 433
 Τέω & Τέω & Τέων sunt frequentia Hom.
 Τῇ ἀεθρον &c. . . Τῇ pro λάβε est Odyss. E 346.
 Vide Schol. Tum paullo post hic apud He-
 sych. ex verbis [τὸ, λάβε Κύκλωψ τῇ πτόινον]
 deleo voces τὸ, λάβε, scriboque Κύκλωψ τῇ
 πτόινον ex Odyss. I 347. Denique pro λάβε
 τῇ δέξαι scribo λάβε ἢ δέξαι.
 Τήδεα, ὄσρεα &c. . . Duos hos Articulos redigo
 ad unum scriboque
 Τήδεα, ὄσρεα. Τήδεα διφών, τὰ ἀρρύνγα ἢ ὄσρεα
 ζήτων.
 Adfertur & explicatur Homericum Τήδεα δι-
 φών H. Π 747. sed quid sit ἀρρύνγα, nescio:
 F f cac-

caetera explicatio est eadem, quae Scholiorum ad dictum locum.

Τῇ ῥῖνῃ ἀχέτω scribo ex II. H 248

Τηκεδων . . Odyss. Δ 200

Τηλεδαῖνοι . . Emendatio Junii stat certa multis apud Hom. exemplis.

Τηλεθαῖον . . II. P 55

Τηλεκλειτοί frequens Homero. Adde Hesiod. in Clypeo 327. Tum mox apud Hesych. scribo Τηλεκλειτῶ pro Τηλελειτῶ

Τηλεμαίχῳ καὶ ἐμοὶ διαειπόμεν . . Odyss. Δ 215. Sed ex hisce verbis ita ex Homero excerptis, & ex addita interpretatione apparet, Hesychium hic quoque egisse temere, qui junxit, quae sunt dividenda: certe *Dative* isti Τηλεμαίχῳ & ἐμοὶ non pendent ab *διαειπόμεν*, sed ab iis, quae praecedunt. Locus enim integer est hic

Μῦθοι δὲ καὶ ἡρώδην περ' ἐσοῖαι
Τηλεμαίχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπόμεν ἀλλήλοισιν.

Vides, & parum convenire expositionem Hesychianam, & *διαειπόμεν* pertinere ad ἀλλήλοισιν.

Τηλεπυλον . . Odyss. Ψ 318. & K 82

Τηλεσκοπος . . Hesiodus Θεογ. 566

Τηλεφανής . . Odyss. Ω 83

Τηλόθεν &c. . . Scribo vel Τηλόθι, πῶρρωθεν Τηλόθεν, ὁμοίως, vel contra

Τηλόθεν, πῶρρωθεν Τηλόθι, ὁμοίως. utrumque valet, atque Homero frequens est: Sed requiritur, ut alterum distinguatur ab altero. Possit etiam in alterutro loco scriptum fuisse Τηλῶ, quod & ipsum Homero est frequens.

Τηλογεῖν

Τῆμος

} frequentia Hom.

Τίπτε δέ σε χρεώ; . . II. K 85

Τῶν τε θαλάσσια ἔργα μέμνηται . . Odyss. E 67. Subiecta Hesychii explicatio exit clara, si conferas

feras & haec, & quae praecedunt apud Hom.

Τῆς ἄλλης scribo, unde *verbum* Ἀλάω.

Τηύσιν . . Hemistichion Homeri subsequens sic scribo — Σὺ δὲ τηύσιν ἰδὼν ἔλθης ex *Odyss.*

Γ 315

Τιθαυβώσασιν . . *Odyss.* N 105. ex cuius loci Scholiis apparet, paullo ante in Τιθαυβώσασιν recte pro βάσιν Eruditos reponi iussisse βόσιν.

Τιθησθα . . *Odyss.* I 404. & alibi.

Τιθηνός . . Mox τημελῶν est idem, quod *eutans*, fovens &c. Vide supra in Τημελητής & Τημελίσαι.

Τίχλειν . . Corrupta Homerica sic scribo ex Il. Φ 189

Τίχλει μ' αἰνέσῃ πολλοῖσιν ἀνάσσειν Μυρμιδόνεσσιν

Τίνυλλαι . . Il. T 260. ac saepius.

Τίττε δέ σε &c. . . Scribo Τίττε δέ σε χρεώ; uti supra ex Il. K 85. notavi.

Τίς δ' αὖ τοι; τίς δὴ σοι; scribo. Explicatur Il. A 540. ubi vide Schol.

Τιταίνειν frequens Homero. Adde Hesiod. *Θεογ.* 209

Τιτύσκετα . . Il. N 23. ac saepius: Tum scribo mox apud Hesych. *ἡτοιμάζεται*

Τλῆτε . . Il. B 299

Τλητῶν . . Ω 49

Τμαίγεν . . B 374

Τμηδην . . H 262. Mox ex hoc Homeri loco scribo apud Hesych.

Τμηδην δ' αὖχέν' ἐπῆλθε — & in prioribus Hesychianis ἀποκεχωρισμένως

Τὸ, τὸ ἀεθρον &c. . . Itud τὸ μὲν ἡμῖν ὀνοπέδοιο exstat Il. I 575. Deinceps hic alterum Homericum scribo

— τὸ μὲν ἔποτε Φάλλα καὶ ὄζυς

Φύσει — ex Il. A 234

Τὸ δ' ἰκάμης . . . Il. Ξ 298. id quod Scholiasta ibi paullo aliter, quam hic facit Hesychius, exponit: Sed utriusque est commoda explicatio.

Τακάδες, ἐγκυ^⓪ . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 98

Ταλέσπενσεν . . . Haud dubie recte reponit Salmasius verbum Homero frequens, & infra apud Hesych. aliquoties repetitum.

Τόλμαροι . . . Scribo mox ὁμολοσκόποι. *Ms. & Spanh. ad Call. pag. 451.*

Τὸν ὀπισθότατον scribo.

Τό νυ γὰρ κατεμάχμεν . . . Il. N 257

Τόξοι λαβητῆς, διὰ τόξων &c. sic divido. Duae priores voces sunt Il. Δ 385

Τόξῃ πῆχυν . . . Il. Δ 375

Τόσσα μέμνηται . . . B 25. & alibi.

Τὸ παρὸν ἐν τίθεσο . . . Hac formula utitur Lucianus in *Necyom.* pag. 318. edit. Salmur.

Τοπήια . . . Callim. in *Delum* 315

Τόργον . . . Idem in *Fragm. Bentl.* num. 204

Τορνῶσαι . . . Il. Ψ 255. & alibi,

Τότε μοι χάνοι &c. . . Δ 182

Τῆ δὴ πολλοὶ &c. . . Scribo ex Il. Δ 77

Τῆ δέ τε πολλοὶ αὐτὸ σπινθήρ^⓪ ἱένται.

Τῆ μὲν φθίνον^⓪ &c. . . Repono ex *Odyss.* Ξ 162

Τῆ μὲν φθίνον^⓪ μηνός, τῆ δ' ἰσαμένειο.

Tum mox apud Hesych. pro τῇ, μήνας scribo τὸν μήνας

Τραπέζης. . . Il. Ψ 173. ac saepius.

Τραπένον πάλιν . . . An Τραπηλόν, πάλιν scribandum?

Τραπένοι . . . *Odyss.* Η 125

Τραφέν . . . Il. A 251. ac saepius.

Τραφερὴν . . . Ξ 308. & alibi.

Τρεσάντων . . . Potius Τρεσσαίων ex Il. Ξ 522. Tum paullo post scribo τὰ Τρεσσόντες αἰετός. Id est, item vox Τρεσσόντες iisdem, quibus Τρεσσαίων, occurrit notionibus, uti saepe in hoc Lexico
bre

breviter de cognatis vocibus eandem significationem habentibus, ac mox in Τερέφω.

Τεηταῖο λῖθαις . . Odyss. N 77.

Τεηταῖς ἐν λεχεύουσιν . . Il. Γ 448

Τριγλήνας . . Il. Ξ 183. Odyss. Σ 297

Τριγλάχινι . . E 393. Δ 507. Callim. in De-
lsm 31

Τριήραρχος . . Mox scribo πλοῖον

Τρίλλης . . Il. Θ 488. Callim. in Ceter. 139

Τριόπιος . . Mox περὶ τράχηλον scribo pro περιτρά-
χην

Τριπλή τετραπλή τε . . Il. A 128. ex cujus loci
Scholiis scribo hic apud Hesych. τετραπλά-
σιονα pro τετραπλάσια quamquam & hoc valet.

Τρίπολον . . Il. Σ 542. & alibi. adde Hesiod. Θεογ.
971

Τρίπος . . Il. X 164

Τριπλήρ . . Callim. in Fragm. Benth. num. 151

Τρίπλυχος . . Il. Δ 353

Τρισοιχεί . . K 473

Τρισοιχοί . . M 91. Hesiod. Θεογ. 727

Τριτογενής . . Pro τῷ περὶ mox scribo τὴ περὶ

Τριτοκέρη . . Mox scribo συντετέλεσαι

Τριτὸν Νικάνδρος &c. sic jungo, & postea scribo
Δθαμῶνας

Τριχάινες . . Odyss. T 177. ex cujus loci Scholiis
recte hic emendarunt Eruditi, reposito ἀπὸ
Ευβοίας

Τρόπις frequens Hom.

Τροποί, οἱ ἱμαῖες &c. . . Ob oculos hic videtur He-
sychius habuisse Odyss. Δ 782. vel Θ 53

Τρόφι . . Pro πολλόν τε, τρόφι κύμα scribo ex Il. A

307

Πολλόν δὲ τρόφι κύμα κυλινδεται —

Τροφένια . . Il. O 621. & alibi.

Τρυφός, κλάσμα . . Habet & Hom. Odyss. Δ 507

Τρώϊαι ἵπποι . . Il. E 222

230 Τρ Τυ Τω Υα Υβ Υγ Υδ

- Τρωπαῖαυθαι . . . Potius Τρωπαῖαυθαι ex H. Π 92
 Τρωπαῖαυκετο . . . H. A 567
 Τρωπαῖωντο . . . Odyss. Ω 639
 Τρωπαῖωσα . . . T 521
 Τυαῖον κακόν . . . H. E 831
 Τυαῖος δακτύλιος . . . Odyss. Δ 627
 Τυμβορχοῖς . . . H. Φ 323
 Τυκῆσι . . . E 887
 Τυφασαῖ . . . Scribo Τυφασαῖ ex H. B 782
 Τυγε . . . A verbis Τῶν γε novum inchoo *Artic.*
 Τῷ κελάρχον . . . — Scribo Τῷ κ' ἐλαχον ex Odyss.
 E 311
 Τῶν μὲν δὲ γε μῦθον ἐλέγξῃς . . . H. I 518

Υ

- Υαυίζω, εἰς τὰ ἀνχέματα . . . Possint haec non esse
 valde mendosa, si commas post Υαυίζω tollas,
 sumasque & intelligas εἰ pro αὐτῷ· atque ita
 verba haec habeas pro excerptis ex prisco ali-
 quo scriptore, ac per ἀνχέματα intelligas ami-
 cula seu fascias circa collum: Tum sic Latine
 interpretēris *Modefasciē cum ad collum.*
 Υββάλλει . . . Scribo Υββάλλει pro ὑπεβάλλει & Υβ-
 βάλλει est H. T 80
 Υβρεῖ, τρεῖς ματα, οὐκ εἶδη scribo.
 Υγρεῖ κέλευθα . . . H. A 312
 Υγρὸν αἶμα . . . Odyss. E 478
 — ἐλασσον . . . H. Y 281
 Υδατοτρεφῆων scribo ex Odyss. P 208
 Υδατην . . . Apoll. Rhod. H. 530
 Υδαηλαί . . . Odyss. I 133. Vide Schol. Apolloniū
 pag. 16
 Υδατομαται . . . Odyss. Δ 750. & alibi.
 Υδαὶ καὶ γὰρ γένεσθαι . . . — H. H 99. Μὴν scri-
 bo διαλυθέντες καὶ ἀποθνήσκοντες

Τυτῷ

Υερη . . . Schol. Theocriti pag. 86
 Υεὺς &c. . . Vide Eustath. ad Il. pag. 442. lin. 5
 Υλάω . . . Odyss. Y 15
 Υλακάμωροι . . . H 29. Π 4. Mox apud Hesych.
 scribo μεμωρημένοι ex Schol. Hom. ad Odyss.
 H 29

Υλλος ἰχθυήνῃ . . . Il. Y 392
 Υλλά . . . Odyss. A 375. B 140
 Υμνηπολείτω . . . An Υμνηπολείτω scribendum?
 Υοσκυμαίης scribo.
 Υπαὶ δ' ἴδσκεν scribo ex Il. F 217
 — δαίης . . . Il. K 376
 Υπαλαμάμενθ . . . Odyss. O 275. Hesiod. Esg.

557
 Υπαὶ πόδα . . . Il. B 824
 Υπαλύξαι . . . M 327
 Υπ' ἀνδρείων . . . A 501
 Υπαρ . . . Odyss. T 547. & alibi.
 Υπαρον . . . Callim. in Apoll. 53
 Υπαρχει . . . Scribo Υπαρχει
 Υπαρχει δέισαν, προγαγονίαν scribo.
 Υπασπίδια προποδίζων . . . Il. N 158
 Υπάρει κρείοντων . . . Θ 31. & alibi.
 Υπαστον μήτωρα . . . Recte nil mutat Cl. Alberti Pe-
 ric. Crit. pag. 98
 Υπέαισι . . . Il. I 204. ex cuius loci Scholiis lego hic
 apud Hesych. υπεληλάθων
 Υπεβολισάθη . . . Scribo Υπεβολισάθη Tum cum
 Υπεβόλησεν, quod dicitur idem notare atque
 Υπεβολισάθη, novum inchoo Attic.
 Υπέικεται . . . Scribo Υπέικεται
 Υπερ ἄλλοι . . . Il. Y 227
 Υπ' ἐκδὸς αἴσαν . . . Scribo Υπὲρ Διὸς αἴσαν ex Il. F
 321. ac mox ἐκ Διὸς ἐμμενέμενον pro ἐκδὸς ἀμμενέ-
 μένοι
 Υπερβόταν . . . Odyss. Θ 125

Υπερβόταν

Υπέμβρουον . . . Scribo Υπ' ἐμβρουον ἦκε ex Odyss. I
244. nam vocem ἦκε (sive potius *compositum*
ὑφηκε, hic per poeticeam (mesin diffusum)
quae ex textura Hesychiana excidit, expli-
cat Hesychius voce ὑπέβαλεν.

Υπεμνήμικε . . . Il. X 491

Υπενέειπεν frequens Homero. Adde Hesiod. in
Clypeo 410

Υπεξαλέασθαι . . . Il. O 180

Υπέροι . . . Odyss. E 260

Υπεροει . . . Scribo Υπεροει ex Il. A 297

Υπεροαια . . . Jam supra habuimus Υπερ αἶα suo or-
dine propositum, & recte explicatum. Forte
sub hac corrupta voce ὑπεροαια latet hic quid,
cui explicatio, quae hic addita est, melius
respondeat. An Υπερ αἶας, sive Υπερ αἶας
scribendum? uti Latine dicitur *supra quam*
satis est: ac sic belle quadret istud ὑπὲρ τὸ δέον
quod hic legitur pro interpretatione.

Υπερβιον frequens Hom.

Υπερδέα . . . Ex duobus hisce Articulis facio unum
scriboque

Υπερδέα, ὑπεραγνῶως ἰνδεῇ, ἡ δλάσσονα κατὰ δύ-
ναμιν. Υπερδέα δῆμον ἐχούσα. Scilicet tria
haec ultima verba sunt Homeri ex Il. P
330. ac pro exemplo & illustratione prio-
rum sunt adjecta.

Υπερεπτε . . . Il. O 271. sed alio, quam quem hic
applicat Hesychius, significato.

Υπερεσχεθε γαίης. scribo ex Il. A 734

Υπερήνωρ frequens Homero. Adde Hesiod. Θ. 995

Υπαρίπης . . . Il. M 461

Υπερήεις . . . Odyss. Θ 198

Υπερθεσύναι . . . Il. Θ 179. & alibi.

Υπερθερίον . . . Odyss. H 93. Hesiod. in Clypeo 277

Υπερ

Υπερ

- Ὑπερκαταβαπτίωσαν . . Scribo Ὑπερκαταβαπτίωσαν
 Ὑπερκύδαντας . . Il. Δ 66, 71
 Ὑπερμένει Scribo ex Il. B 116. ac Saepius. Habet
 hoc verbi & Hesiodus in *Clypeo* 413
 Ὑπερμένεον . . Valet Eruditorum correctio, repo-
 nentium Ὑπερμένεον, quod verbum habet Hom.
 Odyss. T 62
 Ὑπέριμα . . Il. B 155
 Ὑπεροπλίας . . A 205
 Ὑπεροπλίσσαστο . . Sic recte correctum. Existat
 Odyss. P 268
 Ὑπεροπλῶν . . Il. O 185. & alibi. Hesiod. *Θιγ*.
 516
 Ὑπερτερία . . Odyss. Z 70
 Ὑπερ τῶν νεῶν . . Mox pro ὅτων scribo καὶ
 Ὑπερφίαλος frequens Hom.
 Ὑπερώσαν . . Il. Θ 122. & alibi. Haec igitur Ho-
 meri istic lectio firmatur Hesychio.
 Ὑπεροναχίζετο γαῖα . . Il. B 781, 784
 Ὑπεροπληνισμένοι, ὑποπικασμένοι } scribo.
 Ὑπὴλλαξεν, ὑπεχώρει
 Ὑπ' ἡγή . . Scribo Ὑπὴγῃ ex Odyss. P 25. Mox
 apud Hesychium scribo πρὸ τῆς ἐπῆ
 Ὑπερ ἅλα . . Il. Ψ 227
 Ὑποβλήδην . . A 292
 Ὑπόβρυχα . . Odyss. E 319
 Ὑπὸ γασφρηλήσι . . Il. Π 489
 Ὑποδμῶς . . Odyss. Δ 386
 Ὑπόδρα ἰδῶν . . Il. A 148. ac saepius.
 Ὑποδρήσασσι . . Ab hoc verbo dicti sunt ὑποδρησῆρες
 Odyss. O 329
 Ὑποδημοσύνη . . Il. O 412. & alibi.
 Ὑποκόλιον τῷ χορῷ . . Sic junctim scribo. Vox ἐπι-
 κόλιον existat apud Callim. in *Delum* 86
 Ὑποκορῶμεν . . Scribo Ὑποκορῶμεν
 Ὑπὸ κρασὶν . . Il. K 152
 Ὑπὸ κράτεσσι . . 156
 Ὑπὸ κλάκων . . Odyss. Δ 131

Υπολαμπείσα, Εκάτη ἐν Μιλήτῳ scribo.

Υπολίψεις . . . Il. Σ 519

Υπὸ μνησμών . . . Π 202

Υπονητῶ . . . Odyss. A 186. Γ 81

Υποπεκάζουσι . . . Η 126

Υπὸ πραπίδων scribo ex Il. N 412

- - ῥιπῆς . . . Scribo, uti supra plus semel, Υπαί ῥιπῆς,
nec usquam aliter Homerus.

- - σκίπτειν . . . Il. Z 159. Τὺμ μοχ ὑπὸ τῇ βα-
σιλείᾳ scribo.

Υποσσεύουσι scribo ex Odyss. I 385

Υποσαχόωτο . . . Haec ergo est sive vera, sive ae-
tatis Hesychianae lectio Odyss. Γ 212

Υποτέτροπεν, ὑπέτροπεν scribo.

Υπότροπον . . . Il. Z 501. ac saepius : sed quia in
editione Schrevel. *versus* 367. appositus est
vitiolissime, pono correctius

Οὐ γὰρ τ' οἶδ', εἰ ἐτι σφιν ὑπέτροπο· ἴξομαι
αὐτίς

Υπότροπο, ἰξ ὑποτροπῆς scribo.

Υποφῆται . . . Il. Π 235

Υποφθαμένη . . . Odyss. O 171

Υπωπια . . . Il. M 463

Υπώρεια . . . Τ 218

Υπωρόφιον . . . I 636

Υπράδι . . . Callim. Epigr. 1

Υσμίνη frequens Homero. Adde Hesiod. in Clypeo
178

Υσειξ . . . Callim. in Dian. 96

Υφέλετο scribo.

Υφεις, ὑπενδᾶς . . . Sic mox Υφειμένῳ, ἰνδεδάμενῳ
item Υφεις, ὑπενδοις, & Υφειμένον, ἰνδεδάμε-
ναν . . . Υφειμένως, ἰνδεδάμένως. Ergo in propo-
sito Articulo τὸ, ὑπενδᾶς, non est sollicitan-
dum.

Υφηνόχο . . . Il. Z 19

Υφῶ . . . Odyss. H 105

Τψμεφές : : Scribo **Τψμεφές** ex Il. T 333. ac saepius. Adde mox ad **Τψμεφές**
Τψμηχέες ἱπποι . . Il. E 772
Τψιδ' ἐπ' &c. . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* p. 98
Τψίρυχο frequens Homero. Adde Hesiod. *Erg.* 18
Τψιδάμο frequens Homero . . . in *Clypeo* 376
Τψμίδαν . . Hesiodus *Θεογ.* 529
Τψιπέτηλον . . Odyss. Δ 458. }
Τψιπέτης . . . Il. N 822. } & alibi.
Τψίπυλον . . . Z 416. }
Τψμεφές . . Odyss. N 5. Verum Il. T 333. legitur **ψμεφές**, & E 213. **ψμεφής**
Τψίροφον . . Scribo **Τψόροφον**, frequens Hom.

Φ

Φάινθην . . Il. A 200
Φαίνθη . . P 650
Φαίνεσθαι . . Hinc **Φαάιλαιος** Odyss. N 93
Φάεα . . Odyss. Π 15
Φαεσίμβροτος . . Il. Ω 785. Hesiod. *Θεογ.* 958
Φαῖλεν . . . B 81. & alibi.,
Φαλαγγίηδον . . . O 360
Φάλαρα . . . Π 106
Φάλαρος . . Schol. Theocriti pag. 59
Φαληγεώγησας . . Il. N 799. Adde Schol. Theocr. pag. 59
Φάιλη . . Il. N 791
Φάιν . . Z 108. ac saepius. Tum mox apud Hesych. post **ὑπέλαβον** sublato **commate** retineo λέγειν
Φάος ἡλίου . . Il. Υ' 154
Φάραγγι, κοιλάσι . . Vide Schol. Apollonii p. 85
Φάση a **Φάρος**, Homero freq.
Φαελάσσαν . . Odyss. I 393
Φαῶν . . Callim. in *Fragm. Bontl.* num. 183

Φαργανον frequens Hom.

Φασσοφόνος . . Il. O 238

Φαίης . . Odyss. Υ 362. & alibi.

Φοβεῖ . . Ego vero non hoc φοβεῖ, sed μοχ φεύ-
γῃ vitium puto scribendumque φυγαδένει

Φεαῖα . . Memoratur haec urbs & Il. H 135. dici-
turque ab Scholiaste urbs esse Elidis.

Φέεβειν . . Hesiodus Epy. 377

Φερέοικος . . Idem ibid. 571

Φερέσβιος . . Idem Θεογ. 693

Φερέσιον . . Odyss. K 108

Φέρισε . . Il. Z 123. ac saepius.

Φέρετατος frequens Homero. Adde Hesiod. Θεογ. 49

Φήγιος . . Il. E 888

Φηλήτησι . . Hesiodus Epy. 375

Φήνεσι . . Odyss. O 26

Φθάν . . Il. A 51

Φθειρῶν . . Pro πίτυσι scribo hic πίτυς

Φθισόνλαι . . Il. Υ 444. Itaque haec istius loci
lectio firmatur : & jam supra Hesychius, ne-
scio unde, Φθαῖ habet, atque interpretatur
δυσήκει

Φθῆ . . Il. A 451. & alibi.

Φθήσεται . . A voce Φθάσθ novum inchoo Artic.

Φθισήνορα . . Il. B 833. ac saepius. Tum sic fir-
matur vulgata hic Homeri lectio : Sed quum
hoc ipsum Φθισήνορα quinquies, nec ultra, oc-
curret apud Homerum, ac semper in accusa-
tivo singulari masculino junctumque cum πέλ-
λεμον, quod factum esse dicemus, Lector, quod
Hesychius hanc vocem quasi in nominativo fe-
minino singulari & cepit & explicuit ? Habet
& Hesiodus Θεογ. 431. Φθισήνορα, sed in mascu-
lino.

Φθισθαι . . Il. I 246. & alibi.

Φθισίμβροτος scribo ex Il. N 339. Odyss. X 297

Φιαροι . . Schol. Theocriti pag. 102

Φιδελός, ἐπιθυμητικός scribo.

φίλαι, φίλησον . . Hoc sensu formaque *grammaticali* (in *aor.* primo *med.*) bis τὸ, φίλαι, habet Homerus (Il. E 117. K 280.) dummodo in utroque istoc Homeri loco pro vulgato φίλε hac Hesychiana lectione, quam & manu exaratis libris firmari ait Scholiastes ad Il. K 280. recepta restitutaque legas φίλαι, id est, Hesychio & Scholiaste exponentibus, φίλησον,

— Nῦν αὐτ' ἐμὲ φίλαι Ἀθήνη

— Nῦν αὐτε μάλιστα με φίλαι Ἀθήνη

Nimirum scribarum quis pro αὐ temere scripserit : (quia fere eadem τῆ, αὐ & ε., Veterum fuit pronuntiatio, unde quamplurima in hoc ipsum Lexicon irrepserunt vitia : Vide *Praefationem* nostram Artic. 6.) atque inde hoc vitii & in alia exemplaria Graeca, ad quae editiones typicae formatae sunt, devenit. Forte tamen dixerit quis, τὸ, φίλε, etiam vel *grammatice* valere pro *Imperativo activo* ab eodem verbo φίλω sed qui aures Homero adfuetas habet, τὸ, φίλε, istuc non prae-tulerit.

φίλωτο . . Il. T 304. ab eodem verbo φίλω, unde φίλαι.

φιλέσκειν . . Scribo φιλέσκειν ex Il. Γ 388. ac saepius : atque ita respondet Hesychiana interpretatio.

φιλεόων . . Odyss. Ω 484

φίληθεν . . Il. B 668. atque ita firmatur ista Homeri lectio.

φιλήρετος frequens Hom.

φιλαίζετο &c. . . Pro ἰχωρίσθη Munckerus ad Antonin. Lib. pag. 51. legit hic ἰφραίσθη

φίλων, αὐτὸ τῶ φίλτερος &c. . . Mox in versu Homericò hic apud Hesych. scribo φίλων pro φίλων. Palmerius, caeteroquin optime de Hesychio ob perspicaces conjecturas certas-

quæ faepé emendationes meritis, infuria hic accusat Hefychium. Ipse ille Palmerius, genere atque eruditione nobilis, graviter hic fallitur, nec verum hic Homeri sensum, quem nec Latini ceperunt interpretes, intellexit. Ita autem legitur *Odyss.* Γ 350

Ξείνῃ φίλ', ὃ γὰρ πῶ τις ἀνὴρ πεπνυμένος ὦδ᾽

Ξείνων τηλεδαπῶν φίλιον ἔμῳ ἵκετο δῶμα.

Odyss. Ω 272

— ὃ πῶ τις βροτὸς ἄλλῳ

Ξείνων τηλεδαπῶν φίλιον ἔμῳ ἵκετο δῶμα.

Si hic, certe in secundo loco, φίλιον referas ad ξείνων, omnem sanum sensum sustuleris: sed pertinet φίλιον utrobique ad τις hoc sensu, *Nullus hospitum mihi amicior divertit unquam ad me.* Adeo igitur non culpandus hic est Hefychius, ut vera utriusque hujus loci Homericæ & explicatio & mens ipsi uni débeatur. Taceo, τὸ, φίλῳ, pro φίλος esse inauditum; quamquam φίλῳ pro cognomine tribuatur Jo-vi, verum alio sensu.

Φίλοιφ . . Schol. Theocriti pag. 49. exponit φιλοσυνησιασός, ab ὁφείν, συνεσιάζειν. Quid vero Hefychii interpretatio [πασχητής] sibi velit, nescio.

Φιλοκέρτομε . . *Odyss.* X 287

Φιλομμείδης scribo ex *Il.* Γ 424. ac faepius.

Φιλομηδιάδης . . *Odyss.* Δ 342. P 134. legitur φιλομηλείδης, nec aliter puto hic apud Hefych. esse scribendum.

Φιλομύθω . . Scribo φίλω μύθῳ, πεπλοασμένη λόγῳ

Φιλοτήσια έργα . . *Odyss.* Λ 245

Φίλος χ' ὀρέσσε . . *Il.* Δ 347

Φίτρον . . Φιτρός faepius Homero ejusque Scholiæ itae idem est ac χάρις.

Φιτώατο . . Aeschylus pag. 19

Φλάσας

φλάσας . . Schol. Theocriti pag. 63

φλη . . Odyss. P 221. Sed notat ibi postem januae aut simile: Verba sunt

Ος πολλῇσι φλησι παρασας φλίσεται ἄλλως
Sub ulterioribus Hesychii verbis [ἡ παρασας
τῆς θύρας] & supra ad vocem φλιάς [τῆς θύρας
παρασας] latet vel pars dictorum verborum
Homeri, vel potius supinus error Hesychii,
qui Homericum παρασας sumserit pro voce
feminina, quum sit masculina aoristi sec. activi
in participio; ita ut & ad vocem φλη, & su-
pra ad φλιάς hic nil nisi futile quid habeamus.

φλίσεται . . Odyss. P 221. Atque ita vulgata hu-
jus loci lectio firmatur.

φλόγεα . . Il. E 745. & alibi.

φλῆςβ . . 469. ac saepius.

φλῆξ . . Scribo hic πυρὸς pro πορὸς

Φαιβαίαι . . Vide Schol. Apollonii p. 82

Φαίβ . . pro καθαρὸς apud eundem ibidem.

Φαινένια . . Il. M 202. & alibi.

Φοίνικι Φαινόν . . Z 219

Φοίνικ . . Odyss. Z 162

Φοινικόσσα . . Il. K 133. ac saepius.

Φοίνιον &c. . . Scribo Φαῖνον pro Φοῖνον. Nempe Φαῖ-
νον & Φαῖνος idem notant: Alterum exstat Odyss.
Σ 96. Alterum Il. Π 159

Φελκὺς . . Il. B 217. cujus loci Scholion emenda-
tionem Eruditorum, mox scribi jacentium
σεφελβός, firmat.

Φοναί . . Il. K 521. O 633

Φοξός . . B 219

Φορβή . . E 102. A 561

Φορμύμενος . . Scribo Φορβύμενος

Φορῆς . . Il. Σ 566

Φορμίζειν . . Odyss. A 155. } & alibi.

Φορτὶς . . I 323.

Φορύνετο . . X 21

- Φάος ἐρεῖσα . . Π. B 49
 Φραδέος . . Ω 354
 Φραγμασύνη . . Scribo φραδμοσύνη
 Φραδμῶν . . φραδμῶν ex Il. Π 638. & ipse
 Hesych. supra habet φραδμῶνες.
 Φρείστω . . Il. Φ 197
 Φρεσὴν ὀρμαίνοντα . . K 4
 Φρίξ . . H 63. Ergo loci hujus Home-
 rici haec lectio firmatur.
 Φρίξας . . Odyss. T 446
 Φρίσσει νῶτον . . Il. N 473. ac saepius apud Hom.
 τὸ, Φρίσσειν.
 Φρόνιν . . Odyss. Γ 244. Δ 258
 Φρόνις . . Φρόνιν Οητορίδην existat Odyss. Γ 282
 Φύλα . . Il. I 2. ac saepius.
 Φυλακὸς . . N 102
 Φυκίον . . Ψ 693
 Φῦκος . . I 7. Vide Schol.
 Φυκίω . . Π 128. } ac saepius.
 Φυλακίηρες . . I 66. }
 Φυλασσειν . . Δῶμα φυλασσόμεναι existat Odyss. H 94
 Φυλῆς . . Odyss. E 477
 Φύλοπις frequens Hom.
 Φύσηλον . . Il. P 143
 Φύξιν . . K 311. & alibi.
 Φύρσω . . Odyss. Σ 21
 Φύσσα, Φαρέτρα &c. . . φύσσα pro folle Il. Σ 372.
 ac saepius.
 Φυσίζωος . . Il. Γ 243. ac bis alibi, atque identi-
 dem sine ω' id quod ab nasuto videtur muta-
 tum, ac deinceps ab aliis receptum, quasi
 ω frequente vocali non saepius corripiatur.
 Φυσίον . . Il. Δ 227. & alibi.
 Φύσκη . . Vide Schol. Hom. pag. 95
 Φυταλλῶς . . Il. Z 195
 Φύτις . . Diana Φυτίς apud Antoninum Lib. Fa-
 bula 17. fine.

Φῦ χειρὶ . . . Il. Z 253. Sed nihil ineptius excerpti ex Hom. potuit, omisso *ι*, quod hic unice conficit sententiam: Exstat, autem dicto loco

Εν τ' αἶσα σὶ Φῦ χειρὶ —

Φωλεον . . . Scribo hic ἢ ὁ χορεύουσι

Φωρ . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 98

Φωριαμὸς, κιβωτὸς, Καὶ Φωριαμῶν . . . Tentavit haec idem *ibid.* Vir Clarissimus: Sed ego nihil prorsus hic muto. Duae postremae voces sunt huc stulte ex Il. Ω 228. pro exemplo ab Hesychio traductae

H, καὶ Φωριαμῶν ἐπιδήματα καλ' ἀνέσχετο

X

Xαδεν . . . Il. Δ 462

Χαλίφροας . . . Odyss. Δ 371

Χαλιφροσύνη . . . Π 310

Χαλκίεα . . . Χαλκίε' ἐπίσσωτρα exstat Il. E 723

Χαλκιοχέων, παλαιῶν scribo.

Χαλκιοφώνων . . . Il. E 785. Hesiod. Θεογ. 311

Χαλκοβάτεια . . . Δ 96

Χαλκοβαρή . . . O 465. & alibi.

Χαλκοβατές . . . Δ 426. ac saepius.

Χαλκογλυχινός . . . X 225

Χαλκοκρηΐσαι . . . E 699. ac saepius.

Χαλκοκνήμιδες . . . H 41

Χαλκοπαρής scribo pro Χαλκοπαρεΐης ex Il. M 183
ac ter alibi.

Χαλκόποδας . . . Il. Θ 41. & alibi.

Χαλκοτύπες . . . T 25

Χαλκοχιτώνων frequens Hom.

Χαλκομενιάδες . . . Odyss. K 243. & alibi.

Χαλκίνη . . . Scribo Χαλκαΐνη ex Il. Π 235

Χανδάνειν . . . Il. Ψ 742. Schol. Theocriti pag.

114

Χανδόν . . . Odyss. φ 294

Hh

Χανδ

242 Χα Χε Χη Xi Xλ

- Χάνοι ἐνθάδε χθόν . . . Il. Δ 182
 Χανόν 50μας . . . Π 349 & 350
 Χαράσσει . . . 390. & alibi.
 Χαρίσιον . . . Pro ultima voce scribit Bentlejus ad
 Fragm. Callim. pag. 385. πεμμάτων
 Χάρμα } frequentia Hom.
 Χάρμη }
 Χαρσπός . . . Odyss. Α 610. Hesiod. Θεογ. 321
 Χασσάμενος . . . Il. Δ 534. & alibi.
 Χάσσοσθαι . . . M 172
 Χατέων frequens Hom.
 Χαυλιόδοξα . . . Hesiodus in Clypeo 387
 Χίμαροι . . . Scribo Χέμαροι. Sed & Χέμαρος exstat
 apud Hesiod. Ery. 626. alia notione.
 Χειμεράς . . . Scribo Χέμερας ex Il. B 294
 Χειροτέρης . . . Χειρότερος . . . T 436. & alibi.
 Χειρογυί . . . Χειρογυί
 Χείσεται . . . Odyss. Σ 17
 Χελιδόνιον, φάρμακον . . . Vide Schol. Theocr. pag.
 113
 Χελονίδος, ἔδος &c. . . Munckerus ad Antonin. Lib.
 pag. 51. legit ἔδῃ pro ἔδος
 Χερσάδος . . . Il. Φ 319. Adde Schol.
 Χερνήτης . . . M 433
 Χέρνιβα frequens Hom. in Odyssæa.
 Χερνιβάμενος . . . Il. Α 449
 Χεύαι . . . Odyss. Α 75
 Χεύμαι . . . Il. Ψ 561
 Χήλως frequens Hom.
 Χηραίμαι . . . Il. Φ 495
 Χηρεύει . . . Odyss. I 124
 Χηρωσαι . . . Il. E 158. Hesiod. Θεογ. 607
 Χήτει ἐνευαίων scribo ex Odyss. Π 35
 Χθιζά τε καὶ πριζ scribo ex Il. B 303
 Χιονωθήσομαι scribo.
 Χλιδή . . . Aeschylus pag. 30
 Χλιδός, σακκοπαθόνιον . . . Munckerus ad Antonin. Lib.
 pag. 51. conjicit σακκοπαθόνιον pro σακκοπαθόνιον
 Χλύνει

Χλῆνιν . . . Il. I 535. Adde Schol. & Callim. in
Dian. 150

Χλωρός, τυρός . . . Vide Eustath. ad *Iliada* pag. 376.
lin. 51

Χλωρόν δέ . . . Il. H 379. & alibi.

Χνός . . . Odyss. Z 226. Callim. in *Apoll.* 37

Χοάι . . . Δ 26

Χοάνοις . . . Il. Σ 470

Χοιράδες . . . Euripides in *Troade* 89

Χολάδες . . . Il. Δ 526 Φ 181

Χολωσέμεν . . . Α 78

Χόρια . . . Schol. Theocriti pag. 92

Χοροασσία . . . Callim. in *Lav. Pall.* 66

Χραισμήσαι frequens Hom.

Χράνση . . . Il. E 138

Χρείων . . . Odyss. Θ 79

Χρεῖ, ὀφείλημα scribo.

Χρεμέδα . . . Vide Bentl. ad *Fragm.* Callim. pag.
418

Χρεῶ . . . Mox scribo τὸ pro τῷ

Χρεώμεν . . . Il. Ψ 834

Χρηίζοντα . . . Δ 834. ac saepius.

Χρίμπει } Verbum hoc exstat *Odyss.* K 516. eo,

Χριμψήναι } quo Hesych. hic exponit, sensu;
idemque verbi infra retractat He-
sychius.

Χρῆς . . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.* pag. 99

Χροιά . . . Il. Ξ 164

Χροίζόμενον . . . Schol. Theocriti pag. 96

Χρόμαδος . . . Il. Ψ 688

Χρόμς . . . B 858

Χρόνιον . . . Odyss. P 112

Χροός, χρωός, καὶ ἀπὸ χροός ἀπὸ τῆ σώματος διήλθεν . . .

Haud dubie nonnulla hinc exciderunt; atque
illico post primam vocem pro explicatione
τῆ, Χροός, excidit σώματος. Tum deleo χρωός.
Verba ἀπὸ χροός sunt ex Homero Il. Δ 130.
ac saepius. Verba ἀπὸ τῆ σώματος sunt Hesychii

explicatio. Ante διῆλθε praecessisse videntur verba Il. A 398. διὰ χροὸς ἦλθε, quorum Hesychiana explicatio fuerit διὰ σώματος διῆλθε. Vel respicitur Il. N 191. unde excerpserit Hesychius χροὸς εἶσατο, quod explicuerit eodem modo, quo ibi Scholiastes, διὰ τῷ χροῦτος διῆλθε.

Χρυσάμενος . . Scribo Χροὸς αἰσάμενος: uti mox sequitur apud Hesychium, dummodo pro Χροὸς αἰσαι . . Scribas Χροὸς αἰσαι ex Il. A 573. O 317. φ 168

Χρυσάμπικας . . Il. E 358. ac saepius. Hesiod. Θεογ. 916

Χρυσάρεον . . Il. O 256. E 509

Χρυσέον σκήπτρον ἔχων . . Odys. A 91

Χρυσήνιος . . Il. Z 205. & alibi.

Χρυσῆς Ἀφροδίτης . . Γ 64

Χρυσόραπις . . Odys. K 277. & alibi.

Χύβο . . Il. Δ 526

Χυτή . . Z 464. Ξ 114. ac saepius.

Χυτλώσαι, τὸ ἀλεῖψαι . . Scribo Χυτλώσαιτο, ἀλέεψαι. Nempe explicatur Odys. Z 80

Χυτρίδα . . Mox scribo τοιάυτης

Χώεται . . Il. Γ 29

Χλωθεῖς . . Scribo χαθεῖς

Ψ^Εδνη . . Il. B 219. & ex hoc versu descripta sunt sequentia Ψ^Εδνη δ' ἐπενήνοθε

Ψευδάγγελος . . Il. O 159

Ψῆρες . . Il. Π 583

Ψιδες . . 459. Schol. Theocriti p. 6

Ψμαρόν . . Pro εὐδίασι Cl. Alberti in Peric. Crit. pag. 99. scribit εὐδίασι recte: fontem hujus ac parium vitiorum aperui in Praefat. Art. 6

Ψοδίαν . . Vide Cl. Alberti *Misc. Crit.* in *Suidas*
p. 294

Ψύξας . . Il. γ 440

Ψύχεος ἰμείρων ; . . Odyss. κ 555

Ψυχρὸν δ' ἔλε &c. . . Il. E 75

Ω

Ω^ι ἀρχαῖ σχαρμένη . . Odyss. Δ 278

Ωγγυντο . . Il. B 809. Θ 58

Ωκαλέον . . 501

Ωκεανοῖο πάρον, τὸν ἀέρος sic divido.

Ωκύαλος . . Odyss. Θ 111. ac saepius.

Ωκυπέτα . . Il. Θ 42. & alibi.

Ωκυπτερος . . N 62

Ωκυρόω . . E 598. & alibi.

Ωλεσίνιασποι . . Odyss. K 510

Ωμιογέρονα . . Il. Ψ 791

Ωμήρουσε . . Recte corrigit Cl. Alberti in *Peric.*
Crit. pag. 99. scribitque Ωμήρουσε

Ωμησαῖ . . Il. Δ 454. & alibi. Hesiod. *Θεογ.* 300

Ωμοδετεῖν . . Odyss. Ξ 427. ac saepius in *Iliade*

Ωμοφάγης . . Mox scribo τὰς pro τὰς

Ωμῶ γήραϊ . . Odyss. O 356

Ωνοχῶει scribo, uti recte scribitur Il. A 598. &
alibi.

Ωνός . . Schol. Theocriti pag. 14

Ωπίζετο . . Odyss. Ξ 283. & alibi.

Ωρα γάμων . . O 126

Ωρετο . . Il. M 279. & alibi.

Ωρια . . Odyss. I 131. Schol. Theocr. p. 74

Ωριγνώμενον . . Hesiodus in *Clypeo* 190

Ωρίνθη, ἑταράχθη scribo.

Ωρις

Ωρνυτο } frequentia Hom.

Ωρεσεν }

Ως } Hæc potius per ο μικρόν, ut ex Hom.
 Ως } sumpta, scribo Ως & Ως. Nec suo
 loco hic sunt posita.

Ως } frequentia Hom.
 Ως

Ως . . . Il. Σ 498

Ως } Scribo Ως ex Il. A 26. ac
 μοx ὁμοῖες

Ως . . . Il. N 688

Ως σὲ, διὰ τὸτο &c. . . Vide Cl. Alberti *Peric. Crit.*
 pag. 99

Ως } Odyss. A 528

Pag. 996. editionis Schrevelianae

lin. 1 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δοῦναι . . . Il. A 116

. . . 2 Ἡξάτο δ' ὡς πρῶτον &c. . . Odyss. Ψ 310

. . . 9 Ω πόποι &c. . . Odyss. Σ 26

. . . 10 Ἐγὼς ὡς θεός ἐμι . . . Il. X 10

. . . 11 Ως αἶψά τὸν ὁμοῖον &c. . . Odyss. P 218||

. . . 13 Scribo Ως σ' ἐβαλον Τρῶες ex Il. Δ 157

Ως εἰς &c. . . Il. Σ 107

. . . 14 Pro καὶ Διὶ Scribo καὶ δι' αὐτῶν . . . id est, Ως in-
 ter alia notare & δι' αὐτῶν ob quod vel quare
 &c. idque probatur ex Il. E 204. ubi
 Ως Scholiastes exponit & διὰ τὸτο

. . . 16 Ἐκίω δ' ὡς &c. Il. Z 237

. . . 17 Ως δ' ἴδεν &c. . . H 294

. . . 19 Ως δ' ὑμεῖς &c. . . Odyss. Γ 347

. . . 21 Scribo Ως τ' ἦλθ', ὡς τ' Ἀργεῖος &c. . . Odyss.
 Γ 199

. . . 23 Ως ἐκ αἰνότερον &c. . . Odyss. Δ 420

. . . 24 Ως κέν τοι &c. . . Δ 389. Sed ho-
 die vulgo legitur Ως κέν τοι. At, Lector,
 meo iudicio nos sic habemus corrup-
 tam, Hesychius vero veram lectionem,
 ac rem recte explicuit, τὸ, ὡς, hic in-
 terpretatus ὡς αὖ & ἄλλοις, donec, uci
 & Virgilius bis fecit, primum in *Eclo-*
gis,

git, dein in *Georgicis*; in utroque scilicet loco Homerum imitatus, utique in *Georgicis*. Verus loci hujus Homericus sensus sive versio Latina sit haec, Pallas dicit Ulyssī, *Si forte tu hunc Protea passis per insidias comprehendere ac pressum tenere, donec tibi dixerit viam ac spatia itineris tui & reditum tuum, tunc altum petes: Sed &, o dilecte Jovi, enarret tibi Proteus, siquidem volueris, quidquid interim boni malique fiat factumque fuerit in aedibus tuis, dum tu domo procul vagus oberras. Ecce Graeca Homeri*

Τὸν γ' εἰ πως σὺ δόναο λοχησάμενος λε-
λαβέσθαι,

ὣς κέν τοι ἔιπῃσι ὁδὸν καὶ μέτρα πελεῖσθαι,
Νόσον δ' ὥς ἐπὶ πόλιν ἐλεύσεαι ἰχθυό-
εντα·

Καὶ δέ κέ τοι ἔιπῃσι, Διότρεφε, αἶψ'
ἐθέλησθαι,

Ὁ, τί τοι ἐν μεγάροις κακὸν τ' ἀγαθόν τε
τέτυκται

Οιχομένωιο σεθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην γε.
Uti ergo Proteus apud Homerum tenendus erat constrictus, donec declarasset, quae quaereret Ulysses; ita in *Ecloga* sexta duo pastores religant Silenum vatem, coguntque eum dicere, quae velint. Clarius de ipso Proteo in *Georgicis* lib. 4. illic Cyrene filium suum Aristaeum, de extinctis apibus suis querentem, jubet corripere ac vincere Protea nec solvere, nisi tandem paratum dicere, qua ratione jactura apum posset reparari &c.

Quod

Quod si vulgatam hodie lectionem
Homeri hic teneamus, nihil fere de
tali coactione Protei, quae tamen hic
praecipue ad rem pertinet, habea-
mus: ac praeterea omnis istaec Palla-
dis oratio idoneo nexu careat, uti &
vulgaris versio Latina est fatua.

Lin. 26 Ως ἴδεν, ὡς ἀνέπαλτο . . Il. T 424. sed pro
ἴδεν hodie istic legitur εἶδ'. Mibi lectio
Hesychiana videtur & hic Ομηρικώτερος,
quae pulcre servata fuit & Il. E 294.

Ως δ' ἴδεν, ὡς μιν ἔξως πυκινὰς φρένας
ἀμφεκάλυψεν.

Hanc vero loquendi formam imitatus
est Virgilius in ea *Ecloga*, in qua di-
cit quis

Ut vidi, ut perii, ut me malus abstulit error.

Observata in stylo
HOMERI

civil di maryland

1811

Observata in stylo HOMERI

DUm per hosce quinquaginta annos oblectamenti causa, in deambulationibus, vectationibusve Homerum subinde voluto, idemtidem eximius hominis stylus mihi magis placet quam ante: Idemtidem pulcritudines ac Gratias videre mihi videor, quas ante minus videram. Tandem, subnotare coepi, quae meam quidem mentem adverterunt percusseruntque: Haec in schedulas conjeci, alieque ea, quae documento mihi videntur esse, Homerum vel legisse sacras *Veteris Testamenti* tabulas, quatenus illae Homeri aetate prostabant; vel rerum in illis traditarum, potissimum illarum styli, ignarum non fuisse, ut qui saepe ad illarum stylum formarit suum vel alluserit. Quin & ego post alios nonnulla in hoc Poëtarum principe observavi, quae, si ad politos mores aut ad decorum referantur, nimis rudia dici possint atque incondita in illustribus, quas fingit, personis, item in sermonibus & actibus, quos ipsis affingit. Denique nonnumquam Virgilianum quid, ex Homero per imitationem desumptum, cum stylo Homericocomparo, & ubi alter alterum mihi videntur superare, libere pronuncio, idque ad exemplum aliorum, qui istiusmodi libertatem in duobus his artibus poëticae summis magistris inter se conferendis dijudicandisque sibi sumserunt. Succedant

li 2

mihi

75 OBSERVATA IN STYLO

mihi illisque, per me licet, qui ad nostra judicia & arbitria ~~et in gloria~~ suas adjiciant.

Quod toties in hisce observatiunculis & ipse admiror, & aliis pro admirando propono insigne poësis Homericæ artificium in *metro* sive in *nume-
ris* ac *pedibus* tam dextre ad rerum actuumque naturam accommodatis; notare hic lubet, linguam Graecam, multa vocum, ferme idem vel simile significantium, varietate, ac *compositionis* facilitate, certe prae Latina lingua, divitem, etiam prae lingua Latina longe aptiorem esse ad singulas res actusque idoneo verborum flexu ita effingendos, ut, quae legas, videre, audire, sentire videaris. Fateor; multum ac vel maximam partem huc confertur ab exactis rerum actuumque imaginibus, acri vegetaque Poëtae mente formati ipsique obversatis: Sed ab hisce ipsis per verba expressis imaginibus plurimum abesset decoris ac Gratiae, nisi verba ipsa in *syllabis* ac vel in singulis propemodum literis adjuvarent. Negari nequit, vividis hisce rerum imaginibus secundum Homerum prae omnibus excellere Virgilium: Sed saepius idem ille deficit in aptis *consonantium* ac *vocalium* numeris. Nempe minus tenera lenisque est lingua Latina: Verba hic maximam partem ob duriores plurium earumque asperiorum *consonantium* juncturam nimis sunt horrida, gravia, severa, nec satis in quoque rerum significandarum genere copiosa. Sane habet Virgilius saepe eximium quid atque illustre in verbis ac *numeris*, apte ad rerum actuumque naturam delectis ac dispositis, quale in *Georgicis* III. 420.

— *Cape saxa manu, cape robora, pastor*
& vs. 276.

Saxa per & scopulos & depressas convalles

Quisquis duo haec loca singula per se in contextu suo apud ipsum Virgilium probe consideraverit,

verit, facile, opinor, mihi consentiet, haec lis concepta esse verbis, & ipsa verba eo esse ordine disposita, ut in primo loco & summum periculum, & summa ad amovendum omne periculum celeritas ac properatio: in secundo equi, per praecipitia de rupibus in subjectas rupes ruentis, atque ita mox in imam vallem desilientis, ibique se ex lapso colligentis labor atque aestuatio quasi oculis auribusque exhibeantur. Nihil item pulchrius naturaliusque fingi potest, quam in eodem libro descriptio ludi Circensis apud Romanos a versu

103

*Nepha vides, cum praecipiti certamine campum
Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
Cum spes arrectae juvenum, exsultantiaque bauris
Corda pavor pulsans: Illi instant verbere torto,
Et proni dant lora. Volat vi fervidus axis:
Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per medium ferri atque assurgere in auras:
Nec mora, nec requies ———*

Inimitabile est illud

————— *exsultantiaque bauris*
Corda pavor trepidans ———

Item istud

*Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per vacuum ferri atque assurgere in auras.*

Plura in *Georgicis*, supra quam dici possit, pulera, nunc quidem omitto. Sed & *Aenëis* eminentes habet pulchritudines; immo saepius videtur mihi vel superari *Homerus*, uti, exempli gratia, monabo ad *Iliados* K 45. in

————— *aversa Deae mens,*

idque in sola syllaba *ver* vocis *aversa*, siquidem notionem istius in hac voce *syllabae*, & manus dextrae gestum, trucemque ac distortum vultum cogites, quo haec *syllaba* in istoc quidem loco ad veram *Poetae* mentem foret pronuncianda.

II 3

Verum

344 OBSERVATA IN STYLO

Verum pro Virgilli denis in hac artificiosa styli fabrica exemplis centena habet Homerus, quippe cujus bina Poëmata, *Ilias* & *Odyssëa*, singula perpetuam faciant telam, verbis, numeris, vocabulis, consonantibus, Dialectis, potissimum Ionica, res, actiones, murmura, sonores, iras, studia, impetus, planctus vicissim ac dolores, languores, suspiria, lamenta, supplicationes, nec non hilaria epulantium potantiumque, item amorum blanditiarumque conjugalium dulcedinem belle exprimentibus, contextam; atque adeo exactissimam non humanae modo, sed & aliarum rerum multarum naturae tabulam. E diverso, uti supra monui, passim nimis horrida, rigida, setrica, nec ullis *Dialectorum* varietatibus flexibilis est lingua Latina, ut quae magna ex parte formata sit ex Dorica *Dialecto*, rustica illa & horrifona, bubulcis magis ac subulcis, quam politae tersaeque enunciationi propria. Hinc exempli gratia vox *mater*, personam tenerrimi non inter homines modo, sed vel inter bruta, affectus denotans, quam aspera & incondita est prae politiorum Graecorum μήτηρ? Scilicet Does dixere μήτηρ: Idem cernas in voce *balatus*: Nihil minus quam agnorum oviumque teneritas fractique soni tentamina audiuntur in hac voce, contra quam fit in ordinaria voce Graeca Βληχή. Haec linguae Latinae asperitas pedetentim molliri quidem mitigarique coepit, ubi commode id fieri posset, jam duobus ante Augustum saeculis; id quod liquido cernere est, si priscae Romanorum styli reliquias in columna Rostrata, in Ennii, Naevii, Pacuvii aliorumque fragmentis cum Terentio, Caesare, Cicerone, ceterisque ante Tiberii principatum scriptoribus conferas: Non potuere tamen Romani nec omnem lenire duritiem, nec satis multis verborum copia patrium sermonem locupletare. Haec & similia magnas ac sublimes animas, qualem prae omnibus

bus Virgilium, praepedierunt, quo minus ubique ingenii sui fertilitatem redundantī aptorum vocabulorum flumine exaequarent.

Nunc protenus contemplemur Homerum, in cuius locis proponendis omisi *accentus*, quo *numerationum* ac *metri* elegantia & apta rerum actionumque imitatio, qua eximie Homerus excellit, omnibusque artem Poëticam post se tractaturis faciem atque exempla praetulit, melius faciliusque sentiat: quum caeteroquin *accentuum* observatio & omne *metrum* ac *numeros* tollat, & omne lumen Poëticum exstinguat, Poëtamque fere reddat insipidum, ridiculum, ingratum.

Ad Iliados A

Versu 5. sapienter ac graviter mala publica ad divitiam Homerus refert providentiam, ubi in *Iliadis* exordio ait quidem, per Achillis iram multa mala evenisse Achivis; sed addit

— Διὸ δ' ἐτελέετο, βυλῇ
 ex Jovis consilio sic actum fuisse, nec aliud, quam quod ille voluisset, accidisse.

Versus 64. ita disponendus

Ὅς κ' εἶποι, ὅ, τι τόσσον &c.

uti recte fit vs. 85

Versu 77. videtur omnino legendum *ἡ μὲν*, non *ἡ μὲν* juratur enim; ac τὸ, *ἡ μὲν*, ordinaria est Graecis formula, jurijurando praefigi solita.

Versu 103. 104. ira pulcre describitur

— μένεσθ'· δε μέγα φρεσὶς ἀμφιμαλύνεται

Πιμπλάντ', ὅσσε δὲ οἱ πύρι· λαμπρὸς αὖτις εἶχ' ἦν

Dactyl-

236 OBSERVATA IN STYLO

Dactylorum haec celeritas admodum naturaliter effugit agitationem hominis ira exaestuantis, crebrioremque in ira oculorum circumvolutionem.

Versu 154. in me, ait Achilles, Trojani non peccarunt; neque enim unquam boves meas equosve abegerunt.

Ου γὰρ πώποτ' ἐπ' αἵς βας ἡλασάν εἰς μεν ἵππους
Eandem loquendi sive magnae injuriæ, non factæ, exprimendæ formulam habemus i *Samuelis* xii. 3.

Versu 178. prudenter monet Agamemnon Achillem, magnum ipsius robur deberi Deo, non ipsi
Εἰ μάλα καρετέρῃ εἶσι, θεῷ πᾶσαι τὸ γ' ἔδωκεν.

Versu 194. Quod eo momento, quo Achilles stringeret gladium percussurus Agamemnona, Pallas de coelo dicitur venisse, ac soli visa fuisse Achilli, eumque a facinore cohibuisse, intellige animum Achillis, subito considerantis, quid facinoris patraturus foret, impetumque suum sistentis. Similia saepius habet Homerus ejusque ad exemplum Virgilius cum Ovidio.

Versu 234. Quod virga Aaronis revirescens habitata fuit apud Moysen pro summo divinae potentiae, vires factaque humana longe exsuperantis, argumento, ut adeo is, in cujus gratiam id miraculi ederetur, haberetur pro eo, qui divina auctoritate ageret inter homines; Hinc Asiaticis scriptoribus, quali Homero, petita videtur esse formula, qua quid dicatur tam certo non fore, quam certum sit, non fore, ut virga decorticata, ex arbore decisa & arefacta, ultra revirescat frondefecit. Certe Achilles hic jurat per sceptrum suum, sive virgam, quam gestabat, eaque virga, ait, non ultra revirescet &c.

Non

Ναι μα ταδε σκηπτρον το μεν εποτε φυλλα και οζυς
 Φυσε

Versu 260. videri possit Nestor parum verecunde, nec satis salva Majestate Agamemnonis & Achillis, ipsis in os dicere

Ηδη γαρ ποτ' εγω και αρειοσιν ηεπερ υμων
 Ανδρασιν αμυλησα, και εποτε μι ουγ' ερεδιζον

Sane ego cum viris, etiam, quam vos estis, melioribus (an fortioribus) egi familiariter, nec umquam ab ipsis fui contemptus.

Versus 342. mirus profecto *versus* est, quod ad *syllabarum* sive *metri* naturam attinet

Τοις αλλοις η γαρ ουχ' ελοησι φρεσι θυει

In quibusdam editionibus legitur η γαρ αν ουγ', sed hoc videtur longe minus consistere. An Poëta rem stultam narrans, de industria *versum* fecit scabiosum? Quod ad *θυειν ελοαις φρεσιν* pro *stolide, per-dite, exitiose agere*, attinet, eodem id dicitur modo, quo *ταις Μυσαις και Χαριτι θυειν* pro *non incon-dite nec rustice agere*, sive *litare Musis & Gratiis*; uti & *θυειν αληθεια* *litare veritati*, ac similia.

Versu 388. artificiose durissimi tardissimique *Spondaci* ad minantem gravitatem effingendam

Ηπειλησεν μυθον, ο δη τελελεσμεν εσι

Similiter ad rupturae difficultatem verbis assequendam Il. B 544.

Θωρηκας ρηξειν δηλων αμφι σθηθεσσι

Adde Il. Γ 348. de quo infra.

Versu 509. inhumana, nedum non divina, est petitio Thetidis Jovem precantis, Graecos malis urgeat, donec debitus Achilli habeatur honos. Quid

Kk

ini

248 OBSERVATA IN STYLO

iniquius in hominem, nedum in Deum Deamve cadat, quam unius hominis, quamquam filii (nam Achilles fingitur Thetidis filius) honorandi ulciscendique causa, aliquot innocentium, eorumque popularium ac civium millia velle plecti? Sed, dices, ac forte recte dices, *Homerus est poeta*, & matri, ob non honoratum filium suum indignanti, affectum tribuit violentiorem, muliebrem, maternum: Quin & idem poeta passim heroibus suis Diisque eos affingit animos, qui animi tunc temporis erant principibus mortalium, caetero hominum grege, tamquam si essent pecora, uti solitis, quae pecora pastor, ubi vult, caedit ac comedit. Hinc Homerus reges alibi *ποιμένας λαῶν*, alibi *δημοβέτας* appellat. Sed & fraudes ac mendacia ipsi tribuuntur Jovi, potissimum ab initio *Iliadis* B usque ad vs. 120. & ultra, disertisque verbis vs. 111, 112, 114. item II. M 164. Jupiter dicitur *φιλοψυδής*, *mentiri amans*. Sed & Pallas data opera a vs. 173 II. B Ulysses, quasi fideliter monens, ad perniciosum quid Graecis impellit. Huc pertinet, quod Hector barbare atque incondite malignitati Jovis tribuit, quod foedus Trojanos inter & Graecos cum utrorumque clade esset ruptum II. H. 69. quo item loco apparet, Hectori Apollinem magis quam Jovem fuisse cultum: Nempe vulgo Jupiter fingitur Graecia magis favere quam Trojanis.

Ad Iliadis B

Passim apud Homerum ii, qui finguntur mitti nuncii sive Legati, iisdem fere verbis mandata peragunt, quibus verbis jussi fuerint. Vide exemplum a vs. 5. ad 35. Adde de Iride, iisdem, quibus

quibus nūnciare iussa fuerat, verbis utente Il.
 Θ 416.

Versu 486. Ἡμεῖς δὲ κλεῖστον αἰκισμένον, καὶ τί ἰδμεν
 Belgice *Wy sitten met de lakeijzen in den Raad*

Versu 489. Οὐδ' εἰ μοι δακρυμένον γλαύσσας, δακρυμένον
 εἰς
 φωνὴ δ' ἀρρηκτική, χαλκιδὸν δὲ μοι ἦτορ
 ἐνείη

Virgilius imitatus est

*Non mihi si linguae centum sint oraque centum,
 Ferrea vox* —————

Ad Γ

Versu 35. ὤχεος proprie notans pallidum, sumitur pro pallore, uti νεκρός, mortuus, saepe pro cadavere.

Versus 348. durissimus, sed summo artificio tam durus: Nam cum *versu* priori de Paride narraretur

Καὶ βαλὼν Ἀτρεΐδαι κατ' ἀσπίδα πάλοισι ἴσθη,
 subijcitur

Οὐδ' ἐρεξέν χαλκιδόν, ἀνεγναμμένη δὲ αἰ αἰχμή
 Profecto in tribus prioribus hisce *pedibus*, rigide atque horride se habentibus, quasi cernitur auditurque teli, Menelai clypeum ferientis, at non penetrantis, resiliens resonansque imperus, aureos oculosque spectantium offensans & quasi verberans: Tum haud minus artificiose tribus istis horridulis ac stridulis *spondaeis* e vestigio subjecti sunt *pedes* molliores quidem [*ἀνεγναμμένη δὲ αἰ αἰχμή*] sed tamen per medium istum *syllabam γνάμ* praefractae teli sive cuspidis aciei inflexionem obru-

26α OBSERVATA IN STYLO

tionemque naturaliter effingentes. Hic *versiculus* pari opportunitate bis recurrit infra Il. H 259. & P 44.

Versu 357. En velox vehemensque impactae hastae penetratio per insignem libertatem *metri-odm*, easdem earundem vocum *syllabas* nunc corripientem, nunc producentem

Διαί μιν ασπίδι· ἤλθε φαεινῆς ὀβριμον εἴχῃ·

Καὶ δια θωρηκῇ·

perinde atque alibi

Aes, *Aes*, *βροτολοιγε*, *μιαφονε*, *τειχεσιπλητῆα* *syllabarum quantitate* (ajunt pueri) ad arbitrium flexa & reflexa, quo res, quam effingere velis Poëta, vividius effingatur.

Ad Iliadis Δ

Versu 249. Οφρ' ἰδῆτ', αἰκ' ὕμιν ὑπερσχοὶ χεῖρας
Κρονίων

merus quasi *Belgismus*, *Iemand de hand boven 't boofd houden*.

Versu 257. usque ad 265. mira est adhortatio Agamemnonis, hortantis Idomeneia in ipso proelii fervore. Vide ac ride

Ἰδομενευ, περὶ μὲν σε τιῶ Δαναῶν ταχυπυλῶν,

ἢ μὲν ἐν πολέμῳ, ἢ δ' ἄλλοις ἐπὶ ἐργῳ,

ἢ ἐν δαίῳ, ὅτε περ τε γέρεσιον αἰδοσθῶ οἶνον

Ἀργείων οἱ αἰεῖσαι ἐν κρητήρεσι κερῶνται.

Εἴπερ γὰρ τ' ἄλλοι γε καὶ ἐκκομῶντες Ἀχαιοὶ

Δαίτρον πίνωσι, σὺν δὲ πλείον δέπας αἰεῖ

Εἴηχ' ὥσπερ ἐμοί, πίειν ὅτε θυμῷ ἀνωγαί

Te vero, Idomeneu, caeteris non pigris Graecis longe praefero sive in acie, sive alibi, item inter epulas, ubi fortis.

fortissimi quique annosa & ardentia vina potant;
Nam ubi caeteri ex poculis vix semiplenis pitissant,
tibi identidem, velut & mihi, coronatum est peculum,
quoties potare fert animus.

Versu 274. — — — Νεφεῖς ἐϊπερο πτεζων
Sic *nubes* pro multitudine, ubi dicitur *nubes testium*.

Versu 313. usque ad 326. minus probabile est,
in urgente necessitate ac medio fervore pugnae
tam alte repetitos sermones inter Duces com-
mode posse haberi, quam ibi habentur Nestora
inter & Agamemnona: Similiter a vs. 371. nec non
insigniter Il. Z a vs. 123. ad 231. inter Glaucum
ac Diomedem. Adde nos infra ad Il. T 178

Versu 442. quod Virgilius de Fama dicit

*Parva metu primo, mox sese attollit in auras,
Ingrediturque solo & caput inter nubila condit*

Homerus dicit de Eride, contentionis litiumque
Dea

Ἡ τ' ὀλυγὴ μὲν πρῶτα κορυσσεται, αὐτὰρ ἐπειτὰ
Οὐραίνῳ ἐξηριζέει κακῇ, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει

Versu 510. Apollo, Trojanis in Graecos animum
dans, ait, Graecis cutem non esse *lapidem fer-*
tumvō, quo minus ahenae tela in ipsorum pen-
trent corpora,

— Οὐ σφὶ λυδοῦ χρεως, ὥτε σιδήρεος

Videtur haec esse vetus Asiatica formula de ho-
mine invicti roboris; nam & Jobus rogat, *num*
mihi cutis sit ferrum, quo scilicet dolores suos vel
non sentiat, vel ferat.

161 OBSERVATA IN STYLO

Ad Iliadis E

Versu 29. oppido naturaliter stupor horrorque
trepidantium

Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός ———

Verba in abrupto hoc metro quasi palpitant.

Versu 283. colloquuntur inter se homo Troja-
nus & homo Graecus, dum infestis telis alter al-
terum petunt. Possit hic, & in similibus casibus
Homerus dici parum decore minusve probabiliter
facere hostem cum hoste in acie colloquentem,
eosque diversae nationis, atque adeo diversa uten-
tes lingua. Forte dicet quis, Trojanam linguam
& Graecis, vel Graecam etiam Trojanis quibus-
dam fuisse intellectam. Vide iterum infra ad II.
T 178

Ad Z

Sicuti David, rex Israël, ob gesta bella fer-
tur vetitus templum Deo condere, ita Hector ve-
niens e proelio iussusque a matre Hecuba libare
vinum Jovi, negat, se id facturum manibus san-
guine maculatis: Ait autem vs. 266.

Χερσὶ δ' ἀνέμοισι Διὶ λείβειν αἰδοπα οἶνον

Ἀζόμεαι· ὅδε γὰρ ἐστὶ καλαινέφει Κρονίων

Ἀίματι καὶ ἀνέμοις πεπαλασμένον εὐχεται αἶμα δαῖ.

Hoc ipsum & ad Aenéan suum transtulit Maro,
ut quem faciat negantem, sibi venienti de caede rei-
centi licere sacra contrectare, donec se flumine vivo
abluerit.

Versu 301. artificiose exprimitur luctus per ab-
rupta *Adonia*, ita ut subsultantes in hominibus
gra-

graviter dolentibus singultus prope audire videaris

Αἰ δ' ολολυγῇ πᾶσαι Ἀθηνῆ χειρὸς ἀνέσχοιν

Versu 345. Quemadmodum Jobus execratur diem, quo fuit genitus, ac noctem, qua conceptus fuit, ita fere Helena

Ὡς σφελ' ἤλαστί τῳ, ὅτε μὲ πρῶτον τέκε μήτηρ,
Οἴχεσθαι προφερέσθαι καὶ ἀνέμοιο θυλλῶ
Εἰς ὅρ' ἢ ἐς κίλιν πολυφλοίσβου θαλάσσης,
Εὐδα μὲ κῆρ ἀποεῖρε παρ' ταῖς ἑρῶ γενέσθαι

Versu 410. & seqq. Antiquis temporibus videntur Graeci Epirotae bellasse in maritimos Asiae Minoris populos: Certe Achilles memoratur vastasse Thebam Cilicum, patriam Andromaches; adde *vs.* 397. Tum hic observa, non in Aegypto modo & Attica, sed & in Cilicia fuisse Thebam.

Versu 413. ac seqq. Narratio Andromaches, loquentis de patria sua, patre, & familia ad Hectora, videtur intempestiva, minusque necessaria, nimisque longa; quum verosimile sit, dudum ista omnia Hectori fuisse cognita. Si dicas, feminas esse loquaces, Tamen feminam principem, qualem Andromachen, non decet fingi talem.

Versu 447. usque ad 404. tenerrima est confabulatio Hectoris & Andromaches: Tum quod de Astyanacte, lactente Hectoris & Andromaches filiolo, galeatumque patrem reformidante atque in sinum nutricis se abdente, intexitur, praeter caeteris est amabile.

Ad

264 OBSERVATA IN STYLO

Ad Iliadis H

Versu 49. Passim videtur apud priscos moria fuisse in bello (uti apud Philistaeos in Goliatho, apud Romanos in Horatiis & Curiatis, item in Manlio & Valerio) ut singulorum ternorumve certamini tota permitteretur fortuna belli. Itaque vide id hic ac deinceps saepius in hoc libro H apud Homerum, ac notabiliter vs. 150. ubi Nestor, fratrum suorum natu minimus, provocatorem Ereuthalionem, corpore ac robore inter suos maximum, occidit, qualis David Goliathum.

Versu 193. Ajax fortitus munus pugnandi cum Hectore, dicit suis

Αλλ' αγετ', ὅφρ' ἂν ἐγὼ πολεμικὰ τεύχεα δύνω,
Τοφρ' ὑμῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίωνι ἀνακτὶ
Στήν ἐφ' ὑμῶν, ἵνα μὴ Τρῶες γέ πύθωμαι.

Dum ego arma capio pugnoque, vos interim precamini Jovem tacite, ut ne Trojani audiant. Ultimum hujus admonitionis sit ridiculum, velle milites voce tam submissa precari, ut hostis non exaudiat; nisi Ajax statuendus sit vetare magnum in precando strepitum & quasi barritum. Ipsa vero hic jussa precatio, dum Ajax ferro cum Hectore decerneret, convenit cum Historia Sacra Moysi, manus ad coelum sublatas tenentis, dum acie decertabat Josua *Exodi xvii.*

Versu 206. & seqq. memoratur Ajax, ubi omnem induisset armaturam, prosluuisse exultabundus, non secus ac si ipsemet esset Mavors: Deinceps eximio verborum bene accommodatorum delectu & ordinatione *metrica* vigor Ajacis & alacritas, ad pugnandum cum Hectore properantis, effingitur. Ecce totum, si forte non pigeat te,

Λας

— Αἶας δὲ κερύσσειτο κωροπὶ χαλκῷ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πᾶσι περὶ χροῖ ἐστάτο τεύχη,
 Σευατ' ἐπειθ'· οἷοι τε πελώριοι ἐρχεται Ἀρης,
 Ὅς τ' εἰσὶν πολεμονδε μετ' ἀνέρας ———
 Τοιοῦτο ἄρ' Αἶας ὤρτο πελώριοι, ἔρχοιτο Ἀχαιῶν,
 Μειδῶν βλοσυροῖσι πρόσωπασι· νεβθε δὲ ποσσὶν
 Ἦε μακρὰ βίβας, κραδαὼν δολιχόσκιον ἐγχετο

Vis ac decor totius hujus loci, uti & innumera-
 bilium aliorum Homeri locorum, nec commode
 in aliam vertatur lingua, nec nisi Graece scienti
 intelligatur. Quis enim vel κωροπᾶ χαλκῶν, vel
 πελώριον Ἀρη, tum verba μειδῶν βλοσυροῖσι πρόσωπα-
 σι, item μακρὰ βίβας, denique κραδαὼν δολιχόσκιον
 ἐγχετο satis digne verterit ac simul parem rebus-
 que respondentem nunc volubilitatem, nunc ma-
 jestatem verborum ac metri accommodarit?

Versu 238. dexteritas Hectoris atque agilitas,
 item reluctantis bovis circumactio mirum quan-
 tum bene exprimitur

Οἰδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἰδ' ἐπ' αἰσχροῖσι νομήσαι βῶν.
 Ἀζαλέην ——— ——— ———

*Novit dextrorsum, novit sinistrorsum agere ac tor-
 quere bovem violenter reluctantem:* Latina haec mea
 prae Graecis nihil artis, nihil Gratiae habent: Tu, si
 possis, suggere hic Latinum mollius magisque ido-
 neum. Βῶν (Poëtice βῶν) ἀζαλέην, interpretis Graecus
 interpretatur Βῶν ξηρῶν bovem siccam interpretatione
 arida & sicca,

Versu 258. & hic eximie per dactylos exprimi-
 tur celeritas, nec non per spondaeos tarditas, pro
 utriusque rei natura

Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκε' ἔτασε δ' αἶψ'
 Οὐδ' ἐρρήξεν χαλκῶν· ἀνεγναμφθῆ δὲ αἰ αἰσχίμῃ

De secundo hoc versiculo jam supra ad F 348. non
 nihil diximus.

L1

Ad

Ad Iliados ☉

Versu 19. potentia divina ridiculum in modum, id est poëtica & ad vulgi captum accommodata, describitur: Catena fingitur aurea, ex qua omnes Dii cum Deabus penduli *unum* tamen Jovem de coelo nequeant detrahare, sed *unus* Jupiter facile & maria & terras subtrahat. Ovidius haud minus ridicule Jovi tribuit caesariem, quam movens moveat simul *terras, mare, sidera*.

Deinceps apud Homerum fingitur Jupiter cum curru & equis descendens, res Graecorum Trojanorumque inspecturus, duas sumsisse lances, quibus exitum pugnae, quam Graeci cum Trojanis tunc pugnabant, exploraret, positis ad id in altera lance fati Graecorum, in altera fati Trojanorum. Atqui hoc ipso eripitur Jovi prompta ac semper praesens, Deoque competens, rerum eventuumque scientia: Idque plus semel alibi fit cum apud Homerum, tum apud alios Poëtas. Ita Ovidius I. *Metamorph.* facit Jovem *reminiscentem* (ergo non promte scientem, sed quasi antea oblitum)

— — esse in fati, — affore tempus,
Quo mare, quo tellus, correptaque regia coeli
Ardeat, ac mundi moles operosa laboret.

Sed & fati Deos subjicit Virgilius, apud quem Juno ait

Quippe vetor fati —

Hinc & metus tribuitur Jovi II. T 30. nequid ante fati diem fiat; & Ovidianus Jupiter

— timuit, ne forte sacer tot ab ignibus aether
Conciperet flammam, totusque ardesceret axis.

Versu

Versu 107. artificiosè equorum celeritas, huc il-
luc se circumagentium nunc ad fugam, nunc ad
persequendum, significatur

Κραιπνὰ μάλ' ἐνθα καὶ ἐνθα δῖωκεμιν ἢ φεβόσθαι

Versu 160. verba Hectoris ad Diomedem, tem-
pestatis causa ex pugna recedentem, sunt homi-
nis stolide insultantis: ac multum nobis obscuri
Homerus immiscuit: Quid enim notat, quod Dio-
medes vocatur κακὴ γλῆνη? Tum quid vult Hector
dicens τοὶ δαίμονα δώσω? Nec Eustathius, nec cae-
teri Scholiastae hic quidquam nisi ad vulgarem
vocis γλῆνη & δαίμων significationem, ex re ipsa
fatis claram, expediunt: Credibile tamen est,
proverbialiter & hominem ob singularem aliquam
indolem dictum fuisse κακὴν γλῆνην, & interficere
quem dictum fuisse δαίμονα δίδόναι τινι: sed ita non
aperitur, unde hujusmodi locutiones fuerint
sumtae.

Versu 235. Ἀξίῳ pro par, aequipollens, ἰσοστά-
σιῳ: ita & ἀνίστασι

Εἰς ἡγεσθαι ἀντὶ πολλῶν ἀνίστασι ἄλλων

Versu 282. (& Il. A 796. P 615.) vir fortis di-
citur suorum Lux

Φίλος Δαναοῖσι γενναῖος

Ita Virgilio dicitur Hector lux Dardaniae. Item
in Sacris nostris vir salutifer Lux gentium.

Versu 380. mirifica celeritas ac vehementia ap-
tissimis verbis expressa, cui pariter artificiosa tar-
ditas subjicitur

Ες δ' ὄχλα φλογεὰ ποσσὶ βήσεται, λαχέτω δ' ἐγχε-

βειδύ, μέγα, σίβασον, τῷ δαίμονι σιγῆς ἀνδρῶν

Nihil nempe celerius fingi potest quam imperus
verborum ὄχλα φλογεὰ ποσσὶ contra, nihil tardius

Ll 2

gra.

268 OBSERVATA IN STYLO

graviusque, quam quod sequitur, τῷ δαμνῶσι-
χας ἀνδρῶν, ad gravem effingendam stragem, ex
curru in perrumpenda hostium acie datam; id
quod nisi summa vi in hostem quasi decumbendō
fieri nequit. Tum ad istud

————— λαζέτο δ' ἐγχο
Βριδύ, μέγα, σιβαρον —————

terribilem vultum gestumque & armatam manum
Palladis, in Trojanos saevientis, quasi videre vi-
deris ac trepidare.

Versus 399. ruit & ipse celerrime, quo Iris ju-
betur ire celeriter ac redire

Βασί', ἰθι, ἰθι, ταχύναι, πάλιν τρέπε ———

Versu 433. artificiosa item exhibetur tarditas in
equis jugo solvendis, ubi iusta praecefferat cele-
ritas: Nempe Pallas

————— πάλιν τρέπε μωνυχας ἵππας

Τῇσιν δ' ὤρει μὲν λυσάν καλλιτρυχας ἵππας

nec inepta est repetitio vocis ἵππας: quin haec ipsa
repetitio artem Poëtae adauget, eximiam equorum
istorum formam habitumque sic declarantis.

Ad Iliadis K

Versu 44. in verbis ————— Διὸς ἐτραπέτο φημι.
valde eleganter per istud monosyllabon φημι expri-
mitur infesti subitoque averfantis Jovis animus.
Feliciter imitatus est Virgilius de Pallade infesta
Trojanis

————— Aversa Deae mens.

Homericam animi, ad iram indignationemque con-
versi, celeritatem compensat Virgilius vocabulo
aversa, subito indignantis abdicantisque actum vi-
vide

vide effingens, ac meo quidem iudicio sola huius ipsius vocis, hic ita opportuna, vi Homerum longe superans.

Versu 173. eleganter siue periculum in mora, siue iste status temporis aut rerum conditio, unde magnae rei eventus dependeat (quod Latinis *discrimen* dicitur), exhibetur sub imagine rei, in acie novaculae consistentis, ac vel levissimo motu in alterutram partem prolapsurae: Ait enim Nestor

Νυν γὰρ δὴ πᾶντες ἐπὶ ζυγὲ ἴστανται ἀκμῆς
Ἡ μάλα λυγρὸν ὀλεθρὸν Ἀχαιοῖς ἢ βίανται

Versu 207. vividum expeditumque est

Βᾶν ῥ' ἔμην ὥς τε λεόντες διὰ διὰ νηῖα μελαινάων
Ἀν φόνον, ἀν νεκυάς, διὰ τ' ἐγγχεῖα καὶ μελαινάων

Versu 572. artificiosissima lentitudo ac celeritas, utraque suo loco ac pro rerum ipsarum natura

Αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενιζοῖτο θάλασση
Ἐσβαίνες κημῶς τε, ἰδε λαφόν, ἀμφὶ τε μῆρας
Αὐτὰρ ἔπει σφιν κυμαὶ θαλασσῆς ἰδρῶ πολλόν
Νεῖφεν ἀπο χρωτὸς, καὶ ἀνεψυχθὲν φίλον ἦτορ,
Ἐς ῥ' ἀσπῆκτον βαίνες εὐχέσας λησαντο.

Τῷ δὲ ποσειδάμενι καὶ αἰετῶν ἀνέμῳ ἐλάμει,
Δειπνῶ ἐφ' ἑσπέρῃ ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
Πλεῖς ἀφυσσάμενοι λείβον μελινθεῶν αἶνοι.

Duobus hic in initio *versiculi* primi & in fine tertii *spondaeis* istis [*ιδρῶ πολλόν*] admirabilem in modum exprimitur lentus actus hominum, sudorem alicui per omne corpus manantem detergentium: Tum *Versu* quarto istud ἀνεψυχθὲν φίλον ἦτορ mire exhibet animae, gravi labore exhaustae, sed interposita brevi mora redintegratae, lenae ac suave suspirium: *Versu* quinto insequitur celer in lavacra, ad se totos lavandos, receptus, tribus prioribus *versiculi* verbis *metro* abrupto expressus: Denique

270 OBSERVATA IN STYLO

alacritas lotorum unctorumque, ad epulas & vina properantium, per volubiles *Dactylos* ad finem usque.

Ad Iliadis Α

Versu 4. Eris, sive Discordia, belle per *Dactylos* fingitur signum belli manibus vibrare

— πολεμίοιο τέρας μετα χερσιν εχέσσει

Versu 10. admodum solerter ac naturaliter acer Eridis, subito gradum sistentis, clamor

Ενθα γὰρ ἤσσει θεὰ μέγα τε δεινὴν τε

Versu 15. usque ad 47. mirae elegantiae est descriptio armaturae Agamemnonis. Nimirum *versu 27.* ac deinceps memorantur in thorace ad partem collarem utrimque terni efficti dracones, singuli Iridis speciem habentes: Tum addit Poëta, Irin ab Iove pro divino signo in nubibus fixam esse mortalibus

Κυανταὶ δὲ δράκοντες ὁρώμεχατο περὶ δειρὴν

Τρεῖς ἑκάτερθ', ἰούσιν ἑοικότες, αἷς τε Κρανίων

Εν νεφεὶ σφριζε τέρας μεροπῶν ἀνδραπῶν.

Vel me tacente apparet, unde Homerus istud de Iride pro divino signo hominibus data habeat. Quod vero *Irides* in *plurali* dicuntur hic pro signo constitutae fuisse in nubibus ab Iove, non nimis severe exigendum hic est in Poëta, qui prius dixerat ternos utrimque (id est ab dextra parte & sinistra) dracones in Agamemnonis thorace fuisse effictos in formam Iridum, id est singulos figuram coloremque Iridis habentes. *Irides* ergo in *plurali* hic eodem fere modo, immo minus audacter, dicuntur Homero, quam *celerēs Lunae* dicuntur

cuntur Horatio pro perpetuo itu redituque Lunae, sive pro renovatis idemtidem prioribus Lunae *phasibus*: ita & sol eidem dicitur *aliusque & idem* idemtidem *nasci*: Nonnumquam etiam apud non-poëtas *soles* pro diebus temporibusque una cum sole euntibus ac redeuntibus. Homerus ergo dicens, *Iridas* in nubibus ab Jove constitutas, non tam plures intelligit Iridas, quam frequentes illas in nubibus Iridis *phasēs* sive conspectus aut *apparitiones*, ut hodie loquuntur.

Paulo post, quae de Agamemnonis clypeo & casside binisque hastilibus dicuntur, sunt tanta arte poëtica in *metro* ac *pedibus*, ut non possim, quin describam ac paucis exsequar

32 Αν δ' ἔλετ' ἀμφιβρατην πολυδαίδαλον ἀσπίδα θύρη,
Καλὴν, ἣν περὶ μὲν γέ κυκλοι δέκα χαλκοὶ ἦσαν·
Ἐν δὲ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἑκαοσὶ κασσιτέρω

35 Λευκοί· ἐν δὲ μέσοισιν ἐνὶ μέλανος κυανέο.
Τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῶ βλοσυρῶπις ἐξεφαπτο
Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμος τε Φόβος τε·
Τῆς δ' ἐξ ἀργυρῆος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῶ
Κυανέος ἐλελίκῳ δράκον· κεφαλὰι δὲ οἱ ἦσαν

40 Τρεῖς ἀμφίσεφες, ἑνὸς ἀνχενὸς ἐκπεφυμέναι.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφικαλὸν κυνέην θέτο τετραφαλῆσαν,
Ἰππῆριν· δεινὸν δὲ λῶφος καθυπερθεὺς ἐνέειν.

Ἐίλετο δ' ἀλκιμα δάρε δύναι, κεκορυθμένα χαλκῷ,
Οἷα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτοφιν ἔρακον εἰσω

45 Λαμπ'. Ἐπὶ δ' ἐγδάπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Τίμωσαι βασιλῆα πολυχρυσόο Μυκηνῆς.

Celeribus *Dactylis* velox Agamemnonis exprimitur promptitudo in arripiendo clypeo *versu* 32. cui volubili *metro* subjicitur ex abrupto *Spondaeus* Καλὴν, quasi Poëta suum ac legentis Lectoris impetum subito sistat ad caeteram istius clypei pulcritudinem sibi peragendam & Lectori contemplandam. Tum *versu* 34. tortiles isti parvi circuli, umbilicum in medio facientes clypeo, per agiles
item

372 OBSERVATA IN STYLO

item *Dactylos* quasi oculis cernuntur : Quae ipsa *Dactylorum* agilitas ac circumvolutio supito per abruptum *spondaeum* λευκοί sistitur. Hinc de integro celeriter caetera in istoc clypeo admiranda decurruntur, idque inimitabili commodorum verborum congerie. Inimitabiliter scilicet Gorgo, in hoc clypeo efficta, *versu* 36. dicitur βλοσυράς, ac circa locantur Pavor Terrorque *versu* 37. Non minus gnaviter a *versu* 41. ad 44. Homericus Agamemnon cristatam imponit capiti galeam, ac bina sumit hastilia : Hic quoque vigent properantque *Dactyli* : Hic quoque grande quid immiscetur ac sublime de armaturae hujus splendore, coelum ipsum penitus illustrante : Denique pro Majestatis coronide adjicitur Minervae ac Junonis de coelo acclamatio, Agamemnona honorantium.

Versu 67. & *seqq.* prope auribus hauritur metentium messorum demessio, falcium immissarum stridor, demessarumque spicarum collapsio,

Οἶδ' ὡς ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὀγμιον ἐλαυνῶσιν ἀνδρὸς μακάροιο κατ' ἀρετῶν
Πυρῶν ἢ κριδῶν· τὰ δὲ δραγματὰ ταρφέα πίπτει

Versu 256. *epitheto* mire eleganti & in *syllabis* & in *significatione*, hasta manu vibrata dicitur ἀνεμιοτρῆδες ὄγχος. Dic hoc ipsum Latine *basta vento innutritae*, vel alio quovis modo; dure dixeris atque horride.

Versu 265. item 541. celerrima celeritas de re celerrime perpretata

Ὀγχεῖ τ' αὐροῖ τε, μεγαλοῖ τε χερμαδίοισιν
adde *vf.* 503.

Ὀγχεῖ δ' ἵπποσυνῇ τε, νεῶν δ' ἀλαπαξὲ φάλαγγας
item *vf.* 297.

ὕπεραεῖ ἴσος ἀελλῇ,
Ἢ τε καὶ ἀλλομένη ἰοεῖδ' αὖ πόντον ὀρίνῃ

Cedo,

Cedo, qui haec loca vertat in aliam quamvis linguam, nec simul omnem, quae in Graeco est, pulcritudinem & veram rerum hic dictarum naturae imaginem evertat: adeo ut nullo magis inaeestimabilis Homeri dignitas vilescat, quam qualicumque in aliam linguam traiectione.

Versus 791. contra est languidissimus, idque, si rem spectes, summa vicissim arte

Τις δ' αὖδ', εἰ κεν οἱ συν δαίμονι θυμὸν ὀφθαῖς
Παρεῖπων;

Ad II. M

Versu 37. vere ac graviter bellum dicitur flagrum Jovis μάστιξ Διός.

Versu 48. obstinata & intrepida Leonis Aprive, venatoribus circumventi pressique, contentio ac perruptio, convenienti metro expressa

Ὀππῇ τ' ἰδυῖν, τῇ εἰκασί σιγῆς ἀνδρῶν

Versu 462. Descriptio Hectoris perrumpentis transcendentisque vallum, quo Graeci se navesque praesepserant, vivido volubilique metro est concepta

ὁ δ' αὖρ ἐσθ' ὄρε Φαιδίμῳ Ἐκίωρ
Νυκτὶ θοῇ ἀταλαλῆος ὑπώπια· λαμπρὴ δὲ χαλκῷ
Σμερδαλέῳ, τὸν ἔεσο περὶ χροῖ· δαῖα δὲ χερσὶ

465 Διὶ ἔχεν· ἔκ' ἂν τις μὴν ἐρυκακοὶ ἀντιβολήσας
Νοῦφι θεῶν, ὅτ' ἐσάλλο πυλαῖς· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήκει,
Κεκλετο δὲ Τρῶεσσι, ἐλίσσμενος κατ' ὀμίλου
Τειχὸς ὑπερβαίνειν — — —

Illud νυκτὶ θοῇ ἀταλαλῆος ὑπώπια mirifica elegantia subitum declarat terrorem, quem celer Hector torvo vultu haud aliter injecerit Graecis, quam

M m

subita

274. OBSERVATA IN STYLO

subita nox medio die coelum terrasque cooperiens
terrorem injiciat mortalibus. Tum Hectoris, in
Graecorum castra insultantis advocantisque Troas,
ardentes oculi per rotatos *Dactylos* quasi conspi-
ciuntur vs. 466

— ὁ τ' ἐσαλὼ πυλᾶς· πῦρ δ' ὅσσε δέδκει·
Κεκλετο δὲ Τρῶεςσιν ἐλῆξαιμεν· καὶ δ' ὀμίλον

¶

Ad Iliadis N

Versu 39. Τρῶες δὲ φλογὶ ἴσοι ἀολλέες ηὖ θυελλῇ
& hic in ipso metro quasi conspicitur Trojanorum
ardor, flammae ac turbinis instar agitantium.

Versu 70. de Neptuno, sub figura Calchantis
incitante Graecos ad pugnam, sed ex vestigiis
suis, quis esset, cognito

Οὐδ' ὄγε Καλχῆας ἐστὶ θεοπροπ· οἰωνιστῆς·
Ἰχθυᾷ γὰρ μετοπίσθ' ἐ ποδῶν ἠδὲ κνημῶν
Ρεῖ ἐγνων ἀπῖοντος· ἀριγυντοὶ δὲ θεοὶ περ

Hoc ipsum imitatus est Virgilius de Venere, for-
mam suam frustra occultante; sed multo argutius,
quam de Neptuno Homerus, dixit

Et vera incessu patuit Dea — — —

Sane Virgilianum istud *patuit Dea* melius intelli-
gi potest quam verbis explicari: Et quamquam forte
sine exemplo ita loquitur Virgilius, satisfacit per-
placereque auribus sensuique Lectoris, certe meis.
Homerus, meo iudicio, & hic prae Virgilio est
frigidus.

Versu 279. ignavus fortī oppositus

Τὴ μὲν γὰρ τε κακῇ τρέπεται χρῶς ἀλλυδὶς ἀλλῇ,
Οὐδὲ αἰ ἀτρεμῆς ἡσθαι ἐρητύει ἐν φρεσὶ θυμῳ,·
ἄλλα

Ἀλλὰ μετακλαῖει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους ποδας ἵκει,

Ὡς δὲ τε οἱ κραδίη μεγάλα στήθεσσι πατασσοί

Κηρὰς οἰόμενῳ, παταγὸς δὲ τε γίνετ' ὀδόντων.

Τὴ δ' ἀγαθὴ κτ' ἀρ' ἑρπύεται χροὺς, ὥς τι λυγρὸν

Ταρβεί, ἐπειδὴ πρῶτον εἰσιζήσῃτο λοχὸν ἀνδρῶν,

Λατὰται δὲ ταχίστ' ἀμυγμήμεναι ἐν δαί λυγρῇ.

Homini ignavo aliter atque aliter Idemcidem ait mutari colorem in ore; irrequietum agitari animum; flecti genua; pectora subsultare anhelitu; praesentem quasi mortem obversari; dentes illidi dentibus: At viro forti vultum coloremque esse unum: Hunc, simul atque in aciem venerit, non nihil quidem, at non multum moveri, immo in animo tacitum precari Deos, detur sibi e vestigio miscere proelia. Sed haec omnia Homerus tam pulcre aptis exsequitur numeris, ut nulla versio pulcritudinem istam assequatur, quale & hoc

— Φλογὶ ἐκελὸς ἀλκῆν

vi flammam exaequans vs. 330. Sed syllabae Homericae demum mobilitatem agilitatemque flammæ exaequant, praë quibus Latina mea versio est rigida & quasi stupida.

Versu 631. Menelaus videns Trojanos a Graecorum navibus jam repelli, quas antea favente Jove videbantur expugnaturi fore, palam insultat objectatque, cum Graecis, hominibus nefariis, favere

Ζεῦ πάτερ, ἥτε σὲ φασὶ περὶ Φρενάς ἐμμέναι ἀλλῶν

Ἀνδρῶν ἢ Διῶν; σὺ δ' ἐκ τὰδε παύλῳ κελεύεις.

Οἷον δὴ ἀνδρῶσσι χαρίζεαι ὑβριζήσι!

Nempe post Διῶν pono signum interrogationis, & post ὑβριζήσι exclamationis; ita ut contumeliose roget Menelaus Jovem, Itane Diespiter? Tene ajunt consilio ac mente provida Diis hominibusque praestare? Atqui haec omnia mala abs te nobis profi-

MM 2

ciscuntur.

276 OBSERVATA IN STYLO

ciscuntur. Pby! quantum nefariis hominibus, hostibus nostris, gratificaris!

Ad Iliadis ε

Versu 83. Ulysses occurrit ut vir fortis atque intrepidus, Agamemnoni consilium deferendi belli domumque rebus infectis remeandi dissuadens: Tum ne semel quidem memorat Homerus Palameden patremve ejus Nauplium; item nihil de insania, quam vulgo traditur finxisse Ulysses, quo se expeditioni in Trojam subduceret. Hinc apparet, varias rerum personarumque, ad expeditionem istam referendarum, fuisse traditiones: certe Virgilium aliosque, sive Poëtas sive Mythologos Graecos Latinosque, fictam Ulysseam insaniam ac Tragicum insontis Palamedae casum memorantes, etiam aliis praeter Homerum usos fuisse auctoribus.

Versu 153. ac seqq. venustum est, quemadmodum Juno omni illecebroso cultu mundoque muliebri se ornarit comferitque ad placendum Jovi. Multis praemissis, versu 170. Juno.

Αμβροσίη μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἡμεροενὸς
 Λυμάτα πάντα καὶ θῆγεν, ἀλειψάτο δὲ λιπ' ἐλαίῳ
 Αμβροσίῳ, ἐδάμω, τὸ εἶσι τεθνησκέμενοι ἦεν.
 Τὲ καὶ κινυμένῳ Διὸς ποτὶ χαλκὸν βάτες δῖα
 175 Ἐμπης ἐς γαίαν τε καὶ ἕρπονι ἵκετ' αἴθρη.
 Τῷ δ' ἢ γὰρ χροὸν καλὸν ἀλειψάμενη, ἰδὲ χαίτας
 Πέξαμένη χερσὶ πλοκαμίδας ἐπ' ἔλεξε Φαεινὰς,
 Καλὰς, ἀμβροσίους ἐκ κρατὸς ἀθανάτοιο.

Primum dicitur divini panis medulla deterfisse sibi corpus, ac divino unxisse oleo, cujus suavis odor omne coelum subjectasque terras subito impleret: Item cri-
spasse

spasse sibi aeternum vernantes capillos. Hinc aversu
179.

Αμφι δ' αὖ ἀμβροσίον ἔαον ἑσάθ, ὃν αἱ Ἀθῆναι
180 Εἴξουσ' ἀσκησάσα, τίθει δ' ἐν δαίδαλαι πολλὰ·
Χρυσείης δ' ἐνετῆσι κατὰ στήθε' περὶνατο·
Ζωτάτο δὲ ζῶντι ἑκατόν θυσανοῖς ἀραρυῖαν,
Ἐν δ' αἶσα ἔρματα ἦκεν εὐτρητοῖσι λοβοῖσι
Τριγλῆνα, μορροῖν' αἰ χάρϊ δ' ἀπελαμπέτο πολλή·
185 Κρηδεμένη δ' ἐφ' ὑπερθε καλυπτοῖα Δια Θεῶν
Καλῶ, νηγατέω· λευκὸν δ' ἦν ἡλιθ' ὡς·
Ποσσὶ δ' ὑπαι λιπαροῖσιν ἐδησατο καλά πεδίλα·

*divinam Juno sumfit cblamydem, Minervae opus,
item zonam inauresque ὧ vittas crinales, nec non cre-
pidas, omnia formosa, lucida, splendida &c. Tum*
versu 199.

Διὸς νῦν μοι Φιλοτῆτα καὶ Ἰμερόν, ὧ τε συ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνδρῶν περ

*a Venere petit os istud amabile, laetum, bilare,
blandum, quo Venus sibi in Deos hominesque conci-
liat imperium: Sic quidem ego Φιλοτῆτα καὶ Ἰμερόν
interpreteror, quia melius non possum, nec scio,
qua lingua quis duo haec exaequet interpretan-
do. Sed & ad ultimos hujus loci versus reliquos*

215 — ἀπο στήθεσφιν ἐλυσάτο κέρον ἱμανίᾳ
Ποικίλον· ἐνθα δὲ αἱ θελήσεις παῖσι τετυκίλο·
Ἐνθ' ἐνὶ μέν Φιλοτῆτι, ἐκ δ' Ἰμερῷ, ἐν δ' ὀφρύσιν,
Παρθένῳ, ἥτ' ἐκλεῖψε νοῦν πύκα περ φρονέοντι·
Τὸν γὰρ οἱ ἐμβαλε χερσίν —

*lingua Latina deficit, ubi Junoni Venus commodat
cestum suum, cui omne illecebrarum genus esset intex-
tum, quibus illecebris ne severissimae quidem sapien-
tiae gravitas non vincatur, ac captiva fiat.*

*In blando hoc apparatu cum Juno de improvise
veniret ad Jovem, ex Idaeis jugis adjuvantem
proeliantes Troas, obstupuit Jupiter versu 293 -*

ἰδὲ δὲ νεφεληγεγάτο Ζεὺς·

ὣς δ' ἰδὼν, πρὸς μὲν ἑρως πυκνὴς φρενὸς ἀμφοκαλύψεν

Mm 3

Uti

378 OBSERVATA IN STYLO

Uti *Dactyli* isti in verbis *ιδε θε νεφεληγερετα* subitum Jovis denotant contuitum, ita adjectum e vestigio *monosyllabum Zeus* declarat Jovem stupore defixum fuisse: Repetitis illico *dactylis*

Ως δ' ιδεν, ως μιν ερωσ πυκινὰς φρενας ἀμφεκαλύψεν
celer Amor intentam Jovis mentem corripiciens abripiensque effingitur. Imitatus, non affecutus est Virgilius in *Ut vidi, ut perii* — Lentum istud ut *vidi* HomERICA caret Gratia.

Deinceps Jupiter, confessus, se numquam ita incensum fuisse amore, quam tunc, protenus in ipso monte Ida, nudo in solo, cum Junone volens concumbere, quidquid illa quasi prae pudore obluetur, nube toti monti subito circumfusa, Junonem corripit *versu* 346.

— αἴγλας ἐμάσπετ' Ἐρως παῖς ἣν παρ᾽ αἰετίν.

Pulcherrimum item est, quod sequitur, Nova gramina, lotum, crocum, hyacinthos, sub Jove ac Junone concumbentibus subnatos, pro toro fuisse conjugali; nec Jovem, jam lassum ac somno sopitum, ulnisque Junonem complexum, rore ex circumfusa nube destillante excitatum fuisse

Τοῖσι δ' ὑπὸ χθονὶ Διὰ φυνε νεοθῆλεα παίην,
Λατὸν δ' ἐρσηνέλα ἰδε κροκὸν ἠδ' ὑακινθὸν
Πυκινὸν καὶ μαλακὸν, ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑπὸς ἔργε·
Τῷ ἐνὶ λεξασθῆν, ἐπὶ δὲ νεφελῇν ἐσσάσῃ·
Καλὴν, χρυσεῖν, σιλπναὶ δ' ἀπεπιπλὸν εἶρσαι·
Ὡς ὁ μὲν αἰγρεμαῖς εὐδὲ πάθῃ ἀνα Γαργαρεὶ ἀκρῷ,
Τ' πρὸς καὶ φιλοτῆτι δαίμων, ἔχε δ' αἴγλας αἰετίν.

Ad Iliados II

Versu 7. ac deinceps: Nihil sane magis tenerum finxeris, quam est similitudo, qua Achilles Patroclum, ob misere pereuntes Graecos flentem, com-

**comparat cum infante puella ad matrem accurren-
te, in sinum tolli volente, vestem matris prensan-
te, matremque, discedentem retinente, ac lacry-
mosos in eam ocellos figente, donec se mater
comprehendat**

Τίπτε δεδακυνσαι, Πατροκλεις, ἦντε κερη
Νηπιη, ἥ δ' αἶμα μητρι θεοσ' ἀνελεισθαι ἀνωγει,
Εἰς αὐτὴν ἀπλομένη καὶ τ' ἐσσυμένη καταρχει·
Δακνυομένη δὲ μιν ποτιδερκεται, ἀφ' ἀνελήται·

Τη ἰκελⓈ, Πατρουκλε, τερην κατὰ δακρυον εἰβεις·

Ultima vox *εἰβεις* [*fundis*, lacrymas scilicet] literis suis ejulantem imitatur pusiunculam, sive Patroclum, istiusmodi pusiunculae instar plorantem.

Possit tamen haec ipsa tam tenera comparatio dici nimis multis concepta esse verbis hoc quidem in loco; quum nemo fere, nisi insulse, amicum, iusta de causa moestum flentemque, tam multis de una re ac similitudine verbis detinuerit. Verum immerito hic carpseris Homerum, qui hac ipsa longius tracta objurgatione belle potius, ut mihi quidem videtur, effingit morosum atque inexorabilem Achillis animum, moleste ferentis, tantopere doleri ob Graecorum interitum, quo ipse putandus sit vel gavisus fuisse, idque ob injuriam ereptae sibi per Agamemnona captivae Hecubae: Quare per hanc ipsam, quam modo proposui, tam longe protractam comparisonem (quam credibile est Homerum voluisse pronuciari voce mimica, ejulantem infantulam ironice imitante) vere irriserit mollietatem amici sui, ita commoti calamitate eorum, quibus ipse mala potius quam bona precaretur in animo suo, ut nunc ii, qui superessent, sentirent, quem virum contumelia affecissent, qui *Achillem* contumelia affecerant, eum scilicet virum, sine quo Troja capi non posset.

Vetřu

280 OBSERVATA IN STYLO

Versu 20. In fine hujus versiculi tres isti *spondaei* sunt admirabiles, ad lentum Patroclis suspirium exprimendum

Τὸνδε βαρυστεύχων προσεφης Πατροκλεις ἱππεύ
sicuti tres praecedentes *Dactyli* celerem ad suspirandum Patroclis impetum non minus naturaliter exprimunt.

Versu 851. Quemadmodum moribundi Veteribus putabantur futurorum esse gnari, ita moribundus Patroclus Hectori praedicit exitium imminere ab Achille. Ita & Virgiliana Dido moritura quasi praecinuit Aeneae posteris clades olim ab Annibale inferendas. Ut ad Homeri Patroclum revertar; is vero dicit Hectori

Οὐ θῆν' εἰδ' αὐτῷ θῆρον βεῆ, ἀλλὰ τοι ἤδη
Ἀχιλῆος παρῆσθ' ἐκ δαναιῶν καὶ μοῖρα κραταίῃ,
Χερσὶ δαμνέει Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο

Sonorum istud Αἰακίδαο effingit terribilem & praedictae mortis & Achillis, interfectori Hectora, naturam. Tum versu 862.

— δορυ χαλκεόν ἐξ ὤτειλης
Εἶρκε λαῖξ ἐπιβάς —

non minus naturaliter per duos *spondaeos* [ἐξ ὤτειλης] postea istud *monosyllabum* λαῖξ violentia Hectoris, evulsantis hastam ex Patroclis corpore, ipsumque corpus contumeliōse calcantis, patet.

Ad Iliados P

Versu 51. Euphorbo, Panthoi filio, manu Menelai cadente, longe suavissime Poëta Euphorbi capillos capillis Charitum, seu Gratiarum, dicit similes. Tum pulcra est comparatio prostrati Euphorbi

phorbi cum florentissima olea, ventorum turbine
eradicata ac prostrata. Numerique pedesque sunt
hic mire nunc volubiles, nunc, pro re nata, tardi
& quasi praepediti

Αἷματι οἱ δεινοῖο κοῖμαι χαρτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμισθ' οἱ χρυσῶ τε καὶ ἀργυρῶ ἐσθηκῶντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἐρνος ἀνὴρ ἐριθιγὲς ἐλαίης
Χωρῶ ἐν οἰοπόλῳ, ὃ δ' αἰὲς ἀναβεβρυχέν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τὸ δὲ τε πνοῖαι δονέουσι
Παντοίων ἀνεμῶν, καὶ τε βρύει ἀνδρὶ λευκῷ.
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἀνέμῳ σὺν λαίλαπι πολλῇ
Βοθρὸν ἔξετρεψε καὶ ἐξέταυσ' ἐπὶ γαίῃ,
Τοῖον Πανδρῆ υἱὸν εὐμμελίην Εὐφορβὸν
Ἀτρεΐδης Μενελάῳ ἔπει κίανε, τευχέ' ἐσυλά'.

*Versu 760. & hic artificiosis numeris projecta
passim fugientium arma belle exprimuntur*

Πολλὰ δὲ τευχέα καὶ περὶ πᾶσι τ' ἀμφὶ τε γὰρ φρον
Φευγούτων Δαναῶν

Ad Iliadis Σ

Quemadmodum in Odis Davidicis saepe is, qui
quid serio secum reputet, dicitur *loqui cum animo
suo*, vel *animum suum compellare*; ita & hic apud
Homerum *versu 5. Achilles*

Οἰχθησῶς δ' ἀρᾷ εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμῳ,
Οἶμοι ἐγώ

*Versu 21. ac seqq. qualis Jobus pulvere ac cinere
se ipse deformat, atque ita deformatus moe-
tori se totum tradit; ita Achilles ad nuncium
tæsi ab Hectore Patrocli, Achilli carissimi.*

— — — ἀχέῃ νεφέλῃ ἐκάλυψε μέλαινα·

Ἀμφοτέρῃσι χερσὶν ἔλῳ κοινὴν αἰθάλασσαν

Χεῦστο κοκκυφοῦλης, χάριεν δ' ἡσχυνε προσώπῳ·

Νη

Νεκρῶ

Νεκταρεω δε χιτωνι μελαινι αμφιζωνε τεφρη·
 Αυτος δ' εν κοινησι μεγας μεγαλωσι τανυσθεις
 Κειτο, φιλησι δε χερσι κομην ησχυνη δαιζων

In initio gravitatem Achillēi luctus horrenda locutione proponit Poëta, Achillem dicens *atra doloris nebula obvolutum*: Tum verba αμφοτεροσι χερσιν per durum istum in medio *spondaeum* melius tarditatem in colligendo pulvere declarant, quam si dictum esset αμφοτεροσι χερεσσιν. Sed & istud *μεγας μεγαλωσι τανυσθεις* est magnificum ac persona Achillis, tam verenda, dignum.

Versu 54. Thetis lamentans ob dolorem Achillis, filii sui, lamentantis ob caedem Patrocli, semet vocat *δυσαιστοκεια*ν mira voce, sed quam ipsa deinceps explanat, *se infelici cum fato suo matrem esse viri longe omnium fortissimi ac validissimi*.

Versu 178. σέβας videtur eadem notione sumi, qua Latinis saepe sumitur *religio*, nempe pro animo hominis, non audentis facere vel non facere quid, prae metu, ne vel faciendo vel non faciendo graviter in pietatem vel in quodlibet aliud honesti bonique viri officium peccet

————— σεβας δε σε θυμον ικεσθαι

Πατροκλον Τρωησι κυσιν μεληπηδρα γενεσθαι
 id quod verto *Religio tibi sit pati, Patroclum Trojanis canibus esse praedam*, id est, omnino tu id prohibeas oportet: Nam nisi prohibeas, officio, quod etiam mortuo amico debes, deeris, &c.

Versu 203. Ubi Achilli jam persuasum esset, Patrocli caedem sibi vindicandam esse, & quamquam non habenti arma sua (quippe quibus instructum Patroclum spoliasset Hector) vel sic tamen, dum arma, a Vulcano fabricata, ferret sibi mater Thetis, in Trojanorum conspectum sibi eundum esse, eosque conspectu suo territandos;
 mira

mira elegantia fingitur Pallas suam ipsius Achilli aptare aegida, ejusque capiti auream circumfundere nubem, ex qua undique lucidae spirentur flammæ. Sed Graeci *pedes* ac *numeri* vim versionis meae longe exsuperant: Nempe ipsa Pallas *versu* 206. ex ista nube *succendit flammam quaqua-*
versum lucentem: Verum ecce inimitabilis verborum Homeri in *syllabis* celeritas, lumini subito in omnes partes diffuso prope par & aequalis

Εκ τῆς νεφέης δαίει φλόγα παμφανούσαν

Nubem hanc flammivomam pulcerrima illustrat subsequens comparatio fumi, ex oppugnata urbe insulari lucidas secum favillas noctu per aëra quaqua-versum spargentis, ac proximis in vicino litore oppidis extremam urbis necessitatem significantis, si forte alicunde succurratur. Haec omnia aptissimis *numeris* exsequitur Poëta

Ὡς δ' ὅτε κωνίον ἰων ἐξ ἀσέως αἰθέρ' ἰκνέται
Τηλοθεν ἐκ νηὸς, τὴν δ' ἠϊὸς ἀμφιμαχονίαι,
Οἷτε πανημεριοὶ συγέρω κωνίον Ἀρηί·
Ἀσέως ἐκ σφέτερος· ἀλλὰ δ' ἡέλω καὶ ἀδυλί·
Πύρροι τε φλεγέθουσιν ἐτηγμένοι· ὕψος δ' αὖ γη
Γίνεται αἰσσοῦσα περικλιονέουσιν ἰδεσθῆαι,
Λικνὴ πῶς συν νηυσὶν Ἀρεὼ ἀλκίηρες ἰκνέται·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλέως κεφαλῆς σέλαις αἰθέρ' ἰκνέται.

Versus 219. vehementer offendat aures, eoque ipso est pulcrior, quod sic tinnulum fractumque tubae sonum strepitat

Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἰαχὴ σάλπιγγος.
Tum horror rigorque audientium quasi sentitur ac cernitur in tribus hisce verbis, asperrimo metro mox adjectis,

Πᾶσιν ὀρνέθῃ θυμῷ
praesertim ex collatione praecedentis *versiculi*, qui & ipse grande quid sonat & intonat

Οἱ δ' ὡς ἐν αἰὶν ὅτ' αὖ χαλκῶν ἀεικιδάω

Nn 2

Versu

284 OBSERVATA IN STYLO

Versu 351. admodum naturaliter exprimitur lenta actio ungentium cadaver Patrocli

Εν δ' ὡς αἰσθητὸς πλησάν αὐλαῖσιν ἐννεαοῖα

Ad Iliados T

Credibile mihi est, *Iliada* ita continuum fuisse poëma, ut nullis *libris* five numeris (A B Γ &c.) ab ipso Poëta fuerit divisum, sed a capite ad calcem uno tenore pertextum. Si enim vulgaris *librorum* divisio hic admittatur, quis, quaeso, legere incipiens *libri* T initium, aliter intellexerit, quin in *versu* tertio τὸ, ἦδ', referatur ad Auroram, a qua primus hujus *libri versus* inchoatur? Atqui istud ἦδ' pertinet ad Thetin, de qua in calce *libri* Σ fuerat actum. Si, inquam, *libros* hic statuas ab ipso auctore distinctos, simul fateberis, hic certe intolerabilem personarum ac rerum confusionem existere & ambiguitatem. Ab ipso poëmatis hujus initio ad finem usque ita contigua compactaque sunt sine ulla interruptione omnia, ut, omissis istis, quas nunc habemus, divisionibus, & stylus verborum & nexus rerum bellissime cohaereant: Contra, si vulgatas hasce sectiones secutus interrumpas lectionem, eamque postea cum insequente *libro* resumās, idemtidem quasi in mediam contextamque orationem incidere videaris, ac saepe ad *libri* prioris posteriora regredi cogaris, quo veram Poëtae mentem intelligas. Confer praecedentium *librorum* fines cum initiis sequentium, atque id, quod hic dico, videbis: Huc adde, quae infra notamus ad *Odysf.* I

Ita nec Suetonium scripta sua ipsummet in *capita*, quae vocantur, certe non in ea, quibus nunc scriptorem istum habemus distinctum, distinxisse opinor: Idem de plurium scriptorum Graecorum

corum Latinorumque in *libros & capita* distinctionibus, uti hodie distincta sunt, censeo, item de Sacris quoque voluminibus, uti hodie in *capita & versiculos* divulsa leguntur. Quod ad Homeri *Iliada & Odyssæam* attinet, admodum tamen antiquas esse illarum in A B Γ &c. divisiones, credibile est, quamquam satis scio, Veterum quibusdam persuasum fuisse, Homerica Opera, prius per partes fuisse edita, dein omnes partes diu post Homerum fuisse in unum volumen compactas, additis atque interpositis divisionum notis A B Γ &c. singulasque istas partes dictas fuisse *ῥαψῳδίας* non ab *ῥαψῳδῷ* virga (per quam aliqui intellexerunt scripta Homeri convoluta, atque ita virgae speciem habentia: Veteres enim scripsisse in una modo membranarum parte, quas deinceps conjunxerint, atque ita omnes conjunctas convolverint; unde & Opera sic scripta & convoluta Latini *volumina* dixerint) sed ab *ῥαπῆς* suo, *consuo*: Quasi vero, siue *ῥαψῳδία* ab *ῥαψῳδῷ*, siue ab *ῥαπῆς* deducatur, non eadem consistere possit ratio; nempe ut *ῥαψῳδία* notet poema per se argumenti continui, sed non uno tempore effusum, verum cujus singula membra, alia post alia tenore continuo elaborata, tandem vel ipsemet Poëta, vel alii post eum compegerint ac conjunxerint. Inania haec piget ultra persequi. Revertor ad *Iliadis* T. Ea, quae hic longis ultro citroque habitis orationibus inter Achillem, Ulyssæm, & alios dicta memorantur, posteaquam Achilles jam decrevisset iram in Agamemnona deponere, ac vindicare mortem Patrocli; potissimum quae a *versu* 240. narrari incipiunt, uti quisque principum Graecorum munera ad honorandum Achillem contulerit: illa, inquam, omnia parum probabiliter narrantur facta fuisse, dum interim Trojani non cessarent Graecorum naves quibus partibus possent, oppugnare; dumque Hector esset in campo, ac passim multiplici

286 OBSERVATA IN STYLO

certaretur acie, nec vel una nox intercederet : Potissimum si cogites, convocatione ac deliberatione tot virorum principum, cujusque suam stationem, suos ordines, ac sua loca, suosque homines in ferventissima pugna obeuntium, opus fuisse, nec illos principes sine summae rei periculo potuisse advocari in consilium, ac proeliandi fervorem remittere, nedum intermittere.

Ad Il. γ

Versus 42. mirus fane est, verum ad requisitam ibi tarditatem effingendam artificiosissimus

Τεως Αχαιῶν μὲν μεγ' ἐκοδώνον, ἕνεκ' Ἀχιλλεύς &c.

Numeros hic ita distinguo

Τεως Αχαι / ῶν / μὲν μεγ' ε / κοδώνον / ἕνεκ' Α / χιλλεύς

Versu 48. Mirum, quo sensu Εἰς, Discordiae Dea, dicatur λαοσκόπος *populi servatrix*. Potiori jure Minerva cognominatur hoc cognomine Il. N 128. Possit quis putare, in hoc *Iliadis γ versu 48.*

Ωςτο δ' Εἰς κρατερη, λαοσκόπος αὐτὸς δ' Ἀθήνη

τὸ, λαοσκόπος, sublato puncto pertinuisse ad Ἀθήνην, sive Minervam: Sed iste stylus videatur sic minus fore bonus. Tum non minus mire Mars Il. P 398. & ipse cognominatur λαοσκόπος. Alius forte dixerit, per Εἰν λαοσκόπον intelligi duarum Eridum, *bonae & malae, bonam*, sicuti palam Hesiodus in initio Εργων duas, ita distinctas, dicit esse Eridas: Tum Martem quoque dici posse λαοσκόπον, id est servatorem ejus populi, pro quo ille stet. Per me licet. Εγὼ ἐπέχω.

Versu 178. ac deinceps. An ulla ratione probabiliter narratur longus iste Achillis cum Aenée sermo?

fermo? An credibile est, hostes ita in propinquo, in ipsa acie, sine praevio pacto ad fortuitum congregi colloquium, idque tam longum? An tumultus in tali re ac tempore? an confusio? an consternatio, & haud dubie etiam fortissimi cujusque aliqua trepidatio tam sedatam, ornatam meditatamque de genealogia dissertationem, qualis ab Aenée a *versu* 215. ad 242. promitur, ulla verisimilitudine patitur? Immo tale quid fingere, adeo stultum ineptumque est, ut ipse Homerus *versu* 244. stulticiam hanc agnoscat, ut qui Aenée faciat monentem, ne ultra ipse & Achilles, quasi sint stulti, in ipso fervore pugnae hujusmodi sermones serant

Αλλ' αὖγε μῆκετι ταῦτα λεγόμεθα νηπύτιοι ὡς

Ἔσαοτ' ἐν μέσση ὁρμῇ δηϊότητι

Adde, quod jam supra ad Il. E 283. observavi, aliam fuisse Graecorum, aliam Trojanorum linguam, nec vel hilum memorari de interprete, cujus ope istiusmodi homines utrimque alienigenae fuerint collocuti, & tamen alter alterum intellexerint. Idem fere dixerim de colloquiis Achilles & Hectoris in ipsa item pugna Il. X a *versu* 250.

Versu 215. Observare hic licet, illustrium hominum originem ad Deum aliquem, potissimum ad Jovem retulisse Veteres. Minos, Aeacus, & alii dicuntur Jovis filii, item ab Jove tertius Ajax. Regum Trojanorum stirpem recta ab Jove hic deducit Aenée. Mars perhibetur pater Romuli: Vel illustrium virorum matres feruntur Deae; Aenée Venus, Thetis Achillis, aliae aliorum.

Versu 248. eleganter effingitur vana hominum, in primis feminatum, garrulitas, rixae, irae, etiam in propatulo exercitae

Σεντε

288 OBSERVATA IN STYLO

Στεπὴν δὲ γλωσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἐνὶ μῦθοι
 Πάνηροι· ἐπεὶ δὲ πολὺς νομᾷ ἐνθά καὶ ἐνθά·
 250 Οἴπαιον κ' εἰπήσθα ἐπὶ, τοιοὺν κ' ἐπακυσσάεις.
 Ἀλλὰ τῇ ἐρίδας καὶ νεῖκεα νοῶν ἀναγκή
 Νεῖκεν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥς τε γυναῖκας,
 ἅϊτε χολωσάμεναι ἐρίδῃ περὶ θυμολόβοιο
 Νεῖκευς ἀλλήλοισι μέσση ἐς αἰγυῖαν ἰσάας
 Πολλ' ἔτεα τε καὶ ἐκ' χολᾷ δὲ τε καὶ τα κελεύει

Vere ac graviter *versu* 253. litigiosa contentio dicitur θυμολόβῳ *animum devorans*, contentiosos macerans, conficiens, enecans.

Versu 450. Mirum est, qui possit hic fingi scivisse Achilles, Hectora, jam a se vulneratum humique prostratum, sibi ab Apolline, objecta nube, fuisse ereptum, quum prioribus *versibus* videatur nihil tale scivisse. Conjecerit ita, dices, Achilles, ut qui sciret Apollinem stare pro Troja.

Ad Iliadis Φ

Versus 249. tardissimus de industria, ad cessantem pugnantium ardorem significandum

Μη πρὶν παύειν χειρὸς ὁμοῦν πολεμίου.

Ad Ψ

Versu 99. Quod Achilles fingitur in somnis voluisse nec potuisse prehendere umbram Patrocli

— ὥρεξάτο χερσὶ Φίλησιν,
 Οὐδ' εἰλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὶ ἤϊτε καπνῷ·
 Ὀλιχέτο τετρηγυῖα —

bis imitatus est Virgilius, ac meo iudicio Homerum utroque in loco bona ex parte superavit. Libro

bro IV. *Georg.* memorans, uti Orpheus frustra voluerit ab inferis uxorem suam Eurydicen repetere, posteaquam ad illam, id quod facere fuerat vetitus, respexisset, ait Poëta *versu* 499.

*Eurydice ex oculis subito ceu fumus in auras
Commixtus tenues, fugit diversa; neque illum
Prensantem nequicquam umbras, & multa va-
lentem*

Dicere, praeterea vidit ———

Istud *fugit* prima sua *syllaba* celerem obstinatae Eurydices discessum pulcre exprimit: Homerus hic nihil habet eximii. Tum *ro, prensare*, hic apud Virgilium longe est elegantissimum, nec facile Graeco sermone aequandum, praeter venustum quid in ipso *metro*, irritum frustraue repetitumprehendendi conatum feliciter per *spondaeos* exprimente: Sed & pulcrum illud *multa volentem* dicere prae Homero, nihil tale habente, enitet in Virgilio.

Alter locus est VI. *Aeneidos* a *versu* 697. ubi Aeneas, cum patris sui Anchisae umbra loquens apud inferos, ait

——— da jungere dextram,

Da genitor; teque amplexu ne subtrabe nostro.

Tum addit Poëta

Ter conatus (Aeneas) ibi collo dare brachia circum;

Ter frustra comprehensa manus effugit imago

Par levibus ventis volucrique simillima somno

Et hic vividior mihi videtur actus Aeneae, potissimum in repetitione voculae *da*, Lectori quasi cernendum exhibente, quam ferventi animo & prono corpore Aeneas fingendus sit prosecutus fuisse refugam patris sui umbram. Habet tamen Homerus in memorato loco aliquid, quod Virgilius intactum reliquit. *Φίλας* nempe *χρῆτες*, quibus apud Homerum corripere Patrocli umbram frustra tentat Achilles, amabilem magisque animo

O o

capien-

292 OBSERVATA IN STYLO

Versu 47. Quod Minerva ait de Aegistho

Ὡς ἀπολοῖτο καὶ ἄλλῳ, ὅ τις τοιαυτὰ γέρεται!

O! sic pereat, quisquis talia perpetret. Eadem fere utebatur Joabus formula, cum ex pugna contra Absolomum ad Davidem reversus, rogatusque super Absolomo (qui jam perierat) pro responso precaretur, *baud aliter se haberent omnes Davidis hostes, quam Absolomus!*

Versu 266. πικρόγαμος ongelukkig getroud, proprie acerba junctus conjugio.

Ad Odyss. Γ

Versu 23. Telemacho sibi diffidente, ac verente, ne, cum esset parum eloquens, non posset loqui cum Nestore, Pallas ait versu 28.

Δαίμων σοι υποθήσεται ———

Deus quis tibi verba suggeret.

Vides imitationem ejus, quod verus Deus plus semel memoratur promississe iis, qui pro oratoribus ab Deo missi infantiam suam causarentur.

Ad Δ

A versu 495. Proteus in Aegypto narrat Menelao, istuc per tempestatem post everfam Trojam delato, ea, quae Graecis, eadem tempestate aliis alio disjectis, accidissent, inprimis Agamemnoni, Ajaci, Ulyssi, caeterisque principibus: Adeo ut ista Protei oratio sit quasi continuatio Iliadis.

Ad

Ad E

Versu 245. artificiose exprimitur lenta ratio fabri, oculum ad amussim dirigentis, &c.

ἔεσσε δ' ἐπιγαμμεύας καὶ ἐπὶ σάθμην ἰδυε

Duri isti in verbis ἐπὶ σάθμην ἰδυε *spondaei* quasi ob oculos ponunt lentam fabrorum lignariorum actionem, idemtidem se inclinantium ad perspetandum, num satis recte edolent.

Ad Z

Versu 57. παππὰ pro patte.

... 102. & seqq. Nauticaa comparatur cum Diana

Οἷη δ' Ἀρτεμις εἰσι κατ' ἄρεθ' ἰσχυαῖραι,
 Ἡ κατὰ Ταῦγετον περὶ μνηκετον ἢ Εὐμλειανθον,
 Τετρίπολιν καπρῶσι καὶ ὠκείῃς εὐλαφροῖσι·
 Τῇδε δ' αἶμα Νυμφαὶ κέραι Διὸς Ἀργιοχαιο
 Ἀγρονομῶσι παῖζ' αἰ· γυγνῆδε δὲ τε φρενὰ Λητῶ·
 Πασαίων δ' ὕπερ ἦγε καρή εἴχει ἡδὲ μετωπῶ,
 Ρεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δὲ τε πασσαί·
 Ὡς ἦγ' ἀμφιπολοῖσι μετεπρέπε παρθένος ἀδμήν.

Haud minus pulcre, si non pulcrius, imitatus est Virgilius I. *Aeneidos* 504.

Qualis in Eurotae ripis aut per iuga Cynthi
 Exercet Diana choros, quam mille secutae
 Hinc atque hinc glomerantur Oréades: Illa pba-
 retram

Fert humero, gradiensque Deas supereminet omnes:
 Latonae tacitam pertentant gaudia mentem:
 Talis erat Dido: talem se laeta ferebat
 Per medios —————

Sane pulcritudo major est in Virgilii *Exercet Diana choros* : item in *mille fecusae binc atque binc glomerantur Oréades* : nec non in *gradiens* : Denique in *Latona tacitam pertentant gaudia mentem*, quam in Homericis. Sed & longe concinnius aptiusque Virgilius istud de Latona subjecit post omnia, quae hic ad Dianam pertinent, quam Homerus id mediis de Diana verbis interseruit, quo factum est, ut sequentia apud Homerum [*Πασσών δ' ὑπερ ἤγε καὶ ἐχέει* &c.] ambiguum sit, utrumne ad Dianam, an ad Latonam pertineant, & magis (idque contra Homeri mentem, quam probe intellexit Virgilius) ad Latonam ex verborum ductu ac tenore videri possint esse referenda.

Tum id, quod in *numeris* perpulcrum hic est apud Homerum de procéra Dianae prae comitibus suis statura [*Πασσών δ' ὑπερ ἤγε καὶ ἐχέει ἡδὲ μετώπα*] exaequavit Virgilius dicendo

———— *gradiensque Deas supereminet omnes* :

Verum quod Virgilius Homericum istud *ἡδὲ μετώπα*, & *ρεῖα δ' ἀειγνήτη πέλεται* omisit, prudenter omisit ea, quae apud Homerum, si rem spectes, sunt languida : *Languida* nempe ista sunt, quia, ubi dixeris quempiam *eminere supra omnes*, inutiliter adjicias, id quod hic facit Homerus, eum & *occipite eminere*, ac facile dignosci posse.

Versu 120. & seqq. pulcre Homerus Ulyssē (ubi ille in Phaeacum insulam ejectus, nudus, solus, alto somno inter frutices oppressus, ac clamore regiarum puellarum, cum Nausicaa illic forte ludentium, excitatus, frondibus velato corpore, in conspectum prodiret) comparat cum Leone

Βῆ δ' ὡς Λέων ὄρεσιν ὄρεσιν ὄρεσιν ἀλλὰ πεπρωτός,
Ὅς εἰς ὕμνον καὶ ἀημένος· ἐν δὲ οἱ οὐρα
ἀσπεται· αὐτὰρ ὁ βῆσιν ἐπὶ ἔρχεται ἡ δὲ αὖτις

Hic

Ηε μετ' αργότερας ελαφες· πελεται δε ε' γαηης
 Μηλων περιρσούλα και ες πυκινον δολον ελθειν

*Vadobat instar Leonis, nec imbras nec procellas hor-
 rescentis, oculisque flammantibus praedam quaerentis*
 &c. Istud ὑπέρτος ηῦ ἀνήμερος est Latine, si non forte
 & in alia quavis lingua, inimitabile.

Versu 229. & seqq. Ulyssi post omnem naufra-
 gii squalorem detersum pulcris vestibus amictō,
 fingit Homerus majorem a Pallade magisque to-
 riolam ac teretem accommodatam fuisse staturam,
 eamque ipsi ad caput & humeros affusam fuisse
 Gratiā, quam artifex, a Vulcano & Pallade do-
 ctus, affundat argento intra aurum concluso. En
 ipsos Homeri versus

Τον μὲν Ἀθηναίῃ θῆκεν Διὸς ἐκ γαστέρας
 Μειζοναί τ' εἰσιδέειν καὶ παύσσονα· καὶ δὲ κλέμετος
 Οὐλίας ἦκε κομὰς ὑακινθίνῳ σάδει ὀλίγαι·
 Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχέυεται ἀσφύρῳ ἀνῆλ
 Ἰδεῖς, ἐν Ἡφαίστος δεδάσεν καὶ Πανδάρῳ Ἀθήῃς
 Τέχνην πάντοτε, χαριεῖα δὲ ἔργα τέλει·
 Ὡς ἀπὸ τοῦ κατερχέμε Κλέμ· πύφωλῃ τε καὶ ὑπέρτος·

Cum pulcritudine hac decertavit imitando Virgi-
 lius I. *Aeneidos* 592. & seqq.

*Restitit Aenéas olaraque in luce refulsit,
 Os humerosque Deo similis: namque ipsa decoram
 Caesariem nato genitrix lumenque juventae
 Purpureum & laetos oculis afflarat honores,
 Quale manus addunt ebori decus, aut ubi flavo
 Argentum Pariusve lapis circumdatur auro.*

Dicere audeo, Virgilianis hisce longe pulcrius
 quid inesse prae pulcritudine HomERICA; ac nescio
 an supra quam quod Latinis literis usquam pictum
 scriptumve legitur: potissimum scilicet respicio
 illud

————— lumenque juventae
Purpureum & laetos oculis afflarat honores

ac

ac mihi quidem censetur hoc tam pulcrum per se, ut fere indigner, quod adjecta est illa argenti Pariive lapidis auro praetextati similitudo, quae quamvis per se pulcra, non tamen assequitur inimitabilem pulcritudinem eorum, quibus quasi magis decorandis est apposita. Suam ipsius hic pulcritudinem videtur mihi non cepisse Virgilius, qua & Homerum & seipsum hic superar: Si enim cepisset, Homero istam *argenti auro circumdati* similitudinem reliquisset; ac sic Virgiliana pulcritudo meo judicio illustrius hic eminuisset. Et enim id, unde petatur similitudo, vulgo solet putaturve vel esse, vel habere aliquid in se plus, quam sit istud, cui illustrando adhibeatur. Jam vero quantumcumque decus vel solertissimus artifex ebori, marmori, argento possit addere, id longe minus est nitore hominis juvenis, omnibus in humano corpore pulcritudinis numeris absoluti: Nec ulla in re magis Natura vim suam, nulla arte aequandam, exlerit & ostentat, quam in juvene vere omni ex parte pulcro. Iterum dico, *Purpureum illud lumen juventae*, quod tam divino modo dixit Virgilius, mihi quidem videtur nec in ullo alio corpore, nisi in humano, eoque virili, bene sano, bene tornato ac juvene, comperiri, nec ulla arte effingi posse, solisque oculis cerni, solaque mente posse concipi. Tum quam decora est Virgilianae mentis imago, fingentis Venerem afflasse filio suo & *purpureum lumen juventae*, & *laetos oculis honores*? nam & *laetos hosce oculis afflatos honores* magis meliusque intelligis, quam verbis explices. Quanto divinae potestati convenientius est *afflatu*, quam *perfusionem*, quid facere, tantum & hoc solo verbo Homerum hic exsuperat Virgilius. Jam quinquaginta annos hunc Virgilii locum prae omni, quod usquam legi, atque identidem magis quam ante admiror.

Ad

HOMERI ODYSS. H I K 297

Ad Odyss. H

Versu 19. usque ad 78. habemus Minervam Ulyssi, ad Phaeacum urbem tendenti, sub humana figura obviam, multaque cum ipso colloquentem, ac nube ipsum regentem: Hoc quoque in *Aeneida* suam traduxit Virgilius lib. I. a *vs.* 317. ad 422. Sed & hic quoque auctorem suum ducemque longo intervallo censetur mihi praeverti. Si vacat lubetque, Lector, utrumque Poëtam & hic confer: Loca nimis longa sunt, quam quae huius ausim proponere & comparare.

Ad I

Hic liber ita cohaeret cum ultimis verbis rebusque libri prioris, ut non nisi stultissime sit inde divulsus. Vide nos supra ad II. Σ

Versu 39. Ulysses incipit narrare, qua errarit redux a Troja, dum veniret ad Phaeacas; idque per libros K & Λ persequitur: Itaque in tribus huiusce libris continetur series rerum, post Achillis mortem ad Trojam & in ipsa Troja gestarum.

Versu 176. νόος θεῶν, een siel, dewelke God kende, mens Deum intelligens veneransque.

Ad K

Versu 86. Quod Homerus, ubi dixisset, apud Laestrygonas majora pecora noctu, interdiu minora, vel contra (nam non liquet) ita pasci, ut pastores, qui interdiu paverint, excipiantur ab
Pp iis,

298 OBSERVATA IN STYLO.

illis, qui pasturi sint noctu; ait, pastorem, qui possit carere somno, duplicem posse mercedem pro duplicibus operis, diurnis nocturnisque, quaerere, ac pro ratione addit

Εγὼ γὰρ νυκτὶ τε καὶ ἡμέρῃ εἰσι κελεύθαι

de vero verborum horum intellectu quantopere haesitatum sit hominibus eruditis, videre est in *Historia Acad. Reg. Inscriptionum* Tom. I. a pag. 161. Ingeniosis ibi indulgetur explicationibus, quarum nulla mihi quidem probatur, censenti, Homerum, hic esse simplicem, simpliciterque ac naturaliter dicere, dies ac noctes nullo intervallo mutua successione subsequi; itaque pastorem illic terrarum cum cujusque diei ac noctis sine aliud identidem pecoris genus pascere aggressum, ob duplices hasce operas duplicem posse ferre mercedem.

Ad Odyss. N

Versu 94. & deinceps: Ubicumque terrarum Phaeaces fuerint, non possunt statui longe abfuisse ab Ithaca, quandoquidem Ulysses vespere ex insula Phaeacum solutam navim postridie primo mane appulit ad Ithacam. Forte dicat quis, tamen admodum longe, immo multorum dierum noctiumque spatio Phaeacas distitisse ab Ithaca, quum navis, qua vectus tunc fuerit Ulysses, tam cito per mare navigarit, ut ne accipiter quidem eam volatu potuisset pone comitari: accipitrem vero una nocte multorum dierum noctiumque spatium continuo intensoque volatu posse conficere. Per me licet accipiat haec similitudo hic pro *non-hyperbolica*.

Ad

Ad Odyss. P

Versu 490. notabiliter dicuntur Dii sub imagine hospitem lustrare civitates ad probos & improbos dignoscendos

Και τε θεοὶ ξενίῳσιν εἰκοτὲς ἀλλοδαπαῖσι
Πάντοιοι τελευθῶντες ἐπισφραῖνσι πόλιν,
Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφραίνῃτες

An Homerus hoc habet ex historia Sacra *Angelorum*, qui pro hospitibus venerunt ad Abrahamum, Sodomam everfuri, exemptis prius, quos ibi reperissent, piis? Simile quid habet Ovidius de Jove, sub hospitis figura ad Lycaona delato, ipsum cum impia domo veniente perditum.

Versu 575. procorum impietas in domo Penelope dicitur ad coelum usque ascendisse

Τῶν ὕβρις τε βίη τε σιδήρεον κράνιν ἵκει

Scilicet hic quoque Homerus Mosen, de Sodomitarum nequitia agentem, imitatur.

Ad Σ

Versu 72. mire luditur in voce *Irus* (qui reducem Ulysssem sibi ignotum, tamquam inops ac vile caput, contumeliose tractat)

Ἡ γὰρ Ἰρῶ αἶψα ἐπισπᾶσον κακὸν ἔχει

Pari fere lusu compellat quis Paris Il. Γ 39

Δυσπάρει, εἶδ' αἶψα, γυναικῶν, ἡπεροπεντα

Quid vero *αἶψα* ac *δυσπάρει* significarint Homero? Forte *Irus* *αἶψα* est *Irus* conditionis suae vilis ac servilis oblitus, insolenter agens cum hospite, quem se fingeat redux Ulysses; quum humanius debuisset ipsum excipere: Tum *Dysparis* forte dictus est

Pp 2

Paris,

300 OBSERVATA IN STYLO

Paris, quod Patriae suae, cuius lumen ac salutem, ubi necessitas flagitaret, deceret ipsum esse, qui Regis erat filius, esset exitio.

Ad Odyss. T

Versu 518. Penelope ait, se in lecto suo moerere, qualis Philomela flet Ityn,

Ως δ' ὅτε Πανδαρεὺς κρη χλωρῆς αἰθῶν
Καλὸν αἰδήσιν εἰρῆς νεὸν ἰσαμένοιο,
Δενδρεῶν ἐν πετάλοισι καθεζομένη πυκνοῖσιν,
Ἦτε θάμνα τρωπῶσα χεὶ πολυχηρὰ φωνήν,
Παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἰτυλὸν Φίλον

Hanc similitudinis elegantiam Virgilius IV. Georg. a vs. 511. aptat Orpheo, ob amissam in aeternum Eurydicen moerenti

*Qualis populea moerens Philomela sub umbra
Amissos queritur fetus, quos durus arator
Observans nido implumes detraxit: At illa
Flet noctem, ramoque sedens miserabile carmen
Integrat, & moestis late loca questibus implet*

Dum fere vulgarem hic de Philomela Homerus sequitur fabulam, Virgilius nihil fabulosi immiscens, naturalem avium amissis fetibus moerorem exprimit. Uter hic melius partes suas implet? Certe Virgilianum *qualis*, quo lamentabilis haec inchoatur similitudo, ipso sono suo lamentationi est accommodatior: Sed & Homericum *ὀλοφυρομένη syllabis* suis moerorem belle exprimit: Tum quod apud Homerum Philomela *θάμνα τρωπῶσα χεὶ πολυχηρὰ φωνήν* fundit multifonam vocem; apud Virgilium vero *sedens ramo miserabile carmen integrat*, me iudice Homerus superat Virgilium verbis *θάμνα τρωπῶσα*, quantumvis elegans sit Virgilianum *integrat*. Vicissim Virgilii *miserabile carmen & moestis late loca questibus implet* pluris facio, quam Homeri *πολυχηρὰ φωνήν*.

Versu

Versu 534. somnium, quod Penelope Ulyssi, sibi necdum cognito, narrat, simili fere narratur stylo, quo somnia in Veteri Testamento; nec dissimili stylo additur explicatio

Αλλ' ἀγε μοι τὸν ὄνειρον ὑποκρίσιναι καὶ ἀκῶσον·

Χῆνες μοι κατὰ οἶκον εἰκοσὶ πύρον ἐδῶσιν

Ἐξ ὕδατος, καὶ τὲ σφιν ἰαίνομαι εἰσαράσσω·

Ἐλθὼν δ' ἐξ ὄρεος μεγάλῳ αἰετὸς ἀγκυλοχέλης

Πᾶσι κατ' αὐχένος ἦξε καὶ ἐκίλυνε· αἱ δ' ἐκαστὴν

Ἀθροοὶ ἐν μεγάροισ· ὃ δ' ἐς αἰθέρα διὰν ἀεζῆ.

Αὐτὰρ ἐγὼ κλαίον καὶ ἐκώκυον ἐν περ ὄνειρον.

Ἀμφὶ δὲ μὲν ἠγερέθοντο εὐπλοκάμειδες Ἀχαιοὶ

Οὐκ ἔρ' ὀλοφύρομένην, ὃ μοι αἰετὸς ἐκίλυνε χηνάς·

Ἀψ' δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ προὔχοντι μελαθρῷ.

Φωνή δὲ βροστὴν κατέρητνε φωνήσεν τῶ·

Θάρσσει Ἰθαρίοιο κόρη Τηλεκλείτοιο·

Οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαιρ ἐσθλόν, ὃ τοι τετελεσμένον ἔσται·

Χῆνες μὲν μνηστῆρες, ἐγὼ δὲ τοι αἰετὸς ὄρνις

Ἡὰ πάρος, νῦν αὖτε τέος ποσσὶς εἰληλάδα,

Ὅς πασσὶν μνηστῆρσιν αἰεὶ καὶ πόλιν ἐφῆσσω.

Nempe dum viginti annos Ulysses abest, nobiles in insula Ithaca juvenes ambiunt Penelopen, atque insolenter quotidianis apud eam epulis agunt: Tandem redit Ulysses omnibus suis ipsique Penelopae ignotus: Illa vero sermonem cum ignoto sibi marito serens, eumque pro viro sago habens, narrat, ipsū, se in somnis vidisse viginti anseres in domo sua omne frumentum consumentes: Tum supervenisse aquilam, quae correptis omnibus istis anseribus ac dilaniatis, juxta se confederit, atque humana voce dixerit, anseres istos esse Penelopes procos; se vero sub figura avis esse Penelopes conjugem reducem, omnibus istis procis exitio futurum.

Ad Odyss. γ

Versu 14. vehemens est locutio, qua cor hominis, moram non patientis prae summa aegritudine ac vindictae cupidine, dicitur *latrare*

——— κραδίη δὲ αἰ εὐδὸν ὕλασσει

Versu 36. ac seqq. Ulyssis cum Pallade colloquium haud dissimile est colloquio Moysi cum Deo in ardenti dumeto: Tum notabiliter potentia fidesque divina in custodia eorum, quos servare velit Deus, describitur, ubi Ulyssi desperanti se unum omnes confecturum fore procos, animum firmans Pallas ait

Σχετλή, ἐγὼ θεὸς εἰμι, διαμπερές ἡ σὲ φυλάσσω
 Ἐν παντέστι πονοῖς —————

Istiusmodi colloquia Deorum cum hominibus per se quidem sunt certo sensu αἰθεοπρεπῆ meraeque fictiones poëticae; sed ad ipsorum hominum curas agitationesque in ipsa mente sive sana & provida, sive turbata malique conscia, referenda.

Versu 303. Μειδᾶν Σαρδάιον videtur dici is, qui vanum adversarii sui impetum ridet, certo ipsum perditurus: Dabito tamen, an vulgo *risus Sardanius* (de quo vide *paroemiographos*) ita intelligatur: apud Homerum vero ita intelligi videtur.

Ad φ

Omniū ineptissime hic *liber* a priori est divulgus. Adde quae de utriusque Operis Homērici in *libros* sive in Α Β Γ &c. divisionibus ad II, Σ notavimus.

Versu

HOMERI ODYSSEAE X 303

Versu 75. ad rem, celerissime faciendam, qualem intentionem arcus, metrum accommodatur item celerrimum

Ὅς δὲ καὶ ἐνίταται ἐνταυυση βιον ἐν παλαμῆσι

Contra, summae tarditati par metrum aptatur. 7.
121.

καὶ ἐπὶ σάβην ἴθυσεν

Nempe *ἴθυσεν ἐπὶ σάβην* est *plantas* vel *similia ad lineam statuisse, dirigere, id quod non satis exacte fieri potest, celeriter.*

Ad Odys. X

Versu 278. tardo & hic vixque cohaerente metro narratur, uti Telemachus in pugna cum matris suae, prociis, alteram perstrictus fuerit manum, sed leviter modo, sive, ut Homerus ait,

Διχθὴν, ἀπὸν δὲ ἄνοι δὴ λῶντο χαλαρῶ

Scilicet haec ipsa verba, sic dissoluta fractoque metro posita, inibent & quasi sistunt Lectorem; atque ita feliciter exprimitur actio Telemachi, leve vulnus suum sentientis, insipientis, seque nonnihil a fervore pugnae remorantis.

Ad Ψ

A *versu 320. Ulysses breviter narrat omnes suos casus & errores; adeo ut inde multa, non ante ab Homero memorata, ad Ulyssaeam tamen historiam pertinentia, peti possint.*

Ad

304 OBSERVATA IN STYLO
HOMERI

Ad Odyss. Ω

Versu 1.

Ερμης δὲ ψυχὰς Κυλληνίῳ ἐξεκαλεῖτο
Ἀνδρῶν μνηστῆρων· ἔχε δὲ ραβδὸν μετὰ χερσὶν
Καλὴν, χρυσεὴν, τῇ τ' ἀνδρῶν ὀμμάτων θέλγει
ὣν ἐδίδου, τὰς τ' αὐτὲ καὶ ὑπνωσούσας ἐγχεῖ

Hinc hausit Virgilius IV. *Aen.* 242. de eodem
Mercurio

*Tum virgam caput : Hac animas ille evocat orco
Pallentes ; alias sub tristia tartara mittit ;
Dat somnos adimitque , & lumina morte resignat.*

Versu 10. & seqq. Agamemnonis anima narrat
animae Achillis apud inferos , quae post mortem
Achillis ad Trojam acciderint , potissimum quae
funus Achillis spectant : Ergo & hinc Trojani
belli historia suppleri possit.

Versu 71. eleganter per male junctos *spondaeos*
languor flammae, materiam necdum penitus exu-
stam ambedentis emorientisque , ac pedetentim
cum deficiente materia defecturae , exprimitur

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σὲ φλόξ ἤνυσεν Ἡφαιστος.

EPI.

V E T E R A
EPIGRAMMATA
G R A E C A

THE
UNIVERSITY OF
CHICAGO
PRESS

VETERA EPIGRAMMATA GRAECA

pro anecdotis prodeuntia

I

ΑΝΤΙΦΙΛΟΤ

(1) **Η**μῖν καὶ προπάρουθε συνέμπορος ἀνέρι κέρδους,
 Ηνίκαι δημοτέρην Κύπριν ἐναυτολόγει.
 Κεῖθεν καὶ συνέπηξεν ἑμὴν τρόπιν, ὅφρα με (2) λείψαι
 Κύπρις τὴν ἀπὸ γῆς εἰν αἰὲ ρεμβομένην.
 Ἔσιν ἑταιρείοις ἐμοὶ σόλῳ, εἰσὶ δὲ λεπτοῖς
 (3) Κάσπασσα καὶ λεπτὸν φύκῳ ὑπὲρ σανίδων.
 Ναυτίλοι ἀλλάγε πάϊδες ἐμῆς ἐπιβαίνετε πρύμνης,
 Θαύραλέως πολλὰς οἶδα φέρειν ἐρέτας.

(1) Videtur sub emblemate navis, meretrix loqui. (2) scribo λείψαι

(3) Quamquam Κάσπασσα est vox Graeca, tamen hic scribo κάσπασσα.

II

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΤ

Ἰσχετε χεῖρα μυλαῖον αἰλετρίδες, εὐδετε μακροῖ,
 Κῆν ὅφθρον (1) προλέγει γῆρας αἰλεκτερόνων.

(1) Scribo προλέγη.

Q 9 2

Δημ.

308 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Διὸ γὰρ νύμφαισι χορῶν ἐπετείλατο μόχθους,
Αἱ δὲ καὶ ἀκροατὴν ἀλλόμεναι (2) προχίην,
Ἀξονα δινεύσιν, ὃ δ' ἀκλίνεσσιν ἐλικταῖς

Στραφάται πισύρων καίλα βάσιν μιλάων.
Γενόμεθ' ἀρχαῖα βίωτα πάλιν, εἰ δίχα μόχθας
Δαίνυσθαι Δήες ἔργα διδασκόμεθα.

(2) προχίην

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΟΣ

Νῆσοι ἑρμιαῖαι, τρύφεα χθονός, αἷς κελαδαινός
Ζωστὴρ Αἰγυῖα κύματ' ἐνὶός ἔχει.
Σίφον ἐμμνήσασθε καὶ αὐχμηρὴν Φολέγανδρον
Τηλέμονες, ἀρχαίην δ' ὠλέσας ἀγλαΐην.
Ἡὲ ὑμᾶς ἐδίδαξεν ἓνα τρόπον ἢ τότε λευκὴ
Δῆλ' ἑρμιαῖα δαίμον' ἀρξάμενη;

IV

ΑΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ

Αυλοὶ τῷ Φρυγὸς ἔργον Γαυνίδ', ἥνικα μήτηρ
Ἰερὰ (1) τῶν Κυβέλαις πρῶτ' ἀνέδειξε θεῶν.
Καὶ πρὸς ἐμὸν φάνημα καλὴν ἐνεδύσατο χαίταν.
Ἐκφρων Ἰδαιὴς ἀμφίπολ' Ὀυκαίης.
Εἰ δὲ κελαυνίτης ποιμὴν (2) Πάρι' ἔπερ αἰεὶ σᾶς
(3) Ἐγνώθῃ, Φοίβε κείνον εἰδείξεν ἔρις.

(1) Scribendum forte τῶν pro τῷ ἐν

(2) Si non Πάρις sit scribendum, scribo πάρις
ante adverbialiter.

(3) Scribo ἐγνώσθῃ

Α Β Ω.

IV

Δ Ε Ω Ν Ι Δ Ο Υ

Υδαται σοι κοτίλεια γενέθλιον ἡμᾶς ἀειῶνι,
 Καῖσαρ, ἐπιβλύζοι σωσόν (1) ἀκεσοφῆς,
 Ὄφρα σε κόσμῳ ἀπας (2) παππον ἀνυγάζηται,
 Ὡς πατήρ τρέψης εἰσὶν ἐντολῆς.

(1) Non capio.

(2) Nec duas has voces capio, nec scio, quo
 suppleam.

V I

τῷ αὐτῷ

(1) Ἰ τρεῖς μοι βύβλων ἀλανάδα σὺν καλαμάκῃ
 Πέμπει νηλαρύνει δάσιν ἀπὸ (2) προβολῆς
 Μυσοπόλιν δ' αἰτελῇ, Διονύσιε, μηκέτι πέμπει
 Ὁργανά. τίς τούτων χρεῖσαι αὐτῷ μέλαρ;

(1) Versus mihi inextricabilis

(2) In MSto jubetur reponi προχοῆς

V I I

τῷ αὐτῷ

Νεῖλῳ ἐρταῖ τι παρὰ Θύμβριδῳ ἱερὸν ὕδωρ,
 Εὐχαμένῳ δ' ὕστεν Καῖσαρι σωζομένῳ.
 Οἱ δ' ἐκαστὸν βαπταῖν ἐκείνῳ ἀνχένοι τούρων
 (1) Ἡμαξάν (2) βαμᾶς ἑσάνιοι Διός.

(1) scribo Ἡμαξάν, id est ἡμαξάν, ab αἰμαστίῳ

(2) scribendum βαμᾶς

V I I I

τῷ αὐτῷ

Καὶ λόγον ἰσορήν κόσμῶμενον ἡκρίβωσας,
 Καὶ βίον ἐν Φιλίῃ, παππε βεβαυότατῳ.
 Τῷτο δ' ἐρταῖ οἷσι γενέθλιον ἡγεγέειαν
 Δωροὶ δ' Νεῖλαυος πέμπει αἰδοπόλων.

I X

Εἰς Γνωστὸν

Ἡέλιον νύκτωρ τὸς ἰσθμῷ παύειν,
 Αἰεὶ ἀπασφάπτειν βροτοφρεγῆα πάνταφον Ἀγέλην.
 Ἠδυφαῖ, χαλκίσσαι, ἀπασφάπτειν αἰδώς.

X

ΜΑΚΚΙΟΥ

Αὐτὸς ἀνάξ' ἐμβαίνει θοῶ πηδήματι ληνῆ
 Λακκίης· ἔργα δ' ἤγεο νυκτερίς,
 Λευκάσαι πόδα γαῦρον, ἐπιρῶσαι δὲ χορεῖν,
 Λάτριν ὑπὲρ κελῶν ζῶσάμενθ' ὀνομάτων.
 Ευγλωσσοὶ δ' οὐδέποτε κενὸς μάκαρ ἐς πιδεῶνας
 Οἶνον ἐπὶ ψαλμοῖς καὶ λαοῖς χιμάσων.

XI

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥ

Εἰ τίνας μὴ τέρεπει λωτῆ χέλυς ἢ γλυκὺς ἥχος
 Ψαλμῶν, ἢ τριγέρον νεκλάρους βρομίας;
 Ἡ πευκάς κῆροι σέφανοι μύρα, λιτὰ δὲ δείπνων
 Λαθροπόδας (1) τροχίους χερσὶ τίθῃσι τάκας.
 Οὗτος ἐμοὶ τέθνηκε, περὶ μνήσιν δὲ παρέστω
 Νεκρὸν ἐς ἀλλοτρίους φειδόμενον φάρυγας.

(1) in MS10 reponitur τροχίους

XII

ΓΑΙΜΙΝΟΥ

Ἡ καλὺρος ἐγὼ τρηγρὸν ξύλον ἰὸς ἐνέκει·
 Τίς μὲ ἀφορῶν λίξει τὴν φορέλαι Φύλακα.

XIII

XIII

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΤΑ

Κῆν μυχόν Ορενναῖον, ἢ ἐς πύματα Σολοείας
 Ελθῆς καὶ Λιβυκῶν κροσσέων Εσπερίδων,
 Καῖσαρ ὁ (1) πολυσέβας· αἶμα κλέ· εἰσιν ἐκείνη·
 Πάντη Πυρήνης ὕδατος μαρτύρια,
 Οἱσι γὰρ ἐδὲ περίχθ' δρυτομοὶ ἀπεφαιδρύνοντο,
 Λατρεῶ καὶ ἡ πείρων εἴσεται ἀμφοτέρων.

(1) scribo πολυσέβας·

XIV

ΒΙΑΝΟΡΟΣ

Καύματ· ἐν θάλασσι λαλίσαιτ· ἡνίκα τέτληξ
 Φέγγατο διγλώσσῳ μελπόμενος σῶματι,
 Δαναοκένελα Κρίτων συνθεῖς δόλον εἶλεν αἰοῖον
 Ηέρος ἐκ ἰδίῃν ἐξοβόλον μελέτην.
 Ἀζία δ' (1) ὅχ' οὔτις θῆνης πάθεν, κ' γὰρ ἐτ' ἄλλων
 Πήξαιτ' ἐπ' ορνίθων εὐσοχον ὡς πρὶν ἄγρην.

(1) scribo ὅχ

XV

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΤ

Οἷος ἀνθ' ὅων ἀκήτορας ὦ ελεεινὴ
 Ευραο; Φῶ μεγαλῆς Ελλάδας αἰμμορῆ·
 Ἀντίκα καὶ γὰρ ἡ χθαρμαλατῆρ' εἶδε Κόρινθε
 Κεῖσθαι καὶ Λιβυκῆς φάμης ἐρημοτῆρ',
 Ἡ τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρητοῖσι δαδείσα
 Θλίβειν ἀσχαίων ὅσῃ Βακχιαδῶν.

XVI

312 ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

XIV I Z

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Στέλλου ἐπ' Εὐφράτην Ζηρὸς τέκος, εἰς σείγιον ἔδην
 Ἡῶι Πάριον αὐτομαλῶσι πόδες.
 Στέλλου ἀνάξ, δῆεις δὲ φόβω μεγαλαοσμένοι τόξω
 Καῖσαρ· πατρῶων δ' ἀρεῶν ἀπ' Ἀνθόλων
 Ράμην δ' Ὀκεανῷ πρεστέριονα κείνοθεν αὐτός.
 Πρῶτος ἀνερχομένη φερόγεται (1) ἡελίω
 (1) forte ἡλίω

XV I I

ΑΔΑΙΟΥ

Ταῦρεσσι Φεικαλέον ναῦκος ἐκβαίνοντι (1) δοβήρεσσι.
 (2) Πευκέτης ἵππων καὶ τερεὸς ἠγίασεν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἀνέστη (3) πρὶον αἶτε, τῷ δ' αἰκαλαῖο
 Παιονίδα λόγχην ἤκε δια κροτάφων.
 Σουλῆσας κεφαλῆς δὲ διπλῶ, κέρως, αἶεν ἐκείτω
 Ζιρῶποτων ἐχθρῶ (4) κόμπου μὴ θανάτε.
 (1) Quid istud δοβήρεσσι? (2) Scribo Πευκέτης
 (3) Quid πρὶον? (4) & hic haereo ad sensum
 & metrum.

XV I I I

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Αγχεροὶ μεγάλα κῶμα χθόνες, αἷς διὰ Νείλος
 Πιμπλάμενος μελάνων τέμνει ἀπ' Ἀιδιόπων,
 Ἀμφότεραι βασιλῆας ἐκοινώσασθε (1) γάμοισι.
 Ἐν γένος Αἰγυπῆ καὶ Λιβυῆς θέρμεται.
 Ἐκ πατέρων εἰς παῖσι πάλι τοῖσι ἀναικίαν
 Ἐμπεδοὶ ἠπείροις σκῆπτρον ἐπ' ἀμφοτέραις.
 (1) in MSto appictum est vel γάμοισι sed male,

X I X

XIX

τῷ αὐτῷ

Βίβλων ἢ γλυκερὴ Λυρικῶν ἐν τεύχεϊ τῷδε
 Πεντὰς ἀμμήτων ἔργα Φέρει Χαρίτων,
 (1) Ανακρέοντι^Θ ὡς ὁ Τηϊ^Θ ἡδύς πρέσβυς
 Εὔγραφεν ἢ παρ' οἶνον ἢ συν ἱμέροις
 Δῶρον δ' εἰς ἱερὴν Αἰωνίην ἤκομεν ἡμεῖς
 Κάλλεος καὶ πραπίδων ἔξοχ' ἐνεγκαμένην.

(1) Hoc quasi distichon videtur commentarius
 prioris distichi, stulte huic epigrammati intextus.

XX

ΕΤΗΝΟΥ γραμματικῷ

Εχθίστη Μίσσῃς σελιδηφάγε λωβήτειρα
 Φωλαῖς, αἰεὶ σοφίης (1) κλέμματα Φερβομένη.
 Τίπτε κελαϊνοχρῶς ἱερῶς ψήφοισι λοχαῖς
 Σίλφῃ τὴν Φθονερὴν εἰκόνα πλαττομένην;
 Φεῦγ' ἀπὸ Μισσῶν, ἴδι τηλόσε, μηδ' ὅσον ὄψει
 Βάσκανον ἐν ψήφῳ δόξαν ἐστεισαγάγη.

(1) scribend. κλήματα

XXI

ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ

Μήτε μακρῇ θαρσέων ναυτίλλεο, μήτε βαθείῃ
 (1) Νῆϊ κρατεῖ πάντ^Θ δέρατ^Θ εἰς ἀνέμ^Θ
 Ωλεσε καὶ προμάχον πνοῇ αἶμα· κύμα δὲ νάυτας
 Αἰθρόον εἰς κοίλῃν ἐσυφελίξεν ἀλα.
 Οὐ μὲν ὁ Δαίμων πάντῃ κακός, ἀλλ' ἐπὶ γαίῃ
 Πατρίδι καὶ τύμβῳ καὶ κτερῶν ἐλασχερ,
 Κηδεμόνων ἐν χερσίν (2) ἐπὶ τροχέῃσιν θαλάσσοι
 Νεκρὸν πεπταμένους θῆκεν ἐπ' αἰγιαλῶς.

(1) versum hunc sic interpungo & corrigo

Νῆϊ· κρατεῖ πάντ^Θ δέρατ^Θ ἰς ἀνέμ^Θ.

vel

(2) Scribo ἐπεί

Rr

XXII

X X I I

ἀδεσπότης

Χθρὸν μὲν ἔχει δέμας ἐσθλόν· ἔχει κλυτὸν ἔρανος ἦτορ
 Ἀνδρῶν, ὃς Δακτύοισι καὶ Ἰλλυρίοισι (1) δικαίτας
 Οὐχ ὁσίων κλεάνων καθαράς ἐφυλάξατο χεῖρας·

(1) Scribendum δικαίστας

X X I I I
Η Ρ Ι Ν Ν Η Σ

(1) Στάλαι καὶ σειρήνες ἱμαί, καὶ πένθιμε κρωσσέ,
 Οἷς ἔχεις αἶδα τῶν ἐλίγαν σποδίων,
 Τοῖς ἱμὸν ἐρχομένοισι παρ' ἡρίον εἶπατε χαίρειν
 Ἀνταςοὶ τελέτων ταῦθ' ἐτέρω πόλιθ·
 Χατὶ με νύμφαν ἔυσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τὸ,
 Χωτὶ πατρὸς μ' ἱκάλει Βρυκίδα, χωτὶ γένος
 Τηιδῶς εἰδῶνι καὶ ὅτι μοι ἅ συνεταίρις
 Ἡρὴν ἐν τύμβῳ γράμμι' ἐχάραξε τόδε.

(1) Epigramma hoc & duo sequentia dialecto
sunt Dorica.X X I V
Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Ο Υ

Ἦδη μὲν κροκόεις πιττανάτιδι πίτνατο νύμφα
 Κλειναρέτῃ χρυσέων πασὸς ἐσω θαλάμῳ.
 (1) Καδεῖμονές δ' ἡλποῖο δι' ὠλεῖον φλόγα πεύκης
 Αἰφείν ἀμφοτέραις ἀνσγάλενοι παλάμαις
 Δημῶ καὶ Νίκιππος· (2) ἐφάσπαξα δὲ (3) νῆσος
 Παρθενικὴν λαθρᾶς ἀγαγεν εἰς πέλαγος.
 Ἀλγεναὶ δ' ἐκάμαντο συνάλικες ἐχὶ θυρέτρων,
 Ἀλλὰ τὸν αἶδω σεροντυπῇ θαλάμῳ.

(1) in MSto reponitur Δημῶ καὶ, sed non video,
quare ita.

(2) Scribo ἀφασπάσσα

(3) in MSto additur νεὶ νῆσας νεὶ πτας : sed nec
hic video causam.

XXV

X X V.

H P I N N H Σ

Νύμφας Βασιλίδος εἰμι, πολυκλαίεται δὲ παρέρπων
 Σταλὰν τῷ κατὰ γῆρας τὺτο λέγουσι αἶδα,
 Βάσκανος ἴσ' αἶδα, ταῦτα τοι καλὰ μεθορώϊμι
 Οἰμματα τὰ Βάνκας αἰγέλεσσι τύχαι
 Οἱ τὰν παῖδ' Ἰμμένας φ' αἶς (1) ἦδετε πεύκαις,
 Τὰν δ' ἐπὶ κηδεύας ἐφλεγε πευκαῖᾶς.
 Καὶ σὺ μὲν ὦ Ἰμμέναιε γάμων αἰδοῦν
 Ες θρήνων γοεῶν φέγγμα μεθρημίσσο.

(1) Nonnihil & hic deest.

X X V I

αἰδεσπότῃς

Νηϊάδες καὶ ψυχρὰ βασιλῖα ταῦτα μελίσσαις
 Οἶμον ὑπ' ἐλαρινὴν λέξατε (1) νισσομένοις,
 Ὡς ὁ γέρον Λεύκιππος ἐπ' αἰσιπτο δεσσι λαγωαῖς
 ΕΦΘΙΤΟ χειμερὶν νυκτὶ λοχησάμενος.
 Σμηνία δ' ἔκ' ἐτι οἱ νομέειν Φίλον' αἰ δὲ τὸν ἄκρης
 Γεῖτονα ποιμένιαι πολλὰ ποθέει νάπαι.

(1) Scribo νισσομένους

X X V I I

Ν Ο Σ Σ Ι Δ Ο Σ

(1) Ὡς ξέν' ἐῖ τὴν γε πλεῖς ποτὶ καλλίχροον Μιτυλήνην
 Τὰν Σαπφῆς, χαρίτων ἄνδρος ἐναυσάμενος,
 Εἰπεῖν ὡς Μέσσαισι Φίλα (2) τήναι δὲ Λόκρυσσαι
 Τίχλειν ἴσαις δ' ὅτι μοι τένομα νοσοῖς ἴδῃ.

(1) Hic iterum est dialectus Dorica.

(2) Λόκρυσσαι videtur esse proprium nomen feminae: sed totum distichon hoc non intelligo, quamquam video mox τίχλει vel τίχλειν pro τίχλειν legendum.

Rr 2

XXVIII

316 - ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

XXVIII

Α Ε Ω Ν Ι Δ Α Ταραντίνος

Τέλλιος ὄδε τμήβας, ἔχω δ' ὑπὸ βαίλας πρέσβας
Τήϊον τὸν πρῶτον γνώηαι γελοιομελεῖν.

XXIX

Χ Α Ι Ρ Η Μ Ο Ν Ο Σ

(1) Κλευάσας τῶι μοι κλεῖθ' ὑπὲρ θυρέαν δάου τεύχας
Κάτθανες ἀμφὶ λόγον γαῖν ἀμφοτερομένονθ'.

(1) Corruptum epigramma.

XXX

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ι Δ Α

(1) Δηριφάγον Τιμοσθένη ὕια Μολόσσε
Ξείνον ἐπὶ ξείνῃ Κεκροπίᾳ φθήμενον.

(1) Et hoc corruptum ac mutilum.

XXXI

Α Ν Τ Η Σ

(1) Ηβα μὲν σε πρόαρχε ἔσαν παῖδαν ὅτε ματρός
Φειδία ἐν δοφερῶ πένθει ἔδε φθήμενον.

Ἀλλὰ καλὸν τοι ὑπερθεῖν ἐπ' ὅδε τέτρεθ' αἰδεῖ,
Ὡς ἔθανες πρό φίλας μαρτυρόμενον πάτρεθ'.

(1) Primum hoc distichon non intelligo.

XXXII

Φ Ω Τ Ι Ο Τ Πατριάρχης

(1) Ερωτα πικρὸν ἀλλὰ σάφροναι βίον,
Ὁ Κλειτοσφῶνθ' ὡς περ ἐμφανῆαι λόγῳ.

(1) Hoc Eρωτα mihi valde suspectum est.

Ο ΛΕΥΤ

Ο λευκίπτης δὲ σωφρονέστερος βίας
 Απανίας ἐξίστησι, πῶς τετυμμένη,
 Κεκαρμένη τε καὶ κατηχρεωμένη,
 Τὸ δὴ μέγιστον τρεῖς θάνατος ἐκατέρωθεν.
 Εἴτερ δὴ καὶ σὺ σωφρονεῖν θέλεις φίλος,
 Μὴ τὴν πάρεργον τῆς γραφῆς σκόπει θάνατον.
 Τὴν τῆς λόγος δὲ πρὸς τὴν συνδρομὴν μάθε.
 Νυμφοσολεῖ γὰρ (1) τοῖς παθόντας ἐμφρόνως.

(1) scribend. τὰς

X X X I I I

Εἰς βιβλίον ἱατρικῶν Ορβιλίε

Τρέπεό μοι κρατερῶν καμάτων ἐγκύμονα βιβλίον,
 Ἦν πάρος Ἀδριανὸς μὲν ἀνάξ' ἔχεν ἐν πολέμοισι,
 Κρύψε δ' ἀεργὴν χρόνον ἀσπετον ἐγὼ ὑπὸ λήθης.
 Ἀλλ' ὑπὸ κρατεροῦ χειρὸς Ἀναστασίας βασιλῆος
 Ἠλυθον ἐς φάος αὐτίς, ἵνα σρατιῇσιν ἀρήξω.
 Οἶδα γὰρ ἀνδραφόνικ (1) καμάτων πολέμοιο διδάσκειν,
 Οἶδα (2) δὲ, πῶς μετ' ἐμῷ καὶ ἐσπερίης αἰλὸς ἀνδραφόνικ
 Καὶ Πέρσας ὀλέσει καὶ αἰνολόγους Σαρακηνούς,
 Καὶ θοὸν ἵπποκλέυθον ἀρεσιμανέων γένος (3) Οὐννων,
 Πετρεῶν δ' ἐφύπερθεν (4) αἰλυσκάζοντον Ἰσαύρους,
 Πάντας δ' ὑπὸ σκήπτροισιν (5) Ἀναστασίας τελέσω,
 Ὅν καὶ (6) Τραιανίῳ φαιότερον ἤγαγεν ἡμῶς.

(1) scribo καμάτων vel καμάτους

(2) . . . τε

(3) an Ὑννων

(4) scribo αἰλυσκάζοντας

(5) . . . Ἀναστασία

(6) . . . Τραιανίῳ.

X X X I V

ΜΟΤΚΙΟΥ ΣΚΕΤΟΛΑ

Αἱ χίμαιραι τί ποτ' ἄρα τὰ μὲν θυμά καὶ τιθυμάλλας
 Λεῖπετε καὶ χλοερὴν αἰγίονον βοτάνην;

R 3

Πυρρὸς

Πυρὰ δ' ἐπ' ἀλλήλαις σικετήματα γαῦρα τίθεσθε,
 Ἀμφὶ τὸν (1) ὑλιβάτην ἀλλόμεναι νόμον;
 Οὐκ ἀπὸ πυγμαχίης ἀποπαύσατε, μήποτ' ἀπεχθὴς
 Ἀλήση κορύνῃ χειρὸς ἀπ' ἀντολικῆς;

(1) forte ἡλιβάτην

X X X V

ἀδέσποτον

Ἰκάρεω ὡ νεόφυτον ἐς ἡέρα πωτηθένος
 Ἰκαρίῃ πικρῆς τύμβε κακοδρομίας
 (1) Ἀ βάλε μήτε σε κεῖν⊕ ἰδεῖν, μήτ' αὐτὸς ἀνεῖναι
 Τρίτῳ Λιγαύῃ νῶτον ὑπὲρ πελαγέως·
 Οὐ γάρ σοι σκεπανὴ τις ὑφάρμις, εἰδὲ βόρει⊕
 Ἐς κλίτ⊕, εἴτ' ἄγειν κύματ⊕ ἐς ἰστίην.
 Ἐβρίους ὡ δύσπλωτε κακόξενε· σείῳ δὲ τηλῆ
 Πλωόμεν συγερεῖ ἀπ' αἰδέω

(1) Inde ab hac voce omnia ad finem usque mihi sunt obscura, & haud dubie vitiata, item in ultimo fine mutilata.

X X X V I

Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Τ Γραμματικῆ

Ἰσὼ νυκλὸς ἡμῆς, ἡ μὲ (1) ἔκρυφεν οἰκίαν ταύταν
 Λαίαν, Κωκυτῆ ἀμφιγύστον ὕδωρ.
 Οὐ τί μ' αἴηρ, ὃ λέγῃσι, κατέκλειανεν ἐς γάμον ἄλλης,
 Παπταίνων τι μάστιγιν (2) ἔνομα (3) Ρεφίν⊕.
 Ἀλλὰ με κῆρες ἄγῃσι μεμορμέναι· εἰ μὲν δή τις
 Παῦλα Ταρσυλὴν κατ' ἔανεν ἀκυμωτος

(1) Iscribo ἔκρυφ' ἐς

(2) τ' ἔνομα

(3) Abstineo ab hoc vulnere.

XXXVII

XXVII

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

(1) Στρώμονι καὶ μεγάλῳ πεπολησμένῳ Ἑλλησπότην
 Ἡρίον ἡδανῆς Φυλλίδος ἀμφιπόλει·
 Λοιπὸν τοι Λιδιόπης βραχυρρινίδος ἰχθὺν νηῶ
 Μίμνει, καὶ ποταμὸς τ' ἀμφιμασχήλον ὕδαρ

(1) Epigramma hoc non capio. Possim quidem pro πεπολησμένοι reponere πεπολημένοι ac ἡδανῆς pro ἡδανῆς sed universa me fugit sententia.

XXVIII

ᾠδὴλον

(1) Τὴν δέ ποτ' Αἰγείδεσιν μεγάλην ἔριν ὡς αἰλιουθεῖς
 Τρυῶχος ἐπ' ἀμφοτέρωθεν δευράμεθ' ἠιάσθη

(1) nec hic me expedio.

XXIX

ΠΕΡΣΟΥ

Δειλαία Μινώσυλλα, τί τοι καὶ ἐπ' ἡρώεστος
 Μυρομένα κέρα γραπτός ἐπεσι τύπος;

(1) Νευτίμας ὅς δὴ ποτ' ἀπὸ ψυχῶν ἐρυσαμένο
 Ωδίνες, καίται δ' οἶα κατὰ βλεφάρων

Αχλύϊ πλημύεσσα φίλας ἀπὸ μητρὸς αἰγούῳ·
 Αἰ αἰ Αἰριστοτέλης ἔκ ἀπ' αὐτοῦδε πατήρ

Δεξιτερὰ κεφαλῶν ἐπεμάσασατο, καὶ ὦ μέγα δειλαί,
 Οὔτε θανάσιος ἔων ἐξελάθεοθ' ἀχέων.

(1) vocem hanc non intelligo.

XL

ΛΕΩΝΙΔΑ

Ἀμπελῶ ὡς ἤδη καμώτῳ ζητήσμαι αὐτῷ,
 Σκηπανίῳ καλέει μ' εἰς αἶθρην θάνατος.

Δυσκώφει μὴ Γόργε, τί τοι χαριέσσερον ἢ τρεῖς,
 Ἡ πίσυρας πόδας θάλλουσι ὑπ' ἡελίῳ;
 Ὡδ' ἔπας, ἔ κόβεται ἀπὸ ζώνῃ ὁ παλαιὸς
 Ὡσαυτο, καὶ ἐς πλεόνων ἦλθε μετοικεσίην.

X L I

Θ Ε Ο Δ Ω Ρ Ι Δ Α

- (1) Ὀχρεὺς Ιαυκίππου κλησίου Ερμῆ ἄγχρις,
 Ἐκρίστων αἰδή χρεῖσ' ὀφειλόμενοι,
 (2) Γηραιὲ τ' αἶψια πάντα φέρων, (3) Χρησὴν δὲ δίκαιον
 Ευρών σε σέργει παήλοβης ὀχρεών.
 (1) scribo Ὀχρεῦ.
 (2) an Γήραιτ
 (3) hic haereo.

X L I I

Α Π Ο Λ Λ Ω Ν Ι Δ Ο Υ

- Οὐκ ἔτι Τηλόκλεια τεὸν Φάθ' ὤλεσας ὅσων
 Κέρκε (1) δυσόκω νηδὶ γειναμένη.
 Οἰμιασι δ' ἐν πλεόνεσσιν αἰθρεῖς περικαλλές ὄχημα
 Ἡελὺς (2) προτέρης ἔσσι τελειότερη.
 (1) scribo δυσόκω
 (2) . . . προτέρως.

X L I I I

Α Ν Τ Ι Π Α Τ Ρ Ο Υ Σιδωνίου

- (1) Σισυφίην κατὰ γαίαν ἰὼ φιλοκρεδέα Φύλας
 Ληϊζέων τι θεῶν πεφάρβησε χόλον.
 Οὐδὲ γὰρ ὁ προπαύριθε καινὸν Αἰγισθ' αἰοιδὸν
 Οἶμια μελαμπέπλην ἐκφυγῇ Εὐμενίδων.

(1) primum hoc distichon mihi est insanabile

XLIV

Π Τ Θ Α Γ Ο Ρ Ο Τ

ἔδε μέγας κείται Ζεὺς, (1) οἱ Δία καλήσκησε.

(1) scribo δι.

XLV

Π Α Λ Δ Α Δ Α

Αγκρᾶς, ἣν σεο χερσὶ μυρίπνοον (1) ὄχνην ἔθνηκας;
Δένδρῳ πύρρῳ ἐρεῖς σὴν χάριν εἰς σε φέρει.

(1) ὄχνηαν

XLVI

Δ Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Τ

Πύργῳ δ' εἰναλῆς ἐπὶ χαιραδῶ ἔνομα νήσω
Τ' αὐτὸν ἔχων ὄρεα σύμβολα εἰμὶ Φάος.

XLVII

Κ Α Α Τ Δ Ι Α Ν Ο Τ

Μαχλαῖς εὐκροτάλοιον ἀνευάζεσσα χορείαις
Δίζυγα παλλαμένωσι τινάγμασι χαλκὸν αἰράσσει,
Τῆς μὲν (1) ὑποκλέπων πολὴν τρίχα γέγονα μύσης
Ηλεκάτοις ἀκρίσι χαράσσεται ὀμματῶ αὐγῇ.
Ψευδόμενον δ' ἐρυθῆμα κατέγραφεν αἰχροῦς αἰδαῖς,
Αγλατῇ σέψασα νόθῃ κεκαλυμμένα μῆλα.

(1) Hoc ὑποκλέπων non video, quo pertineat.

XLVIII

τῶ αὐτῶ

Ἐδρην χαλκιοπέζαν ἐπὶ προθύροις Ελικῶν
Εἰσήκει θεράπων τις ὑπὲρ νώτοις μελαρπῶς.
Οὐδ' ἔδελεν μογεῶνι πορεῖν ἐπίβαθρον αἰοιδῆς.
Τένεκά μιν θώρηξεν ἰὸν πολὺμητις αἰάγῃ.

Sf

XLIX

XLIX

ΕΤΝΟΜΙΑΝΟΤ

Ισορίην ἐτέλεσσα θεῶν χαρίτεσσι σοφῆσι,
 Πράγματ' ἀληθείης πακίλ' ὑφηνάμενος.

L

τῷ αὐτῷ

Γράμματα δάδεν' ἔχει φιλοστόργιστον ἄνθρωπον καλόν.
 Τάνεκα δὴ κατὰ γράμμα λόγους ἀνεγράψατο τέττες,
 Λοξομένον πρώτῃ ἀπὸ γράμματος εἶπεν ἐφεξῆς,
 Καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀρχῆς εὖν ἄνθρωπον γράψας.

LI

ἀδίσποτον

Κωνσταντινίδης (1) Ασκληπιίδης ὄντι γεραίρων
 Γράφειν Ἀναζάρεθρα πάντρια κυδαλόμενος.

(1) ἀπ' Ασκληπιίδου

LII

ΔΙΟσκορίδου

Πένθε κόρας καὶ πένθε βίῃ διδυμῶνι τεκῆσα
 Ἀρσέναις, ἕδ' ἐμῶς, ἕδ' ἐνὸς αἰνέσασατο.
 Ἡ μὲν αἰρίση ἕσα καὶ εὐτεκὼν ἔχ' ὑπὸ παιδανίᾳ,
 Οὐδενίας δ' ἐτάφη χερσὶ θανάσσει βίῃ.

LIII

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

(1) Ἡερίη γεράνεια κακὸν λέπας ὠφελεν Ἰσθρον
 Τηλε καὶ ἐκ Σπυθίων μακρὸν ὄρεον Ταναῖν,

Μηδὲ

(1) MSto additur *Vide Salmas. ad Solinum pag. 139. sed duos ultimos versus citat.*

Μηδὲ πέλας καίειν Σκεραιμικὸν οἶσμα θαλάσσης
 Ἀγνεα νεκρομέναις ἀμφὶ (1) δὲ θαλασσῷ.
 Νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόντῳ κενεὸς νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
 Ναυτιλίην κενεοὶ τῇδε βοῶσι τάφοι.

(1) in MSto additur lege Μεθυσαῖδ'.

L I V

Δ Α Μ Α Γ Η Τ Ο Τ

(1) Καί ποτε θυμῷ τοῦ πατρὸς ἐλπίδα κηδεα κλαῖων
 Παιδί (2) λύκῳ κενὸν εὐτὸν ἔχενε τάφον·
 Οὐδὲ γὰρ ὀδύνην (3) ἔλασεν πόντον, ἀλλὰ τις αἰὲν
 Νήϊας, ἥ (4) γῆστον Ποσειδάδ' τις ἔχει,
 Ενθ' ὅγε περ πάντων κηρῶν ἄτερ ὅσα φαίνει
 Γυμνὸς ἐπ' ἀγάνυ καίμεν' ἀργαλεῖ.

(1) Hoc epigramma principio suo est mutilatum

(2) puto Λύκῳ, ut sit proprium nomen

(3) scribo ἔβαλεν

(4) γῆς ὡν

L V

Σ Ι Μ Ω Ν Ι Δ Ο Τ

Σῆμα Θεόγνιδος εἰμι Σινωπέω, ὃ μ' ὑπέθηκεν
 Γλαῦκος ἐταιρείης αἰὲν πολυχρονίης.

L V I

τῇ αὐτῇ

Σῆμα μὲν ἀλλοδαπὴ κεύθει κόνης, ἐν δὲ σε πόντος
 Κλείσθηνες Εὐξείνῳ μοῖρ' ἐκίχεν θανάτῃ
 Πλαζόμενον, γλυκερὲς δὲ μελίφρον' οἶκαδε νόστιμ'
 Ἡμπλακες, εἰς ἵκεν Χῖον ἐπ' ἀμφιθέτην.

S f 2

L V I I

LVII

ΑΓΑΘΙΟΤ Σχολασμῆς

Ἑλλανὶς τριμάκαιρα καὶ αἱ χαρίεσσα Λάμαξις

Ἦσθη μὲν πατρὸς Φεύγεαι Λεσβιάδῃ.

Οὐκὰ δ' Ἀθηναίῃσι σὺν ὀλκάσιν ἐνθάδε κέλσας

Τῶν Μιτυληναίων γὰρ ἀλάπαξε Πάχης,

(1) Τῶν κέραν ἀδίκως ἠράσσατο. τῷ δὲ συνεύνως
ἔκτανε καὶ τήνας τῇδε βιησόμενῃ.

(2) Ταῖδε κατ' Αἰγαίου ῥέον πλατὺ λαῖτμα φερέσθην,

Καὶ ποτὶ τῶν κρανῶν Μοφσπίαν δραμέτην·

Δέμῳ δ' αἰγφελέτην αἰλιτήμον· ἔργα Πάχῃτ'.

Μέσφα μὲν εἰς ὅλην κῆρα συηλασάσθην.

Ταῖα μὲν ὡς κῆρα πεπονήκατον· αἰψ' δ' ἐπὶ παῖρα

ἦκετον, ἐν (3) αὐτῷ κείσθον (4) ἀπαφθιμέναι·

Εὐ δὲ πόγων ἀπόνασθον, ἵππει (5) πόσις ἅμα συνεύνων

Ευετόν εἰς κλειῆς ἠνῶμα σαρφροσύνας.

Τριμεῦσιν δ' ἐτὶ πάντες ἀμάρφρονες Ἡρώνας,

Πάτρας καὶ ποσίων πῆματα τισαμέναις.

(1) scribo τὰ κέρα in duali

(2) item Ταῖε

(3) . . . δ' αὐτῶ

(4) . . . ἀπαφθιμέναις

(5) sunt haec corrupta. Possit scriptum fuisse
ποτὶ σῆμα προ πόσις ἅμα.

LVIII

αἰδέεσθον

Ἐσχατιαὶ Λιβύων Νασαμῶνδες, ἐκ ἐτὶ θηρῶν

Ἐθνεσιν ἠπέρεξ νῶτα βαρυνόμεναι,

Ἥχοι ἐρηκαίῃσιν ἐπιπύσσουσθε λέοντων

Ὀρυγαῖς ψαμμάδης ἀχρεῖς ὑπὲρ Νομάδων.

Φύλον ἵππει ἀνείδημον ἐν ἰχιοπέδαισιν ἀγρεύθην,

Ἐς μίαν αἰχμηταῖς Καῖσαρ ἔθηκεν ὁ παῖς.

Αἱ δὲ πρὶν αἰγρεύων ἐγκοιτάδες ἀκρόφρειαί

Θηρῶν, νῦν ἀνδρῶν εἰσι βουλασίαι.

LIX

LIX

ἀδελφόν

Ἔς ὁδὲ Νικάνδρον τέκνων τάφῳ· ἐν φάτῳ αἶψ
 Ἀνυστὲ τῶν ἱερῶν Λυσιδίκας γενεάν.

LX

ΑΡΙΣΤΟΔΙΚΟΥ

Δαιμὼ καὶ Μάθυμνα τὸν ἐν (1) τριετηρίσιν ἦρα
 Ευφρονα (2) λυσσαστῶν ὡς ἐπύθοντο νέκυν,
 Ζωῶν ἀγνήσασθῳ, τῶν πλεῶν δ' ἀπὸ μιτρῶν
 Χερσὶ (3) δε διούχας ἐκρεμάσαντο βρόχους.

(1) duarum harum vocum sensum hic quidem non intelligo. Puto subesse corruptelam. An pro ἦρα scriptum fuit ἦρωα, legendumque pro dissyllabo?

(2) forte est hoc nomen proprium viri

(3) duas has vocolas puto fuisse unam, ad βρόχους pertinentem, sed quae fuerit, non divino.

LXI

ΔΙΟΤΙΜΟΥ

Νυμφίον Ευαγόρην πολυπένθερον ἢ Πολυαῖνα
 Σκυλλίς αἶν' εὐρείας ἦλθε βοῶσα πύλας,
 Παιδα τὸν ἡγεμῶν χειρὶ ἐφύσιον· ἐδ' αὖρ' ἐκείνη
 Χῆρην πατρώας αὐτίς ἐσῆλθε δόμους
 Δαιμονίη· τριτάτῳ δὲ κατέφθιτο μὴνι δυσταίῳ,
 Ουλομένη ψυχῆς δύσφρονι τηκεδόνι.
 Τῷτο δ' ἐπ' ἀμφοτέροισι πολέκλαιον φιλότητο·
 Εἰσηκεν λείη μιᾶμα παρὰ τριόδῳ.

LXII

ΦΙΛΗΤΑ ΚΑΜΙΟΥ

Α σάλα βαρύθυσα λέγει τάδε, Τὰν μινύων
 Τὰν μικρὰν αἶδας ἤρπασε Θειοδόταν,
 Χ' αἰ μικρὰ τάδε πατρὶ λέγει πάλιν, Ἰσχυέο λύπας
 Θειοδοτε· θιατοὶ πολλὰ καὶ δυσυχέες.

LXIII

ἀδελφόν

Οὐκὰς τοι πλόκαμοι τετρημένοι, ἔδ' ἐσελάναις
 Τοι τρεπεῖς μινῶν ἀποχευῖν δρομαί
 (1) Κλέυδικε νικᾷς ὅτε σὺν περὶ λαόνεκα μάλιστα
 Τλήμων (2) ἱπποακλῶ πολλὰ ἰβόα σεφάων
 (3) Καὶ γενέας περὶ . . . ἐπ' ἀγνώστῳ δ' Ἀλκίονη
 Ἠβασσεῖς ἦσαν Κλέυδικι ἀνοσοτάταν.

- (1) scribo ac distinguo Κλέυδικε. νικᾷς, ὅτε &c.
 (2) non capio
 (3) nec sauciato huic versui medeor.

LXIV

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Εἶβες καὶ (1) δειλαῖο κλυδῶν μέσος ὕια Μενόιτην
 Σὺν φάστῳ Σαρμῆ καὶ Διοφάντῳ
 Εἰς ὅσιον σπενδονία πλὸς τάχῃ· ἀλλὰ θαλάσσια
 Εἰχθρὴ καὶ νέτω πατρὸς ἱππευγμένας.

- (1) pro hoc δειλαῖο videtur requiri & alterius fluvii nomen.

LXV

ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ

Τὴν δ' ἀπὸ Τυρρηνῶν (1) ἀκροθίνια φοίβω ἀγροῦλας
 Ἐν πέλαγῳ, μία ναῦς, εἰς τὰ φῶς ἐκέρριπεν.

- (1) Scribe ἀκροθίνια

LXVI

LXVI

ΕΤΦΟΡΙΩΝΟΣ

(1) Ουχ ὁ τρηχὺς σε λήθῃ· ἐκ' ὅσῳ καὶ πολλὰ ἔστι,
 Οὐδ' ἡ κυανέου γραμμῆς λαβῆσα τέτρη·
 Ἀλλὰ τὰ μὲν δολιχῆς τε καὶ αἰπυγῆς δρακόντι
 Ἰκάριον ῥήσσει κύμα πρὶν προκλῆσαι.
 Ἀντί δ' ἐγὼ ξείνης παλιμνήδεο· ἡ καὶ νῆαυ
 Ωγκώδην Δρυόπιν δαΐσσει ἐν Βοτάναις.

(1) Forte Ουχ ὁ λήθῃ· σε τρηχὺς ἐκ' ὅσῳ ἔστι.

LXVII

ΛΔΔΑΙΟΥ

Ἰνδὴν βύρυλλον με Τρύφων ἀνέπεισε γαλήνῃ
 Εἶναι καὶ μαλακαῖς χερσὶν αἰήκε (1) κόμης
 ἦθε καὶ χεῖλῃ νοτερὴν πλείονα θαλαύσση.
 Καὶ μαστὴς τοῖσι θέλγω ἀνηνεμίν.
 Ἦν δέ μοι ἡ φθορὴ νύσσει λήθῃ· ὡς ἐν ἐτόιμῳ
 Ωρημῆμαι γλώσση καὶ τάχα νηχομένη.

(1) κόμης. Caetera hujus epigrammatis non intelligo.

LXVIII

ΑΝΤΙΦΙΛΟΥ

(1) Κ' ἦν πρῦμνῃ λαχέτω μέ ποτε σιβαὸς αἰδ' ὑπὲρ αὐτῇ
 Ἠχεῦσαι φακαδίων τύμματα διφθερίδες.
 Καὶ πῦρ ἐκ μυλοῦκων βεβημένον ἦτ' ἐπὶ τέτων
 Χυτρῇ καὶ κενεὸς πομφολύγων (2) θόρυκος·
 Καὶ κρύπῃσι εἶδαμι δῆκανον ἠδὲ τρώπῃσιν
 Ἐσσω μοι πρῶτῃ νῆος ὑπερδε σάνις.
 Δὸς λάβε καὶ ψιδύρεσμαι τὸ ναυτικόν, εἰ καὶ τύχη τις
 Πρῶτῃν τοιαύτῃ τὸν φιλόκοινον ἐμέ.

(1) Nec hoc epigramma intelligo.

(2) θόρυβος.

LXIX

L X I X

ΠΑΝΤΙΦΙΛΟΙΤ.

Κολχάων δίκην ἐφ' ἡδίστῳ ἔχθρῳ κολάζει,
 τὸ χάριν οὐ προδότης ὄρνις αἰεὶ λέγεται.
 Φαῖβος ἔρ' εἶναι γέγονε, σὺτ' εἰς αἰὲν κώλον ἐλαφρὸν
 Στήσας ψαυμείτην δόρπον ἐθνηκολόγῃ.
 Δυσμενέες τότε ἔβησαν ἐπὶ πτόλιν αἰσιπέσθηδεν
 Οὐδέ διδασκόμενοι πέζαζατεῖν πέλαγος.
 Βάλλετε δὴ κακὸν ὄρνιν, ἐπεὶ βαρὺν ἤρατο μισθὸν
 Ἐκ δηίων Κολχῆς καὶ Βερίον οὐ προδότης.

L X X

εἰς Ἀλκαῖον

(1) Ἀλκαῖος τὰ φθόγῳ δῖτο, ὃν ἐκλαυνεν ἡ πλατύφυλλος
 Τιμωρὸς μοιχῶν γῆς θυγατὴρ ράφανος.

(1) Ἀλκαῖος

L X X I

εἰς Σαπφῶν

Οὐ γὰρ σοὶ γε ὄλizon ἐπὶ κλέῳ ὥπασε μοῖρα
 ἡματι, τῷ πρώτῳ φῶς ἴδες αἰελίς
 Σαπφῶ. (1) σὰ γὰρ κείνιν ἐνέμεν ἀφθιτον εἶμεν
 Σὺν δὲ πατὴρ πάντων νεύσεν ἐρισφάραγος.
 Μέλφαι δ' ἐν πάλλεσσιν αἰδιδίμος ἀμερίοισι,
 Οὐδὲ κλυταῖς φάμαις ἔσσεαι ἠπεδανᾷ.

(1) *Parum haec intelligo : sunt corrupta ; me-
 deri nequeo , nisi quod pro ἐρισφάραγος videtur re-
 quiri ἐρισμάραγος : cum κλυταῖς φάμαις habeo pro ge-
 nitivis , ἠπεδανᾷ pro nominativo feminino , utra-
 que Dorice.*

L X X I I

L X X I I

εἰς Ὀμήρου

Ἰλιᾶς ὦ μέγα ἔργον, Ὀδυσσεΐης τε τὸ σῶφρον
Γράμμα, τὸ καὶ Τροίῃ δῆκεν ἴσθι, Ἰθάκῃ,
Τόν με γέρονι' αὖξοιτε αἶε νέον· ἦ γὰρ Ὀμήρου
Σειρήν υἱετέραν ρέεται αἶψά σομάτων.

L X X I I I

ΠΑΔΔΑΔΑ

Χρυσίαναι γεγαῶτες Ολύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἐνθάδε καίετ' αἶσιν ἀπῆμονες· ἔδ' ἔγωγε αὐτὰς
Χώνη (1) Φόλλην ὄγασσα φερέσβιον ἐν πυρὶ θήσει.

(1) Φόλιν

L X X I V

εἰς Ἰσαυρῆς

Αυραὶς ἴσα θέσθι· ὅθεν λάχον ἔνομα τῆτο.

L X X V

Εἰς κολόκυνθον

Εἰπέ μοι ὦ Κολόκυνθε τίνα· Χαίριν εἰσέτι καὶ νῦν
Οὐ σικύων ἐφάνη διερὸν γένος, εἴ κολοκύνθων;

Ο κολόκυνθος πρὸς ταῦτα

Ζηνὸς ἐπομβροχέσσινος ἐπεκλύσθησαν αἶμα,
Ἡμετέρην δ' ἀέκυσαν ἐπικρύπτεσι γενέθλην.

L X X V I

Εἰς τὸν ἀπὸ κόπης κατερχόμενον θηριμαχόν

Κόντον ἀνὴρ κατέπηξε, δέμας δ' εἰς ἥερα ῥίψας
Ἰδὼν θη προκάσθη· ἀνεγρομένοιο δ' ὑπερθεῖν

Τ τ

Θηρος

Θηρὸς ὑπερκατέβαινεν εὐσεβήσιν παῖσιν·
Οὐδὲ λαῖβει· λαοὶ δὲ μετῴων· ἔκφυγε δ' ἀνὴρ.

L X X V I I

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΤ

Θάρσει καὶ τέταρσι διαπλασθέντα προσώποις
Μυθῶν καὶ τῶν γραφῶν ἐνὶ πλέουσιν·
Οὐ τέ σε γὰρ λείψαι Φιλωνίδι ἔστε βρέθυλλον,
Τὸν μὲν αἰδάων, τὸν δὲ χορὸν Χαρίτες.

Hoc Epigramma non intelligo.

L X X V I I I

ΦΙΛΙΠΠΟΤ

Θεσσαλίας εὐίππος ὁ ταυρελάτης χορὸς ἀνδρῶν
Χερσὶν ἀτευχήτοις θηρσὶν ὀπλιζόμενος·
Δενδρουπέϊς πῶλος ζεύξεις σκιρτήματι ταύρων
Ἀμφιβαλεῖν . . . πλέγμας μετωπίδιον·
Ἀκρότατον δ' ἐς γῆν κλῖνας ἄμμι κ' εὐροπον ἄμμι·
Θηρὸς τὴν τόσσην ἐξεκάλισσε βίην.

Nec hoc Epigramma mihi liquidum, & hiatu laborat.

L X X I X

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΤ

Καὶ Μακεδῶν ὁ σίδηρος ἐν ἄρσι καὶ τὰ πρὸς αἰκλὴν
Τῆς ἀπ' Ἀλεξάνδρου χεὶρὸς ἐπιστάμενος,
Πείσων σὴν ποθίων ἰκάνην χεῖρα, τῶτο δὲ φανῶ,
Χαίρων δεξιτερὴν ἔυρον ὀφειλομένην
(1) Λευκάδος αἰὲ με Καίσαρ ἰδ' Ἀμβρακίης ἐριβώλης
Θυρρεῖ τε πέλει αἰὲ τ' Ἀνακτορίης

λεγε

(1) Hinc aliud Antipatri inchoari epigramma notatur in MSto.

Αργεῖ⊕ Αμφιλόχῃ τε καὶ ὀππόσαι φαίσατο κύκλω

Ἀσέ' ἐπιθρώσκων δαδουμανῆς πόλεμ⊕, νῆς κτλ

Ἔισατο Νικόπολιν θάιν πόλιν, αὐτῇ δὲ νίκης

Φοῖβ⊕ ἀναξ ταύτην (1) δέχνυται Ἀκκιάδ⊕.

(1) in MSto reponitur δέκνυται

L X X X

A P Γ E N T A P I O T

Λαῖρι⊕ Ἡράκλεια καλῶς ὑπὸ χεῖλεσσι ἔλκεις,

Κεῖνο πάλαι κατὰ σε τὴν ἰβόησε πόλιν·

Πῶς ἔτλης ρέξαι κακόν; ἢ σε βιάσας

Εἰλκυσε τίς θαλερῶν δραχμῶν⊕ πλακάμων;

Ἡ σοὶ τέννομα τερπνὸν ἄφ' Ἡρακλῆ⊕ ἰχρίτη

Μαχλὲ φιλεῖν ἤβην κερκεται ἠιδεον.

L X X X I

K P I N A Γ O P O T

Νῆσον τὴν εἰ καὶ με περιγραφαῖτες ἔχουσιν

Μετρηῆσαι βαλὴν ἐπ' αὐτὸν μόνον σταδίας,

Εμπης καὶ τίχισθαι ἐπ' αὐλακαὶ πῖαυ ἀφότρων

Οφει καὶ παλὸς κέρπιδον ἀκροδρόν,

Καὶ πολλὰς εὐαχεῖν ἐπ' ἰχθυῖσι, (1) καὶ ὑπὸ μάκρῃ

Ευάνεμον, λιμένων δ' ἡπτιον ἀκροδρόν

Αγχαῖτι Κορκύρης Φαιηκίδ⊕ ἀλλὰ γελαῖσθαι

Τῷ ἐπεωρίσθην τὰ ἐδέμεν ὄνομα.

(1) X'

L X X X I I

K P I N A Γ O P O T

(1) Καὶ αὐτὴ ἤχλυσεν ἀκρόσπερ⊕ ἀνέλλασσε

Μήνη, πένθ⊕ εὖν νυκτὶ καλυψαμένη,

ιορ, ος

Ουνεκας

(1) Epigramma hoc est ἀκρόφλλον in mortem for-
mosae alicujus puellae dictae Selenae: caetera est
Epigramma profecto venustum.

T t 2

Ουνεκα δὴ χαρίεσσαν ὁμώπικτον εἶδε Σελήνην
 Ἀπνεν εἰς ζοφερόν δυομένην αἶδην.
 Κεῖνῃ γὰρ καὶ κάλλῳ εἰς κοινώσατο Φωτὸς,
 Καὶ θάνατον κείνης μίξεν εἰς νέφει.

L X X X I I I

τῷ αὐτῷ

Παιμὴν ὦ μάκαρ εἶδε καὶ ἔρεῳ ἱπποβοάτευσον
 Κ' ἡγώ ποιηρόν (1) τῷτ' ἀνὰ λευκόλοφον,
 Κρεῖσς ἀγνητῆρσί ποτε βληχόμενα βαζών,
 (2) Ἡ πικρῇ βαΐφαι γήοχα πηδαλία
 (3) Ἀλμῇ τοι γὰρ ἔδυν υποβένδιῳ· ἀμφὶ δὲ ταύτην
 Θῖνα με ροιβδήσας εὐρεῳ ἐφημίσατο.
 (1) τῷδ' (2) Ἡ' πὶ μικρῇ (3) Ἀλμῇ τοι γὰρ &c.

L X X X I V

τῷ αὐτῷ

Παῖδων ἀλλαχθὲν ἰμῶν ἐπὶ τῷτ' ἐλεεινῇ
 Μήτηρ ἀμφοτέρως εἶπε περιστομένη,
 Καὶ νέκυν & σέο τέκνον ἐπ' ἡματι τῷδε γοήσει
 Ἡλπίσα καὶ ζωῆς & σέ μετεσσομένο
 Οφείσθαι· νῦν δ' οἱ μὲν ἐς ὕλκας ἡμείψθησαν
 Δάιμονες, αἰφύευσον δ' ἵκετο πένθῳ ἡμῶι.

L X X X V

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Τριγυλὴ ναύταις ἐρίφων δύσις, ἀλλὰ (1) πύρρωνι
 (2) Πολλῆς γαληνῆαι χεῖματος ἐχθροτέρῃ·
 (1) Νῆα
 (1, Scribo Πύρρωνι ac pro nomine viri habeo, qui
 prae tranquillo mari non effugerit piratas, quaque
 ita perierit.
 (2) Πολλὰ

(1) Νῆας γὰρ αἰλοπλὴν πεπεδημένην ἔφρασε ναύταις
 Διῆσαν ταχινὴ δίκροτος ἰσομένη.
 Χεῖμα δέ μιν προφυγόντα γαληναῖω ὑπ' ὀλέθρου
 Ἐκλάνεν· αἱ λυγρῆς δειλὲ καυχρημίστης.

(1) Lego. Νῆς γὰρ αἰλοπλῶν πεπεδημένη &c.

L X X X V I

Δ Ι Ο Σ Κ Ο Ρ Ι Δ Ο Υ

Τῆς Σαμίας τὸ μῆμα Φιλαινίδας, αἶλλα προσειπεῖν
 Τλήθι με, καὶ σῆλης πλησίον ἄνερ ἴδι.
 Οὐκ εἰμὶ ἡ τὰ γυναῖξιν ἀναγρᾶψασα προσάνῃ
 Ἔργα καὶ αἰσχύνῃν ἔ νομισάσα θεόν·
 Ἀλλὰ Φιλαιδήμων ναὶ ἐμὸν τάφον· εἰ δέ τις ἡμέας
 Αἰσχύνων λαμψοὺν ἐπλασέν Ἰσάρων
 Τῶ μὲν ἀναπύξας χρόνος ἔνομα· ταῖμα δέ λυγρὰ
 Οὔσα, τεφθεῖη κληδὸν αἰπασσάμενης.

L X X X V I I

Κ Α Λ Δ Ι Μ Α Χ Ο Υ

Τὸν βαθὺν οἰνοπότην Ερασίζεον ἡ δις ἐφεξῆς
 Ακρήτης (1) προποθεῖς ὤχετ' ἔχασα κύλιξ.

(1) Scribe προποθεῖς per apost. pro προποθεῖσα

L X X X V I I I

Α Ρ Ι Σ Τ Ω Ν Ο Σ

Ἀμπελὶς ἡ Φιλάκροτος ἐπὶ (1) σκήπτου ὁδηγῶ
 Ἡδὴ τὸν σφαλερὸν γῆρας ἰσοδομένη
 Λαθραδίῃ ἀκροχο γαυλίζες ἡδ' ἀπὸ ληνῶ
 Πῶρος ἢ καὶ πολλὰ πλῆσαιμένη κόλπος.

Περὶ

(1) Σκίπτου.

Tt 3

Πρὶν δ' αἰετοῖσι μακρότερον ἔκλινεν χεῖρας· ἡραυς δὲ παλαιῇ

Ὡς ναῦς (1) ὑποβρυχίης ζαρόν ἐδυ πέλαιον.

Εὐτέρεπ' δ' ἐπὶ τήμβον ἀποφθιμένης θέτο σήμα

Λαῖνον, αἰτησὼν γείτονα· (2) θηλοπέδων.

(1) Sine dubio legendum ὑβρυχίης, ὡς ὑββαλε pro ὑπέβαλε plus semel apud Homerum, & similia alia.

(2) Quid vocabuli est?

L X X X I X

Κ Α Λ Δ Ι Μ Α Χ Ο Υ

(1) Τὴν Φρυγίην αἰσχρὴν αἰγαθὸν γάλα πωσὶν ἐν ἰσθμοῖς
Μίκελ· ἢ (2) ζῶν ἔσαν ἐγχερόμεναι,

Καὶ φθιμένην ἀνέθηκεν ἐπ' ἰσθαμένοισιν ὁρᾶσθαι,

Ἢ γεῆς (3) μάσθῶν ὡς ἀπέχει χαίρειταις.

(1) Videtur posse nihil abesse ab hoc epigrammate: Neque enim sensus primi hujus distichi constat.

(2) α ζῶς νιψυς.

(3) μασῶν

X C

ΙΟΥΑΙΑΝΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΟΥ

Αὐτὸς ἀναξ νεμέσησε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

Κύμασιν (1) ὑπατίε σώμα καλυψάμενον.

Ἦθελε γὰρ μιν ἔχειν γέρας ὕδατον οἷα θανόντα,

Καὶ μεγαλοφροσύνης κρύψε θαλάσσης χάριν·

Εὐθεν περὶ νῶα κραδίης (2) σήλατι τῷδε φαινόν

Τίμησεν κενεῷ σήματι τῷδε νέκυν.

(1) Scribo Ὑπατίς, ut viri nomen proprium.

(2) nec sensum, nec metrum hic possum constipere.

X C I

ΠΑΤΡΟΤ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΤ

(1) Ατμὸς εἰς ξυγὴν με πρῶτον γένετο· ἰλπίδα μάλιστα
 θυμῷ θάλασσαν ἐξῆλθε· ἰλπίδα μάλιστα
 Πλάτων ἐξ ἀρετῆς θανόντα φόβον· ἀλλ' ἐπὶ θεῶν
 ἦλθε σοφίης μέγιστο ἥλιος.

(1) Primus hic versus gravi laborat vitio, forte
 & ultimus.

X C I I

Αδέσποτον

Ἄνδρα σοφὸν Κλεόβελον ἀπαρτίμενον καταπύδα
 Ἡ δὲ πᾶσι δαΐδα· πόνη· ἀγαλλομένη.

X C I I I

Αδέσποτον

Πλάτῃ καὶ σοφίᾳ πρῶτον πατρίς ἦδε Κῆρυθ
 Κόλποις ἀνγχιῶν γῆ Περσέανδρον ἔχω.

X C I V

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΤ ΣΙΑΩΝΙΟΤ

Καλλιγένης Διόδωρον Ὀλύνθιον ἴσθι θανάτῳ
 Ἐν λημένι πρῶτης νύκτερον ἐκχυμένον
 Δαυτὸς ἐπὶ τὸ πρῶτον (1) ὅτ' ἦλθεν· ὁ πρῶτος ἦλθε
 Ὀλέσε τὸν τῶσσι κεκρυμένον πελάγει;

(1) Scribo ὅτ' ἦλθε· ὁ πρῶτος ἦλθε

X C V

XC V

C I M Ω N I Δ Ο Τ

Σημα καταφθάνουσι Μεγακλέῳ· (1) ἐν τὰν ἰδῆμαι,
Οικτεῖς σε τάλαν Καλλία (2) οἱ ἔπαδες.

(1) εὐτ' αὖ
(2) οἱς . . id est οικτεῖς σε τέτοις, οἱς (pro αὖ)
ἐπαδες.

X C V I

τῷ αὐτῷ

Αἰδῶς καὶ Κλεοδάμου ἐπὶ προχοῇσι θεαίρε
Λεναίᾳ· φονεῖν! ἤγαγεν εἰς θάνατον
Θρηϊκῷ κυρσάνῳ λοχῷ· πατὴρ δὲ κλεινὸν
Διφίλῳ αὐχμητῆς υἱὸς ἔθηκε ὀνόμας.

X C V I I

Κ Α Λ Δ Ι Μ Α Χ Ο Τ

Οἷτινες ἀλίσιο (1) περέεπετε σῆμα Κίμωνος,
Ἰσε τὸν Ἰπποῦ παῖδα παρφερχόμενοι.

(1) παρέεπετε

X C V I I I

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΤ Θεσσαλ.

(1) Ἀγὰ ταί τρέσσασι παρὰ χροῖ· ὥπασεν ἄδαν
Βαυβαμένα καίλων ἐπὶ δὲ ἀξὴ λαγόνων
Μώτηρ, αὖ σ' ἔτεκεν Δαματρίει· Φῶ δὲ σίδηρον
Παιδὸς εἰς φύεαν μεσὶν ἔχουσα φόνε

ΑΦρίετ

(1) Hoc epigramma non extrico.

Αφρίσεν κοναβηδὸν ἐκπρίψας γένειον
 Δερκομένα λοξαῖς βίαι Λαίκαναι κόραις,
 Λεῖπε τὸν Ευρώταν· ἴδι τάραττον ἀνίκα δειλὸν
 Οἶσθα . . . τελέθεις, ἔγ' ἐμὸς ἔτε Λάικων.

X C I X

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Ο Τ

Καὶ Δι' Βρομίῳ με διαύβροχον εἰ μέγ' ὀλοσθεῖν
 Καὶ μόνον ἐκ δαιῶν, καὶ βροτὸν ἐκ μακαρέων.

C

αἰδέσπιον

Εἰπέ ποτὶ Φθίαν εὐαίμπελον, ἦν ποθ' ἵκηαι
 Καὶ πόλιν ἀρχαίαν ὣς ξένη Θαιμακίδαν,
 Ως δρυμὸν (1) μαλαεῶνον ἀναστειβὼν ποτ' ἔρημον
 Εἶδες Λαμπωνῶ· τὸνδ' ἐπὶ παιδὶ τάφρον,
 (2) Δερξία ὃν ποῖε μῆνον ἔλον δόλῳ, εἰδ' ἀναφαιδὸν,
 Κλώπες ἐπὶ Σπάστειαν δίαν ἐπειγόμενον.

(1) an Μαλαεῶν

(2) Vocem hanc non capio.

C I

Μ Α Ρ Ι Ν Ο Τ

Ἀθανάτοισι θεοῖς (1) κεχαρισμένε πάντοτε ρέζων
 Καὶ ταῦτ' ἐπ' εὐσεβέοντι νόῳ συνέγραψε Μαρῖνῶ.

(1) scribe κεχαρισμένα

C I I

Λεοντῶ φιλοσόφῳ

Βίβλῳ μηχανικῇ, Κύριον δέ μιν ἐξεπόνθησε
 Μαρκέλλῳ γυναικὶ συνερχομένῳ κατὰ μέγαν.

Vv

C I I I

C I I I

τῷ αὐτῷ

Θέσφατα (1) μανηώης Φοιβηίδου ὄργια τέχνης
 Ἀσρολόγων Παῦλός με διδάσκετο κύδιμα αἰνής.

(1) scribo Μανηόου

C I V

τῷ αὐτῷ

Βίβλου Θεώνου καὶ Πρόκλου τῶν πάνσοφων·
 Βίβλου πόλιν τε καὶ χθονὸς φέρει μέτρα.
 Θεὸν πόλον μὲν καὶ Πρόκλου μέτρεϊ χθονίαν.
 Πρόκλου μὲν ἔν γῇ καὶ Θεὸν μέτρεϊ πόλον.
 Ἀμφω δ' ἐπίσης τῶν ἐπαίων ἀξιοί.
 Ἀμφω δ' ἀμοιβὴν τῶν λόγων τετεύχατε,
 Θεὸν Πρόκλου μὲν λαμβάνων σοφῆς θέσεις
 Δείκνυσι ταύταις τὰς δόμους τῶν ἀσέρων·
 Πρόκλος δὲ δείξεις τῷ Θεῶνος λαμβάνων,
 Ταύταις ἀναλύνει καὶ προβάλλει τὰς θέσεις.
 Ἀλλ' ὦ σοφὴ ξυγῶρι χαίρει μοι λίαν·
 Χαίροις Θεὸν αἶψα, πάνσοφον κάρτα,
 Οὐ νῦν πυκαῖζον τὴν Ἀλεξάνδρου πάλιν.
 Χαίροις δὲ (1) σὺ Πρόκλε τῷ Σαρπηδάω
 Αἶψον αἶμα ταῖς ὁλοῖς βοάμενον.

(1) excludit καὶ

C V

ἀδελφον

(1) Τίπτε μετοκλάζεις πτωγμένη ὄζον ἀπ' ὄζου;
 Τοῖα καὶ ἄλλη ἔρεξε, καὶ εὖ φύγει ἐξοφορήας
 Ἡμετέρας δίνοντας· περὶ δὲ πλεῖρα πυκνὰ βαλεῖσθαι
 Ἠλυθε τεχνηθεῖα καὶ ἐκ ἐθέλεις πρὸς ἀνδρα.

(1) Epigramma hoc minus liquidum est ob quaedam infolentia & forte corrupta vocabula ἐξοφορήας & δίνοντας. Videtur autem avis loqui avi, an sub istac imagine procus detrectanti amatae?

C V I

C V I

ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ

Λυδὴ καὶ γένῳ ἐμὴ καὶ ἔναμα· τῶν δ' ἀπὸ Κόδρων.
 Σεμνοτέρῃ πασσὼν ἐμὴ δι' Ἀνιμάχῃ.
 Τίς γάρ ἐμ' ἐκ ἦεισε; τίς ἐκ ἀνελέξατο Λυδὴν,
 Τὸ ζυγὸν Μισσῶν γραμμῶν καὶ Ἀνιμάχῃ;

C V I I

τῷ αὐτῷ

Αὐταῖ ποιμάνοντα μεσαμβρινὰ μῆλα· σε Μισσῶν
 Ἐδρακὸν ἐν κραναοῖς ἔρπον Ἡσιόδῃ.
 Καί σοι καλλιπότηλον ἐρυσσάμεναι πέρι παῖσαι
 Ὀρεξάν δάφνας ἱερὸν ἀκρόβιον.
 Δῶκαν δὲ κρήνας Ἐλικωνίδῳ ἐνθεον ὕδαρ,
 Τὸ πλανῆ πάλιν πρόσθεν ἐκοψεν ὄνυξ,
 Οὗ συ κορεσσάμενθι μακάρεσσιν γένῳ· ἔργα τε μολπῶς
 Καὶ γένῳ ἀρχαίων ἐγραφες ἠΐδεον.

C V I I I

Ἀρχὴ Νεωτέρων

Ἐρμῇ Καρυκίᾳ νάων πόλιν, ᾧ ὄνα χαίροις
 Ἐρμῇ καὶ λιτῇ προσγελασῆς οσίῃ.

C I X

ΑΛΦΕΙΟΥ Μιτυληναίου

Νηῶν ὠκυπόρων ὅς ἔχεις κράτῳ, ἵππιοι δαῖμον,
 Καὶ μέγαν Εὐβοίης ἀμφικρεμῆ σκοπέλον.
 Θυρίων ἐνχομένοισι δίδε πλοῶν Ἀρεῳ· αἶχρῃ
 Ἐς πόλιν ἐκ Συρίης πείσματ' αὐσαμένους.

C X

ΣΤΑΤΤΑΛΙΟΥ ΦΛΑΚΚΟΥ

Οιδίποδες δισσοῦτε καὶ Ἠλέκτρη βαρύνεσθαι,
 Καὶ δειπνοὶς ἔλαθεῖς Ἀτρεΐδῃ ἥλιος,
 Ἀλλὰ τε πελυπαθέσσι Σοφάκλεες ἀμφὶ Τυράννοισι
 Ἀξία τῆς Βρομῆς βύβλα. (1) χαρραιτυπῆς
 Ταγὸν ἔπει τραγικοῦ κατήνεσσαν Θιάσοιο
 Αὐτοῖς ἡρώων φθεγξαμένον εἶμασι.

(1) forte χαρραιτυπῆς. Sed potius ingenue fa-
 teor, totum mihi epigramma hoc non intelligi.

C X I

ΔΙΟΤΙΜΟΥ

(1) Αἰνόμμοι δύο γῆρας ἀμήλικες, ἡ μὲν Ἀναξὼ
 Καὶ Κληνώ, δίδυμοι παῖδες Ἐπιχράτεος.
 Κληνώ μὲν Χαρίτων ἱέρη, Δημητρὶ δ' Ἀναξῷ
 Ἐν ζωῇ πρόπολος· ἔννεα δ' ἡλίων
 Οὐδακονῖαέτεις ἐπιλείπομεν (2) τόδ' ἰκέσθαι
 Τῆς μοίρης, ἑτέων δ' ἕ φθόνος (3) ἰσοσίν,
 Καὶ πόσιος καὶ τέκνα φιλήσαμεν· αἱ δὲ παλαιαὶ
 Πρῶθ' ἡμεῖς αἰδὼν (4) πρηνὴν ἀνιέμεθα.

(1) Vocem hanc non carpio

(2) & hic haereo

(3) item hic

(4) denique & hic.

C X I I

Ἀδελφον

(1) Ἦξεν οἷα τι τυ τεῖδ' ἐστὶ τι γὰρ τέκος, ὦ ποτὶ παῖδων
 Τῶν ἀγαθῶν ἡ δ' ἢ ἀρχιγέγων ὁ γέγων·
 Ἀλλὰ φίλος γ' ὦ πρέσβυ γενναῖό τευ ὀλβία τέκνα
 Ἐλθεῖν καὶ λευκῆς εἰς δρόμον ἡλικίης.

(1) Distichon mihi immedicabile.

CXIII

C X I I I

ΛΕΩΝΙΔΑ ΤΑΡΑΝΤΙΝΟΥ

Μὴ φθείρευ ἄνθρωπε περιπλάσιον βίον ἔλκων,
 Ἀλλην ἐξ ἄλλης εἰς χθονὶ ἀλινδόμενος·
 (1) Μὴ φθείρῃς ἐν κενῇ σε περιεέφατο καλλιῇ
 Ἐν θαύτῃ μικρὸν πῦρ ἀνακαίόμενον
 Εἰ καὶ σοι λιτὴ γέ καὶ ἐκ εὐάλφειτος εἴη
 Φύσῃ ἐνὶ γυνῇ μασσομένη παλαίμας.
 Ἡ καὶ σοι γλήχων, ἥ καὶ θυμόν, ἥ καὶ ὁ πικρὸς
 Ἀδυμυγῆς εἴη χόνδρος ἐπαψίδιος.

(1) Distichon hoc prae corruptione non intelligo.

C X I V

ΦΑΙΔΙΜΟΥ

Αἰάζω Πολύανδρον, ὃν εὐνέτις, ὦ (1) παραμείβων
 Νυμφίον ἐν τύμβῳ θῆκεν Αἰζαγόρη
 Δεξαμένη (2) σποδιήνῃ καὶ ὅσα· τόνδε δυσαιὲς
 Ὀλεσεν Αἰγαίης κύμα περὶ Σκιάθον·
 Δύσμορον ὀρθραῖοι (3) μὲν ἐπεὶ νέκυν ἰχθυβολῆς
 Ξεῖνε Τρωαναίων εἰλκυσαν εἰς λιμένας.

(1) Videtur corruptum (2) lego σποδιήνῃ (3) μιν.

C X V

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ

Γλήνῃν παρηγότις ἀμφέχω χειρὰς
 Πικρῇ κατὰσπασθῆναι κύματος δίνη,
 Ὅτ' ἰχθυάζει ἐξ ἀκρῆς ἀπορρώγος·
 Χάσαν δέ μ' ὅσσοι λαὸς ἦν συνεργητής,
 Πόσειδον, ὅς σὺ σώζε καὶ γαληνῶν
 Λιὲν διδάης ὀρμηθόλοις θῖναι.

C X V I

Α Δ Δ Α Ι Ο Υ

(1) Ἦν παρὶς ἥρωα, φιλοπρήγμων τε καλεῖται
 Πρὸς θε ποτ' Ἰδαίης κείμενος ἐν τριόδῳ.
 Εἰπεῖν οἷον ἐπ' ἔργον αἶγεις ποδάς, εὐδύς εκείνο,
 Ευρήσει σὺν σοι πρῆξιός εὐκολίην.

(1) Totum hoc Epigramma non capio.

C X V I I

(1) Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

Αὐτὸς Ἰωάννης Ἐπιδάμνιος ἐνθάδε κεῖμαι
 Τηλεφάνης ὑπᾶτων κόσμος αἰεφανέων,
 Ο γλυκύ μοι Μυσέων πετάτας Φάος, (2) ὃς πλέον ἄλλων
 Ευρύνας ξενίε δαίμονος ἐργασίην,
 Παμφόρβην παλαμνὴν κεκλημένους, ἤϊνα μύθη.
 Οὐκ ἴδε δατίνης μέτρον ὀρεζόμενον.
 Αἰπυτάτην δ' ἠυξήσε . . . τείρασιν ὑπὴν
 Φαιδρούνας καθαρῆς ἔργα δικαιοσύνης.
 Ω πόποι, ἔκ' ἔζησε πολὺν χρόνον, ἀλλ' ἐπαιυτῆς
 Μῆνοι ἀναπλήσας τεσσαράκοντα δύο,
 Ωιχετο μυσσοπόλοισι ποδὴν παύισσιν ἐάσας,
 Οἷς ἐπόθει πατέρων φέρετρα γινόμεναι.

(1) In MSto remittimur ad pag. 191. in *Antbol.*
edit. Steph. Nempe Lib. 3. *Antilogiae* num. 4.
 exstat aliud in *Joannem* hunc *Epidamnium* epita-
 phium *Cbrestodori*, uti & hic scribendum puto, non
Cbristodori.

(2) scribo ὁ

C X V I I I

Θ Α Α Ο Υ Μ Ι Α Η Σ Ι Ο Υ

Α' χλοερὰ πλαταίνος, ἴδ' ὡς ἐκρυψε φιλεύησιν
 Οργια τῶν ἱερῶν φυλλάδας τεινυμένα·

Αμφί

Ἀμφὶ δ' αὖν ἀκρεμόνεσσιν ἑοῖς κεχαρισμένῳ ὤρεσι
 Ἡμερίδῳ λαρῆς βότρυς ἀποκρέμαται.
 Οὕτως ὦ πλατάνισε Φύοις· χλοερὰ δ' ἀπὸ στέδ
 Φυλλὰς αἰεὶ κεύθοι (1) Παφίης ἐτάρξας.

(1) scribo τὰς vel τῆς Παφίης

C X I X

Ο Ν Ε Σ Τ Ο Τ

Ἀσωπίς κρήνη καὶ Πηγαίς, ὕδατ' αἰδελφά,
 Ἰππὲ καὶ ποταμῷ δῶρα ποδαρράγεια·
 Χ' ὦ μὲν ἔκοι' Ἐλικῶν, ὃ δὲ φλέβας Ἀκροπολίνθι
 Ἐπληξ', ὃ πλῆξης ἐν ἴσον εὐσοχίῃ.

C X X

Ζ Ω Ν Α Σαρδιανῆ

(1) Αἱ δ' ἄγετε ξεῖθαι συμβληίδες ἄκρᾳ μέλισσαι·
 Φέρβεσθ' ἢ θυμίων ρικινὰ περικνίδια,
 Ἡ πετάλως μάκων, ἢ ἀσαφειτίδα ῥωγα,
 Ἡ ἴον, ἢ μάλων χνέν ἐπικαεπίδιον.
 Πάῃα περικνίξασθε, καὶ ἄγγεα κηρύσσασθε,
 Οφθα μέλισσας Πάν ἐπικυφέλι·
 Γεύσεται τὸ μὲν αὐτὸς, ὃ δὲ βλισηρίδι χειρὶ
 Καπνώσας βαυὴν χ' ὕμμι (2) λίπει μερίδα·

(1) Primum hunc versum non liquido intelli-
 go, uti nec deinceps voces ἀσαφείτιδα . . μελιτ-
 σούας . . ἐπικυφέλι . . βλισηρίδι . .

(2) forte legend. λίπη.

C X X I

Β Ι Α Ν Ο Φ Ο Σ

Ἀχταίνην παρὰ θῖνα διαυγέος ἔνδοθεν ἄλμας
 Ἰχθύα πηλυποδὴν ἔδρακεν ἰχθύβολος,

Νηχοῖ

Νηχομένω δ' ἐπόρσε καὶ ἐξ αἰλῶς ἤκ' ἐπὶ χέρσιν
 Ἀσπ' ἀγδὴν ἀγρῆς δεσμὸν ὑποφθάμεν.

Αὐτὰρ ὁ δισκηθεὶς καὶ ταικαίρει· ἐμπέσσε δειλῷ
 Πτωκὶ παχυσχάνω, κείτο γὰρ ὑπναλέ.

Τόνδε (1) χυτεὶς περὶ πάντα πεδήσατο· φωτὶ δ' ὑπ' ἀγρῶν
 Ἐμβυδίνην ἀγρῇ χερσὶ δέν ἠνίασε.

(1) scribo χυτεὶς περὶ

CXXII

ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

Ἄντε καὶ σὺ γὰρ ὦδε Μενέκρατες (1) ἔτι πάλυς
 Ἡσθα τί σε ξείνων ὥσε κατειργάσαιο.

Ἡσται καὶ Κεύλευρον ὁ μοι πεπερωμέν· ὑπν·
 Ἡλθεν, ὁ δὲ τλημῶν οἶν· ἔχει πρόφασιν.

(1) nonnihil hic deficit, ac nonnulla est corruptio; tunc nec sequentia, usque ad ὁ μοι, mihi sunt liquida.

CXXIII

ΔΕΩΝΙΔΑ

Ἐσπέρειαν (1) μ' ἥων ἀνείσατο πολλάκις ὑπνόν
 Ἡ γρηὺς πενίην Πλατθὶς αἰμυνομένη·

Καὶ τι πρὸς ἡλακάτην καὶ τὸν σευέριον ἀτρακτον
 Ἡεσεν πολὺ γῆρα· ἀγγχίδυρον·

(2) Καὶ τι παριγίδι· δεινευμένη ἀχρὶς αἶπ' ἡῶς
 Κεῖνον Ἀθηναίης τὸν χάρισιν δολιχόν.

(1) scribo κ' pro καὶ

(2) ultimum hoc distichon non intelligo.

C X X I V

τῇ αὐτῇ

Ἡ ῥικνὴ ῥικνῇ περὶ γένεατ' ἄρκιον ἰσῶ
 Χεὶρὶ σρογ' ὑλάσας ἡμερόεσσα κρόκην·
 Οὐδακονήαέτις δ' Ἀχερεῖσιον ἠύγασεν ὕδωρ
 Ἡ καλὰ καὶ καλῶς Πλατῆϊς ὑφαινομένη.

C X X V

Θ Ε Α Ι Τ Η Τ Ο Υ

Τὰν γυνάμην ἰδοῦκει (1) Φιλέας ἔδ' δευτέρῃ ἄλλων
 Εἰμην· ὁ δὲ φθονερός κλαίετο ἔσκε θάνη·
 Ἀλλ' ἔμπας δόξας κενεὰ χάρις· εἰν αἶδα γὰρ
 (2) Μείνω θαρσίτας ἔδ' ἐν αἰτιμότερῃ.

(1) Φιλέας scribo ut proprium viri nomen

(2) Forte M εἰνεῖ Θερσίτα

C X X V I

αἰδέσπορον

Ενθαδ' ἰγὼ (1) ληστῇ, ὁ τρεῖς δεῖλατ', Ἀρηί
 Εδμήθην· κείμεναι δ' ἔδ' ἐν κλαυόμενῃ.

(1) videtur viri nomen, scribendumque Ληστῇ

C X X V I I

Δ Ι Ο Σ Κ Ο Ρ Ι Δ Ο Υ

Κήγῳ Σωσίθεον καμῶ νέκυν, ὅσπον ἐν ἄξει
 Ἄλλον ἀπ' αὐθαίμων ἡμετέρων Σοφκλῆς
 Σκιετός ὁ πυρρίγενεῖ· ἐκισσαφόρησε γὰρ ὦνῃ
 Ἀξία Φλιασίαν ναὶ μὰ χροῖς Σατύρων,
 Κήμ' ἐν τὸν ἐν καινοῖς τετραμμένον ἥθεσιν ἤδη
 Ἡγαγεν εἰς μνήμην πατρίδ' ἀναρχαίτας,

X X

Καὶ

Καὶ πόλιν ἐισώρημσα τὸν ἄρσενος Δωριίδι Μύσῃ
 Ρυθμὸν, πρὸς τ' αὐδὴν ἐλκόμενος μεγάλην.
 Ἐπ' αὖ δέ μοι ἔρσων τύπος ἔχει καينوτομηθεὺς
 Τῇ φιλοκινδύνῳ φροντίδι Σωτιθέε.

C X X V I I I

τῷ αὐτῷ

Τῷ κωμωδογράφῳ κῆφι κόνι τὸν Φιλαγῶνα
 Κισσὸν ὑπὲρ τύμβον (1) ζῶντα Μάχωνα φέροις.
 Οὐ γὰρ ἔχεις σφῆνά γε παλὺμπλοτον, ἀλλὰ τι (2) τέχνης
 Ἀξίον ἀρχαῖης λείψανον ἡμφίεσας.
 Τῷτο δὲ πρέσβυς ἔρεῖς, Κέκροπ' ὅτι πόλι, καὶ παρὰ
 Νείλῳ.
 Ἐστὶν ὅτ' ἐν Μύσαις δεξιὰ πέφυκε θυμὸν.

(1) ζῶντι Μάχωνι scribo

(2) τέχνης.

C X X I X

Α Δ Ε Ξ Α Ν Δ Ρ Ο Τ

Σάρδιες ἀρχαῖαι κατέρων νόμοι, εἰ μὲν ἐν ὕμνῳ
 (1) Ἐτρεφύμην κέρνας ἤσισαν ἢ μακέλας
 Χρυσόφροσ' ῥήσων καλὰ τόμπαναι· νῦν δέ μοι
 ἄλλο
 (2) Οὐνοί' ἐκ Σπάρτας ἐμὶ πολυτρίποδοι,
 Καὶ Μύσας ἐδέην Ἐλικωνίδας, αἳ με τυράννων
 Θῆκαν Διαικύλειον μείζονα καὶ Γύγαι.

(1) versus corruptus

(2) Οὐνοί, κ' ἐκ

C X X X

αἰδέσποτον

Πληρώσας στρατὴν Σωτήριχ^Θ ἐνθάδε κείμεναι,
 Ολβον ἱμῶν καμμάτων γλυκεροῖς τεκέσσιν ἰάσας·
 Ἡρξά δ' ἐν ἰππῆεσσι Γερήμ^Θ οἶά τε Νέξωρ·
 Ἐξ αἰδίκων δὲ πόνων κειμήλιον ὕδεν ἔτευξα·
 Τάρεκα καὶ μετὰ ποτμῶν ἐρῶ Φά^Θ (1) Ολυμπε.

(1) Iscribo Ουλύμποιο.

C X X X I

Π Α Δ Δ Α Δ Α

Ζητῶν (1) ἐξεῦρεν βίᾳ τέλ^Θ εὐτυχίης τε,
 Ἀρχὴν ζητήσας πρὸς τέλος ἐρχομένην·
 Ἀλλ' ἔτυχες τιμῆς ὧ Γέσσιε, καὶ μετὰ μοῖραν
 Σύμβολα τῆς ἀρχῆς ὕσασθαι δεξαμέν^Θ,

(1) ἐξεῦρες.

C X X X I I

αἰδηλον

Ενθάδε σῶμα ἔλειπεν Ἀπελλιανὸς μέγ' ἀρεῖς^Θ,
 Ψυχὴν δ' ἐν χείρεσσιν ἔην (1) παρκαάδετο Χρῆσ^Ω.

(1) παρκαάδετο

C X X X I I I

αἰδηλον

Οὐδὲ θανὼν κλέ^Θ ἐσθλὸν ἀπώλεσας ἐς χθόνα πάσαν,
 Ἀλλ' ἔτι σῆς ψυχῆς ἀγλαὰ πᾶντα μένει,
 Ὅσσ' ἔλαχες ἑμαδίς τε φύσει μήτιν παναίρει·
 Τῷ ρὰ καὶ ἐς μακάρων νῆσον ἔβης, Πυθιά.

X x 2

CXXXIV

C X X X I V

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ, οἱ δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Γλύκων τὸ Περσγαμηνὸν Ἀσίδι κλέθ',
 Ο παρμμάχων κεραινὸς, ὁ πλατὺς ποδάς,
 Ο καανὸς Ἀτλας, αἱ τ' ἀνίκητοι χεῖρες
 (1) Ἐρρόνι τον δὲ πρόσθεν ἔτ' ἐν Ἰταλοῖς
 Οὐδ' Ἑλλάδι τὸ πρῶτον, ἔτ' ἐν Ἀσίδι
 Ο πᾶντα νικῶν αἰδής (2) ἀνέταπεν.

(1) Ἐρρόνι· τὸν δὲ &c. (2) ἀνέταπεν.

C X X X V

ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ

Ἡμισυ μὲν ζῶειν ἰδοῦκ' ἔτι· κείνο δ' ἔφυσεν
 Ἐν μόνον αἰπυτάτῃ μῆλον αἶψ' ἀκρεμόνθ'.
 Ἡ δὲ κύων δένδρων καεπόφθηθ', ἡ πιλόνωτος
 Καμπτὴ καὶ τὸ μόνον βασκανὸς ἐξέφαγεν.
 Ο φθόνος ἐς πολὺν ὄχλον ἀπέβλεπεν· ὃς δὲ τὰ μικρὰ
 Πορθεῖ, καὶ τετὰς (1) γηραὶν αἰμ' ἔλεγεν.

(1) duas has voces corruptas non possum sanare.

C X X X V I

ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ, οἱ δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΥ

Θάμνης ποτ' ἄκρας αἰμφι πρῶνας ἤμενος
 Τέτιξ πλερῶ φλεγονίος ἡλὶς μέσον
 Νηδὺν ρανίζων δαίδαλον, αὐτὸς γὰρ μέλεα
 Ἡδὺς (1) κατωγαλνίζε τῆς ἐρημίας
 Κρίτων ὁ πάτης ἰξοεργὸς (2) πιαλεὺς
 Τίσιν δ' ἔτισεν· εἰς γὰρ ἡθάδας πάγας
 Σφαλεῖς πλάτται πᾶντας ἰμείρων πλερῶ.

(1) scribo κατωγαλνίζε· τῆς δ' ἐρημίας

(2) post hanc vocem puto excidisse integrum
 versiculum, quo dictum fuerit, quid aucups iste
 fecerit & ob quod τίσιν ἔτισε roenati fuerit.

CXXXVII

C X X X V I I

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ Θεσσαλικῆς

Κρήσσα κίων ἐλάφια καὶ ἰχθυος ἀδραμία Γαργῇ
 Εγκυος, ἀμφοτέρῃ Ἀρταμν, ἡγεμένη
 Τίχ'ε δ' ἀποκλίνουσα, θοῇ δ' ἐπακρούσας Ελευθῶ
 Ἀμφοῦ εὐαγγελίης δῶρα καὶ εὐταχίης
 Καὶ νῦν ἐννέα παισὶ διδοὶ γάλα. Φεύγετε Κρήσσαι
 Κερμαῖδες ἐκ τοκάδων τέκνα διδασκόμεναι.

C X X X V I I I

ΒΙΑΝΟΡΟΣ

Καρφαλέος δίφει Φαίβε λατρεῖς εὐτε γυναικός
 Εἶδεν ὑπὲρ τύμβου πρῶσσιον (1) ἀμβροδόκην,
 Κλαύξεν ὑπὲρ χεῖλης· ἀλλ' ἔ' γένος ἤπλετο Βυσσῆ,
 Φαίβε· σὺ δ' εἰς τέχνην ἄρην (2) ἐκαιροῦσάμεις.
 Χερμαῖδα δὲ ψαλμῶν σφαῖρον ποτὸν ὠρπαγι χεῖλι
 Εφθικνε μαμμάτσων ἢ ὀσιτακίον ὕδαρ.

- (1) scribo ἀμβροδόκην
 (2) hinc ad finem usque me non expedit.

C X X X I X

ΔΕΩΝΙΔΟΥ

Εὐμαῖραθον Περιῶνος καὶ Εὐσκαίνδικας (1) λελογχῶς
 Ερμῇ καὶ ταύταν αἰ (2) φίλος αἰγίβοσιν,
 Καὶ λαχανηλόγω ἔσσο καὶ (3) αἰγνομήνῃ προσηνῆς,
 Εἴεις καὶ λαγαίων καὶ γλαυγας μερίδα.

- (1) scribo λελογχῶς
 (2) φιλεῖ
 (3) αἰγνομήνῃ

CXL

ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ

Τληπόλεμος ὁ μυστὸς Ἐρμῶν αἰφетήριον ἔρμα
 (1) Ἰσοδρόμοις θῆκεν παῖς ὁ Πολυκρίτειω
 Δίς δέκ' ἀπὸ σαδίων ἰναγώνιον· ἀλλὰ πονεῖτε
 Μαλθακὸν ἐκ γονάτων ὄκνον ἀπρωτάμενος.

(1) Ἰσοδρόμος.

CXLI

ἄδηλον

Εἰρὴν μὲν αἰλικαῦτε πέτρας ἐν βένθεσιν ἦμαν
 Ευκαλδὲς πόνῃς φύκῃ· ἀπαινυμέναι·
 Νῦν δέ μοι ἡμερόεις κόλποις ἐνὸςθεν ἰαίνει
 Λάτρεις εὐσεφάνας Κύπριδ'· αἰβρὸς Ἐρως.

CXLI I

ΑΞΩΝΙΔΟΥ Ταραντίνε

Πέτρης ἐκ δισσῆς ψυχρὸν καταπαύλμενον ὕδα
 Χάρις καὶ Νυμφῶν πομπηναὶ ξάνα.
 Πέτραι τε (1) κρηναίων αἱ ἐν ὕδασι κόσμα ταῦτα
 (2) Τρῶν ὧ κῆραι μυρία (3) τεγγόμενα,
 Χάρις· Λεῖσοκλὲς σὲ δ' ὁδοιπόρ' ὥπερ ἀπώσα
 Δίψαν βαψάμεν'· τὰτ' ἰδοὺ γέρας.

(1) κρηνῶν (2) Τρῶν vel Τρῶν (3) τεγγόμενα.

CXLI I I

ΔΑΜΑΣΤΡΑΤΟΥ

Νύμφαι Ναϊάδες (1) καλλιέρρον αἱ τοδε νῆμα
 (2) Χεῖτε ἄρειε πρηνὸς ἀπειρέσιον.

Τρῶν

(1) καλλιέρρον

(2) Quid hic desit corrigendumve, non divina.

Τίμιν ταῦτα πόρεν Δαμναίσσαν; Ἀήϊλα ὡς
Ξεσμίαται καὶ δοκῶν ῥίνακα (1) πρηναιλάσιαι.

(1) An πρηναιλίων fuit? a πρῶν & ἄλς· & quamquam forte non inveniatur alibi hoc vocabulum, plura sunt in his epigrammatibus alibi non exstantia, quale, quod praecedit, ῥίνακα, quod habeo pro lima.

CXLIV

Λ Ε Ω Ν Ι Δ Ο Υ

●υράνιον μίμηται γενεθλιακαῦσιν ἐν (1) ὥραις
Τῷτ' ἀπὸ Νειλογενῆς δέξο Λεωνίδειο,
Πομπάια, Διὸς ἐνὶ Σεβαΐσις· ἔυαδε γὰρ σεις.
Δῶρα τὰ καὶ λέκτρων ἄξια καὶ σαφίης.
(1) ὥραις.

CXLV

Λ Ε Ο Ν Τ Ο Σ φιλόσοφος

Μῆτερ ἐμὴ δύσμητερ, ἀπηνία θυμὸν ἔχουσα,
Λίην ἀχθομαι ἐλκῷ, ὃ με βροτὸς ἔτασεν ἀνῆρ.
Νύκλα δι' ἐρφαίνῃ, ὅτε δ' εὐδῶσιν βροτοὶ ἄλλοι,
Γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, καὶ ἔχεν ἐγχῷ.
Πᾶν δ' ἐπερμαίνῃ ξίφῳ ἀμλατι· αὐτὰρ ἐπειτα
Ουρὸν τε προέηκεν αὐτήμονά τε λιαιρὸν τε.

CXLVI

ΝΕΣΤΟΡΟΣ Λαριανδέως

Στείλατέ μοι Μῆσαι λιγυρὴν εὐτερπέα Φωνήν,
Ἥδυν ἀπὸ σομάτων Ελικωνίδῳ ὀμβρον αἰοιδῆς.
Οὔτοι γὰρ προχέουσιν αἰοιδοτάκῃ πόμα πηγῆς,
Τρυφεύων ἐπέων λιγυρὴν τέρεπαντα αἰοιδῆ.

CXLVII

CXLVII

Ομηροκέλευρον

Ἀλλ' ἐπὶ προσέχρησ' ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ
 Παιρθένθ' αἰδοῖν ὑπεραίον εἰσαναβαῖον
 Πύργῳ ἐφ' ἐστῆκει γοῶσα τε μυρομένη τε
 Χρῦσον λύχρον ἔχουσα Φαῖθ' περικαλλές ἐποίει,
 Κεῖνον (1) οἰεμένη τὸν κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι
 Νηχόμενθ' καὶ λαΐτμα τάχιστα αἶλος (2) ἐκπεραάσκει
 Νύκτα δὲ ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὐδῶσιν βροτοὶ ἄλλοι.
 Ροχθεῖ γὰρ μέγα κύμα πόθι ξερὸν ἠπείροιο.
 Οὔσαι γὰρ νύκτες τε; (3) ἡμέραι ἐκγεγάασαι,
 Παιρθένθ' ἠΐθεός τ' ὁαρίζετον ἀλλήλοισι
 (4) Εὐνὴν φοιτῶν τε φίλῃς λήθον τε τοκῆας,
 Οἱ Σησὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ διὰν Ἀρίσθην.

(1) οἰομένη (2) ἐκπεραάσκει (3) excidit καὶ

(4) Scribo ex ipso Hom. II, Ξ 296.

Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλῃς λήθοντε τοκῆας,

CXLVIII

ΝΟΣΣΙΔΟΣ Λεσβίας

Ἐλθοῦσαι ποτὶ ναὸν ἰδοίμεθα τὰς Ἀφροδίτας
 Τὸ βρέτας, (1) ὃ χρυσῷ δαυδαλέον τελεθεῖ.
 Εἰσατό μιν Πωλυνοχὴς ἐπαυρομένα μάλα πάλαν.
 Κτῆσιν ἀπ' οἰκεία σώματα ἀγλαίας.

(1) ὃ

CXLIX

ΝΙΚΑΡΧΟΥ

Κράνας (1) ἐνδὲρ παρὰ νύμφῃσι καὶ παρὰ Νύμφῃσι
 Ἔσασέ με Σίμων Πᾶνος τὸν αἰγιπόδην.
 Τῷ δὲ χάριν λέγω τοὺς ὅσον προδῆεις ἀπὸ κράνας,
 Καὶ πῖε καὶ (2) κόλῳ καλῶν ἐλὼν ἀγλαίῃ.

Πόσοι

(1) ἐνδὲρ

(2) κόλῳ.

Ποσσι δὲ μὴ ποτὶ (1) νῆπλρα κρυάλλινα νόμφαν
 Δῶρα τὸν ὑβρίσαν εἰς ἐμὲ δερκόμενῳ
 (2) Ω σείμνῃ λέξεις ἕτερον λόγον, ἀλλὰ παρῆξεις
 Πιγίζου τῆτοις χροῶμαι ὁ Πᾶν νόμιῳ.
 Ἦν δ' ἐπίνης ἐπίτηδες ἔχων πάθῃ, ἐς καὶ ἄλλας
 Τέχνας τῷ ῥοπαλῷ τῶν κεφαλῶν λέπομεν.

(1) corruptum nec mihi sanabile.

(2) nec haec intelligo.

CL

Π Ε Ρ Σ Ο Υ

Καίμ' ἐν σμικροῖς ὀλίγον θεὸν ἦν ἐπιβόης,
 Ευκαίρως τεύξῃ μὴ (1) μεγάλῳ δὲ γλίχῃ.
 Ὡς ὅτε δημογέρον δύναται θεὸς ἀνδρὶ πενίῃ
 Δωρεῖσθαι, τέττον κίρῃ ἐν τυχῇ.
 (1) μεγάλων.

CLI

Δ Ε Ω Ν Ι Δ Ο Υ

Ευώγει λαγρόθηρα, καὶ ἐπετεεῖναι διώκων
 Ἰξευτὴς ἤκει τῷ ὑπὸ δισσὸν ὄρεῳ,
 Καίμ' ἐν ὑλειωρὸν ἀπὸ κρημνοῦ βόασον
 Πᾶναι συναγρεύσω καὶ κυσὶ καὶ καλαίμοις.

CLII

Κ Ρ Ι Ν Α Γ Ο Ρ Ο Υ

Τὸν σκοπὸν Ευβόης αἰλικύμονος ἦσαν αἰεῖσαι
 Νάυπλον, ἐκ μολπῆς δ' ὁ θραυὸς ἐφλεγάμην.
 Ὁ ψευτὴς δ' ὑπὸ νύκτα Καφηρέης ἀπὸ πέτρης
 Πυρρὸς ἐμὴν μετέβη δύσμορος ἐς κραδίην.

ΥΥ

CLIII

CLIII

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ

Ξεῖνοι, παρθένοι ἐμὶ τὸ δένδρεον εἶπατε δάφνης·
 Φείσασθε δμῶων χερσὶν ἐτοιμοτάμοις·
 Ἀνὴρ δ' ἐμεῦ κομάσας τις ὁδοιπὸρος ἢ τερεβίνθου
 Δρεπλίσσῳ χθαμαλήν εἰς χύσιν, ἢ γὰρ ἑκάς·
 Ἀλλ' ὑπ' ἐμεῦ ποταμὸς μὲν ὅσον τρία· τὰ δ' ἀπὸ πηγῶν
 Τλη πανθήλης δοῖα πέλεθρ' ἀπέχει.

CLIV

ΚΡΙΝΑΓΟΡΟΥ

Τῆς οἴου γενεῇ μὲν ἀγαθρική ἐνὸς Ἀράξεω
 Ἰδωρ πιλοφόροις πίνεται Ἀρμενίοις·
 (1) Χεῖται δ' ἢ μήλοισ ἀτὲ πρ μαλακοῖς ἐπὶ μαλλοῖς;
 Ψεδναὶ δ' ἀγροτέρων τετηγυτέραι χιμαίρων·
 Νηδὺς δὲ τριτοκῆ ἀναῖ πᾶν ἐτ', ἐκ δὲ γάλακτος
 Θήλη αἰεὶ μαστὴ πλήθεται (2) ἐθαλίς·
 Βληχὴ δ' (3) ἀσσοτάτω τερενῆς μυκήματι μῶσχε·
 Ἀλλὰ γὰρ αἰλλοῖται πᾶν ἅα φέρεσι γέαι.

(1) lege Χαῖται (2) ἐνθαλίς (3) ἀσσοτάτη.

Pag. 56 lin. antepenult. pro Γεῖα καῖμνοῖ lege Γεῖτ
 καῖμνοῖ

-- 105 -- 1 pro Ηᾶ lege Ηᾶ

-- -- 18 pro ἢ τινι lege ἢ τινι

-- 109 -- 20 ante voculam Pro inferre haec Neo
 aliter scribi censeo Π. E 275. pro vul-
 gato Η' μὲν ἐμοί

-- 183 -- 20 pro ἐρ ωῇ lege ἐρωῇ

-- 192 -- 33 ultima vox debet esse ᾧγ

-- 247 -- 14 pro Τον scribe Τόν

-- 263 -- 2 lege πολυφλοισβοῖα

-- 309 in Epigrammate VII videtur nunc βω-
 μοῖς retinendum

